Geleceği Okuyan Kalemler Projesi 3

Bursa Büyükşehir Belediyesi Kitaplığı / Geleceği Okuyan Kalemler 4
Proje Yürütücüleri / Kütüphaneler ve Müzeler Şube Müdürlüğü

kütüphaneler.bursa.bel.tr -www.bursaarastirmalarimerkezi.org

Editör / Serkan Duru

Yayına Hazırlayanlar / Serkan Duru

Görsel Tasarım & Kapak / Yakup Şahiner

ISBN / 978-605-9968-xx-x

Basım Yılı ve Yeri / 1. Baskı; Mart 2016, XXXXX / BURSA

Bursa
Kültür A.Ş.

Yapım / © 2016 Bursa Kültür A.Ş. Bu kitabın tüm yayın hakları Bursa Kültür A.Ş.'ye aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen ya da tamamen yeniden basılamaz.

Dağıtım / Bursa Kültür A.Ş. - Merinos AKKM B Kapısı Osmangazi-Bursa/Türkiye
Tel: + 90 224 253 26 46 Faks: + 90 224 253 14 85 info@bursakultur.com / www.bursakultur.com

İçindekiler

Sunum 9
Önsöz 11
Aleyna KÖRMEN 15
Arda YILMAZ 17
Ayşe Asude DÜZGÜN 18
Ayşenur CANBULAT 19
Çağatay KIRNIK 20
Deniz GÜLŞEN 21
Dilara KAYA 23
Elif Naz ÖZCAN 25
Esin ATİK 26
Esmanur ERTAŞ 27
Eylül SERİN 28
Fatma Dila ÇELİK 29
Kağan GÜL 30
Mehmet TABAN 31
Mert AKMAN 32
Mustafa Faruk TEMURÇİN 33
Neslihan TORUN 35
Nisanur DEMİRKIRAN 36
Ömer DEMİRAY 37
Pelin İLHAN 38
Semih IŞIK 39
Semih SEVİNÇ 40
Senem Gümüş AKKAN 41
Serkan ŞİRİN 42
İbrahim Talha AYDOĞAN 43
Umut SARIKAYA 44
Ahmet Kaan TOPÇU 45
Mehmet EROL 46
Ali Mücahit YÜKSEK 48
Arif UYANIK 49
Batuhan GEBEŞ 50
Emir Bugra GÜLER 51
Muhammed Reyyan NOYAN 52
Talha KAYA 53
Ege MEMİŞ 54
Furkan AVCI 55
Serap ERGEN 56
Nidanur MUTLU 58
Merve SAYDIN 60
Hiranur ÇAKMAK 62
Nazlı GÜMÜŞTEKİN 63
Neslihan ÇAKIN 64
Emir YILMAZER 66
Taha AKKANAT 67
Kemal Utku ÖNGÖREN 68
Selin DEMİRTAŞ 69
Sude ÖKSÜZ 71
Nur SİVRİKAYA 72
Yasin DALBUDAK 74
Merve TÜRKÖZ 75
Beyzanur KOCAMAN 76
Burak GÜMÜŞ 77
Cana KIRKPULAT 78
Cansu KIZILKOYUN 80
Dilara ÜNOL 81
Ebrar Büşra KUŞTEPE 82
Emine Eslem CANBULAT 83
Emir İĞNELİ 84
Emirhan TOK 85
Feride COŞKUN 86

Hazal YAMAN 87
İzzet Ömer TOKİS 88
Mehmet KARAEFE 89
Muhammed Ali YETİŞ 90
Murat BOZDOĞANOĞLU 91
Naz KERESTECİ 93
Pelin Su DAVER 94
Pınar MURAT 95
Şevval Zeynep ERBAY. 97
Ulaş Umay AKYOL 98
Yaren SEVİNÇ 99
Yılmaz Kağan ÇAKICI 100
Yunus Kaan GEÇGEL 101
Yusuf İslam VAROL. 102
Yusuf KORKMAZ 103
Zeynep ERDEM 104
Zeynep VAR. 105
Tuğçe ÜMÜT 106
Kerem AKARDERE 107
Metin Alp BİYKE 108
Mustafa Eren CAN 109
Begüm ŞEN. 110
Betül TOPUZ 111
Cemre TEMEL 113
Emirhan KÜÇÜKOSMAN 114
Deha Oğul SAYIN 115
Egemen HIZLI 116
İclal Duru OKLAZ 117
Eylül YAVUZ 118
Fatih KARATAŞ. 119
Fatmanur ABAYLI 120
İkbal ÇUR 121
Yunus Emre YÜKSEL. 122
Aleyna ERBAŞ 123
Sevdenur İBRAHİMAĞAOĞLU . .124
Merve İrem FESLİ 126
Esma Betül TULGAR. 127
Ege GÜNEY 128
Ayberk MUTLU. 129
Yasin KÖSE 130
Ömer Faruk ÇELİK 131
Muhammet Saki KIR. 133
Sude Dönmez 134
Abdülkadir TAŞÇI 135
Başak YAZAR. 136
Başak YAZAR. 137
Beyzanur BAYRAM 138
Buse Karadağ 139
EDANUR TOPTAŞ 140
Gülzanna USMANOVA. 141
Gülzanna USMANOVA. 142
Sude IŞIK. 143
SUDE NAS ALTIN 144
Yusuf MUTLU. 146
Aleyna GÜN 147
Aleyna ÖMER. 149
Aleyna ÖMER. 150
ARDA CANDİR 151
Başak UZUN 153
BEREN ÜSTÜNDAĞ. 154
BEREN ÜSTÜNDAĞ. 155
BİRİCİK NOYAN 156
BİRİCİK NOYAN 157
Ebrar Yıldız 158

Ebrar Yıldız 159
ECE KIZIL 160
ECE KIZIL 161
Elif ÖZÇAKIR 163
Emir TUNGER. 164
GÜNEŞ RIZA 165
Hatice Gülşah DABAĞCI 166
İLEYNA PAŞA. 167
Iraz ENGİN. 168
IRAZ ENGİN 169
IRMAK GÜLBEYAZ SALTÜRK . . .170
IRMAK GÜLBEYAZ SALTÜRK . . .171
İslam KAHRAMAN 172
Melike Ceren GÖK 174
Mertcan GÖÇOĞLU 175
Mertcan GÖÇOĞLU 177
MİNE ELİF ÜLVAN. 179
Nazile MAHMUTOĞLU 180
Onurcan AKTAN. 182
Rabia TÜRK 183
Rabia TÜRK 184
Sefa ACAR. 185
SUDE BAHÇELİ 187
ŞULE KARA 6-B. 188
Yiğithan ÇÜMEN. 189
Zeynep Özkorkmaz. 190
Aziz Ekren 192
BATUHAN AKSU. 193
Betül DÜLGER 195
Beyda Emine ELMACI. 197
Emirhan YANIK. 199
Emrullah YANIK 201
Fidan Rüstemoğlu 202
Halime Tuğba ORUÇ. 203
İlayda ŞAHİN 204
İlayda ŞAHİN 206
İrem Dülger 208
Merve EK. 209
Nazlıcan KAYA 210
Nazlıcan KAYA 211
Oğuz KUMBASAR. 212
Öznur UĞUR 213
Öznur UĞUR 215
Saniye Yaren DÖRTLER. 216
Saniye Yaren DÖRTLER. 218
Songül BEKİR 220
Songül BEKİR. 221
ŞEYMA KESKİN 222
ŞEYMA KESKİN 223
Mert Açıkgöz 224
Mert Açıkgöz 226
Deniz TAZEGÜL 227
Deniz TAZEGÜL 228
Elif ZORAĞA 229
GİZEM NUR SEZER. 230
GİZEM NUR SEZER. 231
GÜLCAN GENCO 232
Harun Üveys TAŞBULAK 233
Hava Elif HÜNER 234
Hava Elif HÜNER 235
HÜSEYİN FARUK YILMAZ. 236
İlayda ORDUL. 237
İlayda ORDUL. 238
KAAN İNAN 240

MUHAMMET BAYRAM 241
NURGÜL BEKİR 243
NURGÜL BEKİR 244
TUĞBA AKYOL 245
Yeliz YATAŞ 246
Yunus Emre Şahveled.....247
Yunus Emre Şahveled.....248
Ayşe AFACAN SÜĞÜMLÜ 249
Gözde Çiftçi.....251
HAMZA OĞUZ ERGÜN 254
Mert Enes ÖZKİ 259
BERRA AHSEN USLU 263
Hafsa USLU 267
Yiğithan SIRTBAŞ.....269
Zeliha SIRTBAŞ 271
Berat KÜÇÜK 272
Elif GÜMÜŞDERE 274
Alper TURAN 277
Alper TURAN 279
Beyzanur BOZKURT 281
Yakup GÜLER.....284
Yılmaz Taha KARAMAN.....286
Murut Emre TETİK 288
Furkan AYDIN.....290
Şimal Ceren SEVGİ.....292
Oğuzhan BODUR 294
Miraç BODUR 296
Ayça Beren DEMİRALAY 298
Efe BİTİM.....300
Emirhan Nevzat GEDİK 302
Taha Yavuz GÜZEL 304
Veli YELSALI 306
Bilal DÖNMEZ 308
Melike MUTLU.....309
Kevser ATEŞ 310
Enes VARDAR 312
Nazlıcan YEŞİLOVA.....313
Zeynep KORKUT 315
Fuat EREN.....317
Sevgi GÜLDÜ.....318
Mert GÜLDÜ 320
İrem KAVURT.....321
Ahmet Sercan MANAZ 323
Beyza ORTAÇ 324
Cumalihan EROL 325
Efehan ÖZDEMİR.....326
Emrecan TEMEL.....327
Nagihan UĞUR.....328
Sümeyye ÇELİK 329
Yiğit KADAKAL.....330
Yunus Ersan ERDEMANAR 331
Nazlıcan ÇIRAK 332
Betül KORUCUK.....333
Ayşenur ANNAÇ.....334
Sümeyye ÖZVER 335
Mehmet DERE.....336
Zilan AĞIRMAN 337
Berfin YALAR.....339
Esat İNAN 340
Elif Yağmur KOÇ.....341
Mervenur KARABEL.....342
Ahsen Yaren ÇELİK.....343
Efe Bahri BİYKE 344
Nazlı AYDIN 345

Betül AKAY 346
Ayşenur FERİK 347
Arif Kemal DÜNDAR 348
Rahime Nur DOĞAN 349
Ü. Sena ŞENGÖR 351
Buse YALÇIN 352
Sude Nur KILIÇ 353
Denizhan TOKGÖZ 354
Baran TAŞ 358
Erendiz Dağhan TOKGÖZ 359
İlayda DEMİREL 360
İlayda İNAN 364
Rukiyegül BALKANLI. 366

SUNUM

Okuma alışkanlığı kişinin bir gereksinim olarak algılaması sonucu okuma eylemini, yaşam boyu sürekli ve düzenli biçimde gerçekleştirmesidir. Kişilerin okumayı öğrendikten sonra bu eylemi zevkle yapmalarını sağlamak için kazanmaları gereken önemli bir beceridir. Okuma alışkanlığının, temelinin aile içinde atıldığı ve devamının eğitim sisteminde öğretmenler tarafından öğrenciye kazandırıldığı düşünülürse bu alışkanlığın kazanımında aile ve öğretmenlerin rolü büyüktür.

Çocukların ilk alışkanlıklarını kazandığı ve ilk öğrendiklerinin ailede gerçekleştiği düşünülürse çocuğun önünde ebeveynlerin sergilemiş olduğu tutum ve davranışlar, ileride çocuğun okuma alışkanlığını önemli ölçüde etkiler.

Okumayan, çocuklarının okumasına destek olmayan ebeveynlerin çocuklarının gerçek anlamda okuma alışkanlığına sahip olması beklenemez. Aksine ebeveynin bu konuda çocuğuna karşı göstereceği ilgi ve vereceği destek çocuğun okuma eğiliminin sürekli, düzenli biçimde ve eleştirel bir içerikte gerşekleşmesini, sağlayacaktır. Çocukların aile üyeleriyle olan ilşkileri, diğer bireylere, nesnelere ve tüm yaşama karşı aldığı tavırların, benimsediği tutum

ve davranışların temelini oluşturur.

Bu nedenle Geleceği Okuyan Kalemler Projesi'ni önemsiyor ve bütün Bursa'da yaygınlaşması için gerekli çalışmaları yapıp, desteğimizi veriyoruz. Bakış açılarını geliştiren genç yazarların yazdığı bu kitabı içtenlikle önemsiyorum. Ülkemizin geleceğine çok önemli katkılar sağlayacağını düşünüyorum.

Recep Altepe

Bursa Büyükşehir Belediyesi Başkanı

ÖNSÖZ

Bir sözcükle başladı her şey. Her yolculuğun bir anlamı olmalı. Belki karanlık bir sokağı aydınlatan umuda dönüşecekti bu yolculuk, belki çaresiz acıların merhemi olacaktı. Belki de neşeyle yazılan hikâyenin kahramanıydı bir çocuk düşünde.

Düş müydü yazılanlar yoksa gereceğin ta kendisi mi? Çocuk düşselliğinden yol açmalı geleceğe. Onların yürekleri ile başlamalı işe, sevgiyle yoğurmalı hikâyeleri. Gâh sevinen bir anne gülüşüne yakaladınız mutluluğu gâh arkadaşınızın samimiyetinde. Çocuk gülüşünüzdeki sevgi, heyecan, umut ve gelecek taşıyacak bizi çağdaş medeniyetlere.

Hikâye kahramanlarınız nasıl saf, temiz, duyarlı, güçlü ise sizler de öylesiniz benim sevgi kokulu evlatlarım. Türkçemize yaptığınız bu katkının değeri ölçülemez. Kaleme aldığınız her yazı yüreğinizin güzelliğinden bir parça taşımakta, aynı öğretmenlerinizin ruhlarınıza bıraktığı sevgi izleri gibi. Hepiniz öğretmenlerinizin ve bizlerin kahramanısınız, masum bakışlarınızda sakladığınız bu ülkenin geleceği olma azmini yaptığınız bu çalışma ile bizlere bir kez daha gösterdiniz. Bunun için sizlere teşekkür ediyorum. Ayrıca çalışmalarınızda sizlere rehberlik eden, emek veren değerli öğretmenlerim; Sadık DOĞAN, Vefaret DAĞ, Filiz ERZURUM, Ayşe Remziye AKBULUT, Şermin KILIÇ USTURALI ve Hüseyin GÜNAYDIN'a teşekkür ediyorum.

Düşleriniz gelecek, ışığınız sevgi olsun. Yarınlara umudu, sevgiyi, bilgiyi ve düşlerinizi taşıyın. Dünyanın sizin çocuk gülüşünüzde saklı olduğunu da unutmayın. Düşlerinizi sevgiyle yoğuran, anne sıcaklığı ile her sabah yüreklerinize bakan öğretmenlerinizi de…

Tülay TAŞ

Okul Müdürü

DEĞERLI OKURLAR,

Mart, nisan, mayıs ayları okulumuz için hasat ayı olmaya başladı artık dört yıldır. Sene başından beri hummalı çalışmalarımızın sonucunu görmeye az kaldı. "Geleceği Okuyan Kalemler IV", okul dergimiz NEFES 'in ikinci sayısı, sosyal, sportif ve kültürel etkinlikler derken bir bakmışsınız dönem bitmiş. Bursa'da dolaşırken kitap fuarının afişlerini gördükçe heyecanım bir kat daha artıyor bugünlerde. Zira "Geleceği Okuyan Kalemler IV" ün çıkmasına ve sevenleriyle, Bursa'mızla, Bursalılarla buluşması TÜYAP Bursa Kitap Fuarı'nda gerçekleşecek. Serkan Bey, Geleceği Okuyan Kalemler Projesini bana 2000 'li yıllarda tanıtırken bu proje, çocuklara başta kitap okuma ve yazma alışkanlığı kazandıracak demişti. Öyle de oldu. Okuyan çocuklarımız yazdılar ve Geleceği Okuyan Kalemlerin dördüncüsü yayın hayatına geçecek yakında.

Eğitim yöneticisi olduğum 1994 yılından bu yana hayallerim vardı hep. Hayalim; okulun fiziki anlamda var olan eksiklerini gidermek, öğrencilerin akademik, sosyal, kültürel ve sportif alanlarda başarıları ile ilk olarak Bursa çapında akabinde ise Türkiye çapında önemli başarılara imza atarak okulumuzun sesini duyurabilmeyi başarmaktı. Daha önce çalıştığım kurumda fiziki anlamdaki eksikliklerin tamamını gerçekleştirmeyi başarmış ancak akademik ve sportif alanlarda okulumuzun sesini yeteri kadar duyuramamıştık. Nuri Amcamızın kurucusu olduğu Nuri Erbak Ortaokuluna atandıktan sonra ilk iş okulun fiziki mekânlarının iyileştirilmesi ile ilgili çalışmaları yaparken bir taraftan da sürekli olarak öğretmen, öğrenci ve velilerimize fiziki alandaki eksiklikler giderildikten sonra hedefimizin akademik sosyal, sportif ve kültürel alanlarda okulumuzun sesini duyurmak olduğunu anlamaya başladık.

Biz küçükken büyüklerimiz hep söylerlerdi: Umutsuz olmayın, hayaller kurun. Hayal kurmayanlar başarıya ulaşamaz, diye. Ne kadar doğruymuş. Şimdi bakıyorum da ektiğimiz tohumlar yeşerdi.

Tomurcuklar olgunlaştı, hasat zamanı. Çok verimli bir yılı daha geride bırakmak üzereyiz. Sekizinci sınıflar TEOG birinci sınavında Yıldırım ilçesinde 120 sorunun tamamını doğru cevaplandıran iki devlet kurumundan bir tanesi bizim okulumuzdan çıktı bu yıl. "Geleceği Okuyan Kalemler IV " yayın hayatına yakında geçecek. Okul dergimizin ikinci sayısı mayıs ortalarında basılacak. Yıl sonu okul etkinliklerimiz derken finale az kaldı.

Nuri Amcamız bir meşale yakmıştı, bir ışık tutmuştu bizlere. Şimdi bizler o meşaleyi taşıyabiliyor, o bayrağı gönderde dalgalandırabiliyor ve taçlandırabiliyorsak Nuri Erbak Ailesi olarak NEFES 'imiz daima herkesi soluklandırmaya yetecektir.

Bir yazar diyor ki: "Rüyamda bir kitap dile geldi. BEN OKUNDUKÇA KİTAP, SEN OKUDUKÇA İNSAN OLURSUN."

Saygı ve sevgilerimle…

Engin YAZAR

Nuri Erbak Ortaokulu Müdürü

ZAMAN MAKİNESİ

Aslı arkadaşı Eren ile Mehmetlere gidiyordu. Çünkü Mehmet'in babası bir Zaman Makinesi icat etmişti. Ama zaman makinesinden sadece; Aslı, Eren, Mehmet ve Mehmet'in ailesinin haberi vardı

Aslı ve Eren Mehmetlerin kapısının önüne geldi. Aslı o kadar heyecanlıydı ki kalbi "Küt küt!" atıyordu. Zile bastılar. Kapıyı açan olmadı. Tekrar bastılar. Yine kapıyı kimse açmadı. Eren dedi k

- Niye açmıyor kapıyı sence? Aslı:

- Yoksa yanlış eve mi geldik? Eren:

-Bu yanlış ev olamaz. Mehmetlere kaç defa geldim. Eminim bu ev onların.

Aslı zile son kez bastı. Nihayet kapıyı Mehmet açtı. Mehmet çok heyecanlı görünüyordu. Soluk soluğa kalmıştı. Aslı:

-Bu halin ne, iyi misin? Eren:

-Ne oldu Mehmet, Zaman Makinesinin içinden dinozorlar mı çıktı? Mehmet:

-Ha ha ha. Çok komik. Zaman Makinesini inceliyordum, dalmışım. Hadi içeri gelin. İkisi içeri girdi. Zaman Makinesini gördüler. Gözlerine inanamadılar bu arada Mehmet'in annesi geldi. Dedi ki:

-Çocuklar limonata ister misiniz?

"Olur. "dediler. Mehmet'in annesi hemen limonataları getirdi. Aslı limonatasını yanlışlıkla Zaman Makinesinin üzerine döktü ama korkusundan kimseye bir şey söylemedi. Mehmet "Hadi gelin içine bakın." dedi. Hep birlikte içeri girdiler. Garip bir ses duydular, makinenin kapağının kapandığını gördüler. Çocuklar korkuyla önüne gelen tuşa bastı. "pof" diye bir ses duydular. Mehmet'e

sordular:

-Bu ses de ne? Mehmet:

-Galiba bu makine bizi yıllar hatta milyonlarca yıl öncesine veya sonrasına ışınladı. Hepsi birden bağırmaya başladı. Sonra bağırmanın onları kurtaramayacağını anladılar. Bir süre sonra kapılar açıldı. Hemen üstlerinde bir dinozor olduğunu gördüler. Galiba dinozor onları çocukları sanmıştı. Çünkü kaçmaya çalıştıklarına onları yuvaya geri koyuyordu. Eren:

-Benim bir fikrim var. Okuduğum bir kitapta çocuk dinozorlar devrine gidiyordu. Sonra dinozorlarla bir süre yaşadıktan sonra onların dilini anladı. Onlara derdini söyledi. Dinozorlar ona evine gidebilmesi için yardım etmişlerdi. Eğer biz de bu yöntemi denersek belki eve gidebiliriz. Aslı:

-Bence Zaman Makinesi çalışıyor mu ona bakalım.

İnceleme sonucu gördüler ki zaman makinesinin bir tuşu eksikti. O tuşu ne kadar aradıysalar da bulamadılar. Sonra kitaptaki yöntemi denediler. Dinozorlar devrinde uyumak zordu çünkü hem toprakta uyuyup hem de üstlerini yapraklarla örtüyorlardı. Tabi yiyecek bulmak da zordu. Sabah akşam meyve yiyorlardı. Aslı limonatayı döktüğü için bunların başlarına geldiğini hala böyle kimseye söylememişti. Sonunda dinozorların dilini anladılar. Onlara dertlerini anlatıp yardım istediler. Dinozorların kralı tüm dinozorlara bir tane tuş bulmaları gerektiğini söyledi.

Sonunda tuşu buldular. Çocuklar tüm dinozorlara teşekkür etti. Tuşu yerine koydular. Makineyi Mehmet ayarladı ve evlerine döndüler. Sonra Aslı saatine baktı. Sadece 10 dakika olmuştu. Eren ve Mehmet aynı anda:

-Ne sadece 10 dakika mı? Aslı:

-Evet, sadece 10 dakika. Hepsinin ileride anlatacağı bir macerası olmuştu.

4/A'NIN FUTBOL HEYECANI

Ben Arda Yılmaz. Futbol oynamayı çok severim. Nasıl gelişti bu futbol sevgisi pek anlayamadım. Galiba babamın Bursaspor için iş yerinden verilen kombine biletlerinin sonucu bu. Babam beni Bursaspor maçlarına götürürdü ben 4-5 yaşlarındayken. Futbol sevgisi içimde büyüyerek devam etti.

Geçtiğimiz hafta futbol adına çok heyecanlı günler geçirdik. Okulumuzda sınıflar arası futbol turnuvası vardı. İlk maçı 4-B sınıfıyla yaptık. 11-0 skorla yendik.2.rakip daha güçlüydü. Oyunun en heyecanlı yerinde sakatlandım. Fakat oyunu bırakmadım. Maçı 3-1 skorla kazandık ve finale kaldık.

Sıra final maçındaydı. Maçın başlama düdüğünden sonra heyecan başladı. Maçın başında gol yedik. Ama moralimizi bozmadık pes etmedik. Sonunda beraberliği yakalayınca karşı takımı yeneceğimize inandık. Bir gol daha attık ve öne geçtik. Rakibimiz de pes etmiyordu. Onlar da beraberliği yakaladılar. Biz bir gol daha attık ve arayı açmayı başardık. Maçın sonuna doğru rakip takım gol attı. Heyecan iki taraf içinde doruktaydı. Biz hala öndeydik ve sonunda maç bitti.

Gerçek ödül ne kupaydı ne de futbol topuydu. Gerçek ödül seyircilerin tezahüratlarındaki inanılmaz coşkuydu. Gerçekten yaşanması lazım, anlatmak zor! Başarının zevkini ben futbolda tattım. Dilerim herkes sevdiği işlerde büyük başarılar elde ederler.

BAŞARI

Başarı; hedeflediğimiz amaçlarımıza ulaşmak için sarf ettiğimiz emeğimizin sonucudur. Sonuç, istediğimiz gibi olursa başarılı, olmazsa başarısız deriz. Başarılı olmanın bazı şartları vardır. Bunlardan ilki çok çalışmaktır. Ne kadar zeki olursak olalım çalışmadan hedefimize ulaşmak çok zordur. Tabi ki çalışmak, zeki olmakta yetmez. Sağlıklı, huzurlu, mutlu, kendine güvenen biri olmalıyız, daha birçok özelliğin aynı anda olması gerekir. Bir de hedefimize kilitlenip konsantre olmamız gerekir. Her zaman pozitif düşünüp başaracağımıza inanmalıyız. Başarıya giden yolda her şey umduğumuz gibi gitmeyebilir. Bu yollar patika, taşlı ve çamurlu olabilir. Hedefimiz bizi kamçılamalı… Bıkkınlığa, yılgınlığa düşmemize izin vermemelidir. Bir belgeselde EDİSON'UN hayatını izlemiştim. Ampulü yakana kadar kaç gece uykusuz kalıyor. Deniyor, deniyor bir daha deniyor. Ama yılmıyor sonuç ise bildiğiniz gibi

Sonuç olarak diyebilirim ki hayat hiçbir şeyi bize gümüş tepside önümüze sunmaz der annem. Ülkemize, ailemize, sevdiklerimize karşı sorumluluklarımızın olduğunu unutmamalıyız.

VATAN

Vatan sadece bir kara parçası değildir. Huzur ve barış içerisinde yaşanılan sınırları belirli bir alandır. Vatan havasından, suyundan faydalandığımız toprak parçasıdır. İklimi, doğal güzellikleri, tarihi zenginlikleri, çeşitli ürünleri sebze ve meyveleriyle Türkiye'miz az ülkede bulunan zenginliklere sahiptir. Vatan doğup büyüdüğümüz yerdir. Vatan üzerinde yaşadığımız, ailemizle hatıralarımızı oluşturduğumuz yerdir. Vatan basit bir toprak parçası değildir. Manevi değerleriyle bir toprak vatan olabilir ancak. Vatan için savaşılır hatta ölünür. Uğruna ölünecek kadar güzel bir vatanda o değerde bir yaşam sürmek gerekir. Atalarımız bize bu toprakları verebilmek için savaşmışlardır. Atatürk önderliğinde vatanımızı düşmanlardan kurtarmışlardır. Büyük zorluklardan geçmişlerdir. Mustafa Kemal Atatürk 'ün önderliğinde bu güzel vatanı bizlere armağan eden gazi ve şehitlerimize sonsuz

DOSTLUK

Dostluk deyince benim aklıma gelen ilk şey kardeşliktir. Kardeş olmak için akraba olmaya gerek yoktur. Onu gördüğünde heyecanlandığın, uzakta olunca özlediğin, her şeyiyle onu sevdiğin, güvendiğin insandır. Dostluk uzun yıllar sürer örneğin; insan dostu için fedakâr olur. Ona zor gününde yardım eder, mesela "Dost kara günde belli olur." demişler. İnsan dostuna zor gününde yardım eder. Kötü bir olay karşısında her zaman yanındadır. Dostunun kusurlarını hatalarını örtersin onu kırmadan, incitmeden söylersin yani onun kusurlarını örtmede gece gibi olursun.

Yalnız unutulmamalıdır ki kimse hatasız değildir. Herkes hata yapabilir işte önemli olan onu hataları ile kabul edip sevebilmektir. Hz. Mevlana ne demiş: "Hatasız dost arayan dostsuz kalır" demiş.

UZAYLILAR

Bir gün evde, pencerenin kenarında oturuyordum. Aslında ödevimi yapmaya çalışıyordum. İki saat filan geçti ama iki soru bile çözemedim. Çünkü dışarıya bakmak daha eğlenceliydi. Dışarıda insanlar, arabalar, evler ve ağaçlar vardı. Elimdeki kâğıtta ise sadece hep aynı, sıkıcı sorular vardı.

O kadar fazla dışarıya baktım ki havanın karardığını bile fark etmedim. Birden gökyüzünde, etrafına ışık saçan bir şeyin bana yaklaştığını gördüm. Aman Tanrım! Bu bir UFO'ydu!

Sanki mıknatıs gibi bir şey beni UFO'ya çekti. İçeride iki uzaylı vardı. Uzaylıların brokoli gibi kafaları vardı. Rengârenk pantolonlarını çenelerine kadar çekmişlerdi. Gülecektim ama korkumdan gülemedim. Şoför, kısa boylu ve üç gözlüydü. Diğeri ise uzun boylu, kel kafalıydı ve kafası kadar büyük bir gözü vardı.

Birden bire kafamın içinde bir ses duydum: "kkjkdkdjskdskhf".

"Bu ne ya?" dedim. Türk olduğumu anladılar ve Türkçe konuşmaya başladılar. Bana önce TC kimlik numaramı sordular. Ama ben üstün zekâlı olduğum için bilgilerimi çalmasınlar diye yanlış numara verdim. Kafaları karıştı. Bana gezegenimizle ilgili birçok soru sordular. Soruların çoğunun cevabını bilemedim. Acaba ben de mi uzaylıydım?

En iyi yanıtladığım sorular bilgisayar oyunlarıyla ilgili olanlardı. Eminim bu konudan tam puan aldım "Annem, babam ve öğretmenim beni görselerdi benimle gurur duyarlardı." diye düşündüm.

Ben de onlara bir soru sormak istedim. "Tabi ki sorabilirsin." dediler. İkisi de bana dikkatle baktılar. "Sizin gezegeninizde de bilgisayar oyunları var mı? Bana kopyalayabilir misiniz?" dedim.

Sorumu duyunca suratları asıldı. Sanırım yanlarında bellek yoktu. "CD de olur!" dedim. O sırada annemin kızgın sesini duydum: " Deniz uyan artık, ödevini yap!"

EFSUN'UN İSEĞİ

Efsun, müziğe karşı ilgisi olan bulduğu her fırsatta şarkılar söyleyen bir kızdı. Ne zaman piyano çalan birini görse hayran hayran onu izler kendini piyano başında hayal ederdi. Sınıfında da çok sevilen uyumlu bir çocuktu. Derslerinde öğretmenini dinlerdi ancak

sınavlarda başarılı olamazdı. Bir gün Efsun'un öğretmeni Ayşe Hanım toplantı yaptı. Efsun' un annesi Mesude Hanım da oradaydı. Toplantı bitiminde Ayşe Öğretmen, Mesude Hanım'a kızı ile ilgi bilgi verdi. Efsun'un dersleri çok iyi dinlediğini ancak sınavlarda başarılı olamadığını söyledi. Mesude Hanım çok üzüldü ve düşünceli düşünceli eve gitti. O akşam yemekte Efsun'un annesi öğretmeninin anlattıklarını paylaştı. Efsun boynunu büktü, gözleri doldu. Babası Ali Bey biraz kızdı ve Efsunla bu konuyu yemekten sonra özel olarak konuşacağını söyledi. Yemekten sonra baba kız bir araya geldiler. Efsun ağlayarak konuşmaya başladı. " Babacığım, derslere dikkatimi veremiyorum. aklımda hep müzik ezgileri, piyano sesi. Kendimi sahnelerde piyano çalarken hayal ediyorum." dedi. Babası çok şaşırdı bu duyduklarına. Kızının böyle bir isteği olduğunu bilmiyordu." Seninle bir antlaşma yapalım Efsun" dedi. Derslerini çok dikkatli dinle, başarılı bir öğrenci ol ben de hafta sonu senin için bir müzik eğitimi kursu araştırayım. Zamanla piyano da alırız. Ama derslerine çalışacağına söz ver tamam mı, dedi babası. Efsun duyduklarına çok şaşırdı. İlk defa babasıyla böyle bir antlaşma yapıyordu.

Efsun öbür gün çok neşeli uyandı, hayalleri gerçek olacaktı. Okula giderken sürekli kendine tekrarladığı bir cümle vardı. "Derslerimi çok iyi dinleyeceğim, başarılı olacağım, babama söz verdim." Efsun sözünü tuttu. Sınavlardan yüksek notlar aldı hep. Hafta sonları da müzik kursuna gitmeye başladı.

Yıllar geçti üzerinden Efsun şimdi piyonun tuşuna her basışında babasıyla yaptığı antlaşmayı hatırlar ve gözleri dolar. Efsun çok şanslı bir çocuktu ailesi onu anlamış ve isteklerinin önünü

ÖĞRET BANA ÖĞRETMENİM

Gülümseyen gözlerle bak bana
Tut elimden, çıkar beni karanlıktan aydınlığa
Canım öğretmenim, güneşim ol
Doğ üstüme, doğ ki aydınlat beni.

Okumayı, yazmayı öğret bana
Harfleri, sayıları öğret.
Üç basamaklı sayıları öğret bana,
Nasıl bölündüğünü, nasıl çarpıldığını öğret.

Güzel dilimi, Türkçeyi öğret bana.
Mecaz anlamı, noktalama işaretlerini,
Atasözlerini, deyimleri anlat bana.
Öğret ki dilime sahip çıkayım.

Nasıl davranılacağını öğret bana,
"Yurtta sulh cihanda sulh" diyebilmeyi öğret.
Haksızlığa boyun eğmemeyi…
Öğret ki, bilgilerinle süsleyerek yetiştirdiğin bu çiçek,
Yarınının geleceği olsun.

BAŞARI

Başarmak için istekli ve azimli olmak gerekir. Kendimizi başarıya inandırır ve hedeflerimizi belirlersek sonuca adım adım ilerleriz. Çok çalışmalı ve asla pes etmemeliyiz. Önümüze çıkan engellerde yılmamalı üzerine gitmeliyiz. Başarmak hayatımızın her alanında birinci hedefimiz olmalıdır. Okulda, evde, işte kısacası her yerde. Başarı için o iş üzerinde çalışan insanların bilgi ve tecrübelerinden faydalanılmalıdır. Öğretmenlerimizden, kitaplardan, bilgiye ulaşabileceğimiz her yerden faydalanmanın yollarını aramalıyız. Çok iyi bir gözlemci olmalıyız.

Başarı küçük yaşta bilgilerin düzenli olarak alınmasıyla ve zamanla geliştirilebilen ve zenginleşen bir çalışma şeklidir.

Başarının önündeki engeller pes etmek, inancını yitirmektir. Başarının önünü açan ise özgüven, mücadele etmek ve başarıya olan inancını kaybetmemektir. Hayatımız boyunca kulağımıza küpe olsun ki: Başarıya ulaşan insanlar yalnız ve ancak " başaracağım" diyenlerdir.

ANNECİĞİM

Sen büyüttün, bizleri.
En güzel günlerimizi seninle geçirdik,
Verdin bize en iyi günle
Gayret ettin bizi büyütebilmek için,
İlgi verdin bizim için.
Layık biri yaptın,
İnançla çaba gösterirsin bizim için.

Annelerin en iyisi,
Nasıl sever hepimizi,
Nice içten seversin.
Eğlenceli, mutlu, günlerimizi geçirdik seninle,
Canım anneciğim benim, melek anneciğim.
İyi ki varsın bir taneciğim,
Güler yüzün hiç solmasın.
İyilikler hep seni bulsun,

CANIM ÖĞRETMENİM

Sen bana okumayı
Yazmayı öğrettin.
Seninle sevdim okulu
Canım öğretmenim.

Hep yanımda oldun,
Bana destek oldu
Onurlandırdın beni
Canım öğretmenim

Öğretmen dediğin,
Senin gibi olmalı.
İyi kalpli, şefkatli
Canım öğretmenim.

Her an dürüst olmayı
Küçükleri sevip, büyükleri saymayı
Sen öğrettin bana
Canım öğretmenim.

BAHAR GELİNCE

Güneş açar, hava ısınır
Mis kokular etrafa yayılır.
İçimizdeki çocuk birden uyanır,
Bahar bize bunları yaşatır.

Rüzgâr ılık ılık esip içimizi ferahlatır,
Açan çiçekler kalbimizi yumuşatır.
Gönlümüze bir huzur ulaşır,
Bahar bize bunları yaşatır.

İçimizdeki neşe etrafa yayılır,
Mutluluk bizi esir alır.
Şen şakrak kahkahalar havaya karışır,
Bahar bize bunları yaşatır.

OKULDA SON SENEMİZ

Canım öğretmenim
Bu sene okulda son senemiz
Zaman ne çabuk geçti
Dört yıl bir anda bitti

Sizden ve arkadaşlarımdan
Ayrılacağım için çok üzülüyorum!
Tabi ki bir yandan da
Bir sınıf ilerleyeceğim için seviniyorum

Arkadaşlarımla güldük, eğlendik
Onlarla hep beraber sevindik.
Bazen de kavga ettik üzüldük,
Keşke arkadaşlarımdan ayrılmasam.

Öğretmenim bizimle çok uğraştınız,
Düştüğümüzde hemen yanımızdaydınız.
Ayrılık vakti geldiği için üzülüyorum

FARKLI BİR HAFTA SONU

Geçtiğimiz hafta, hafta sonu tatilimi annem ve kardeşlerimle birlikte ananemin köyünde onu ziyaret ederek değerlendirdim. Köy hayatı buradaki yaşantıma hiç benzemiyordu. Bilgisayar, tablet, internet gibi şeyler yoktu. İlk başta çok canımın sıkılacağını düşünmüştüm ama dışarı çıktığımda bunların yerine çok daha farklı, bir o kadar da ilginç olan inekleri, koyunları ve tavukları gördüm. Ananemin evinin önünde güzel bir bahçe vardı. Bu evde ısınma, sobayla oluyordu. İlk defa kestanelerin sobanın üzerinde pişirildiğini öğrendim. Ertesi sabah uyandığımda beni çok daha güzel bir günün beklediğini bilmiyordum. Pencereden baktığımda bir sürü çocuğun evin önünde oynadığını gördüm ve hemen ben de onlara katıldım çok eğlendim ve güzel bir hafta sonu geçirdim. Hayatımızı teknolojik ürünlerle odaklı yaşarken bazı şeyleri unutuyoruz aslında. Doğadaki hayvanları, arkadaşlarla oynanan oyunları, sobanın sıcaklığını. Keşke her günümü bu şekilde yaşayabilsem.

MERT AKMAN'IN FUTBOL SEVGİSİ

Bana göre futbol top peşinde koşmak değildir. Futbol bir takım oyunudur. Oyunda yardımlaşma önemli bir kuraldır. Futbol matematiksel bir oyundur. Vuruşlarımızı matematiksel vurmamız lazım, iyi düşünmek, doğru hareket etmek önemli. Maç başladığında matematik dersine girmiş gibi olursun, yani bir matematik oyunudur, matematik dersini sevmen gerekir. Ben futbolu çok seviyorum ve GS futbol okuluna gidiyorum, orada çok mutluyum. Benim örnek aldığım bir futbolcu var adı da LEONEL MESSİ. Çok çalışarak dünyanın en iyi futbolcusu olmak istiyorum. Ben 5 yaşında futbola başladığımda bana hiç pas atmadıklarında ağlayarak oyundan çıkardım. Yaşım büyüdükçe ve hocalarımın sayesinde ekip çalışmasını öğrenerek daha iyi futbol oynamaya başladım. Sizlerle bir futbol anımı paylaşmak istiyorum. Okul turnuvalarında 3 tane pozisyonu arka arkaya dışarı attım. Sonra asist yapmaya başladım ve sonunda gol attım. Çok heyecanlıydım. Şermin Öğretmenimizin desteği ve bize olan sevgisi ile iyi bir takım çalışması sonucunda 4-A Sınıfı olarak 1.cilik elde ettik, 18.02.2016 tarihine imzamızı attık.

Kendimi iyi bir futbolcu olarak görmek için can atıyorum. İnşallah bir gün bu başarıyı elde ederek dünyanın en iyi futbolcusu olacağım. Bana futbol hayatımda katkı sağlayan GS Kulübü futbol hocalarım Tolga ve Eray ağabeylerime çok teşekkür ederim. Hepinizi çok

UZAY GEZİSİ

Uzayın derinliklerinde uzay mekiği ile geziyordum. Gezegenleri yakından görmek çok heyecan vericiydi. Ayı ziyaret etmek istedim ve Ay'a iniş yaptım. İndiğim gibi karşımda bir uzaylı gördüm. Beni görünce korkup kaçtı ben de onu takip ettim. Ondan başka uzaylılar da var mı diye çok merak ettim. Ama ondan başka uzaylı göremedim. Hepsi saklanmış olmalı diye düşündüm. Birden bir korku kapladı yüreğimi başka uzaylılar var mıydı, bana dost mu yoksa düşman mıydılar? Ben bunları düşünmeye dalmışken bir tıkırtı duydum. Hemen o yöne doğru ilerledim. Uzaylıyı gördüm. Çok sevimliydi. Anladım ki ondan zarar gelmezdi. Ben de ona dost olduğumu anlatmaya çalıştım. Beni anladı. Uzaylıyla çok güzel vakit geçirdik. Beraber oyun oynadık. Bana ailesini anlattı. Onlar hakkında birçok şey öğrendim.

Uzaylıların arada sırada Dünya'ya geldiklerini, insanların neler yaptıklarını incelediklerini, insanları çok merak ettiklerini, insanların yaşayışlarını çok merak ettiklerini öğrendim. Ben de insanlar hakkında onlara bilgi verdim. Bizim de onları çok merak ettiğimizi söyledim. İnsanların geceleri teleskopla gezegenlere ve yıldızlara baktıklarını uzaylıları görmek için çaba sarf ettiklerini söyledim. Uzaylı arkadaşım da bunları duyunca çok heyecanlandı; Demek ki siz de bizi, bizim sizi merak ettiğimiz gibi merak ediyorsunuz." dedi. Sohbet ve oyunlardan sonra ayrılma vakti geldi. Uzaylı arkadaşımı uzay aracına kadar geçirdim. Onu tanıdığıma çok memnun olduğumu bir gün bir yerde tekrar görüşmek istediğimi söyleyip el salladım ve sevimli arkadaşımı uğurladım. Sonra ben de aracıma binip Dünya'ya doğru yola çıktım. Çok mutluydum kendimi özel ve ayrıcalıklı hissediyordum. Herkesin bir arkadaşı olabilirdi ama benimki uzaylı bir arkadaştı. İnsanlar bilmedikleri şeylere karşı hep korkuyla yaklaşır. Oysa yaşamadan, tanımadan neyin güzel

olduğunu bilemeyiz. Ben uzaylılardan korkmuyorum artık. Ve bu evrende yalnız olmadığımızı biliyorum. Bir uzaylı arkadaşım olduğu için de kendimi çok şanslı hissediyorum.

KÖYDEKİ ANILAR

Ben Neslihan Torun. Size köydeki bir anımı anlatacağım. Benim köyüm Artvin'in Ardanuç İlçesi Harmanlı Köyü. Biz her yaz köye babaannemleri ziyarete gidiyoruz. Bizimle beraber kuzenlerim de geliyor. Her yaz köy çok kalabalık oluyor. Ben ve kuzenlerim maceralar yaşıyoruz. Bu anılarımdan birini sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bütün kuzenler büyük dedemizin kapısında kocaman bir çukur açmıştık. İçine su doldurduk ve beklemeye başladık. Toprak yumuşayınca oynamaya hazırdık. Herkes birbirine çamur atmaya başladı. Bu bir saat sürdü kendimize baktığımızda her yerimiz çamur olmuştu. Herkes gülmeye başladı. O gün köyde sular kesikti ve annelerimiz bizi şelalenin altında buz gibi suda yıkadı. O günü hiç unutmadık.

ASKERİM

Vatanı uğruna engel tanımaz askerim.
Anayı, babayı, eşi, evladı boynu bükük koyan askerim.
Geceyi gündüze, gündüzü geceye katan askerim.
Önce vatan diyen benim askerim.

Şehit haberin geldi yer yerinden oynadı askerim.
Anayı, babayı, eşi, evladı gözyaşına boğan askerim.
Cennet kapılarını açmış seni bekler askerim.
"Şehitler ölmez." diyen benim askerim.

CANIM ANNEM

Sevgili, canım annem
Bu yaşıma kadar baktın,
Korudun kolladın,
Hep arkamda oldun.

Hastalandığımda bana baktın
Gözyaşlarımı sildin.
Ben yapamam derken,
Sen yaparsın dedin.

Kaybolduğumda ben
Korku ve endişeyle aramıştın
Ben bulunduğunda,
Sımsıkı sarılmıştın.

Dokuz yıl boyuna
Usanmadan baktın bana.
Hep yanımda oldun,
Benim canım annem.

AİLEM

Annem çiçek bahçesi
Babam evin direği
Kardeşim tatlı melek
Bana düşer kıymetini bilmek

Ben hiç korkmam ki
Böyle bir ailem varken
Mutluluk, dayanışma, aile birliktelik demek,
Herkesin bunu yaşayabilmesi gerek

Kim istemez ki
Böyle bir ailesi olsun
Herkesin mutluluğu
Sonsuz olsun.

ESKİŞEHİR GEZİM

Ben Semih IŞIK, sizlere Eskişehir gezimi anlatacağım. Bir gün kuzenim, enişte m, teyzem annemlerle birlikte Eskişehir' e gittik. Orada eski trenler ve eski gemiler gördük. Hatta sanırım o gemi korsan gemisiydi. Harika bir masal şatosu vardı. Şatonun en üst katına çıktık. Şatonun içinde kitap şeklinde bir oda vardı, görülmeye değer bir görüntüydü. Orada gördüğüm her şey çok ilgimi çekmişti.

ATATÜRK'E MEKTUP

Atam senden bir isteğim,
Sen keşke dirilsen
Gelip bu teröristleri durdursan
Türk askerlerinin kanı yerde kalmasa,
Anneleri ağlamasa

Atam sen keşke dirilsen
Eğer sen dirilirsen vatan kurtulur
Silah, tüfek sesleri kesilir
Silahlar tak tak yapmaz
Anneler, çocuklar ağlamaz
Atam sen keşke dirilsen.

DOĞAYI KORUYALIM

O*nlar bizim yaşam kaynağımız.*
G*üzelleştirelim doğayı*
A*ğaçlar, çiçekler ekelim*
Y*arınlara yeşil bir gelecek bırakalım.*
I*slansın yağmurlarda çimeler.*

K*oruyalım, kırmayalım*
O*nları*
R*üzgârlar essin; kuşlar, martılar uçsun.*
U*yuyan hayvanlar uyansın,*
Y*aylalarda neşeli çocuklar koşsun.*
A*rılar bal peteklerine uçsun,*
L*aleler, sümbüller açsın,*
I*rmaklar şırıl şırıl aksın.*

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

M*ustafa Kemal*
U*lu önder Atatürk*
S*evgi dolu yüreğimiz sana*
T*ürk milleti olarak*
A*sla seni sevmekten vazgeçmeyiz*
F*edakârca ülkemizi savundun*
A*nafartalar kahramanı yüce Atam*

K*urtuluş Savaşında zafer kazandın*
E*dirne'den karsa ülkeyi korudun*
M*ustafa Kemal Atatürk*
A*dını yazdırdın tarihe*
L*aik hukuk devletini sundun bize*

A*nkara'da açtın*
T*ürkiye büyük millet meclisini*
A*rmağan ettin bize bağımsız bir ülkeyi*
T*arih görmedi böyle cesur bir lider*
Ülkemizi severiz, koruruz emanetindir bizlere
R*ahatça dalgalandırırız göklerde*
K*ırmızı beyaz şanlı bayrağımızı en tepelerde*

TEKNOLOJİK GELİŞMELER

Eski dönemlerde insanlar tüm işlerini kendileri yaparlarmış. Üretim için daha çok insan gücüne ihtiyaç varmış. Zamanla yeni buluşlar ve teknolojinin gelişmesiyle hayatımızı kolaylaştıran makineler icat edildi. Elde yıkanan çamaşırlar be bulaşıklar makinelerde yıkanmaya başlandı. Evimizin her alanında kullandığımız teknolojik ürünler annelerimizin hayatını kolaylaştır

Ulaşım alanında geliştirilen hızlı trenler, uçaklar bize zamandan tasarruf sağladı. Sevdiklerimizin yanına daha kolay ulaşabilir hale geldik. Uzakta oturan akrabalarımızı ziyaret etmemiz kolaylaştı. Yeni eğitim araçlarıyla dersler daha eğlenceli bir hal aldı. Bu yıl sınıflarımıza takılan akıllı tahtalarımızla derslerimiz zenginleşti.

Teknoloji doğru kullanılırsa faydalı bir şeydir. İyi ki hayatımızda var. Bilim adamlarını desteklemeli ve bize bu imkânları sundukları için onlara teşekkür etmeliyiz. Bize sundukları imkânlardan dolayı ben hepsine çok teşekkür ederim.

DOĞA VE İNSANLAR

Doğa bize sunulmuş bir hazinedir. Doğada ağaçlar, çiçekler, hayvanlar, denizler, göller ve türlü güzellikler vardır. Doğayı koruyup güzelleştirmek hepimizin görevidir. Orman yangınlarını önlemeliyiz piknik yaptıktan sonra ateşi söndürmeliyiz ve doğada olan camları temizlemeliyiz onlar yangına sebep olabilir. Fabrikalardan bacalarından ve arabalardan çıkan zehirli gazlar havayı kirletir. Doğaya gelişigüzel atılan kirli sular denizleri ve gölleri kirletebilir. Kirli sular balıkların ölümüne sebep olur. Arabalardan çıkan zehirli maddeleri önlemek için toplu taşıma araçlarına binmeliyiz. Fabrikalardan çıkan zehirli maddeleri önlemek için fabrika bacalarına filtre takılmalıdır. Doğaya ağaç ekmeliyiz çünkü ağaçlar havayı temizler. Doğada yaşayan birçok canlı vardır böcekler, bitkiler, kuşlar, sürüngenler… Onları korumalıyız, böceklere zarar vermemeliyiz, bitkilere zarar vermemeliyiz. Biz ağaçlara bitkilere zarar verdiğimizde aslında kendimize zarar vermiş oluruz. Doğayı korumalıyız.

İLKBAHAR GELİYOR

Her taraf yem yeşil,
İçimde bir coşku, heyecan,
Kuşlar cıvıl cıvıl ötüyor,
Sanki baharı müjdeliyor.

Ağaçlar çiçeklendi,
Güneş daha sıcak artık.
Giysiler hafifledi,
Sanki baharı müjdeliyor.

ALİ İLE MAX' IN DOSTLUĞU

Ali bu sabah bir sürprizle uyandı. O süperiz, babasının Ali ye aldığı bir köpekti. Ali köpeği görünce çok şaşırdı, bir o kadar da sevinmişti. Ali salona koşarak;

-Odamda bir köpek var, diye bağırdı.

Babasının yanına gidip;' Baba bu köpek benim mi?' diye sordu. Babası ona:

- Evet, bu köpek senin, dedi.

Ali bunu duyunca çok sevindi ve babasına teşekkür etti. Sevinçli bir halde odasına gidip, köpeği Sevmeye başladı.

Artık onunda bir köpeği vardı. Okuldan gelince ödevlerden sonra bütün zamanını köpeğiyle geçiriyordu. Ali köpeğiyle çok mutlu oluyordu. Bu köpeğin bir adı yoktu. Ali köpeğine Max ismini taktı.

Ali bu ismi çok sevmişti,Max de bu ismi sevmiş gibi görünüyordu. Ali'nin köpeğinin bir ayağı yoktu.Buduruma çok üzülsede onu çok seviyordu.AliMax'in neden bu halde olduğunu babasına sordu. Babası ona;

-Ali' ciğim bu köpek bir kaza geçirmiş.Ona araba çapmış. Onun için ayağının biri yok.

Babasının bu sözleri Ali'yi çok üzdü.Ama köpeği Max'i çok seviyordu.AliMax' le çok iyi anlaşıyordu. Nereye gitse birlikte gidiyorlardı.Birgün Ali okuldan eve gelince max'igöremedi.Hemen köpeğinin yanına gitti.

Max çok halsiz görünüyordu.Durumu babasına anlattı.Ali ve babası Max'i veterinere götürdüler.Veteriner muayene edip

iğne yaptı,'yarına geçer, birşeyi kalmaz' dedi.Ali o akşam Max'in yanından ayrılmadı. Sabah olduğunda Max canlanmış eski neşesine kavuşmuştu.Artık yeniden Ali'yle oyunlar oynuyor ,hoplayıp zıplıyordu.

Ali gerçek dostluğun ne demek olduğunu çok iyi anlıyordu. Babası bu köpeği alarak onu çok mutlu etmişti.Artık hayvanları daha çok seviyordu.

KAYBOLUŞUM

Ben beş yaşındaydım. Annem, kardeşim ve annemin arkadaşı hep beraber çarşıya gittik. Çarşıda kahvaltı yaptık. Sonra Tophane'ye gittik ve oradaki tarihi yerleri gezdik. Tarihi yerlerden sonra camilere doğru yürümeye başladık.

Camileri de gezdikten sonra saat iki olmuştu. Sanırım hepimiz çok acıkmıştık. Ve orada gördüğümüz ilk lokantaya oturduk. Yemeğimizi yerken tam karşıda oyuncakçı olduğunu fark ettim. Daha sonra anneme söylediğimde yemekten sonra gideceğimizi söyledi ve ben hızlı hızlı yemeğimi yedim, bitirdim. Ardından annemlerle birlikte oyuncakçıya gittiğimizde büyülenmiştim. İlk gördüğüm uzaktan kumandalı araba oldu. Annemin arkadaşı, arabayı bana hediye olarak aldı. Oyuncak arabamla oynamaya başladım.

Annem buradan ayrılmamam gerektiğini söyledi sırada annemler saatçiye doğru yöneldiler. Ben de orada arabamla oynarken, uzaktan kumandalı olduğu için arabam alt sokağa gitti ve bende onun peşinden gittim sırada etrafıma baktığımda hiç kimse yoktu. Sonra oradaki teyze beni ağlarken gördü. Ve benim ailemi sordu. Ben de olanları olduğu gibi anlattım. Annemi bulmama yardım etti.

Annemi bulduğumda koşarak ona sarıldım. Annem ağlıyordu. Sonra hep annemin elinden tutarak yürüdüm. Onun sözlerini her zaman dinledim.

ORMAN CANLILARI

Orman gezimize başladık. Yavaş yavaş ormanda ilerlerken önümüze bir sincap çıktı. Onu görünce gezinin eğlenceli ve keyifli geçeceğini anladım. Gezimize devam ederken kertenkele, yılan, akrep, kirpi ve daha bir sürü hayvan gördüm. Hepsi de doğa ile uyumluydular. Onları rahatsız etmeden fotoğraflarını çektim. Bu gezimizi çok mutlu tamamladık. Bir sonraki gezide yeni yeni hayvanları görmeyi diliyorum

HAYVAN SEVGİSİ

Hayvanlar çok sevimlidir.
Dünyanın en sevimli canlıları.
Bize fayda getirir.
Doğanın bir parçasıdır.

Tavuk, et ve yumurta verir.
İnek, süt ve et verir.
Biz onlara borçluyuz.
Bütün bu sağlıklı besinleri.

Kuşlar, güzellik verir.
Sincaplar, fındık toplar.
Arılar ise bal yapar.
Hepsi canımıza can katar.

BURSA'YI GEZİYORUZ

Benim adım Buğra. Biz dün Bursa'yı gezdik. Ben de bu geziden bahsetmek istiyorum. Çarşamba günü gezi seçmesi vardı. Ben de Bursa'yı seçtim. Tesadüfen Furkan'la aynı geziyi seçmiştik. Gezi Cuma günüydü, günler çok çabuk geçti ve Cuma günü gelmişti bile. Ben uyanınca Furkan geldi ve hazırlandım okula gittik. Okulda 10 dakika gibi bir süre bekledik. Bizi gezdirecek otobüs gelmişti. Şoförün adı Kaan'dı. İlk durak Ulu Cami'ydi. Camide 15 kişi namaz kılıyordu, Furkan, ben, Kamil ve Osman çok şaşırmıştık. Çünkü herkes aynı anda secdeye gidiyordu. Orada biraz vakit geçirdik ve öğretmenimiz bir sonraki durağın Hayvanat Bahçesi olduğunu söyledi. Otobüsümüz geldi ve bizi Hayvanat Bahçesine götürdü. Hayvanat bahçesinde gördüğümüz hayvanlar:maymun,aslan, zürafa ve. Orada yemek yedik ve bir süre daha dolaştıktan sonra yine otobüsümüz gelmişti. Otobüse bindik ,otobüs bizi bir sirk'e götürdü.Sirk'te çok eğlendik. Orada palyaço, tütü giymiş maymun, hokkabaz ve fazlası vardı.Hepsinin gösterisini izledikten sonra yine otobüsümüze bindik ve öğretmenimiz bize gezinin bittiğini söyledi. Dönünce evlerimize dağıldık gün çok eğlenmiştik. Eve gelince başımdan geçenleri aileme de anlattım.

ÇANAKKALE GEZİSİ

Bir cumartesi günü babam bizi Çanakkale'ye götüreceğini söyledi . Ben ve kardeşim Mehmet Zeki çok sevindik. Çanakkale'ye gitmek için hazırlandık.

Sonunda zaman gelmişti. İkimizde çok heyecanlıydık. Bahçede bizi bekleyen arabaya doğru yürüdük. Babama arkadaşım Eslem'in gelmesini rica ettim. Çünkü Eslem benim en sevdiğim arkadaşımdı. Babam bu teklifimi kabul etti. Kardeşim ve ben buna çok sevindik. Eslem 'e haber vermek için evine gittik. Kapıyı çaldığımızda kapıyı Eslem'in annesi Reyhan teyze açtı. Annesine Eslem'in bizimle beraber Çanakkale gezisine gelmesi için izin istedik. Annesi bizim bu teklifimizi olumlu bularak kabul etti. Eslem 'i alıp arabaya bindik ve yola koyulduk. 2 saattir yol gidiyorduk. Çanakkale'ye varmak için sabırsızlanıyorduk. Öğle saat 12.30 gibi Çanakkale'ye vardık. O heyecanla olsa gerek kendimizi arabadan dışarı attık. Arabadan indiğimizde Çanakkale'nin ne kadar güzel bir şehir olduğunu hissettik. Öncelikle aç olan karnımızı güzelce bir doyurduk. Daha sonra Çanakkale şehitliğine doğru yol aldık. Burada şehitliği gezdik. Şehitlik hakkında bilmediğimiz birçok şeyi burada bulunan görevliler sayesinde öğrendik. O gün ben, kardeşim ve Eslem bu geziden çok etkilenmiştik.Hava kararmıştı ve eve dönme zamanı gelmişti.

O gün Çanakkale'nin ne kadar önemli bir şehir olduğunu ve bizim Türk tarihinde önemli bir yeri olduğunu öğrenmiş olduk.

DÖRT KIRLANGIÇ YAVRUSU

Bir gün sabah kalktığımda balkona çıktım. Evimizdeki balkonun köşesinde kırlangıç yuvası vardı. O kadar merak etmiştim ki babamı hemen kaldırdım. Babam bana ne olduğunu sordu. Babama balkonun köşesindeki kırlangıç yuvasından 'cik,cik,cik' diye yavru sesleri geliyor, dedim. Babamdan yuvanın içine bakmasını istedim. Yuvada dört kırlangıç yavrusu vardı. Ben buna çok sevindim. Onları seyretmeye başladım. Dört kırlangıç yavrusu her geçen gün büyüdüler. Anneleri uçmayı öğretirken babalarıda yemek arayıp onları doyuruyordu. Yavrular iyi beslendikleri için sağlıklı büyüyorlardı. Ben de okula gidip geliyordum. Havalar soğumaya başlamıştı. Günler geldi geçti. Tüm kırlangıçların hepsi daha sıcak ülkelere göç ediyorlardı. Onlar da göç edince ben de çok üzülmüştüm. Ama olsun, göç edip sıcak bir yerlere gitmeseydiler, kış gelince soğuktan ölebilirlerdi.

Güzel kırlangıçlar yuvanız sizi bekliyor, ilkbaharda yine gelin.

İLKBAHAR

Kıştan çıkıp bahara gireriz. Kışın soğuk, karlı havasından sonra ilkbahar ne güzel gelir. İnsanın içine sevinç,neşe,mutluluk doğar.

Kışın gökyüzünde arada sırada gördüğümüz güneş, ilkbaharla birlikte daha çok görülür. Havadaki kara bulutlar yerini açık ve mavi gökyüzüne bırakır. Güneş baharda etrafı daha fazla ısıtır.İnsanlar ilkbaharda çok farklı duygular içine girer.İlkbaharda her taraf yeşillenir. Otlar yeşillenip büyümeye başlar.

Sonbaharda ekilen buğday, arpa, yulaflar yavaş yavaş büyümeye başlar. Ağaçlar çiçek açar.Daha sonra ağaçlar çiçeklerini dökerek yapraklanır,meyveler oluşur. Kuşlar,kelebekler etrafta uçmaya başlar. Kuş sesleri her tarafı sarar. Havalar ısınır, yağmurlar yağar. Dağlardaki karlar erir. Dereler daha gür akmaya başlar.Baharda çocuklar dışarıya çıkar.Piknikler yapılır.Kırlarda top oynanır,ip atlanır.

Bahar, yazın habercisidir. İlkbaharı çok seviyorum

ARKADAŞLIK

Ben bu mahalleye yeni taşınmıştım. Kimseyi tanımıyordum ve sıkılıyordum. Öğleden sonra saat üç buçuk gibi dışarı çıktım. Parka doğru koşarken yere düştüm ve bacağımı burktum. Deniz ve Doruk yardıma geldi. Beni evime kadar götürdüler. İkisini de çok sevmiştim. Evde dinlendim ve bacağım iyileşti. Artık okula başlıyordum ve çok heyecanlıydım. Sabah erkenden uyandım ve annemle okula gittik. Sınıfa girdiğimde Deniz ve Dorukla aynı sınıfta olduğumuzu görünce şaşırsam da çok sevimdim. Herkesle tanıştıktan sonra öğretmenimiz yerimi gösterdi. Sıralar üçlüydü ve ben Doruk ve Denizle oturuyordum. Güzel bir arkadaşlığımız başladı. Öğretmenimi ve arkadaşlarımı çok sevdim. Birlikte ödev yapıp oyunlar oynuyorduk. Onlarla güzel vakit geçiriyordum.

Anladım ki, bir insanın yanında ailesi ve iyi arkadaşları varsa ve onlarla her şeyi paylaşabiliyorsa hayat daha güzel.

KIŞ GÜNÜ

Sabah uyanmıştım.İçeride bir sessizlik vardı. Kardeşim hala uyuyordu.Onu uyandırmak

İstedim ama uyandıramadım. Çünkü gece geç yatmıştı ve çok yorgundu.Uyandırmadım.

Salona doğru sessizce yürüdüm.Saate baktım. Saat sekiz buçuktu. Okullar kar nedeni ile

Tatildi. Bu yüzden okula gitmedim. Dışarıda muhteşem bir şekilde kar yağıyordu.' Yuppi'

Diye bağırdım. Annem ve babam kalkmış beni izliyorlardı. Arkama baktığımda annemi ve

babamı karşımda gördüm.Babam bir yere gideceğimizi söyledi. Ben babama ısrarla sordum.

Ama yinede cevap vermedi. Çok sabırsızlandım. Kardeşim uyandı.

-Ne oluyor bakayım burada? dedi. Bizde, babamın bizi bir yere götüreceğini söyledi k.

-Nereye gidiyoruz? Dedi. Biz cevap vermedik.Çünkü biz de bilmiyorduk.Yine sordu.

-Hey, size diyorum, dedi. Ben:

-Bilmiyoruz, dedim.

-Ne demek bilmiyorum.

-Babam söylemedi, süprizmiş öyle söyledi.

-Yuppi, demek süpriz. Süprizlere bayılırım.Hazırlanmaya başladık. Arabaya bindik. Babam sürmeye başladı.

On on beş dakika sonra geldik. Etraf bembeyazdı. Burası Uludağ'dı. Çok sevinmiştim. Hep beraber otele

Yerleştik. Önce yemek yedik, sonra dışarı çıktık. Kar oynadık. Kızak kaydık. Akşama kadar oyun oynadık.

Çok eğlendik. Akşam yemeği geldi çattı. Babam yarın eve gideceğimizi söyledi. Bizde kabul ettik. Sabah oldu. Yola koyulduk. Eve geldik.Ogün ne yaptıysam arkadaşlarıma anlattım ve çok eğlendim.

Öğretmenimiz tatilde ne yaptığımızı sordu, bende neler yaptığımızı anlattım.

Öğretmenim gezdigimiz yerleri çok ama çok beğendiğini söyledi.

Akşam anneme anlattım. O da çok beğendi. Babam yaptıklarımızın hepsini görüntülediğini söyledi.

Babamın söylediklerine inanamadım ve şaşırdım. Babam ise gerçek olduğunu söyledi.

Bunların hepsini yazarak günlüğüme anlattım.Ve günlüğümde yeni bir sayfa daha oluştu.Ben de

Özel bir şifre koyarak özel bir yere sakladım o yer sadece bana özel bir yerdi o yeri ben hariç

Kimse bilmiyor ve bilmeyecekti.

KÖY TATİLİ

Benim adım Ayşe, on yaşındayım. Bir ablam var, adı Aslı. Annem ve babam memur. Büyük şehirde yaşıyoruz. Babaannem, dedem, halalarım, amcalarım, enişte lerim, yengelerim, kuzenlerim Fatmanur abla, Sena, Ali, Mehmet abi, Ahmet ve Akif abi hepsi köyde yaşıyorlar.

Ben köye gitmeyi çok seviyorum. Çünkü orda birçok uğraşacak iş var. Kuzenlerimle tavuk beslemiştik gerçekten çok zevkliydi. Hatta halamın en büyük kızı Fatmanur ablayı, civcivleri severken anne tavuk kovalamıştı. Fatmanur abla da kendini zor kurtarmıştı.

Yaz tatili gelmişti. Çok heyecanlıydım çünkü köyümüze gidecektik. Yola çıktık. Arabada uyudum. Uyandığımda varmak üzereydik. Köyümüze daha gitmeden önce neler yapacağımızı düşünmüştüm. Anneme dönerek " Ne kadar kaldı anneciğim?" dedim. Annem " Geldik kızım, şimdi köyümüze gireceğiz " dedi. Köye girdiğimizde babaannem, dedem, halalarım, amcalarım, enişte lerim, yengelerim, kuzenlerim Fatmanur abla, Sena, Ali, Mehmet abi, Ahmet ve Akif abi bizi karşılamıştı. Çok sevindim. Köydeki evimize girdik. Ablam Aslı ve anneme eşyalarımızı yerleştirmek için yardım ettim. Eşyalarımızı yerleştirdikten sonra kuzenlerim gelip beni çağırdılar. Dışarı çıktığımızda elma bahçesine gittik. Ağaca çıkıp elma topladık. Onları yengeme verdik. Seksek oynadık, saklambaç oynadık. Elma ağacına bağlı salıncakta sallandıktan birkaç dakika sonra amcam bizi çağırdı. Amcam ineklerden süt sağacakmış. Bizi de ona yardım etmemiz için çağırdı. Önce kendisi bize gösterdi sonra teker teker sırayla biz sağdık Sarı kızı. O sırada amcam yaşlı ineği sağdı, tam işimiz bitmişti ki, o sırada yengemin sesini duyduk: " Çocuklar haydi gelin sofra hazır, sütü getirmeyi unutmayın " dedi. Biz de ahırdan çıktık, eve gidip yemeğimizi yiyip, sütümüzü içtik. Sonrada uyuduk. Sabah kalkınca güzel bir kahvaltı yaptık. Sonra

kuzenlerimle oynadık. Babaannem Fatmanur ablayı, beni, ablamı ve Sena'yı çağırdı. Bizim saçımızı ördü. Dedem de Ali, Mehmet abi, Ahmet ve Akif abiyi çağırdı. Onlara da tahtadan araba yapmayı öğretirken bende su getirmeye gittim.

Evde babam telefonla görüşüyordu. Telefon görüşmesi bitince kim olduğunu sordum. Babam amirim Ömer Bey dedi. Acil bir görev çıkmış. Beni çağırıyorlar. Gitmemiz gerek deyince çok üzüldüm. Eşyalarımızı topladık. Köydekilerle vedalaşıp köyden ayrıldık. Bu güzel yaz hep aklımda kalacaktı.

YAŞLI KADIN VE KUŞLARI

Bir varmış bir yokmuş; yaşlı bir kadın varmış. Bu yaşlı kadının bir de küçük bir kuşu varmış. Yaşlı kadın kuşunu çok ama çok severmiş. Bir gün küçük kuşun bir yavrusu olacakmış. Yaşlı kadın ve kuş yavru kuşun doğacağını öğrendiklerinde çok heyecanlanmışlar. Yaşlı kadın kuşunu çok severmiş. Kuşun yavrusunun doğmasına bir ay kalmıştı. Yaşlı kadının heyecanlı bekleyişi bir ay sonra nihayet dolmuş ve yavru kuş dünyaya gözünü açmıştı. Yavru kuş tontiş tontişti. Kim görürse "Ay bu ne şirin bir kuş, ne kadar güzel bir kuş" diyorlarmış.

Anne kuş yavru kuşun uçmayı öğrenmesi için onu durmadan eğitiyormuş. Ayrıca yaşlı kadın da yavru kuşu evinin bahçesine çıkartıyor ve onun bir an önce uçmayı öğrenmesini çok istiyormuş. Yavru kuş düşe kalka uçmayı öğrenmişti. Derken bir gün yavru kuş kayboluvermişti. Ne yapacağını bilmiyormuş. Yolda bir kız çocuğu yavru kuşu bulmuştu. Küçük kız yavru kuşu çok beğenmiş, alıp evine götürmüş ve adını da Tontiş koymuştu. Yavru kuş annesini ve sahipleri olan yaşlı kadını çok özlüyormuş, hep onları aramaya çıkıyormuş ama bir türlü bulamıyormuş. Küçük kız Tontiş'in bu haline çok üzülüyor ve ona yardım etmek istiyormuş. Sıcak bir hafta sonu küçük kız ve yavru kuş beraberce anne kuşu ve yaşlı kadını aramaya koyulmuşlar. Uzun aramalardan sonra yaşlı kadının evini bulmuşlar. İçeriye girdiklerinde yaşlı kadını çok üzgün bulmuşlar, sorduklarında ise anne kuşun yavrusunu kaybetmesi üzerine üzüntüden hastalandığını ve yeme içmeden kesildiğini öğrenmişler. Tontiş kuş koşarak yuvasına gitmiş ve annesini çok bitkin ve kendinden geçmiş bir halde görünce üzüntüden ağlamış. Yanaklarından süzülen yaşlar annesinin yüzüne damlıyormuş. Bunun üzerine uyanan anne kuş karşısında yavrusunu görünce o kadar çok sevinmiş ki, bir anda iyileşivermiş. Beraberce kalkıp Yaşlı kadının ve küçük kızın yanlarına gitmişler. Küçük kız artık çok geç olduğunu

ve evine gitmesi gerektiğini söyleyince yaşlı kadın "Ben artık hasta ve ihtiyar bir kadınım, bu kuşlara bakamıyorum, sen istersen bu kuşları da al evine götür, sen daha iyi bakarsın!" demiş küçük kıza. Küçük kız bu duruma çok sevinmiş ve yaşlı kadına teşekkür ederek kuşları kafesine koyup evinin yolunu tutmuş. Evinde bir odayı kuşlarına ayıran küçük kız ve kuşları sonsuza kadar hiç birbirlerinden ayrılmamış ve hep beraber mutlu bir hayat sürmüşler.

MESLEKLER

Doktor,Öğretmen
Hepsi birbirinden farklı.
İşte meslekler
Yarayan bize.
Polis, itfaiyeci
Koruyan bizi.
Bizi kurtarırlar
Yangında hemen gelirler.
Hepsi meslektir
Meslekler her yerdedir
Her meslek önemlidir
Her şeyi onlar yapar.
Onlara güzel bir şiir yazdım.
Kendime bir meslek seçtim.

AİLE

Aile kutsal bir varlıktır.
Kimi geniş, kimi çekirdek.
Anne, baba, çocuk tek yürek.
İşte mutluluk bu demek.

Aile can gibidir,
Kaderin yettiği kadar.
Birleşiktir insanlar.
Ailedir toplumun temeli.

Geleceğe güven verir,
Ülkesine çağ atlatır,
Birlik beraberlik içinde.
Ailelerin gücü birliği .

ARKADAŞLIK

Arkadaşlık çok önemlidir. Bir yaz günü parkta oynarken yeni arkadaşlarla tanıştım. Onların isimleri; Esma, Ahmet, Ela ve Burhan'dı.

İlk tanıştığımız gün hepimiz birlikte parkta çok eğlendik. Salıncakta sallandık, kaydırakta kaydık, top oynadık. .Akşam olunca evlerimize dağıldık. Eve gittiğimde biraz kitap okudum. Sonra zil çaldı. Kapıyı açtım. Karşımda babamı gördüm ve babama sarıldım. Hep birlikte sofraya oturduk ve yemeğimizi yedik. Sonra ailece salona geçip film izledik. Film izlerken annemlere bugün ne yaptığımı ve yeni arkadaşlarımı da anlattım. Onların nasıl olduğunu ve parkta neler yaptığımızı ve neler oynadığımı anlattım. Saatin farkına varmadığımız için saat on buçuk olmuştu. Hemen odama gidip yatağıma yattım ve uyudum. Sabah olduğunda hemen elimi ve yüzümü yıkadım. Annemim seslendiğini duyunca hemen mutfağa gittim. Annem kahvaltıyı hazırlamış beni bekliyordu. Annemle birlikte kahvaltı yaptık ve üstümü giyinmek için odama çıktım. Üstümü giyindikten sonra hemen tatil ödevimi yapmak için masanın başına oturup beş sayfa ödev yaptım. Saatin farkına varmadığım için arkadaşlarımı çağırmayı unutmuştum. Tam dışarıya çıkarken kapı çaldı. Arkadaşlarım gelmişti. Hemen arkadaşlarımla birlikte dışarı çıktık. Ben oyun olarak yakan top oynamayı istedim ama arkadaşım Esma, saklambaç oynamak istedi. Ben ise yakan top oynamak için tutturdum. Arkadaşım Esma bu duruma çok üzüldü ve ağlayarak evine gitti gittikten sonra arkadaşlarım Ahmet, Ela ve Burhan›la çok güzel oyunlar oynadık. Akşam oldu ve hepimiz evimize dağıldık. Eve gittiğimde kitap okurken aklıma Esma›yı ne kadar üzdüğüm geldi. Ve bu olayı anneme anlatmak için annemin yanına gittim. Annem de bu olaya çok üzüldü. Yarın arkadaşımın gönlünü alabileceğimi söyledi. Sabah erkenden kalktım. Kahvaltımı yaptım. Sonra hemen Esma ile barışmak için parka indim.ama

parkta Esma›yı göremeyince üzüldüm gün Esma parka gelmeyince ben, Esma›nın evine gitmek istedim ama evini tam bilemediğim için evine gidemedim gün parkta bütün gün Esma›nın gelmesini bekledim ama Esma gelmedi. Üzülerek eve döndüm. Annem bana ne olduğunu sordu. Ben de Esma›yı göremediğimi söyledim. Odama çıktım ve kitap okumaya başladım. Kitap okurken aklıma Esma ile nasıl barışırım diye bir şeyler geldi. Esma›nın adresini öğrenip, Esma'nın evine gidip arkadaşımdan özür dileyecektim. Ve ertesi gün oldu. Sabah hemen kalkıp Esmaların evine gittim. Esma dışarı çıkmıştı ve hemen onun yanına gittim. "Esma arkadaşım o günkü yaptıklarımdan dolayı senden çok çok özür dilerim"dedim. Esma arkadaşım da "arkadaşlar arasında böyle şeylerin olması normaldir "dedi ve barıştık.

ÖĞRETMENİMLE 4 YIL

Öğretmenimi çok severim,
O bizim için her zaman,
Bıkmadan usanmadan,
Okumayı yazmayı,
Sevgiyi saygıyı,
İyiyi ve doğruyu,
Öğretendir.

4.sınıfta ayrılık vakti geldiğinde,
Ne kadar üzülsek de,
Ayrılmaya mecbur kalacağız,
Hepimiz farklı yerlere gitmekte,
Geçirdiğim dört yılı...
Ve öğretmenimizi hiç unutmayacağız.

RÜYA ŞEHİR

Bir gün çok güzel bir şehir hayal ettim. Bu şehrin adı Rüya Şehirdi. Bu şehir hiçbir şehre benzemiyordu. Bunun sebebi çok güvenli bir şehir olmasıydı. Her doğal afetin tedbiri alınmıştı.

Bu şehrin vaktiyle bir kralı vardı. Aylar sonra bu şehrin kralı ayrıldı. Onun yerine kötü kalpli bir kral geçti. Bu yeni kral diğer kralın aldığı tüm tedbirleri kaldırdı.

Halk mutsuzdu. Bundan dört gün sonra çok şiddetli bir deprem olmuştu. Hemen ardından büyük bir sel felaketi yaşanmıştı. Halk daha da mutsuz olmuştu.

Kötü kalpli kral yaşadıklarından ders aldı. Artık iyi bir kral olmuştu. Ve herkes eskisinden daha mutluydu.

SAĞIR KURBAĞA

Kurbağalar bir gün yarışma düzenlemiş. Hedef; çok yüksek bir kulenin tepesine çıkmakmış. Bir sürü kurbağa da arkadaşlarını seyretmek için toplanmış ve yarış başlamış. Gerçekte seyirciler arasında hiç biri yarışmacıların kulenin tepesine çıkabileceğine inanmıyormuş. Sadece şu sesler duyulabiliyormuş: Zavallılar hiç bir zaman başaramayacaklar.

Yarışmaya başlayan kurbağalar kulenin tepesine ulaşamayınca teker teker yarışı bırakmaya başlamışlar. İçlerinden sadece bir tanesi inatla ve yılmadan kuleye tırmanmaya çalışıyormuş. Seyirciler bağırmaya devam ediyorlarmış: Zavallılar hiç bir zaman başaramayacaklar.

Sonunda bir tanesi hariç, hepsinin ümitleri kırılmış ve bırakmışlar. Ama kalan son kurbağa büyük bir gayret ile mücadele ederek kulenin tepesine çıkmayı başarmış. Diğerleri hayret içerisinde bu işi nasıl başardığını öğrenmek istemişler. Bir kurbağa ona yaklaşmış ve sormuş; Bu işi nasıl başardın? Diye. O anda farkına varmışlar ki; Kuleye çıkan kurbağa sağırmış.

Siz de, hayallerinizi gerçekleştiremeyeceğinizi söyleyen söz ve kişilere karşı hep sağır kalın. Olumsuz düşünen insanları duymayın.

GÜZEL KÖYÜM

Ben yaz tatilinde köye babaannemle, dedemin yanına giderim. Köyümde çok güzel vakit geçirirken aynı zamanda da eğlenir ve keyif alırım.

Köyüm yeşillikler arasında etrafı kiraz, vişne bahçeleriyle dolu şirin küçük bir köydür. Babaannemle ben sabah erkenden bahçeye gideriz. Dedem daha sonra gelir çünkü sandık alması lazım kirazları koymak için. Kiraz toplamak çok zevkli... Toplarken hep yerim. Küçük bir ağaç vardı. Ben toplamak istedim dedem bana sehpa denilen üçgene benzeyen merdiveni ağaca kurdu. Ve heyecanla çıktım. Tam dalı çekip kirazlara uzanırken ne göreyim! Kuş yuvası. İçinde ağızlarını açan yavru kuşlar. Çok heyecanlandım. Dedemi çağırıp almasını istedim. Ama dedem "Alamayız, anneleri arar' 'dedi. Akşama kadar kiraz toplamayıp onları izledim. Su, ekmek verdim. Heyecanla kuşlara bakmak için gittiğim bahçede, her gün büyüyen ve uçmaya hazırlanan yavrularım artık yoktu. Çünkü hepsi uçmayı öğrenmiş ve gitmişlerdi.

Köyü olmalı bence her çocuğun, yoksa köy hayatını, hayvanları bu kadar yakından tanıyamazsınız. Bir sonraki yaz tatilini iple çekiyorum. Çünkü ben köyümü çok seviyorum...

MAÇ

Bir gün öğretmenimiz maç yapılacağını söyledi. Bizim sınıfında katılmasını istediğini belirtti. Bunun için kura çekildi. Benim sınıfım olan 4/B ile çok yetenekli, maçta çok iyi olan 4/A sınıfı ile eşleştik.

Her gün arkadaşlarım antrenman yapıyor, maça hazırlanıyorlardı. Maç günü geldi. Herkes ümitsiz, isteksiz oyuna girdik. Ellerimizde

ponponlar, tezahüratlarla destek veriyorduk. Karşı takım da pankartlarla bize karşılık veriyor, destekliyordu takımını... Mücadele tam gaz devam ederken ilk gol geldi. Üzüldük, ama umudumuzu yitirmedik. Derken iki, üç ve kaleci arkadaşımızın yaralanmasıyla ara verildi. Yedek kaleci devraldı. Ardı ardına tam on gol yedi bizimkiler, tabi biz yıkıldık...

Sınıflar arası böyle aktivitelerin olması çok güzel... Bizde de olması gerektiği gibi dostluk kazandı.

YENİ YIL DİLEĞİM

Tam da 2015 'e gireceğimiz gündü. Sanırım dileğimin kabul olduğu, Allah'ımın benim duamı kabul ettiği gün, desek daha doğru olur. O gün okuldan çıkıp anneannemlere gitmiştik. Dedem eve çerezler, çekirdekler, bol meyveler çikolata almış, teyzem ise çok güzel yemeklerin yanında mükemmel sofra hazırlamış, annemde evden hazırladığı mezeleri götürmüştü. Çok güzel bir akşam geçirecektik. Yedik içtik, sıra tombala oynamaya gelmişti. Önce ben çektim. Sanırım yavaş çektiğimden annemler bana kızıp duruyorlardı –çabuk ol Sude-kazanan annem olmuştu. Tam da saat 12' ye gelmek üzereydi. Havai fişekler patlatıldı. Benim ise dileğim annemin bana bir köpek almasıydı. İnanır mısınız, bir hafta sonra annem bana golden yavrusu aldı. Çok mutlu olmuştum. Ben de adını Fincan koydum. Fincan' la oyunlar oynadık. Çok mutluydum. Artık inanıyorum ki neyi çok istersen o olurmuş. Benim dileğim gerçekleşti. ,Sizlerin de dileği gerçek olsun, hoşça kalın.

ŞEHİRDEKİ HAZİNE

Bir zamanlar Gülyalı'da, Elif, Ecrin, Beyza ve Gülnisa adında 4. sınıfa giden kızlar yaşarmış. Gölbaşı'nın merkezinde büyük bir söğüt ağacı varmış ve bu ağaç oranın sembolüymüş. Efsaneye göre Göl yazı da bir hazine vardı ve 4 kafadar bu hazineyi bulmayı çok istiyordu fakat bir türlü bulamıyorlardı. Bir de Gölbaşı'nın merkezindeki söğüt ağacının yanında bir saat kulesi varmış. Bu saat kulesinde saat 12 olduğunda kuklalar çıkar hareket edermiş. Gölbaşı'nın sembolü söğüt ağacı olduğu için şehrin her yeri söğüt ağacı sembolü ile donatılmıştı. 4 kafadarın aklına başkanın odasında üzerinde söğüt ağacı sembolü olan vazo geldi. Hemen başkanın yanına gidip konuşmaya karar verdiler. Başkan anlatılanlara pek inanmasa da kızları kırmak istemedi ve vazoya bakmalarına izin verdi. Kızlar vazoyu incelerken içinde bir yazı olduğunu fark ettiler. Beyza vazoyu alırken eli çarptı ve vazo yuvarlanmaya başladı, vazo tam dolabın üstünden düşecekken Gülnisa vazoyu tuttu. Merakla vazonun sağına soluna bakarken altında ufak bir düğme olduğunu fark etti. Şaşkın bir şekilde düğmeye bastığında vazodan bir söğüt ağacı sembolü düştü. Sembolün üstüne işlenmiş haritaya göre hazine şehir merkezinde ki sembol olmuş söğüt ağacının altındaydı. Başkandan izin isteyip hemen şehir merkezine doğru yola koyuldular. Bir iki gün başarısız kazıdan sonra tam umutsuzluğa kapılacakken, saat 12 olduğunda saat kulesinin söğüt ağacının yanına vuran güneş yansımasını fark ettiler ve heyecanla kazmaya başladılar. Biraz kazdıktan sonra taştan bir bulmaca buldular. Beyza bulmacan çok iyi anladığı için hemen bulmacanın önüne geçti. Biraz inceledikten sonra Beyza bulmacayı çözdü ve kapağı açıp arkasındaki tüneli buldular. Tünelin içinde uzun bir yürüyüşten sonra karşılarına bir nehir ve bu nehrin kenarında bir sandal çıktı. 4 kafadar sandala binip nehrin akışına bıraktılar kendilerini. Bu sandal

yolculuğu bir şelalenin başında son buldu. Şelalenin yanındaki söğüt ağacının dibinden, şelalenin arkasına geçtiklerinde büyük hazineyi bulmuşlardı. Hayallerine ulaşmanın mutluluğu ile başkana haber verip, ödülü ve madalyayı almaya hak kazanmışlardı.

ULUDAĞ GEZISI

2012 yılında on beş tatile girmiştik. O zaman İzmir'den anneannemlerde tatil için bize gelmişlerdi. Bir kaç gün sonra babamın daha önceden birlikte çalıştığı amirinin eş ve çocukları da bize gelmişlerdi. O gün evimiz çok kalabalık olmuştu. Hep birlikte evde otururken Uludağ gezisine gitmeye karar verdik. Ertesi gün sabah çoluk çocuk binebildiğimiz kadar bizim arabaya bindik. Daha önceden bulunduğumuz yerde kar yağmıştı ve hava çok soğuktu. Yanımıza yedek elbise de almıştık. Uludağ yolunun yarısına geldiğimizde kar ve buzdan dolayı arabamız yolda kaldı. Babam zorda olsa arabanın lastiklerine zincir taktı. Sonra Uludağ'ın zirvesine ulaştık. Her yer çok güzeldi, kalabalık bir insan gurubu vardı. Hemen arabadan inerek kartopu oynadık. Kiraladığımız kızakla kaydık. Uzun süre burada eğlendik ve fotoğraf çekildik. Üzerimiz ıslandı, hava çok soğuk olduğu için elbiselerimiz buz tuttu ve çok üşüdük. Polis evine giderek elbiselerimizi değiştirdik. Burada yemek yedik. Akşamüzeri hep birlikte eve döndük.

O gün çok güzel zaman geçirdik. Bu anımı hiç unutamıyorum.

ZEYNEP'İN KEDİSİ PAMUK

Zeynep adında dördüncü sınıfa giden bir kız varmış. Bir kış günü sabahı Zeynep uyanmış. Hava soğuk olduğu için sıcacık yatağından kalkmak istememiş. Okula vaktinde yetişebilmesi için de erken kalkması gerekiyormuş.

Mutfaktaki kokular Zeynep'in odasına kadar geliyormuş. Yatağından kalkıp, elini ve yüzünü yıkamış. Mutfağa gidince annesinin çok güzel bir kahvaltı sofrası hazırladığını görmüş. Annesine kahvaltı hazırladığı için teşekkür etmiş. Kahvaltısını yapmış. Banyoya giderek önce ellerini yıkamış, sonra dişlerini fırçalamış. Annesi saçlarını tarayıp, güzel bir şekilde örmüş. Zeynep sonra okul kıyafetlerini giymiş. Çantasını kontrol edip okula gitmek için hazırlık yapmış. Zeynep hava çok soğuk olduğu için kabanını, atkısını, beresini ve eldivenlerini giymiş. Okula gitmek için yola çıkmış. Hava o kadar çok soğukmuş ki üzerindeki kalın kıyafetlere rağmen yine de üşüyormuş. Her taraf bembeyaz karlarla kaplıymış. Düşmemek için çok dikkatli bir şekilde yürüyerek okula ulaşmış. Her zaman ki gibi derslerinde yeni şeyler öğrenmiş. Eve dönme vakti gelmiş.

Okuldan çıkıp eve gelirken bir kedi miyavlaması duymuş. Sesin geldiği yöne dönüp baktığında, yavru bir kedi görmüş. Yavru kedi ıslandığı ve soğuktan üşüdüğü için çok titriyormuş. Hemen almış ve eve götürmüş. Annesiyle kediyi yıkamışlar. Geçici olarak koli içerisine yuva yapmışlar. Süt ile karnını doyurmuşlar. Karnı doyan ve ısınan kedicik hemencecik uyumuş. Zeynep kediciğin uyanmasını sabırsızlıkla beklemiş. Uyanınca onunla oyunlar oynamış.

Ailecek kediciği çok sevmişler. Kedicik de, Zeynep ve ailesini çok sevmiş. Kediciğe Pamuk adını vermişler. Pamuk bundan sonra da Zeyneplerle yaşamaya devam etmiş.

CANIM ANNEM

Canım annem sen benim ilk göz ağrımsın
Sen benim gözümden bir yaş akmasın diye
Çok uğraşıyorsun
Sana bir şey olursa ben yaşayamam
Bana bir şey olursa sen yaşayamazsın
Canım annem melek gibi bir kokun var
Melek gibisin canım annem
Dünyada senin kadar güzel birisini görmedim
İlk gülüşümü senin yanında attım ben
İlk yürüdüğüm günleri seninle yaşadım ben
Melek annem
İlk güldüğüm günleri seninle yaşadım ben
Melek annem

DAYANIŞMANIN ÖNEMİ

Arılar sizce nasıl bal üretirler? Dayanışma ile çok kolay üretiyorlar. Birkaç arı çiçeklerdeki balları topluyor ve kovana getiriyor. Balları alan arılar onları kovana yerleştiriyor.

Biz neden dayanışma ile çalışmıyoruz? Dayanışma ile neler yapılmaz ki. Gelecek ve geçmişteki en uzun binaları ve gökdelenleri inşa edebiliriz. Çok uzun futbol sahaları ve havuzlar birçok şeyden sadece ikisi.

Dayanışma ile tarihin en iyi bilgisayarlarını, televizyonlarını, tabletlerini yapabiliriz. Dayanışma için bunlar ne ki! Dahası var. Şu anda bile siz bunu okurken insanlar dayanışma içinde çalışıyor. Nasıl mı? İşlerde çalışan insanlar tek başına iş yapmıyorlar. Birisi yanındakinin parçasını elde eder, diğeri onu alıp otomobil gibi bazı eşyalar üretir. İşte bu dayanışmadır.

Sadece işte çalışanlar dayanışma içinde olmaz. Sokaklarda bile dayanışma içinde olan insanlar var. Dersinizi yaparken arkadaşınızla yapmak bile dayanışma örneğidir. Nerde olursanız olun her yerde bir dayanışma örneği vardır. Sokakta nerede mi diye düşünüyorsunuz?Yaşlı teyzelere ve amcalara yardım etmek dayanışmadır. Bahçelerde çalışan insanlarda dayanışma içindedir. Anne ve babamıza yardım etmek de bir dayanışmadır ve hayatımızın içinde bunlardan daha pek çok örnek var.

Dayanışma bizim toplumumuzdur ve her gün daha da gelişir. Şu anda bile toplumumuz gelişir ve birbiriyle dayanışma içinde olarak daha büyük işler başarabiliriz. Dayanışma içinde tüm engelleri zorlukları aşabiliriz.

Atalarımız boşuna 'Birlikten kuvvet doğar 'demedi.

BEN, KİTAP VE EZGİ

Ben bir kitap kurduyum. Bu konuda yalnız değilim arkadaşım Ezgi de benim gibi kitap okumayı çok sever. Yeni bir kitap aldığımda Ezgi'ye verir o da bana, böylece paylaşım yaparız.

Öğretmenimin bir gün okuduğunuz bir kitabın özetini çıkarıp küçük bir deftere yazın, duygularınızı da sonuna eklemeyi unutmayın dedi. Biz Ezgi'yle zıplayarak eve geldik. En sevdiğimiz bir konuyu ödev olarak yapacaktık. İkimiz odamda sesli olarak kitabın özetini birbirimize anlatıyorduk. Doğru bir anlatımla ödevimizi başarmak istiyorduk. Çalışmalarımızda bazen şakalar yaparak eğleniyorduk. Bu arada dışarıdan çocuk sesleri bizim dikkatimizi çekmişti. AA bir de ne görelim! Sınıftan üç arkadaşım top oynayarak bizim camın önünden geçiyordu. Camı açarak onlara seslendim "Kızlar ödevlerinizi ne çabuk bitirdiniz?" Onlarda cevap vererek; "Daha yapmadık akşama yaparız." dediler. Bizi de çağırarak oyunlarına katılmamızı istediler. Biz "Ödevlerimizi bitirip geliriz." dedik. Camı kapattık. İçeri girip yoğun bir şekilde ödevlerimizi bitirdik. Annemin ikram ettiği kekten de yedik. Çok yorulmuştuk. Benim bağırmaktan ağzım yorulmuştu. Annem "Hadi gidip biraz da dışarı çıkıp azıcık açılın ferahlayın." dedi. Hoplaya zıplaya sokağa çıktık.

Sokakta sağa sola bakınca iki saat önce oynayan arkadaşlarımın daha oynadıklarını gördük o tarafa doğru yöneldik. İp atladık kaydık, top oynadık. Ben diğerlerini bilmem ama çok yorulmuştum ve akşam olmuştu. Hemen arkadaşlarımdan izin isteyip eve koştum. Erkenden yattım.

Ertesi gün okulda ödevlerimizi sözlü ve yazılı olarak öğretmenimize teslim ederken arkadaşlarımızın ödevlerinin yapamadıklarını öğrendim ben bile mahcup oldum. Keşke onları biraz daha uyarsaydım ders yapmalarını söyleseydim. Çok

mahcuptular ve çok utandılar. Evet, kitap okumak çok güzel insanı her konuda yüceltiyor. Okumayanı da utandırıyor. Okumak çok güzel öğretmenim ben hep okuyacağım.SİZLERİ ÇOK SEVİYORUM CANIM ÖĞRETMENİM.

DOSTLUK

Dost kötü zamanlarda bize yardımcı olan kişidir.

Her bireyin yaşamında kesinlikle bir dosta gereksinimi olur. Dostlar hem güzel günlerimizde, hem de kötü günlerimizde bizimle olup hislerimizi paylaşırlar. İnsan yaşamında çok sayıda arkadaşı, etrafında tanıdığı insanlar olur. Fakat bunlardan hiç biri dost değildir. Dost denilen insan bizi karşılık beklemeden sevmektedir. Yanımızda olmadığında bile varlığını hissettiğimiz kişidir dost. İnsan bazen kötü anlarında kaybolmuş hisseder, tüm dünya üzerine geliyormuş gibi olur. Böyle anlarda ne yapacağımızı bilemeyiz. Fakat gerçek bir dosta sahipsek o bize aydınlığı gösterir, dertlerimizi paylaşır.

Gerçek dost edinmek isteyen kişilerin zamana gereksinim olur. Dostluk birden kurulmaz.

BABA SEVGİSİ

Babalar ailenin direkleridir. Babanızın değerini bilir misiniz? Ben çok iyi bilirim. Babalar da bizim değerimizi çok iyi bilir.

Örneğin benim babam her zaman bizim makul isteklerimizi yerine getirir. Bizim bütün ihtiyaçlarımızı karşılar. Babam üzüldüğümde, sevindiğimde her zaman yanımdadır. Örneğin bir gün babam kardeşimin yaptığı bir suçtan dolayı beni suçlamıştı. Bunun için ben babama kızarak kendimi odaya kapatmıştım. Babam dayanamayıp benim yanıma geldi ve beni teselli etti. Herkes babasının önemini çok iyi bilmelidir. Babalar her zaman aileleri ile vakit geçirmelilerdir. Benim babam böyle birisidir. Babam genellikle bizi parka çıkartır veya evde toplanıp hoş sohbetler de ederiz. Bize hediyeler alır.Bir gün babam anneme hediye alırken bizi de düşünüp bize de hediyeler almış. Kardeşimle bizde hediyeyi görünce çok sevindik.

Babalar çok güvenilirlerdir. Söz verdiklerinde sözlerini yerine getirirler veya yapamayacakları sözleri vermezler. Ben de babama çekmişim. Verdiğim tüm sözleri yerine getiririm. Yani ben de çok güvenilir bir kızım. Ben de büyüyünce babam gibi birisi olacağım.

Bundan da anlaşılacağı gibi herkes babasına çok güvenmeli ve değer vermelidir.

DOSTLUĞUN ÖNEMİ

Merhaba arkadaşlar benim adım Büşra. Ben Bursa 'ya üçüncü sınıfta taşındım.Oradaki Hasanağa Toki Konutlarına taşındım. Oturduğumuz bölgede ki okula gitmeye başladım.Önce hiç arkadaş edinmemiştim.Zaman geçtikçe arkadaş edinmeye başladım.Oysaki bir sorunumun olduğunu fark ettim.Sorunum buradaki öğrencilere göre konu olarak çok gerideydim. Buradaki arkadaşlarım bana yardımcı oluyorlardı.Bende başaracağıma inanıp hep çabaladım.

Bir gün arkadaşlarımla matematikte çarpım tablosu yarışmasına girmeye karar verdik. Ben çarpma yapmada zorlanıyordum. Çünkü doğru dürüst çarpma bile yapamıyordum.Yarışma gününe üç gün kalmıştı.Yine her zaman ki gibi yemeğimi yedikten sonra dişlerimi fırçaladım. Yatma vaktim geldiğimde yatağıma doğru koyuldum. Uyandığımda güneş açmıştı, yavaş yavaş hazırlanıp okula gitmek için yürümeye başladım. Sonunda okula varmıştım.

Ders başladı, bitti, zil çaldı, teneffüs başladı. Bütün teneffüs boyunca tahtada çarpma işlemine çalışıyordum.Hazal arkadaşım yanıma geldi. Konuşmaya başladık. 'Ne yapıyorsun ?' dedi bana. Bende ona ' Çarpım tablosuna çalışıyorum.' dedim.Hazal arkadaşım bana dedi ki ; 'Sana yardım edebilirim. Çarpma işlemi hakkında ipucu vereyim mi ?' Bende, ' Tamam .' dedim. Sonra anlatmaya başladı. Can kulağıyla onu dinlemeye başladım. 'Eğer bir sayıyı onla çarparsan sayının sağına bir sıfır koyarsın, yüzle çarparsan sağına iki sıfır koyarsın, binle çarparsan sağına üç sıfır koyarsın. Yarışma günü geldiğinde yarışmada Hazal arkadaşımın sayesinde ikinci oldum. Hazal arkadaşımın bu iyiliğinide hiç unutamadım.

Bu yaşadığım olay sayesinde gerçek dostluğun ne olduğunu çok iyi öğrendim. Bundan sonrada da dostlarıma sahip çıkıp, yeni ve güzel daha nice dostlar edinmeye gayret edeceğim.

HOŞGÖRÜ

Hoşgörü, insanları olduğu gibi kabullenmek ve hiç kimseyi dili, dini, rengi, ırkı, mezhebi yüzünden yargılamamak, bütün insanları sevip bağrına basmaktır.

Hoşgörünün olmadığı yerde saygıda olmaz. Saygının olmadığı yerde hoşgörü olmaz. Hoşgörü deyince aklımıza Mevlana gelir. Hoşgörü yardımlaşmaktır, arkadaşların hatalarını görmemektir. Örneğin; Yüz kere tövbeni

Bozmuş olsan da yine gel. Ünlü düşünürün de dediği gibi insanlara sevgiyle davranarak daha güzel bir dünya yaratırız. Örneğin yurt dışından gelen turistlere Türk kültür ve gelenekleri ve göreneklerini tanıtarak, bizim ne kadar sevgi, barış toplumu olduğumuzu gösteririz. Karşımızdaki kişinin bir hatası gördüğümüzde onu hemen yargılamamak ona olumsuz davranmamak gerekmektedir. Çünkü hepimiz insanız ve hatalar yapabiliriz. Hiç kimse hata yapmak istemez ancak bazen başımıza olumsuz durumlar gelebilmektedir. Bu tür durumlarda anlayışlı olmalı yani hoşgörüyle yaklaşmalıyız.

İnsanları üzmek bize hiçbir zaman bir şey kazandırmaz. Önemli olan onların hataları karşısında hoşgörülü olmayı başarabilmektir. Böyle davrandığımızda karşımızdaki kişiyi kaybetmez hatta güzel dostluklar kazanırız. Bu nedenle hoşgörü insan ilişkilerinde her zaman çok önemli bir yere sahiptir ve hoşgörülü insan her ortamda aranılan, vazgeçilmez, sevilen bir insandır.

ZENGİN ADAM VE HİZMETÇİSİ

Bir zamanlar şehrin birinde yaşayan çok zengin ve iyi kalpli bir adam varmış. İşlerine yetişemediği için kendine bir yardımcı tutmuş. Hizmetçisine bol para veriyor, onun kalbini kırmamaya çalışıyormuş ona çok iyi davranıyormuş. Fakat hizmetçi hiç iyi niyetli birisi değilmiş. İkiyüzlü birisiymiş. Adama karşı iyi görünüyormuş fakat arkasından iş çeviriyormuş.

Bir gün hizmetçi çalıştığı adamın evini soymaya karar vermiş ve kendisi gibi bir arkadaşı ile plan yapmış. Zengin ev sahibi ve ailesi evde yokken, hizmetçi evdeki bütün değerli eşyaları, paraları, altınları hazırlayacakmış ve arkadaşı da onları gelip alacakmış. Ertesi günde aralarında paylaşacaklarmış. Zengin adam ve ailesi bir akşam bir arkadaşlarına misafirliğe gitmişler. Evde kimse olmadığı için hizmetçi planı uygulamak istemiş. Arkadaşına haber vermiş. Arkadaşı gelene kadar hizmetçi bütün değerli eşyaları hazırlayıp bir çuvala koymuş. Arkadaşı gelince de ona teslim etmiş. Eşyaları alan arkadaşı evden uzaklaşmış.

Ertesi gün hizmetçi buluşacakları yere geldiğinde arkadaşı orada yokmuş. Saatlerce gelmesini beklemiş ama arkadaşı gelmemiş. Gece olduğunda artık arkadaşının gelmeyeceğini anlamış ve oturup kara kara düşünmeye başlamış. İş işten geçtikten sonra fark etmiş. Aslında ev sahibi ona çok iyi davranıyormuş. Ona bu kötülüğü yaptığı için çok pişman olmuş.

Bu hatasını telafi etmek istemiş. Hemen çalıştığı eve gitmiş. Ona yaptıklarını tek tek anlatmış. Arkadaşının nerelerde saklanabileceğini polise anlatmış ve arkadaşını yakalatmış. Ev sahibinden özür dilemiş kendisini affetmesini istemiş. Ev sahibi de onu affetmiş ve bundan sonra da yanında çalışmasına izin vermiş. Hizmetçide bir daha kesinlikle yanlış davranışlar da bulunmamış. Herkese karşı her zaman dürüst davranmış.

ÖĞRETMENİM

Öğretti bize her şeyi
Geldi zaman, mezun olduk
Resim, sanat, kültür öğretti hepsini
En güzel öğretmen
Türklüğü, Atatürk'ü öğrendik
Meslek sahibi olup yurda hizmet etmeyi
En kıymetli öğretmenim sen öğrettin.
Neredesin öğretmenim özledik seni
İnan öğretmenim, öğrettiğin yolda
Milletime hizmet edip, Cumhuriyet bekçisi olacağım.

ATATÜRK SEVGİSİ

Atatürk 1881 yılında Selanik te doğdu. Atatürk eğitimini tamamladıktan sonra subay olarak göreve başladı. Atatürk Türkiye Cumhuriyeti Devletimizi kurarak, bu günkü modern yaşantımızı başlatmıştır.

Devletimizin kurucusu olması nedeniyle, onu çok seviyoruz ve hala saygıyla anıyoruz. Onun vefat etmesi, o dönemde yaşayan herkesi üzüntüye boğmuştur. Onun inkılapları ile büyüyen herkes, onu şükranla anmaktadır. Biz çocuklara, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve çocuk bayramını hediye etmesi, örnek bir davranıştır. Bütün dünya çocuklarıyla beraber 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını kutlamaktayız. 10 Kasım gününde, ona olan sevgimizi ve bağımlılığımızı, onu anarak göstermekteyiz.

Birçok milletin kurtuluşunda Atatürk ü örnek alması, bizleri gururlandırmaktadır. Bizlerde onun inkılaplarını uygulayarak, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, sonsuza kadar yaşatmalıyız. Öğretmen bize Atatürk ü anlattı. Atatürk biz çocuklara bayramları armağan etti. Öğretmen bize Atatürk ün yaptığı savaşları anlattı. Öğretmen Atatürk ün hangi zorluklardan geçtiğini anlattı. Biz Atatürk e çok üzüldük. Atatürk büyük zaferler kazandı. Atatürk 10 Kasım 1938 de Dolma Bahçe Sarayında saat 09:05 hayata gözlerini yumdu.

ADALETİN ÖNEMİ

Adalet haksızlık yapmamak, başkalarına saygılı olmaktır. Adalet hakkın gözetilmesi ve yerine getirilmesi anlamına gelir. Haklı ile haksızı ayırt edilmesi adaletle sağlanır

Adaleti sağlamak herkesin kendi sorumluluğudur. Tabii ki adalet deyince ilk aklımıza gelenlerden devletin halkı üzerindeki tutumu ile ilgilidir. Çünkü devletin başındakiler insanlara farklı farklı davranırsa adaletsizlik olur. Her kim olursa olsun diline, dinine, rengine ve görüşlerine bakarak karar vermeden doğrunun yanında olmalıyız. Adaleti dağıtan insanlar adil davranırlarsa insanlar da mutlu olurlar. Eğer adil davranmazlarsa insanlar arasında huzursuzluk olur. Bir süre sonra da toplum dağılmaya başlar.

Adaleti sağlamak devlet olarak, vatandaş olarak bizlerin görevleridir. Örnek olarak öğretmenlerimiz bize her zaman eşit şekilde davranır. Ayrımcılık yapmaz. Öğretmenlerimiz de bizim için birer iyi örnektir.

SAYGI NEDİR?

Her insan toplumun bir üyesidir ve bu toplumda herkes eşit haklara sahiptir. İnsan olarak herkes tek başına özeldir ve her insanın doğuştan getirdiği bir takım temel hakları vardır.Bu haklar çiğnenemez ve her insan tek başına değerlidir.

İnsan olmanın erdemlerinden bir taneside toplumda yaşayan diğer fertlere saygı göstermektir. Fakat sadece insanlara değil çevremizdeki bütün canlılara, bitkilere, doğaya, hayvanlara yani bütün dünyaya en önemliside kendimize saygı duymalıyız. İnsan kendisine değer vermez saygı duymazsa bütün sorunların başlamasına sebep olur. Şöyle ki bir öğrenci ödevlerini öğretmeninden korktuğu çekindiği için değil, kendisine ve ailesine değer verip saygı duyduğu için yapmalıdır.

Saygının olmadığı toplumlarda kişiler arasında empati gelişmez. Birbirine saygı göstermeyen insanlar toplum içinde kopukluğa sebep olur.

Milleti millet yapan özelliklerin başında sevgi ve saygı gelir. Huzur dolu bir dünya için başta kendimize sonra bütün canlılara ve bütün farklılıklara saygı duymak ve bu davranışı her zaman sergilemek zorundayız. Bu bizim sevgi içinde yaşamamız için olmazsa olmamızdır.

SİGARANIN ZARARLARI

Sigara kullanan kişilerin birçoğu pek çok hastalığa yakalanıp, bunların sonucunda da pek çoğu hayatını kaybetmektedir. İnsanların sigara konusunda umursamaz davranmasının nedeni; etkisini hemen göstermeyip, yıllar sonra görmesinden kaynaklanmaktadır.

Sigara içenlerin akciğerleri kirlenip siyahlaşır ve nefes alamaz duruma gelirler. Bunun sonuçlarını da hayatlarının her aşamasında hissederler ve bu sıkıntıyla yaşarlar.

Kapalı alanlarda sigara içme yasağının gelmesiyle beraber sigara içmek gittikçe zor olmuştur. Buz gibi havalarda dışarı çıkmak gerekmektedir. Toplumsal anlamda böyle yasaklar sigara içmeyi azaltmakta, caydırıcı olmaktadır.

Mesela babam 15 senedir sigara içiyordu. Ailecek sigarayı bırakması konusunda ısrar ediyor, hatta baskı bile yapıyorduk. Çalışmalarımız olumlu sonuçlandı ve artık babam sigarayı bıraktı. Artık babam sigara içmiyor ve içmediği için çok mutluyuz.

Sigara her yaştan kişi için zararlıdır. Çocukların olduğu yerde içilmesi, çocukların gelişmekte olan organlarının zarar görmesine sebep olacaktır. Sigara içen ve içmeyen herkes bundan olumsuz etkileneceğinden dolayı, dumansız hava sahasına destek vermeliyiz.

Yani kısacası sigara herkes için tehlikelidir ve asla içilmemelidir. Bence kimse sigara içmemelidir

ARKADAŞ

Hey! Arkadaş dur.
Arkadaş, arkadaşını korur...
Sen arkadaşsan gel.
Arkadaşını koru kolla...
Ona iyi davranmazsan küser,
Sen küstürme gönlünü kazan.

Kazanırsan iyi,
Kaybedersen kötü.
Ona iyi davran,
Yoksa kaybedersin.

Sen kaybetme kazan,
Kaybedersen yalnız,
Kazanırsan birlikte.
Arkadaşını kazan kazan kazan.

EĞİTİM VE ARKADAŞ

Ali isminde bir çocuk varmış. Bu çocuk kendini bilgisayara o kadar kaptırmış ki ne ödevlerini yapıyor nede arkadaşlarıyla oynuyormuş. Hatta okula bile gitmek istemiyormuş. Öğretmenin verdiği ödevleri hiç yapmazmış.

Günlerden bir gün Ali yine her zaman ki gibi bilgisayar oynarken babası bu duruma çok sinirlenip bağırarak kızmış ve şöyle demiş:

-Sen bilgisayarı fazla oynamaya başladın. Bu yüzden cezalısın odana git.

Ali üzgün üzgün odasına gider. Pencereden bakarken bir de ne görsün. Arkadaşları dışarıda güle oynaya futbol, basketbol, voleybol oynuyorlar. Bir anda kapı çalar. Ali'nin annesi kapıyı açar. Karşısında Ali'nin arkadaşları görür. Hemen Ali'yi çağırır.

Ali:

-Ne oldu anne? Dedi. Ali'nin annesi; "Arkadaşların geldi oğlum. " der. Ali; "Tamam anne hemen ilgileniyorum." Dedi.

Ali annesinin yanından ayrılıp, arkadaşlarının yanına gider, içeri alır, otururlar ve sohbete başlarlar. Uzun uzun konuşurlar konu bir anda dışarıda oyun oynamaya gelir. Ali'nin arkadaşı Mehmet ne kadar güzel oyunlar oynadıklarını anlatır. Tabi bu arada Ali'nin de canı çekmeye başlar. Bir anda Ali'nin ağzından şu sözler çıkar:

'Arkadaşlar oyun oynamaya gidelim, hadi kalkın.' Annesi çok şaşırmıştı. Ali'deki bu değişikliğin sebebini merak ediyordu. Ali bilgisayarın insanları eve hapis ettiğini anlar ve her gün birkaç saat dışarıda oynamaya karar verir. Ali bu konudaki dersini çıkarmış olur.

Yani arkadaşlar bu hikâyede gördüğünüz üzere bilgisayarı bilinçli kullanmamız gerekiyor. Bilgisayar başında çok fazla zaman

geçirmemeliyiz. Kendi yaşıtlarımız arkadaşlarımızla çok keyifli vakitler geçirebiliriz. Bilgisayarı bilinçli kullanmadığımız sürece zarar görürüz.

ÇOCUK SEVGİSİ

Hiç düşündünüz mü? Gerçek anlamda sevginin ne demek olduğunu, küçücük bir sevgi ışığının size neler kazandırabileceğini.

Hiç düşündünüz mü? Sevgi ile söylenmiş bir kaç tatlı sözün, sevgi dolu bakan masum gözlerin karşılıksız sevmenin sadece çocuklara özel olduğunu.

Çocuklar her zaman kendisine yakınlık ve sevgi gösteren insanlara sevgi ile karşılık verirler. Küçücük bir bebek bile kendisine gösterilen sevgiye karşı sıcak gülümsemesi ile karşılık verir. Çocuklar narin bir çiçeğe benzer. Çiçeklerin büyümesi için su ve havaya ihtiyaç olduğu gibi çocuklarında ileride sağlıklı bireyler olabilmesi için sevgiye ihtiyaçları vardır. Çocuklar ilgi ve sevgi ile büyürler. Çocukların sevgisi saf ve temiz bir sevgidir. Karşılık beklemeden çıkar gözetmeden severler. Çünkü onlar yalan ve kötülük bilmezler, kin tutmazlar.

Çocuk ilk ilgi ve sevgiyi ailesinden görür. Aile içinde sevgi ve ilgi ile yetişen çocuklar her ortamda mutlu olurlar. Çevresindeki bütün canlıları ayrım yapmadan severler. Sevgi dolu yüreklerini açmaktan kaçınmazlar.

Çocuklarımıza sevgi göstermekten kaçınmayalım. Çocuklarımızdan sevgimizi esirgemeyelim ki onlarda birer anne ve baba olduklarında çocuklarına güzel örnek olabilsinler.

HAYVAN SEVGİSİ

Bu âlemde sadece insanlar yaşamıyor. Başka canlılar var ve onlar da bazı insanlar gibi bakıma muhtaç olabiliyor. İşte bu durumda insanlar hayvanların yardımına koşuyor, hastalıklarını gideriyor varsa yaralarını sarıyor. Hayvan sevgisi insan sevgisi gibidir. Onlara da merhametle yaklaştığımız zaman mutlu oluruz. Onların da sıcak bir yuvaya, iyi bir yaşama ihtiyaçları vardır. Hayvanları sevmeli ve korumalıyız.

Hayvan sevgisi insan hayatını renklendirir. İnsanların mutlu ve neşeli olmasını sağlar. Hayvan sevgisi insanda acıma duygusunu geliştirir. İnsanlar vicdanen rahat olur. Çevresinde sokak hayvanlarına da yardım ederler. Sevgimize her zaman sevgiyle karşılık veren ve menfaat gütmeyen hayvanlar aslına bakarsak bizler için birer arkadaştır. Doğanın dengesi açısından hayvanlarımızı korumalıyız.

Kısacası hayvan sevgisi, insan sevgisi kadar kıymetli ve değerlidir. Önemli olan hayvanlara eziyet etmeden onların da yaşama hakkı olduğunu bilerek onlara şefkatli yaklaşmaktır.

BENİM ÖĞRETMENİM

Bu gün yaz tatilinin son günüydü. Öğretmenim ve arkadaşlarımı çok özledim, görmek için sabırsızlanıyordum. Yarın okullar açılacaktı.

Tüm ödevlerimi bitirmiştim. Tamamen okula hazırdım. O yüzden bu gün oyun oynamak istiyordum. Ama ne oynayacağımı bilmiyordum. Kendime oynayacağım bir oyun bulmakla işe başladım. Ama bir türlü okula başlama heyecanımı yenip, oyun bulamadım.

En sonunda ne oynayacağıma karar verdim. Barbie bebeklerimi hazırladım. Oyun oynarken zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Saat yedi buçuktu. Biraz oyalandım, çantamı hazırladım ve saat dokuz buçuktu yatmaya gittim.

Sabah erken kalktım, üzerimi giydim hazırlanıp okula gittim. Öğretmen ilkyaz tatilinde ne yaptınız diye sordu. Ben de anlattım. Sonra öğretmene, öğretmenim ben sizi ve arkadaşlarımı çok özledim dedim. Öyle konuşa konuşa son derse geldik. Günün nasıl geçtiğini anlayamadım. Öğretmen ilk gün olduğu için ödev vermedi. Ben öğretmenliği çok sevdiğim için büyüyünce öğretmen olmaya karar verdim.

Ertesi gün öğretmenime de bunu söyledim. Öğretmen bunu duyduğuma sevindim dedi ve yerime geçtim. O gün öğretmen sosyal dersinde hoşgörüyü anlattı. Aradan aylar geçti ve sonra Kasım ayındayız ve bildiğiniz gibi 24 Kasım Öğretmenler Günü. .Anneme anne öğretmenime bir gül alalım dedim. Annem tamam dedi. Öğretmene bir gül almaya gittik. Gül aldık ve eve geldik. Saat dokuz buçukta uyumaya gittim.

Ertesi gün öğretmene gülü verdim öğretmen çok teşekkür etti. Yerime geçtim. O gün öğretmenin sadece bilgi değil saygı, hoşgörü

ve iyilik vb. en güzel değerlerimizi de öğrettiğini fark ettim.

GELECEK GENÇLERİN, GENÇLER İSE ÖĞRETMENLERİN ESERİDİR,

ARKADAŞIM KİTAP

Kitap okumayı sevmeyen kimse var mı?

Size başımdan geçen bir olayı anlatacağım. Günlerden Salı. Öğretmenimiz ödev olarak kitap okuyup özet çıkartma görevi verdi. Sonra da Matematik sınav notlarını okudu. Yine benim notum iyi değildi. Bu durum beni çok üzüyordu. Neden benim notum Ceyda'nın ki gibi " 100" değil. Yani en iyi arkadaşım çok başarılı bense başarısızım. Ceyda'ya nasıl başarılı olduğunu sorduğumda, her gün kitap okuduğunu söyledi.

Bana bu yüzden başarılı olduğunu söyledi. Ben hiç kitap okumayı sevmiyordum. Ama o gün okumak zorundaydım. Biraz okuyunca daha da çok okumak istedim. Artık ben kitap okumayı seviyordum. Ertesi gün Türkçe sınavı vardı. O sınavdan da ilk kez "90" almıştım. O kadar çok tepki vermedim, çünkü aklım kitaplardaydı. Öğretmenimiz bize şu öğüdü çok verirdi. "Kitap okumak kişilik gelişiminize faydalı " derdi. Ben hiç anlamazdım. Ama şimdi anlıyorum. Bundan sonra uzun kitaplar okumaya başladım. Kitapla arkadaş olmuştum. Her gün okuduğum için notlarım oldukça yükseldi. Artık Ceyda'yı geçmeyi bırak, madalyalar almaya başlamıştım. Annem ve babam bu duruma çok sevindi. Ben hala kitap derdindeydim. Adeta kitap okuma hastası gibiydim. Annem beni uyardı. Bundan sonra günde bir saatimi kitaba ayırabileceğimi söyledi. Her zamanki gibi ben dinlemedim. Daha da okuma arzum arttı. Tabi ki gözlerim ağrımaya başladı. Annem beni göz doktoruna götürdü. Gözlük kullanmak zorunda kaldım. Kitaba ara verip dinlendim. Artık günde 1 saat kitap okuyorum.

Kitap okumak çok güzeldir. Fakat her şeyin fazlası zarardır. Ama unutmayalım ki günde en az 1 saat kitap okumayı alışkanlık haline getirmeliyiz. Kitaba düzgün davranmayı da unutmayalım.

BİLET PARASI

Arkadaşlar size dostluğun neler gerektirdiğini kısa bir anım ile anlatacağım.

Günlerden Çarşamba, öğretmen dedi ki yarın dört boyutlu sinema gösterisi var. Ücret 7tl diye de ekledi. Akşam olmuştu herkes evine döndü.

Günlerden Perşembe, öğretmen paraları topluyor. Herkes paralarını verdi ama bir arkadaşımız parasını veremedi. Bizde arkadaşlarla toplandık ve arkadaşımıza alamadığı bileti aldık ve ona hediye ettik. Arkadaşımız buna çok sevindi ve her zaman birbirimize zor günlerimizde yardım ettik.

Evet, arkadaşlar gördüğünüz gibi hayat o kadar düz değil. Ama dostlar varken hayat çok daha güzel geçiyor. Yani dostluk fedakârlık gerektiriyor. Umarım sizin de böyle arkadaşlarınız vardır.

DOĞAYI SEVİYORUM

Ağaçlar benim evim
Çiçekler olur bahçem
Her canlıyı koruyorum
Doğayı seviyorum

Çiçekler renk renk
Doğayla birleşir
Rengârenk olur dünyam
Doğayı seviyorum

Ağaçlar yaşamdır
Her dalı narindir
Hepsini koruyalım
Doğayı seviyorum

TEMİZLİK

Temizlik önemlidir
Temizlik olmazsa
Evler, bahçeler
Çevremiz yaşanmaz olur.

Temiz titiz olalım
Çevreyi temiz tutalım
Tutmayanı uyaralım
Eğer temiz tutmazsak
Dünya olur yaşanmaz

El ele verelim
Etrafı temizleyelim
Bizden sonra gelenlere
Yer verelim

BİLGİSAYARIN ZARARLARI

Bilgisayar günümüzde çok kullanılan bir araçtır. Ama bilgisayarın bazı kötü yönleri de vardır.

Bunlardan bazıları: gözümüze zarar vermesi, uykusuz kalırız, çok uzun süre bilgisayara bakmak unutkanlık yapabilir, vücudumuza zarar verebilir, bağımlılık yapabilir, zamanımızı çalar. Mesela ben bilgisayarı küçükken çok kullanırdım. Hep internetten oyun oynamak isterdim, ama oynayamazdım. Sonra annem ve babam bilgisayarı yanlış kullandığımı söylediler. Sonra belli bir saat arası oynamaya başladım. Bilgisayarı artık sadece ders çalışmak için kullanıyorum.

En önemlisi bilgisayar matematik işlemleri yapmak için çıkmıştır. İnsanlar bence bilgisayarı sadece bilmediği şeyleri öğrenmek ve araştırmak için kullanmalı, çizim yapmak için, önemli bilgi ve resimleri saklamak içinkullanmalıdır.

OKUL SEVGİSİ

Okul bizim ikinci yuvamızdır. Bize gerekli olan bilgileri, iyi davranışları öğretir. Toplumumuza yararlı olmamızı sağlar. Evimizde öğrenemediklerimizi yani toplumsal yaşamayı, birlik beraberliği sevgi, saygı ve hoşgörüyü öğreniriz.

Örneğin:okuma,yazma,toplama,çıkarma,çarpma daha pek çok şeyi o- kulda öğreniriz.Bunlar bizlere gelecekte çok yardımcı olacak. Bizler bilgiler öğrendikçe,düşünce, fikir yani bilgi haznemizi genişleteceğiz.Okul sadece bilgi alma yeri değildir.Bilgi kazanmanın dışında arkadaşlık, okulların belli başlı kurallarıyla disiplinli,düzeni,saygıyı ve en önemlisi de okul sevgisini kazandırır.

Okulda sadece dersleri öğrenmeyiz sevgiyi,saygıyı,dostluğu ve cesareti öğreniriz. Okulda herkesin bir öğretmeni vardır tabiî ki benimde var.Nasıl ki okul ikinci yuvamızsa öğretmenimizde en öğretici ikinci annemizdir. Lütfen öğretmenlerimizi üzmeyin.

Bizleri geleceğe hazırlayan okul, hayatımızın en önemli parçasıdır. Eminim bütün çocuklar okulu seviyorlardır.

BENİM GÜZEL ANNEM

Annem, güzel annem!
Sana borcumu nasıl öderim?
Sen bana yürümeyi, koşmayı öğrettin,
Sen olmasan ben ne yaparım?

Beni kim besler,
Benim güzel annem.
İyi ki varsın be annem!
Zaten senden iyisi yok be annem.

ANNE DEMEK

Anne demek bambaşka bir şey demek. Bizi o doğurdu besledi büyüttü, ilk adımlarımızı o gördü yani onun bize yaptıklarını asla ödeyemez ve emeğinin karşılığını inkâr edemeyiz. Bütün bunların karşılığında annemizin bizden istediği tek şey vardır, o da hep mutlu, başarılı çalışkan bir insan olmamızdır.

Peki, bunlar çok mu zordur? Bence değildir, anneler çocukları için hep en iyi olanı isterler bizimde onlara bu mutluluğu vermemiz gerekir. Nasıl mı? Çok çalışarak, ona karşı saygılı ve dürüst olarak yaptığı fedakârlıkları hayatımız boyunca unutmayarak annemizi hep mutlu ederek ödeyebiliriz.

Canım annem benim... Onu çok seviyorum hele benim annemin bana canım kızımmm demesi var ya işte o zaman dünyalar benim oluyor. Annelerimizin değerini herzaman bilmeli onları asla üzmemeliyiz. Gül kokulu annem benim gitme hep yanımda kal, beni kollarına al, pembe gülden daha al yanağından öperim.

EN GÜZEL KOKU

Cennet annelerin ayaklarının altındadır. ^der, Peygamber Efendimiz (S.A.V.).Bu kadar önemli ve özeldir anneler. Annelik kutsaldır.

Annelerimiz bizi her zaman sever. Tatbiki bazen de kızar. Ama bu kızmalarda çok sevdiği içindir. Bizler bazen annelerimizi anlamayız. Kafamıza göre hareket ederiz. Her annenin öz bir kokusu vardır. Benim annem misler gibi kokar. Bana göre dünyanın en güzel kokusu canım annemin kokusudur. Annemden ayrıldığımda keşke kokusunu yanıma bıraksaydı derim içimden. İmkânım olsaydı annemin kokusunu parfüm gibi kullanmak isterdim. Annelerin kalbi fırından yeni çıkmış ekmek kadar yumuşaktır. Kendimi en güvenli hissettiğim yer annemin bağrıdır. Annemizin haklarını hiçbir zaman ödeyemeyiz. Her geçen gün annemizin hakkı artar. Annem evdeki öğretmenimdir. Annem olmasa hep bir yanım eksik kalır.

En saf ve en temiz sevgi anne sevgisidir. Çünkü karşılıksız bir sevgidir. Ben anne sevgisini onun kokusuna sığdırmaya çalışarak anlatmaya çalıştım. Çünkü onun kokusunda karşılıksız sevgiyi buldum.

HAYVANAT BAHÇESİ

Ben bu hikâyemde Ankara'daki hayvanat bahçesi gezimi anlatacağım. İki sene önce yaz tatilinde Ankara'ya gitmiştik. Babam bizi hayvanat bahçesine gezmeye götürdü. Orada ilk ilgimi çeken akvaryum oldu. Çünkü akvaryumun girişi dev bir köpekbalığının kafası şeklindeydi. Kocaman dişleri vardı. Sonra timsahın olduğu havuza gittik. Timsah üç metre büyüklüğündeydi. Âmâ fazla hareket etmiyordu. Galiba sakin dursun diye sakinleştirici ilaç veriyorlarmış. Timsahın yanındaki bölmede dev bir boğa yılanı vardı ama benim en çok sevdiğim şempanzeler ve çitalardı. Orada birileri şempanzelere meyve veriyordu. Şempanzeler de meyveleri almak için ellerini uzatıyorlardı. Bir de yavrusu vardı. Çok küçük ve çok tatlıydı. Aslanlar, kaplanlar hepsi çok güzeldi bir de çok şaşırdığım kartallar vardı. Çünkü kanatlarını açtıklarında çok büyük oluyorlardı. Aynı şekilde tavus kuşları da kanatlarını açınca çok büyük oluyorlardı ama onlar çok güzellerdi. Babam daha sonra hayvanat bahçesi içindeki dinozor maketlerine götürdü bizi. O maketler aslında hareket edebiliyorlarmış ama o gün tamirat olduğu için biz çalıştıklarını görmedik. Dinozorların yanında su aygırlarının yaşadığı havuz vardı. Oradaki çalışanlar su aygırlarını besliyorlardı. Ağızlarının bu kadar büyük olduğuna çok şaşırdım. Bunların dışında çok farklı kuşlar, ilginç tavuklar, develer, köpekler, kediler, ayılar, kurtlar ve daha bir sürü hayvan gördük. Gezinin sonunda atlara bindik. Çok heyecanlı ve güzeldi. Gezi bitince anneannemin evine döndük. O gün benim için yorucu ama çok da güzel bir gündü.

ARKADAŞLIK

Arkadaşınız illa yakınız olmamalı. Gerçek arkadaşınızla aranızda sıkı bir bağ olmalı.

Arkadaşlık salla geç diyebileceğiniz bir bağ değildir. Gerçek arkadaş ne dediğini bilmeli ve güvenilir olmalıdır. Bazı kişilerin arkadaşı olmaz. Bunun çözümü sabırlı olmaktır. Tabi arkadaşınızı öyle rastgele seçmek de olmaz. Ben bir gün birine rastgele benimle arkadaş olur musun dedim o da kabul etti. Sonra onla oyunlar oynadık. Topumu ona emanet ettim. Yarın buluşuruz ve topumu alırız diye anlaştık ama o arkadaşım anlaştığım yere gelmedi. Çok üzüldüm. Bir daha arkadaş seçiminde daha titiz davranmaya karar verdim.

Gerçek dost kara günde belli olur. Benim de öyle güzel dostlarım var.Ali,Fatma ve Egemen ne mutlu bana ve onlara.

BABAMSIZ GEÇEN GÜNLER

Size bu yazımda baba özlemimi anlatmak istiyorum. Babamı çok seviyorum. Bu sevgimin ne kadar fazla olduğunu babam başka bir şehirde çalışmaya başlayınca anladım.

Babam arada yurt dışına birkaç günlüğüne gider gelirdi. Ben daha fazla süreye alışkın değildim. Babam işinden ayrılıp, Bursa 'da yeni bir işe başlamıştı. Bizim okulumuz olduğu içi annem, abim ve ben Gebze'de kalmıştık. Babam on beş günde bir geliyordu. Fakat hafta sonu hemen gelip geçiyordu. Her akşam babamın gelişine alışmıştım. Sekiz ay boyunca akşamları babam gelemediği için çok üzülüyordum. Ben babamı çok fazla özlüyordum. Annem bize okullar kapanınca gideceğimizi söylüyordu. Fakat zaman bir türlü geçmiyordu.

Sonunda bizim taşınma vaktimiz geldi. Hem çok seviniyor hem de çok üzülüyordum. Okulumdan, arkadaşlarımdan ayrılacaktım. Ama güzel bir yanı da canım babama kavuşacaktım. Okullar kapanır kapanmaz nakliyeciler geldi ve eşyalarımızı yüklemeye başladılar. İlk defa taşınıyordum. Evimizden ayrılmak bana çok zor gelmişti. Fakat her gün babamı görmek beni çok mutlu ediyordu.

"HİÇBİR ÇOCUK BABASIZ KALMASIN"

BAHAR

Çiçekler açar rengârenk
Her yan mis gibi kokar,
Kış uykusundan kalkar bazı hayvanlar
Güneşe hasret herkes fırlar dışarıya.

Şenlikler dolup taştı mutlu insanlarla
Kuşların melodisi çınladı kulaklarda,
Coşku var içimizde
Bütün kalpler de bir neşe.

Baharda dışarıda çocuklar
Sokakta oynanır bütün oyunlar,
Dışarıda ne gam ne keder
Bahar insanı mutlu eder.

Tarlalarda gelincikler
Cemre düşer havaya,toprağa,suya,
Doğa canlanır
Bahar gelince.

HAYVANLARA SEVGİ

Hemen hemen herkes evcil hayvan beslemiştir. Ya da anne ve babasını bir evcil hayvan almaları için ikna etmeye çalışmışlardır. Ben de hayvanları çok severim. Hayvanlara kötü davrananlara onlara eziyet edenlere çok kızarım.

Bütün çocuklar kedi, köpek, tavşan, kuş, balık gibi evcil hayvanları beslemek isterler. Ama tabi ki de evcil bir hayvan beslemek o kadar da kolay değil. Çünkü evcil hayvan beslemek sorumluluk gerektiren bir şeydir. Hayvanın beslenme ihtiyacı, su ihtiyacı temizlenme ihtiyacı ve diğer şeyler. Ve de bir kedi veya köpek alacaksanız iki kere düşünün. Çünkü bazı insanlar kedi veya köpek satın alınca ve de onlara bakamayınca o zavallı kedi ve köpekleri dışarıya salıyorlar. Ve o kediler ve köpekler evcil oldukları ve dışarıdaki hayata alışkın olmadıkları için açlıktan ve susuzluktan maalesef hayatlarını yitiriyorlar. Ya da hayvan koruma barınaklarında kalıyorlar. Geçen günlerde de internette dolaşırken bir yazı gördüm. Bir grup sarhoş genç bir sokak köpeğini arabanın arkasına iple bağlayıp metrelerce sürüklemiş. Bir de yazının üstünde fotoğraf vardı. O fotoğraf, o sokak köpeğinin fotoğrafıydı. Zavallıcık gerçekten de perişan haldeydi. O fotoğrafı görünce ne kadar çok üzüldüm ne kadar çok kızdım ve ne kadar çok içim acıdı o masum köpeğe anlatamam. Annem de yazıyı okudu da benim gibi bu olaya çok ama çok üzüldü. Bu olay benim için haksızlık, canilik ve gaddarlıktı. Çünkü sonuçta hayvanlarında bir canı var onlar da bir canlı bunu unutmamak lazım.

Siz sakın hayvanlara böyle kötü davranışlarda bulunmayın. Siz hayvanlara sevgiyle yaklaşırsanız onlar da size bu sevginin karşılığını verecektir. Dışarıdaki sokak hayvanlarına bir kap yemek ve bir kap su bile bırakmak onlara yapılan en güzel davranıştır.

Betül TOPUZ

ÇOCUK

Merhaba arkadaşlar! Benim adım Betül. Ben çocukları çok severim. Çocuklar çok tatlıdır. Çocuklar geleceğin büyükleridir. Onlara ilgi göstermek gerekir.

Hatta birçok kişinin çocuklar ile ilgili sözü vardır. Bir tanesi ise Atatürk 'ün demiş olduğu şu sözdür." Cumhuriyet'i biz kurduk siz yaşatacaksınız." Arkadaşlar ben bir çocuğum, ben iyi bir meslek kazanıp ülkemi en iyi yerlere getireceğim. Dünyamızda bazı kötü insanlar var ama çocuklar hem masum hem de suçsuz. Çocuklar bir şey anlamaz, ona sormayalım derler ama elbet ki çocuklar da anlarlar ve anlatmaya çalışırlar ama bazı büyükler dinlemez ve derler ki ilerde anlarsın. Çocukların kıymetini bilen ülkeler her zaman geleceğini korumaya alır. Okullarımızda eğitim ve sağlığın üzerinde durulur. Çocuk sıkıldığın zaman seni mutlu eder. Çocuklarına iyi eğitim veremeyen bir ülke kısa zaman içerisinde batar yani o devletin toprakları alınır. Çocuklar ilkbaharda açan çiçekler gibidir aslında. Çocuklar iyi eğitim verilince aklı büyüklerden daha iyi çalışır. Ondan küçüklerimize öyle yapmayalım. Çocuklar hem şirin ve tatlıdır. Aslında herkes çocuk olmayı ister ama bu insanın başına bir kez gelir. Ne çok severdik arkadaşlarımızı. Sonsuza kadar bırakmam diyen mi ararsın yoksa sende benimle aynı okullara gel diyen mi arasın ne iyi arkadaştık istop, yakar top, saklambaç bazen ise kendimiz oyun kurardık. Nasıl korkutmalar vardı bak koşarsan Ayşe teyze yok Fatma teyze gelir derlerdi eve gelince onlardan saklanacak delik arardık ama nedense hiç bize şikâyet etmek için gelmemişlerdi. Aramızda ne kin vardı, ne nefret iyi bir aile gibiydik. En kötü olay sevdiğin bir arkadaşının sınıftan gitmesi, ben birçok kez yaşadım bu olayı ilk yaşadığımda çok garip gelmişti. Birde oyuncak aldılar mı dünyalar bizim olurdu. Anneler babalar derler odan savaş alanı gibi neden toplamıyorsun? Başka ne demezler ki önce derslerini

çalış sonra oyun oyna derler ama hepsi bizim için. Sanki çocukken insan başka bir Dünya'ya bakıyor hem öyle bakıyor ki saflıkla, iyilikle bakıyor.

Arkadaşlar siz de geleceğin büyüğü olacaksınız, bunu iyi bilin. Bir de siz büyük olunca asla şimdiki büyükleri örnek almayın çünkü şimdiki büyüklere koca Dünya'yı veriyorsun ama Güneş'i istiyorlar

CANIM ANNEM

Canımdan çok sevdiğim
Anneciğim benim
Ne güzeldir gözlerin
Işık gibi aydınlatır
Mutlu eder beni
Annelerin bir tanesi
Ne güzeldir sesin
Ne güzeldir yüzün
En güzel annem
Melek gibidir ruhu

ÇEVREMİ SEVERİM

Çevremiz ne kadar güzeldir,
Etraf yemyeşil alanlarla doludur,
Ve çiçekler, böcekler vardır.
El ele tutuşup gezerdik,
Mutlu olurdu insan,
İyi olur çevreyi görünce,
Severler çevreyi,
Eğlenir çevreyi görünce,
Ve içi mutluluk dolar,
Eğlenir doğada,
Rahatlatır insanı çevre,
İyi olur çevreyi görenler,
Mutludur çevreciler.

TAŞITLAR

Araba, motor, kamyon, otobüs,
Çift motorlu, tek motorlu
Taşıtlar olmadan ne yapardık?
Eskiden el arabası, at arabası,
Kullanırdı zorlukla insanlar
Taşıtlar olmadan ne yapardık?
Yorardık kendimizi taşıtlar olmadan,
Trafiksiz hayat olmazdı kolay,
Taşıtlar olmadan ne yapardık?

DOSTLARIMIZ

Kitaplar hayatımızın vazgeçilmez bir parçasıdır. İnsanların en yakın dostlarıdır. Hayatımızı her zaman olumlu yönde etkiler.

Kitap okursak bilgimiz gelişir. Aynı zamanda konuşmamız daha güzel olur. Kitap okumak insanları başka dünyalara götürür. Kitap mutluluk gibi çok güzel hisler verir. Kitap okuma alışkanlığı kazanmış kişiler olaylar karşısında fikirleri, bakış açıları çok farklı olur. Hatta atalarımızın çok güzel bir sözü vardır." Kitapsız hayat kör, sağır ve dilsiz yaşamaktır." Ne güzel demişler, yani kitap ruhumuzun gıdasıdır. Kitap okumayan insanlar tembel olur, kelime bilgileri kısıtlıdır. İnsanlar bu sebeple kitap okumayı ihmal etmemelidirler. Kitap kişilere çok şey kazandırır. Herkesin evinde küçük de olsa bir kütüphanesi olmalıdır.

Kısacası insanlar kitap okuyup bu güzel duyguyu tatmalıdırlar. Unutmamalıdırlar ki kitap insanların en yakın dostudur.

ERDEK'TE GEÇİRDİĞİMİZ DENİZ KEYFİ

Bundan tam dört sene önceydi. Komşumuz Cemil Amca'nın ablası Fatma teyze Bursa'ya gelmişti. Tabi ev gezmesine bize geldiğinde sohbet arasında anneme ' Bak yaz da geldi Ahu, çocukları mutlaka Erdek'e denize getir ' deyince bizde kardeşimle ısrarla annemlerin bizi denize götürmesini istedik. Annem ise akşam babanıza sorarız dedi. Akşam babamla konuştuk o da tamam deyince hafta sonu için deniz planlarımızı yapmaya başlamıştık. İlk defa denize gideceğimiz için çok heyecanlıydık. Hafta sonu geldiğinde sabah erkenden yola çıktık. Allah'tan Erdek yakınmış 1 saate oradaydık. Fatma teyzenin evini kolayca bulduk. Ama biz hemen denize girmek için sabırsızlanıyorduk kardeşimle. Sonraki iki gün boyunca sürekli denize gittik akşama kadar tabi bu arada bayağıda kızarmış, yanmıştık, biraz acıyordu ama olsun deniz yine de çok güzeldi. Fatma teyze de bizi çok iyi ağırlamıştı. Kendisine çok teşekkür ederek ayrılıp evimize döndüğümüzde çok yorgun ve bitkindik. Daha sonraları yazları babam hep denize götürmeye devam etti. Kardeşim ve benim için unutamayacağım bir anımızdı.

EYLÜL YAVUZ

YENİ HEYECANLAR

Merhaba ben Eylül. Hasanağa Şehit Piyade Er Kadir Çavuşoğlu İlk Öğretim Okulu'nda okuyorum. Bu okula 2. Sınıfta geldim. Okulun ilk günü çok heyecanlıydım. Arkadaş edinememekten korkuyordum. Ama beni çok sıcak karşıladılar.

Günler, haftalar geçti. Sınıfa alışmaya başlamıştım. Arkadaşlarım da olmuştu. Ama yaz tatili gelmişti. Ama tam uyum sağladığım sırada tatilin gelmesi beni üzmüştü. Ama bir yandan da tatili doya doya yaşayacağıma sevinmiştim.

Yaz tatili sona erdiği zaman beni de bir sürü düşünce kapladı. Acaba dersler zor olacak mıydı? Ya da okula yeni öğrenciler gelecek miydi? Arkadaşlarım benimle oynamayı sürdürecekler miydi? Bu sorular aklımdan hiç çıkmıyordu.

4. sınıfın ilk günüydü. Sorularımın yanıtını almaya başlamıştım. Arkadaşlarımla hepimizin bir ortak yönümüz olduğunu keşfettim. O da hepimizin mezun olmayı hevesle beklememizdi. Mezuniyeti düşündüğümde aklımı yine sorular donattı. Acaba önümüzdeki yıl arkadaşlarımla ayrılıp dağılacak mıydık? Ya da hala beraber mi kalacaktık? Üzerimizde onca emeği bulunan öğretmenimizden ayrılmanın üzüntüsü bizi çok fazla etkileyecek miydi? Bu soruların cevaplarını almayı bekliyordum.

Kimi sıramı paylaştığım, kimi duygularımı paylaştığım, kimi oyuncaklarımı paylaştığım, sevgi dolu arkadaşlarımın tümüne, bütün okul yaşamları boyunca başarılı ve sağlıklı olmalarını diliyorum. Arkadaşlarımla yaşadığım tüm iyi ve kötü anılarım hep aklım ve kalbimde kalacak.

ÇEVREMİZ

Çevremizde yaşayan insanlar,
Elbette zarar veriyor,
Var olan çiçeklere ve ağaçlara,
Renkleri neşe veriyor,
Elbette korumalıyız çevreyi,
Mis gibi tertemiz kokmalıdır,
İnsanları uyarmalıyız,
Zarar vermesinler çevremize.

ÖĞRETMENİM

Öğretirsin bize bilgileri,
Gönlünle öğretirsin,
Rengârenk kitapları,
Melek yüzlü öğretmenim.
Ellerinle seversin bizi,
Neşeli öğretmenimsin,
Tertemiz kalplisin,
Melek yüzlü öğretmenim.

BENİM GÜZEL OKULUM

Seni çok severim,
Arkadaşlarım, öğretmenim,
Bilgi, mutluluk verirsin,
Okul sevgili okul.
Benim için her yerden güzel,
Neşe, bilgi yuvası,
Nasıl sevmez insan,
Böyle güzel bir yuvayı

KARDEŞİM

Kardeşim, kar tanesi gibidir,
Annemde onu çok sever,
Rahatlarım kardeşimi görünce,
Döver beni ama ben benzemem ona,
Erkektir benim kardeşim,
Şaka yaparım kardeşime,
İyilik yaparım ona,
Masal anlatırım kardeşime.

KİTAP

Kitap şüphesiz insanların dostudur. Çoğu evde kitaplık ve kitaplar süs olarakkullanılmaktadır.

Kitap okuma alışkanlığı her insana yeterince kazandırılmamış olsa bile hiç kimse kitabın sağladığı güzellik ve faydaları inkâr edemez. İnsana bu alışkanlığı kazandıracak olan kuşkusuz ailesidir. Çevremize baktığımızda hiç kitap okumayan veya her gün kitap okuyan insanlar görürüz. Kitap okuyanlar ona bağlanmış ve tanımış kişilerdir. Okumayanlar ise tanıma zahmetinde bulunmamışlardır. Dolayısıyla kitap okumayan insanlar kitaptaki büyünün farkına varamamışlardır. Ülkemizde kitap okuma oranı oldukça düşüktür. Okul çağında bu alışkanlığı edinmemiş insanlar gelecekte kitap okumamaktadır. Bu nedenle kitap okuma alışkanlığı okullarda kitabın önemini bilen ve öğrencileri bu konuda bilinçlendirmeye çalışan öğretmenler tarafından yapılmalıdır. Ayrıca anne ve babalar da bu konuda çocukları yetiştirmelidir çünkü insan ailesini örnek alır. Bilginin ve güzelliğinin anahtarı olan kitapları hayatımızın başucuna koymamız gerekmektedir.

Kitaplara önem verip her gün kitap okumalıyız.

SEVDENUR İBRAHİMAĞAOĞLU

"DOSTLUK"

Merhaba! Dostluğu sever misiniz? Veya sizin dostunuz var mı? Aslında dostu olan insan her zaman huzurlu yaşar... Dostuna derdini anlatır, onunla uzun ve kalpten bir yolculuğa çıkar... Daha neler neler var Ama ben bu kadarını söyledim. Dostlar küsebilir, ama yine elinde sonunda barışırlar. Şimdi size bir anımı anlatayım.

Okula ilk başladığımda içime bir korku salındı. Bazı sınıf arkadaşlarım, anneleri babaları gitti diye ağlıyor, kendilerini yerden yere vuruyorlardı. Sınıfta sadece ben ve sıra arkadaşım Aslı ağlamıyorduk. Onunla bir ara arkadaş olmayı düşündüm. Anneme sordum. Annem "Kızım o kız iyi kıza benziyor. İstersen o kızla arkadaş olabilirsin. Ama insanların dış görünüşüne aldanma. Tamam, mı kızım?" Ben de şu cevabı verdim "Tamam anneciğim senin dediğine uyacağım. İlk onun nasıl bir kız olduğuna bakayım" cevabını verdikten sonra annemi öpüp Aslı'nın yanına gittim. Ona "Arkadaş olalım mı?" dedim. O ise "Olur. Adın nedir?" dedi bende "Adım, Ayşe. Ya senin? Benim de Aslı. Tanıştığıma memnun oldum" Ben de "ben de memnun oldum Aslı" dedim sohbet etmeye devam ettik. Günler, haftalar, aylar hatta yıllar geçti. Sonunda 4. Sınıfa geçtik. Öğretmen bize "Çocuklar size üzücü bir haber getirdim. Çocuklar arkadaşınız Aslı okulumuzdan gidiyor" dedi. Ben bu duruma çok üzülmüştüm bir yandan Aslı' yı düşünüyor bir yandan ise öğretmeni dinliyordum. Bir anda kapının gıcırdama sesi yankılandı sınıfta. Kapının arkasından Aslı'nın o tatlı sesi duyuldu. Aslı söze başladı "Arkadaşlar sizi unuturum sanmayın. Ben sizi asla unutmam bunun içinde size yani sınıfa bir koli çikolata aldım. Ne olur bu hediyemi kabul edin." Biz istesek te istemesek te bunu kabul etmek zorunda kaldık. Sonra çikolatalar dağıtıldı. Aslı ile vedalaştık, Aslı ve ailesini yolcu ettik onlara teşekkür ettik. Aslı çok uzaklara gitti ama ben onu hep aradım ve o da beni aradı.

Anlayacağınız, dostlar Afrika' ya bile gitseler onların dostluk bağı kopmaz.

CANIM KARDEŞİM

Kardeşim olduğu için çok şanslıyım. Bana göre kardeş nedir biliyor musunuz?

Bir arkadaş, sırdaş, sevincimi, üzüntümü paylaştığım ve beni mutsuz anımda güldüren kısacası kardeşim benim her şeyimdir.

Yarıyıl tatilinden önce babam ile kız kardeşim anneannemlere gittiler. Babam döndü ancak kız kardeşim orda kaldı. Onun yokluğunu çok hissediyordum. Okuldan eve gelince beni karşılayan, kucaklayan kardeşimi çok arıyordum. Telefonla görüşüyordum ama yanımda olmasını istiyordum. Onunla oyun oynamayı çok özledim. Hatta onun yaptığı yaramazlıkları bile… Çünkü sonunda bana gülümseyip ablacım diye sarılması bütün kızgınlığımı alıyordu.

Okullar tatil oldu ve anneannemler kız kardeşimi getirdiler. Artık çok mutluydum.

Hayatımıza renk katan canım kardeşim, iyi ki varsın!

ORMAN KRALI

Bizim ormana bir tane yeni hayvan geldi. Yeni gelen hayvan güvercindi. Güvercin sınava girdi ve kazandı. Birkaç gün sonra insanlar geldi. Sorunlar başladı. İnsanlar hayvanları avlamaya çalışıyordu. Kral Sincap, sorunu çözmeye çalıştı ama olmadı. Kral Sincap hemen papağanı çağırtarak insanlarla konuşup onların isteklerini öğrenmesini istedi. Sorunu çözmeye çalıştı ve sonunda başararak istediği oldu. İnsanların ormandan uzaklaşmasını sağladı. Herkes kralın bu sorunu çözeceğinden emindi. İnsanların tekrar geleceklerini de biliyorlardı. Az bir süre sonra insanlar tekrar geldi. Ama insanlar yine istediklerine ulaşamadılar. Hayvanları avlayamadılar. Bu olaylardan sonra insanlar geri gelmediler. Orman halkı da mutlu olarak yaşadı.

SOKAK HAYVANLARI

Düşündün mü? Hiç kar yağarken dışarıdaki hayvanları,
Ne yerler, ne içerler hiç düşündün mü?
Görmedin mi? Karın üzerinde üşüyen kuşları,
Hepimiz sevmeliyiz bu hayvanları.

Eşeleyip dururlar karları,
Yiyecek bulmaktır umutları,
Beklerler bizden yardımları,
Hepimiz sevmeliyiz bu hayvanları.

Kış gelince doldurmalıyız kapları,
Hazırlamalıyız bütün barınakları,
Onlarında olmalı birer sıcak yuvaları,
Hepimiz sevmeliyiz bu hayvanları.

TOSUN' UN ADİL DAVRANIŞI

Bir gün ayı Tosun' un annesi Tosun' a oyuncak araba almış. Sonra arkadaşları Tosun'u çağırmaya gelmişler." Tosun olmaz! "demiş. Ben oyuncak arabamla oynayacağım demiş. Arkadaşları gittikten sonra akılları oyuncak arabada kalmış. Gidip Tosun' a 'Arabanla oyun oynayabilir miyiz ?'diye sormuş. Tosun, hayır demiş. Tavsan:" Tosun bizim aklımıza bir fikir geldi, herkes bir gösteri hazırlasın. Mesela ben havada üç takla atayım, kaplumbağa da top sektirsin. Olur mu ?" Sabah olunca herkes gelmiş, tavsan üç kez atayım derken iki takla atmış ve elenmiş. Kaplumbağa topu sektirememiş, bülbül şarkı söyleyememiş, papağan kelimeleri tekrar edememiş, kirpi yuvarlanamamış, aslan çemberden geçememiş. Ceylan da çok hızlı koşamamış ve hepsi kaybetmiş. Tosun 'un arkadaşları çok üzülmüş. Tosun arkadaşlar gelin sırayla oynayalım demiş ve arkadaşları ona çok teşekkür etmiş, sırayla oynamaya başlamışlar.

GÜZEL OKULUM

Güzel okulum benim,
Üzülürüm ayrılınca,
Zevklidir okulum,
Evim gibi severim,
Laleler kadar güzeldir.
Okulumun içinde,
Kavuşurum arkadaşlarıma,
Uygun davranırım kurallara,
Laleler gibi kokar,
Uslu davranırım,
Memleketim gibi okulum.

ÖĞRETMENİM

Canım öğretmenim benim,
Sınıfa girdiğim gün çok korktum,
Seni gördüm, korkumu yendim,
Hemen gülücükler attım.

Canım öğretmenim benim,
Aynı annem gibisin,
Bana okumayı, yazmayı
Sen öğrettin öğretmenim.

Canım öğretmenim benim,
Okul bitince seni göremeyince,
Çok üzüldüm,
Seni çok özledim canım öğretmenim.

Canım öğretmenim benim,
Kalemi elime aldım,
Senin sevgin ile yazdım,
Senin sevgin ile okudum.

Canım öğretmenim benim,
Sen beni annem kadar sevdin,
Sevgi dolu kalbin ile
Hiç kızmazsın bize.

Canım öğretmenim benim,
Hep sana güveniriz,
Hiç yalan söylemezsin,
Doğru sözlü öğretmenim.

Canım öğretmenim benim,
Bir dediğini iki etmeyiz,
Seni hep dinleriz,
CANIM ÖĞRETMENİM.

ATATÜRK'Ü SEVERİM

Atam ölmedin
Türklere vatan verdin
Atam kalbimdesin
Türkiye'yi bize verdin
Ülkemizi korudun
Rahat uyu ATAM
Kalbimizdesin her zaman
Ülkemi severim
Sana teşekkür ederim
Ellerinden öperim
Vatan bizim mirasımız
En güzel hediye bu
Rahat uyu atam
İnsanlar seni çok sever
Mustafa Kemal Atatürk

SUDE DÖNMEZ

Sevgi bazen umut olur insana
Ummadığım anda aydınlığa
Dönüp bir anda yüzümü
Enerji verir insana
Dünya mutluluk aktarır insana
Özgürlük ruhu gelir bir anda
Nadide bulunur dünyada
Masallardan gelmiş dünyaya
Eski, yeni çağlarda
Zamanı geçer anında

CANIM ANNEM

Yemedin, yedirdin, içmedin, içirdin.
Dokuz ay karnında gezdirdin beni.
Annelerin hakkı kolay ödenmez,
Canım annem benim.

Ben yürürdüm, annem bakar, gülerdi.
Yaramazlık yaparsam bakıp kızardı.
Hemen kalkıp okşar, severdi,
Canım annem benim.

Kötü huylarımı kaybettin annem.
Okumamı, çalışmamı istedin annem.
Sen beni asla unutmadın,
Canım annem benim.

Şefkatin hiçbir şeyle ödenemez,
Canım annem benim...

MELİSA'NIN GÜNLÜĞÜ

Melisa, iyi kalpli, akıllı, çalışkan bir kızdı. Fakat Zeynep, Melisa'yı hep kıskanırdı. Bir gün Melisa, Zeynep'i evine çağırdı. Zeynep'i bekliyordu. Zil çaldı ve Zeynep geldi. Melisa,

-Ben lavaboya gidiyorum, dedi.

Zeynep çantasından not defterini ve kalemini aldı. Melisa'nın günlüğünü buldu. Her şeyi bir bir not etti. Melisa gelince,

-Zeynep, günlüğüme mi bakıyordun sen? Dedi.

Zeynep,

-Hayır. Sen, beni böyle bir şeyi yapmakla mı suçluyorsun? Dedi. Melisa,

-Hayır, ben asla insanları suçlamam ama...

-Ama ne?

-Ama günlüğümü elinde görünce birden okudun sandım. Affedersin, dedi.

Zeynep evine gidince hepsini güzelce not etti. Not defterini çantasına koydu ve uyudu.

Ertesi gün okulda bunları herkese gösterdi. Melisa neye baktıklarını sordu ve bunlar onun sırlarıydı. Zeynep kahkahalar atıyordu. Melisa çok utandı. Bunu gören Beyza durumu öğretmene anlattı.

Ders başlayacakken Zeynep müdürün odasına çağrıldı. Müdür Zeynep'e neden bunu yaptığını sordu. Zeynep kıskandığını itiraf etti.

Zeynep, Melisa'dan özür diledi ve bu konuyu bir daha da açmayacaklarına söz verdiler. Zeynep de artık kıskançlık yapmadı.

ŞİİR DÜNYASI

Şiir okumak en güzel şey,
İnsanı sürükler başka diyarlara.
İnanamayız bu dünyaya,
Renkli diyarlardaki aydınlığa.

Dünyada şiir okumak gibisi yok,
Üşenmeden, bırakamayız kitapları.
Nasıl olsa zamanım olur demeyin,
Yalnız kaldığınızda okuyun.
Asla sıkıldım demeyin,
Sıkılmadan okuyun şiir kitaplarını
Isının bu renkli dünyaya.

YAŞAMAK GÜZELDİR

Uyuduğunda uyanacağını bilmek güzeldir,
Çalışıp başarılı olduğunu görmek güzeldir,
Sınavlardan yüksek not almak güzeldir,
Öğretmenin sana tebessümü güzeldir.
Susadığında su içtiğin an güzeldir,
Hastalandığında iyileşeceğini bilmek güzeldir,
Arkadaşınla küstüğünde barışmak güzeldir,
Yalnızken yanında olanları görmek güzeldir.
Aldığın nefesi verebilmek güzeldir,
Kıştan sonra baharı yaşamak güzeldir,
Yaşamak ne olursa olsun güzeldir,
Yaşarken hayal kurmak güzeldir.
Hayallerin gerçeğe dönüşmesi güzeldir,
Doğa, insanlar, tüm canlılar güzeldir,
Hayatın ne olursa olsun acı ve tatlı,
Yaşamak güzeldir...

SEVGİLİ ANNEM,

Seni çok seviyorum sen benim bir tanemsin. Her şeyimsin. Ben sensiz yapamam. Senden ayrılmam mümkün değil. Bana her anne gibi çok iyi davranıyorsun. Hata yaparsam sadece hatamı konuşarak bana hatamın yanlış yapılmayacağını söylüyorsun. Hiç vurmuyorsun. Eğer çok ileriye gidersem sadece çok az kızıyorsun. Ne istersem yapıyorsun. Bir dediğimi iki etmiyorsun, bana göre dünyanın en iyi kalpli, en güzel annesisin. Sen her şeye değersin. Sen beş dakika bir yere gitsen bile seni çok özlüyorum. Okuldayken bile belli etmesem de seni özlüyorum. Seni tekrar tekrar çok çok çok seviyorum. Sen kalbimin baş tacısın.

HAYALLER BAŞKADIR

Bir baktım ki gökyüzü yerde,
Çimler yukarıda,
Bir baktım ki gökkuşağı salıncak olmuş.
Sallıyor beni basbayağı.
Güneş yüzüme bakıp gülümsüyor.
Bulutlar kızgın diye, ay oradan bulutlara bakıyor.
Bir de baktım ki rüyaymış;
Kuşlarla uçmuştum güneş, ay ile konuşmuştum.
Hayal gücüne verirsen kontrolünü,
Bütün engelleri aşarsın.
Bir günlük olsa bile
Hayallerine ulaşırsın.

GELECEĞE HEDİYE

Bir gün baktım da,
Dedim ki ne kadar kirli dünya.
Çevreyi temizlemek yerine,
Yere çöp atan insanlar,
Yine çöp atanlar.
Tabi ki çocuklar da atacak ,
Ana babalarına bakarak.
Çocuklara örnek olmak yerine,
Çöpleri yere atanlar...
Bir gün baktım da,
Neden acaba,
Çöp kutuları bomboş,
Yerler ise iğne atsan yere düşmez,
Ama bilmiyorlar mı kendilerine değil,
Geleceğin nesillerine kirli bir dünya
Hediye ettiklerini?
Yeni nesil hediyeyi açtığında,
Artık dünyaya mutsuz bakacak.
Bunun nedeni siz veya biz olacağız.
Lütfen çöp kutularına çöp atalım,
Yeni nesli mutlu edelim.

HAYATIMIN İKİ KUTUP YILDIZI: ANNEM VE BABAM

Sevgili Annem ve Babam,

Sizi çok seviyorum. Siz bana doğruyu, insafı ve vicdanlı olmayı öğrettiniz ve ben sizin öğrettiklerinizin izinden gittim. Biliyorum bazen sizi çok üzüyorum o zaman işte, keşke bir zaman makinem olsa da gidip hatamı düzeltsem, sizi üzmesem diyorum.

Bir bakıyorum da benim için siz ideal bir ailesiniz çünkü diğer aileler kavga edip çocuklarının psikolojisini bozuyor. Siz gece lambası gibisiniz çünkü beni karanlıktan koruyor, kitap okurken yardımcı oluyorsunuz yani doğruyu gösteren ışığımsınız. Yanlışlarımı tarayan doğruluk tarağımsınız. Doğruyu yazmaya yarayan kalemimsiniz. Yanlışlarımı silip doğruyu yazmaya yardımcı olan silgimsiniz. Siz benim iki doğruluk meleğimsiniz. Hep benim yanlışımı kapatıp doğruyu öğrettiniz. Yanlışlarımı gösteren aynamsınız. Beni koruyan emniyet kemerimsiniz. Siz bana doğru insan olmayı öğrettiniz. Teşekkür ederim sizlere. Bazen bana kızdığınız da biraz sinirli davranıyorsunuz sonra kendi kendime diyorum ki suç benimdi bunun nedeni bendim. Özür dileyerek size sarılmak istiyorum ama utanıyorum. Biliyorum tabi ki bizim iyiliğimizi istiyorsunuz bu yüzden size kızmaya hakkım yok.

Annem ben hastalandığımda yanımdaydı, babam ise benim iyileşmem için çalışıyordu, teşekkür ederim. Siz ben de çok önemli yerde yani kalbimdesiniz ve o yerden ayrılmayacak gitmeyeceksiniz. Siz büyük anlam taşıyan insanlarsınız. Sizin bu sevginiz beni sağlıklı bir şekilde bu yaşa kadar getirdi. Geleceğimde hiçbir şey olmasa da sizin şefkatiniz ile ısınırım. Bunlar için ikinizi de güzel notlarımla sevindireceğim. SİZİ ÇOK SEVİYORUM.

İLKOKUL ÖĞRETMENİME MEKTUP

Sizden ayrılalı henüz bir yıl olmadı ama ben sizi çok özledim. Sizinle geçirdiğim dört yılı hiç unutamıyorum. Sizin sayenizde bütün dersleri zevkle dinliyorum ve çok başarılı, bu başarının sayenizde halen devam ettiriyorum. Bizi kendinize o kadar bağladınız ki okulda hep gözlerimiz sizi arıyor. Umarım her zaman size layık bir öğrenci olurum. Bir gün olurda ileride karşılaşırsak inşallah beni büyük mevkilerde görürseniz ellerinizden öperim sevgi ve saygılarınızla öğrenciniz.

YENİ EV

Ezgi adında bir kız vardı. Artık evinden yeni bir eve taşınacaklardı. Ezgi hem seviniyor hem de üzülüyordu. Çünkü okuldaki ve mahalledeki arkadaşlarını özleyecekti. Taşınma zamanı geldi. Annesi,

- Ezgi şu vazoyu götürüver.

Ezgi vazoyu aldığı gibi fırladı. Koşarak gidiyordu ve eve gelen ablasına çarpıp vazoyu düşürdü. Vazo kırıldı.

Annesi,

- Ezgi neden koşuyorsun? Benim o vazoya ne kadar değer verdiğimi bilmiyor musun? Ezgi,

- Anne ama ablam da telefona bakmaktan beni göremedi ve çarpıştık.

Ablası Dilek,

- Canım sen de koşmayacaktın.

Annesi,

- Ezgi sen bu kırık parçaları topla, yeni evde yapıştırırız.

Ezgi tamam deyip gitti. Babası, annesi, ablası ve O arabalarına binip yeni eve gittiler. Yeni ev iki katlıydı ve içten merdivenliydi. Babası işçilere yardım edip eşyaları taşıdı. Salon işi bitti ve sıra Ezgi ile ablası Dilek'in odalarını düzenlemeye geldi. Ablası ve O'nun odası ayrıydı. Ezginin odasına girince orada bir kapı bulunmaktaydı. Ezgi tam o kapıyı açacaktı ki, Annesi,

- Kızım yapıştırıcı getir de yapıştıralım şu vazoyu.

Ezgi gidip yapıştırıcıyı getirdi. Ama bütün uğraşmalarına rağmen bir türlü yapıştıramadılar.

Annesi,

Ezgi çöpe de atmak istemiyorum. Ortalıkta da durmasın. Ne yapacağız?

Ezgi

- Anne bence ortalıkta durmasını istemiyorsan şu odaya koyabiliriz.

Annesi,

Aaa odanda bir oda daha mı varmış? Tamam o zaman koyabiliriz kızım.

Vazoyu odaya koydular. Sonra aradan üç gün geçtikten sonra evlerine iyice yerleştiler. Her şey tamamdı. Akşam olup yatma vakti geldiğinde Ezgi'nin aklına geçen kırılan vazo geldi. Annesine sürpriz yapmak için vazoyu alıp tamir edecekti. Tam kapıyı açtığında önüne bir mağara çıktı. Ezgi merak edip içeri girdi. O esnada kapı arkasından kapandı. Mağaranın sonuna kadar geldi. Önüne çok güzel bir bahçe çıktı. Bahçe içerisinde oynayan çocukları gördü. Aralarından bir çocuk Ezginin yanına gelip elindeki vazoyu Ezgiye uzattı. Bu geçenlerde kaza ile kırılan vazoydu. Ezgi vazonun sapasağlam bir vaziyette olduğunu görünce çok mutlu oldu. Buna rağmen gizli odadaki bu muhteşem bahçe ve burada bulunan çocuklarında bulunmasına bir anlam veremedi. Çocuklara kim olduklarını söyledi. Aralarındaki bir çocuk,

Burası bizim yaşadığımız gizli bir yer ve buranın saklı kalması gerektiğini söyledi. O sırada Annesinin sesiyle uyanan Ezgi bunun bir rüya olduğunu anladı.

ANNE

Sen olmazsan ne yaparım,
Gece gündüz ağlarım.
Sen yoksan hayat yok,
Ne yemek, ne içmek...

Benim canım, her şeyim,
Biricik anneciğim.
Seni ne elmasa ne zümrüde değişirim.
Benim canım anneciğim.

Senden üç gün ayrı kalınca,
Aylar geçmiş gibi gelir bana.
Seni çok özlüyorum,
Benim canım anneciğim.

EN HEYECANLI 10 KASIM

Sizi bu tarihten iki sene geriye, yani on yaşıma götüreceğim. 9 Kasım'ın akşamı ablam bana "Aleyna yarın erken kalk, 10 Kasım için Heykel'e gideceğiz" dedi. Ben o heyecanla yatağıma yattım. Çünkü ilk kez Heykel'de 10 Kasım kutlayacaktım. Sabahtan saat 7.30'da kalktım. Üstümü giydim, saçımı taradım, kahvaltımı yaptım, "Atam İzindeyiz" yazan bandanamı aldım ve artık hazırdım. Ablamla caddeye indik ve dolmuşa bindik. Beş dakika, on dakika derken gelmiştik bile. Oradaki teyzeler, amcalar, yetişkinler, benim gibi küçük çocuklar neredeyse her yaştan insan vardı. Atatürk sevgisiyle yanıp tutuşan o minik kalbim hızlı hızlı atıyordu. Bütün herkesin içinde bir burukluk vardı. Saat 09.05'te siren çaldı. Ağlayan ablalar, teyzeler oldu. Biraz daha çalsaydı ben de ağlayacaktım. Herkese sol göğsüne takmaları için Kemal Atatürk resmi dağıttılar. Herkes hüzünlü bir coşkuyla "Mustafa Kemal'in Askerleriyiz" diye bağırıyorlardı. O anda yanımda muhabirler belirdi. Mikrofonun üstünde "OLAY" yazıyordu. Olay TV'den gelmişlerdi. Bana bandanamdaki yazıyı sordular. Ben de göğsümü gere gere "Devrimlerinin İzindeyiz" dedim. Sonra "Sen Atatürk'ü çok mu seviyorsun?" dediler. Ben de "Evet" dedim. "Atatürk neler yaptı?" dediler. Ben de "O bize cumhuriyeti verdi, o olmasaydı biz burada olamazdık." dedim. Bütün herkes beni takdir etti, muhabir ağabeyler de. Herkesle birlikte İstiklal Marşı ve Andımızı okuduk. Hayatımda ilk kez benim gibi Atatürk sevgisiyle yanıp tutuşan yüzlerce insanı bir arada gördüm. Program bitip eve döndüğümüzde küçük Atatürkçü ruhum güçlü bir sesle "Mustafa Kemal'in Askerleriyiz" diye bağırıyordu. Bu ses evin hatta apartmanın her yerinde yankılanıyordu. Annemin "Aleyna apartmanı ayağa kaldırdın!" demesiyle irkildim. İki hafta sonra telefon çaldı. Olay TV'den arıyorlardı. Bizi binalarına çağırdılar. Adresimizi istediler. Bizi yarım saat konuk edip çok güzel ağırladılar. İki gün sonra kapıya

kargo geldi. Koşa koşa aldım. Açmaya çalıştım. Açamayınca annemi çağırdım, birlikte açtık. İçinden koskocaman Türk bayrağı ve Atatürk portresi çıktı. İçinde de bir not vardı. Notta şöyle yazıyordu:

Senin gibi değerli Atatürk'ü sevip sayan bir nesle sahip olduğumuz için sana, ailene ve öğretmenlerine çok teşekkürlerimizi sunuyoruz. Böyle bir nesil bizim için çok değerli bir nimettir. İmza: OLAY TV

Ben de onlara kartpostal yazıp gönderdim. Odama o bayrağı ve Atatürk portresini astım. Odama sanki bahar gelmişti. Küçükken başlayan bu Atatürk sevgisi hala devam ediyor. Ölene kadar da Atatürk'ü ve Atatürkçü ruhumu kaybetmeden yaşatacağım.

DOSTLUK

Her insan dost olabilir mi veya her önümüze gelene dost demeli miyiz? Kesinlikle hayır.

Dostluk; iyi günde değil, kötü gününde de yanında olmaktır. Dostluk, her zaman tutunacak bir dalının olmasıdır. Karşılıksız sevmek, yardım etmektir dostluk. En muhtaç olduğun anda arkanda birinin olduğunu bilmektir. Çoğu insan arkadaşlık ile dostluk kavramlarını karıştırır. Oysaki aralarında dağlar kadar fark vardır. Arkadaş, her zaman arkasında olmanı ister. Dost ise her zaman senin arkandadır. Arkadaş, zayıf yönlerinizi bilir ve bunları başına kakar. Dost, bunları örtmeye çalışır. Kısacası dost arkadaştan ötedir. Kardeş gibidir bize. Bir de dost gibi görünüp arkamızdan kuyu kazanlar var. Onlar ise dost görünüşlü düşmanlardır. Aslında hiçbir zaman yanımızda olmamışlardır. Ama dost sanarız onları. Sonra da sonuçlarına katlanırız. Ne demiş atalarımız: "Dost kara günde belli olur." Dostumuzla her şeyimizi paylaşırız. Her şeyimizi bilir. Kötü günümüzde yanımızda sadece o vardır. Sayamayacağımız kadar arkadaşımız vardır. Ama dostlarımızın sayısı ikiyi, üçü geçmez. Çünkü dostlar zor bulunur. Zor koparız onlardan. Belki de kopamayız. Mutluluklarımızı, üzüntülerimizi paylaşırız onlarla. Onlarla güler, onlarla ağlarız. Üzüntülerimizi, sevinçlerimizi paylaşırız. Kısaca hep yanımızdadırlar.

Dostluk çok farklı bir kavramdır. Bizler de dostlarımıza önem vermeli, her önümüze gelene dost dememeliyiz. ☺☺

DOKTOR

İstiyorum doktor olmak
Çalışıp hastalara bakmak
O bembeyaz önlüğü
Bir kez olsun iyilik için giymek...

İğne, sedye, stetoskop,
Şok aleti, neşter çok
Çok seviyorum bu mesleği
Çok çalışıp didinmeyi.

Yaralandıysan hemen gel.
Hayatında olursa bir engel,
İyileştireyim seni.
Gerekirse geceleri.

Seviyorum bu mesleği.
Bakkalı,fırını,çiftçiyi,
Candan iyileştiren biri,
Doktor olmak istiyorum!

MUDANYA TATİLİ

Bu yaz ailemle birlikte Mudanya'ya gitmeye karar verdik. Bu yüzden sabah erken uyandık. O gün çok heyecanlıydım. Çünkü ilk kez ailecek Mudanya'ya gidecektik. Bu da beni çok mutlu ediyordu. Babam arabayı hazırlayınca hemen bizi çağırdı. Annem valizleri bagaja yerleştirirken ben de o anda çok sevdiğim eski para koleksiyonumun bulunduğu kutuyu gizlice bagaja koydum. Arabaya bindik, güzel şarkılar eşliğinde Mudanya'ya gidiyorduk. Ben de bildiğim tekerlemeleri ve bilmeceleri annemle babama soruyordum. Zamanın nasıl geçtiğini bile fark etmemişiz.

Mudanya'ya geldiğim zaman kendimi Yunan sokaklarındaymışım gibi hissettim. Çünkü Bizans mimarisine ait birçok yapı gördüm. Bu tarihi yapıların arasından geçip kalacağımız yazlık eve vardık. Annem ve babam eşyalarımızı arabadan indiriyorlardı. Ben de para koleksiyonumu arabadan almak istedim ama kendi ellerimle koyduğum kutu yoktu. Dayanamayıp anneme eski para koleksiyonumu da getirdiğimi ama şu anda bulamadığımı söyledim. Kutuyu annemle birlikte aradık taradık ama sonuç yine aynı, yok! Sonra babam denize girmek üzere beni götürdü. Akşam oluncaya kadar yüzmüştük. Ardından da yemek yemeğe eve döndük.

Gece olmuştu. Annem etrafı toplarken ben de babamla oturuyordum. Derken uykum geldi, gidip yatağıma uzandım. Yorgunluktan ne ara uyuduğumu bile hatırlamıyorum. Sabah uyanınca yatağımdan kalkıp elimi yüzümü yıkadım. Yatağımı düzenlerken bir harita buldum. Hemen aşağı inip babama bu haritayı gösterdim.

Haritanın gösterdiği yere gitmek için babamla yola koyulduk. Haritada tarif edilen yer meydandaki heykeldi. Heykelin yanına gidince bir kutu gördük. Benim kutum olmadığını kutunun farklı

renginden anlamıştım. Kutuyu açtım içinden bir harita daha çıktı. Bu iş gittikçe ilgiçleşmeye başlamıştı. Bu haritadaki yere gidince çok eski bir araba gördük. Arabanın durduğu yerde ise bir müze vardı. Müzeye gidip görevliye "Burada bir kutu gördünüz mü acaba?" diye sordum. Görevli "Sen galiba bunu arıyorsun." diyerek para koleksiyonumun bulunduğu kutuyu bana verdi. Ardından bizi müzeyi gezmek üzere içeri davet etti. Müzeyi gezince benim tarihi paralarımın ait olduğu medeniyetlerin tarihi eserlerini gördüm. Çok eski ve etkileyici eşyalar vardı. Müzeye adeta hayran kalmıştım. Müzeden çıkarken babam kapıdaki görevli ile vedalaştı. Meğer o kişi babamın arkadaşıymış ve benim koleksiyonumu o kişiye babam vermiş. Bunun nasıl olduğunu babama sordum. Babam da yolculuk esnasında bir ara uyuyakaldığımı ve o zaman kutumu alıp sakladığını söyledi. Aslında babam benim tarihi bu şekilde yaşayarak öğrenmemi istemiş. Bu yüzden böyle bir oyun kurmuş. Eve varınca olan biteni anneme anlattım ama hiç şaşırmadı. Çünkü bu oyunu oynayanlardan biri de annemmiş.

Eve dönme zamanı gelmişti. Anneme ve babama, bana böylesine güzel bir tatil hazırladıkları için teşekkür ettim. Hem eğlenip hem de tarihi öğrenmek beni fazlasıyla mutlu etmişti.

DOST DEDİĞİN

Dost dediğin öyle bir sel
Kimse önüne geçemez.
Öyle kuvvetlidir ki
Kimse onu yenemez.

Dost dediğin,
Her şeyimizi paylaşmak demektir.
Yüreğimiz , sırlarımız,
Sevgimizdir dost dediğin.

Hayat akıp giderken,
Bir dal ararken,
Düşler birer birer biterken,
Seni buldum dostum.

Dost dediğin
Gerektiğinde bir kalkan olabilmeli.
Gecede parlayan bir yıldız olmalı,
Dost dediğin ailen olmalı...

BENİM ÖĞRETMENİM

Annemden babamdan sonra
Geldim size.
Okumayı, yazmayı
Öğrettiniz bize.

Defter, kitap, kalem neye yarar?
Siz olmasanız eğer.
Hep göz önünde oturmak isteriz,
Çünkü onu çok severiz.

Sert görünüşlü, bazen ciddi, bazen mesafeli
Ama içi doludur iyilik ve sevgi.
Asla istemez hediye çiçek bile,
İşte benim öğretmenim, canım öğretmenim.

Bir gün değil, her gün olmalı sizin gününüz.
Çünkü oldunuz kulağımız, gözümüz.
Son senemiz, aklıma getirmiyorum,
Çünkü ayrılacağımız için çok üzülüyorum.

BİRLİKTEN CUMHURİYET DOĞAR

Kurtuluş Savaşı'nı kazandık.
Cumhuriyeti kurduk,
Birçok yenilikle.
Özgürlüğe kavuştuk.
Atatürk'ün yenilikleri,
Çağdaş yaptı Türkiye'yi.
Kılık kıyafeti,
Modernleştirdi herkesi.
Kurtuluş mücadelesi
Bizi zorladı.
Kadın,erkek,çocuk
Cephede savaştı.
Zorluklarla,yokluklarla savaşıldı.
Herkes birden Atatürk'e inandı.
Vatanı, milleti için yaptı,
Bütün savaşları.
Şapka devrimi ,harf devrimi
Düzene koydu, eğitimi , öğretimi.
Saltanatı kaldırdı,eşitliği sağladı.
En büyük devrimidir Cumhuriyet'in ilanı...
Denize döküldü Yunanlılar,
Bir bir gitti düşmanlar!
Bu yola baş koydu her Türk,
Ne büyük öndersin ATATÜRK...

İLK GÖZ AĞRIM, CANIM ÖĞRETMENİM

Birinci sınıfta seninle tanıştım öğretmenim. Sen benim ikinci annem oldun her zaman. Bilir misin benim için babamdan bile öncüydün. Okuttun, öğrettin, yazdırdın sen bana. Seninle birlikte kâh güldük kâh ağladık ama her zaman için iyi anılarımızla mutlu olmayı öğrettin. Apayrı bir yerin vardı kalbimde.

Hatırlar mısın birlikte yani sınıfça birçok etkinlik yaptık. Bize taç yaptın başımıza takmak için. Uludağ'a götürdün bizi piknik yapmak için. Laboratuar da kutu yaptık, boyadık bize sanatı sen öğrettin. Unutur muyuz sandın? Nasıl unuturuz? Daha doğrusu unutmanın imkânı var mı? Sınıfta birlikte eğlenceler, çekilişler yaptık, hediyeleştik. Biliyordum bir gün ayrılacaktık ama bu çok erken oldu, keşke bu kadar erken olmasaydı. Bu çok üzücü bir durumdu. Ayrılmadan önce bir araya geldik. Bizim sınıfın kızları da ne kadar duygusalmış ne çok ağlamıştık birlikte.

Dördüncü sınıfın ilk döneminde ayrılmıştık. Sana bunu her zaman söyledim bir daha söylüyorum: " Sen adın gibi Harika'sın bunu hiçbir zaman unutma seni çok seviyoruz ve her zaman seveceğiz canım öğretmenim."

EĞİTİMİN YAŞI YOKTUR

Okumanın yaşı yoktur,
Büyük küçük herkese var.
Sahipsen bir mesleğe,
Utanmadan yap işini.
Çöpçü, kapıcı fark etmez
Korkma eğitim her daim yanında.

Eğitimdir iyi bir işin
Işık kaynağı
Sen de iyi bir mesleğe
Sahip olsan ne olur ki
Öğretmen, doktor, avukat
Olsan sen de ışık saçsan.

İyi oku, adam ol,
Bilginin ışığında.
Yapabilirim dersen bu işi
Unutma eğitimin yaşı yoktur,
Eğitim her zaman yanında...

DOSTTAN YANA KARDEŞSİN BANA

İyi günümde, kötü günümde,
Her zaman varsın yanımda,
Hayatımın anlamı,
Dosttan yana kardeşsin bana.

Senden başka ne isterim ki bu hayatta,
Sen olmasan ben olmam.
Biz ayrılmayalım,
Dostluk arkasına dönmesin.

Et tırnaktan ayrılmaz,
Bizde ayrılmayız.
Dünyada sevgimiz dolup taşar,
Bu dünyanın en iyisiyiz.

HAYAT KİTAPTIR BENCE

Okuyarak yazabilirsiniz,
Yazarak anlatabilirsiniz,
Hayat kitaptır,
Okumak yaşamaktır.

Cahil bir dünya değil,
Tertemiz yeni bir sayfa,
Her sayfasında merak, heyecan,
Kitap hayattır bence.

Herkes açık olmalı,
Cahilliği geride bırakmalı,
Ne güzel bir dünya,
Her yerde kitaplar oldukça

BEN NASIL SEVEYİM

Ben sevemem ki soğuğu
O çocuklar üşürken
Soğuktan titrerken
Ben niye soğuğu seveyim.

Ben sevemem yağmuru
Gök gürültüsü şimşek
Korkarım ki ben
Söyleyin siz nasıl seviyorsunuz?

Ben sevemiyorum karı
O kış kıyamette
Üşüyen çocuklar gelir aklıma.
Nasıl sevebilirim ben karı?

Ben doluyu da sevmem
Düşünsene bir sen de
Ya kafamıza isabet ederse
Evet, ben doluyu da sevemem.

Aslında ben rüzgârı da sevemem.
Çatısı uçan evler, okullar
Korku dolu dakikalar
Ben ne korkuyu severim ne de rüzgârı.

BURSA'YI SEVMEK İÇİN ON NEDEN

Yaşadığım, nefes aldığım, hayatı yakalamaya çalıştığım Bursa'yı çok seviyorum. İnsan yaşadığı şehri sevmezse nasıl mutlu olabilir ki... Ama ben sevmek için neden bulmakta hiç zorlanmıyorum. Şöyle bir bakarsak neden mi Bursa'yı seviyorum:

1. DOĞASI: Bursa'da tabiat en önemli şeylerden biridir. Bu yüzden adına da "Yeşil Bursa" deniyor. Bu da Bursa'nın yeşilliğini anlatıyor. Ayrıca Bursa "Su Şehri" olarak da tanımlanıyor. Bursa'ya kısaca "Can Şehri" de denilebilir.

2. BİZE YAŞATTIĞI MANZARA ZEVKİ: Bursa'nın en güzel özelliklerinden biri manzarasıdır. Çok değil, biraz bile yüksekten baksanız manzarasının ne kadar güzel olduğuna siz de şahit olacaksınızdır.

3. TARİHİ: Bursa'nın her yerinde tarihi eserlere rastlayabilirsiniz. Bunun en önemli nedenlerinden biri ise Osmanlı Devleti'ne başkentlik yapmış olmasıdır. Böylelikle hemen hemen her yerde Osmanlı'ya ait tarihi eserler bulabilirsiniz.

4. YEMEKLERİ: Bursa'nın yemekleri de çok meşhurdur bunlardan en önemlisi "İskender Kebabı"dır. "Kestane Şekeri" de Bursa'nın önemli lezzetlerindendir. Zaten "Bursa'nın Şeftalisi"ne ve "İnegöl Köftesi"ne doyum olmaz. Ayrıca Bursa'nın bir ilçesinin adını taşıyan bir tatlısı da var, o da Kemalpaşa tatlısı.

5. BAYRAMLARI: Hani derler ya nerede o eski bayramlar. O bayramlardaki geleneklerin tamamı olmasa da birçoğu Bursa'da hala yaşıyor. Bayramlarda önce ailecek kahvaltı yapılır ve el öpülür. Büyükler ziyaret edilir, eller öpülür, şekerler çikolatalar ile misafirler uğurlanır. Eve gelen misafirlerin ceplerine kuruyemişler, şekerler, çikolatalar doldurulur. Harçlıklar verilir ve bunların birçoğu da "Okul

harçlığı yaparsın." denilerek verilir.

6. ULUDAĞ'I: Turizmin en önemli kaynaklarından olan Uludağ daha çok kış turizmi için elverişlidir. Kışın kayak yapmak için birçok tatilci Uludağ'ı ziyarete gelir. Bunların yanında Uludağ'ı Bursa'nın simgesi olarak da düşünebiliriz.

7. YAŞAMI: Bursa Türkiye'nin en kalabalık dördüncü ili olmasına rağmen o kadar da kalabalık gözükmüyor. Bursa'da çok güzel bir yaşam var. Her ne kadar çevreyi kirletenler olsa da, onlardan çok daha fazla çevreyi temizleyen çevre gönüllülerimiz de var. Böylelikle güzel Bursa'mız tertemizdir.

8. İNSANLARI: Bursa'nın insanları da çok iyidir. Çok sıcakkanlılardır. Bunun yanında çok iyimserler. Ayrıca çok misafirperverlerdir. Eve gelen misafir olduğu gibi Bursa'yı ziyarete gelen kişiyi de tanısalar da tanımasalar da en iyi şekilde ağırlarlar.

9. EĞLENCELİ OLMASI: Bursa'nın eğlenceli olmasının nedenlerinden biri çeşitli etkinliklerin düzenlenmesidir. Bu etkinlikler ne güzel ki yaz kış dinlemiyor. Her gün en azından bir yerde etkinlik olur.

10. YAPILAN HİZMETLER: Bursa'da yapılan hizmetlerde herkes düşünülüyor. Çocuklara ve gençlere haraketli olan yerlere içinde yirmi-yirmi beş kitap olan kütüphaneler konuyor ve bu kitapları almak ücretsiz. Tabi geri getirmek şartıyla. Anneler için çeşitli yerlere bebek bakım kabinleri konuyor. Tabi engelli kişiler de unutulmadı, akülü olan elektrikli sandalyelerin bir süre sonra şarjı bitiyor ve bunları doldurmaları için yerler var.

İşte ben Bursa'yı bu nedenlerden dolayı çok seviyorum.

ATAM

Alkışlar sana güzel insan,
Temiz kalpli ve özel insan.
Keşke olsaydın yanımızda,
"Atam izindeyiz" diye bağırsaydım sana.

Çocukları çok severdin,
Hepsiyle özenle ilgilenirdin.
Biz de çok sevdik seni,
Keşke hiç gitmeseydin.

Sen kalbimizdesin,
En önemli yerdesin.
Bunu sana söylemeyi,
Çok isterdim Atatürk'üm

Sen bizim liderimizsin,
Kalbimizde bir ukdesin.
Sen olmasaydın bu hayatta,
Düşünemiyorum bile ya.

Ben seni çocuk ruhuyla sevdim,
En saf duyguyla sevdim.
Ben, biz, herkes seviyoruz seni,
İzinden gideceğiz.

VATAN

Vatan tanım olarak bir insanın doğup büyüdüğü yer olarak söylenir. Ama sadece bu kadar değildir. Vatan bir toprak parçası uğruna verilen savaş ve canlar sonucu vatan unvanını almıştır. Vatan her gün rahatça yatağına yatıp rahatça dua edebildiğin, dört tarafı sırf bizim için canlarını vermeye hazır, kendi evlerinden vazgeçen o koca yürekli askerlerle donatılmıştır. Şu an bir savaş çıksa ki -inşallah olmaz- canını vermeye hazır birçok kişi var.

Bugün vatanına sahip çıkamayan insanlar vardır. Bu yüzden kendi ülkelerinden göç etmek zorundadırlar. Ama maalesef bazı insanlar göç edemeden ölüyorlar, bazıları ise çok zor koşullarda yaşıyorlar. Dünya medeniyetler seviyesinde bulunan ülkelerin birçoğu fakir ülkeleri sömürerek geçiniyorlar. Bence dünya hala ilkel bir seviyede. Çünkü hâlâ dünyada barış yok! Hâlâ dünyada savaşlar var. Barış olmayan bir yerde medeniyetten nasıl söz edilebilir? Dünya liderimiz, tek önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK "Yurtta sulh, cihanda sulh." sözünde de bunu söylemektedir.

Bir vatanda birlik ve beraberlik olursa o vatan kaybolma ihtimali ve parçalanma ihtimali yoktur. Eğer kucağında çocuğunla yürürken ayağına çelme takılmasını istemiyorsan vatanına sahip çık!

SEVGİ

Sevgi bir an dostluk,
Bir an kardeşlik olur,
Bir an kavga,
Bir an küslük olur,

Aslında sevgi,
İnsandaki duygudur.
Sevgi her an yanımızda,
Her an içimizdedir...

Sevgidir hoşgörü, saygı,
Mutluluktur, üzüntüdür,
Ağlamaktır, gülmektir,
Kavgadır, gürültüdür,

Sevgi saygı içinde,
Yaşarız hep birlikte.
Kavga gürültü içinde,
Ağlarız hep birlikte.

GELECEK HAYALLERİM

Benim gelecekteki hayallerim şunlardır; günümüzdeki anlaşmazlık konularının ortadan kalkması, gündemimizde olan savaşların yok olması, savaşların sona ermesi, insanların birbiriyle barışık olması, insan yaşamını olumsuz etkileyen pürüzlerin ortadan kalkması, insanların rahat yaşayabileceği güzel bir hayat... İnsanların huzurunu bozmaya çalışanların olmadığı bir yer, orada herkes mutlu olmalı. Hırsızlık, gasp, darp bunların hiç biri olmamalı. Benim hayallerim bu ve bu gibi şeylerden ibaret, umarım hayallerim gerçekleşir.

ANNEME MEKTUP

Sevgili Anneciğim,

Mektubuma başlarken seni ne kadar sevdiğimi söylemek isterim. Sen benim melek annemsin. Anne sen de benim için yemedim yedirdim, içmedim içirdim, giymedim giydirdim sözünün karşılığısın. Sen de babam gibi hep bizim olmasını istersin. Hiç kendini düşünmezsin bu konuda. Teşekkürler anne. Sen benim annemden başka yakın arkadaşım gibisin. Hayattaki ilk öğretmenim. Aslında hem kendi isteğimle ve senin isteğinle katıldım bu projeye çünkü cesaretim yoktu ama sen cesaretimin yerine gelmesini sağladın, bunun için de teşekkür ederim anne. Sen olmasan bu yazıyı da yazamazdım, yazıyorum sayende. Uzun lafın kısası her şey için teşekkür ederim. Sen olmasan ben ne yapardım. Sana veda değil bir hatıra yazıyorum...

KİTABIM

Senin için yazılmış
Küçük bir kitabım.
Eğer beni okursan
Mutluluktan uçarım...

Öğrendim her şeyi
Sana da anlatırım.
İnan seni hiç sıkmam,
Hep yanında kalırım.

O sıcak yatağında
Beraber uyuyalım,
En güzel rüyalarda
Seninle buluşalım.

BİRLİKTE HER ŞEY KOLAY

Fineas ve Förb artık büyümüşlerdi. On altı yaşındalardı. Candes yirmi yaşındaydı; ama yaşı kaç olursa olsun kafasında şikayet etmek vardı. Candes Şikayet Üniversitesini kazanmıştı. Dersleri bile şikayetti. İzabella ile Fineas ise sevgili olmuştu. Baljeet mi? Onun varı yoğu bilimdi. Buford, o sanki hiç büyümedi her bulduğu yemeği yiyordu. Jeremi mi? Onlar Jandes'la beş sene sonra evleniyorlardı. Förb ve Wanessa onlarda yedi sene sonra evleneceklerdi.

Bir gün Fineas ve Förb arka bahçede toplanmış geleceğe ışınlanıyordu. Candes okuldan çıkmış eve gelmişti ve arka bahçeye gidince kardeşlerinin yaptıklarını gördü. Tabiki de annesine onları şikayet etmek için bulduğu bu muhteşem fırsata çok sevindi ve ilk defa bunu başardı. Annesinin kızacağını sanırken tam tersi annesi "Aferin benim oğullarıma büyümüşler de adam olmuşlar." dedi ve geleceğe gittiler. Anneleri babası ile ayrılacağını söyleyip babasıyla sürekli kavga ediyorlardı. Ama tam geçmişe giderken baktılar ki annesi ve babası onlara şaka yapıyorlar. Birden hepsi çok sevindi. Yedi sene sonra Fineas ve İzabella evlendi. Förb ve Wanessa evlendi ve oğulları oldu. Candes ve Jeremi'nin bir kız ve bir erkek çocukları olmuştu. Baljeet Profesör olmuştu. Buford aşçı oldu. Bu çılgın grup bir ömür boyu farklı olduklarını kabul edip, birbirine saygı göstererek mutlu yaşadılar.

KOŞUCU OLMANIN ZORLUKLARI

DİKKAT KARARSIZLIK İÇERİR!

Sen, bu yazıyı okuyan kişi! Sen hiç kırık bardaktan su içtin mi? Ama ben içtim. Ya da birkaç insan yüzünden hayatından vazgeçtin mi. Ama ben geçmedim

Bu yazı koşucu olmak isteyenleri ya da koşucu olmak için canını vermek isteyenleri ilgilendiriyor. Ailem beni desteklemese de ben yılmadım, pes etmedim. Koşucu olmak benim hayalim. Seçmelere ilk gittiğim gün çok heyecanlıydım. İlk gün elli metreyi 3.40 sn'de koştum. Gitmeye devam ettikçe daha çok fark atmaya başladım. Elli metreyi 2.10 sn'de koştum. Ben koşucu olmayı rüyalarımda görürüm. Şimdi sen de benim gibi koşucu olmak istiyorsan hayallerinden vazgeçme! İstiyorlarsa seni desteklemesinler. Ama sen hayatını karartma içlerinden birisi seni elbet destekler. Mesela beni anneannemler desteklemezken babaannemler destekliyordu. Bana ne deseler de koşudan gelip yorulup ayaklarım ağrısa da kendime "Iraz kendine gel! Bu senin hayatın, pes etme derdim." Ben küçükken hayaller kurardım küçük koşuların olduğu mutlu olduğum hayattan vazgeçmediğim. Ben aylar yıllar geçse de hep hayal kuracağım. Eskiden bana gitme, yapma, etme diyenler şimdi beni destekliyorlar. Lütfen bu yazıyı okuyan kişi! Hayatından vazgeçme, pes etme. Yılma bu senin kaderin ne olursa olsun. Elbet seni desteklerler. Bu sana bir "Kendine gel, pes etme, hayalinden vazgeçme!!!" mesajıdır

BAHAR VE DOĞANIN SİMGESİ

Cıvıl cıvıl uçar kuşlar.
Işıl ışıl parıldar çiçekler.
Çeşit çeşit hayvanlar,
Doğanın baharın simgesidir.

Kırlar, ormanlar, bahçeler,
Boy boy ağaçlar,
Renk renk güller,
Yemyeşil çimenler,
Doğanın baharın simgesidir.

Masmavi gökyüzü
Gülümser bizlere.
Güneş parıldar,
Mavilerin arasında.
İşte bunlar
Doğanın baharın simgesidir.

KÜÇÜK YUNUS BALIĞI GEORGE

Bir zamanlar büyük okyanusta George adında küçük bir yunus balığı varmış. George bazı arkadaşlarıyla beraber oyun oynuyormuş. George bir aslan balığı görüp yanına gitmiş. Aslan balığı George'un kuyruğuna vücudunun üst kısmındaki iğnelerle zehir vermiş. George oraya yığılıp kalmış. Arkadaşları seslenmiş, kaldırmaya çalışmış ama ne yaptıysalar George'u uyandıramamışlar. George'u arkadaşları evine götürmüş. Aslan balığının zehrinin etkisinde baygın bir haldeymiş. Arkadaşları George'un kuyruğunu sarıp iyileştirmişler.

George bir daha asla bilmediği yerlere gitmeyecek. Bilmediği balıkların yanına gitmeyecekmiş. George'un iki gün sonra kuyruğu düzelmiş, yarası geçmiş.Ve mutlu bir şekilde yaşamış.

ÇOCUĞUN ÜMİDİ

Küçük çocuk, deniz kenarında gördüğü yassı bir taşın güzelliğine hayran olmuştu. Mutlaka bir mücevherdi bulduğu. Şekli de bir insan kalbi gibiydi. Üstelik de parıl parıl parlamaktaydı.

Çocuk, taşı avuçlayıp evine koştu. Ve onu büyük bir heyecanla babasına uzattı. Adam, yavrusunun soğuktan morarmış avucundaki taşın, birbirine sürtüldüğünde kıvılcım çıkartan bir çakmak taşı olduğunu hemen anladı. Fakat bunu ona söyleyemedi. Küçük çocuk, rüyalarını süsleyen bisiklete kavuşmak için elindeki taşı satmak istiyor ve o paranın bir bölümüyle, bir de top alacağına inanıyordu. Fakat babası buna yanaşmıyordu.

Çocuk, işin kendisine düştüğünü anladığında, tatilde simit sattığı çarşıya gitti. Kuyumcu vitrinleri, göz kamaştıran ışıkların aydınlattığı altın kolyelerle doluydu. Bir de, elindeki taşın çok daha küçük olanlarıyla süslenen pahalı yüzüklerle. Çocuk, en gösterişli mağazayı gözüne kestirdikten sonra, bir süre vitrin önünde bekledi. İçeride, dükkân sahibi olduğu anlaşılan bir adam vardı. Müşteri olarak da, kürk mantolu bir hanım.

Küçük çocuk, biraz sonra içeri girdi. Ve cebinden çıkardığı taşı dükkân sahibine uzatarak: "Bu pırlantayı deniz kenarında buldum efendim!" dedi. Eğer isterseniz size satarım. Adam, taşa uzaktan bir göz atıp: " O sadece basit bir çakmak taşı." dedi. Bütün sahil o taşlarla doludur. "Hayır!" diye atıldı küçük çocuk. "İsterseniz ıslatın. Ne kadar parladığını göreceksiniz." dedi.

Dükkân sahibi, zengin müşterisini kaçırmaktan korkuyor ve çocuğu kolundan tutup atmayı planlıyordu. Kadın, onun niyetini sezmişti. Çocuğun taşına yakından bakıp: "Tam istediğim şey!" diye gülümsedi. "Onu bana satar mısın?" dedi. Küçük çocuk, taşının

gerçek değerini anlayan biriyle karşılaşmış olmaktan son derece mutluydu. Kadının cebine doldurduğu paralar ise, aklını başından almıştı. Defalarca teşekkür ettikten sonra, koşarak uzaklaştı. Kadın, elindeki taşı kuyumcuya vererek ona bir zincir takmasını istedi. Belli ki mücevher gibi taşıyacaktı.

Dükkân sahibi, yapmış olduğu ikazı anlamadığı için, kadının aldandığını düşünüyordu. Bu yüzden de, "Söylemiştim ama tekrar edeyim. Satın aldığınız şey basit bir taştır. "dedi. Kadın, önce pırlanta kolyesine, daha sonra da yüzüğüne bakarak: "Zannetmiyorum taş bence bunlardan çok değerli. Çünkü bu taş küçük bir çocuğun ümidini taşıyor. "dedi.

MİS KOKULU ÇİÇEKLER

Açelya, sümbül, lale,
Mis kokulu orkide.
Acıtan kaktüs sade,
Hepsi güzel yine de.

Begonya, çiğdem, kardelen,
Leylaklar, menekşeler.
Sevgi dolu çiçekler,
Sardunyalar, sümbüller.

Yaseminler, güller,
Sevgiyle gülümserler.
Kokusuyla etkileyip,
Kendilerini sevdirirler.

Mis kokulu çiçekler,
Narin ve güzeller.
Birbirinden özeller,
Ama ilgi isterler.

KEMAL'İN GÜNLÜĞÜ

Karne Günü

Merhaba günlük. Bugün okullar tatil oldu. Annem ve babam Nevşehir'e tatile gideceğimizi söylediler. Bu yüzden çok mutluyum. Orada çok güzel Peri Bacaları var. Çoğu zamandır bu yerleri görmeyi çok istiyorum. Bu da çok güzel bir haber oldu. Babamlara çok mutlu olduğumu söyledim ve yola ne zaman çıkacağımızı sordum. Yarın yola çıkacağımızı söyledi. Kardeşim de benim gibi Nevşehir'i görmeyi çok istiyor. Karnemizi de bugün aldık. Derslerim çok güzelmiş. Akşam oldu şimdi yatmam gerek yarın görüşürüz...

Nevşehir Yoluna Çıkıyoruz

Merhaba günlük. Dün söylediğim gibi Nevşehir yoluna çıktık. Hepimiz çok mutluyuz. Yolda giderken canım sıkılmasın diye yanıma hikaye kitapları almıştım. Bu kitapları canım sıkılınca okuyorum. En sevdiğim kitap türleri hikayelerdir. Çünkü, hikayelerde genel olarak mutlu son olur ve kötü olan kaybeder. Babama ne kadar yolumuz olduğunu sordum ve az kaldığını söyledi. Nevşehir'i çok merak ediyordum. Fakat daha yolumuz vardı. 4-5 saat sonra Nevşehir'e gelmiştik. Çok heyecanlandım. İlk önce burada kalan dayımların evine gittik ve eşyalarımızı yerleştirdik. Yol yorgunuyduk. Yengem bize bir şeyler ikram etti. Akşam olmuştu. Yengem yatacağımız yerleri gösterdi ve hepimiz bu yorgunluk ile mışıl mışıl uyuduk. Bugünlük bu kadar yeter yarın görüşürüz...

Peri Bacalarına Gidiyoruz

Merhaba günlük. Bugün kahvaltımızı yaptık ve dayım bizi Peri Bacaları'na götürdü. Eskiden bu bacaların içinde insanlar yaşarlarmış. İyice gezindikten sonra uçan balona bindik, iyice yükseldik. Aşağının manzarası çok güzel görünüyordu. Çok eğlenmiştik. Eve

gittik ve kuzenlerimle ders çalıştım. Kuzenlerime karnelerinin nasıl olduğunu sordum. Dayım ve yengem benim karnemi sordular ve karnemi onlara gösterdim. Beni tebrik ettiler ve hediye aldılar. Kuzenlerimle oyunlar oynadık. Akşam oldu ve yataklarımıza yattık. Yarın görüşürüz...

Eve Gitme Vakti

Merhaba günlük. Bugün eve gideceğiz. Burada çok eğlenmiştik. Ama maalesef Bursa'ya evimize gideceğiz. Bavullarımızı hazırladık ve yola çıktık. Hepimiz akrabalarımızdan ayrıldığımız için çok üzgündük. Ama okullar açılacaktı. Eve gitmemize az kalmıştı. Kardeşim: "Keşke tatil bitmeseydi ve orada kalsaydık." dedi. Ben de okulların yarın açılacağını ve gitmemiz gerektiğini söyledim. Eve gelmiştik. Biraz oturduk ve dinlendik. Akşam oldu ve yattık. Yarın görüşürüz...

Okul Günü

Merhaba günlük. Bugün okullar açılıyor. Yeni arkadaşlar edinerek yeni öğretmenlerle tanışacağım. Okula gittiğimde bir çocukla tanıştım, çok iyi biriydi. Adı da Zafer'di. Onunla arkadaş olduk. Ders zili çaldı ve sınıflarımıza girdik. Bizden sonra sınıfa Türkçe öğretmenimiz olduğunu söyleyen Taner adında bir öğretmen girdi ve bizimle selamlaştı. Sonra hepimizle tanıştı ve tatilde neler yaptığımızı sordu. Sıra bana gelince Nevşehir'e kuzenlerimin yanına gittiğimi ve çok eğlendiğimi söyledim. Bu soruya hepimizden farklı farklı cevaplar çıktı ve herkes çok eğlendiğini söyledi. Bugünlük bu kadar günlük yarın görüşmek üzere...

ARKADAŞ SEÇİMİ

Arkadaşlık çok önemli bir şeydir. Hele ki arkadaş seçimi. Mustafa çok çalışkan bir çocuktu. Dersleri çok iyiydi. Fakat son iki yıldır arkadaş seçimi yüzünden dersleriyle ilgilenmiyordu. Arkadaşlarını nasıl seçeceğini bilmiyordu. Bu yüzden dersleri oldukça kötüleşmişti. Anne ve babası çok şaşırmıştı bu duruma. Dersleri çok iyi iken neden bu kadar kötüleşivermişti? Mustafa'nın anne ve babası bu durumun nedenini öğrenmek için Mustafa'yı karşılarına aldılar ve neden derslerinin bu kadar düştüğünü sordular. Ama Mustafa da içine düştüğü durumun farkında değildi. Anne ve babasına,

- Gerçekten ben de bilmiyorum. Son zamanlarda derslerim kötüleşti, dedi.

Anne ve babası Mustafa'nın da neden derslerinin kötüleştiğini anlayamadığını onu gönderdiler. Mustafa yatarken bu sorunun nedenini düşünmeye koyuldu. Düşünürken uyuyakalmıştı. Sabah olunca derslerini yapması gerekiyordu ama arkadaşları onu dışarıya oynamaya çağırdılar. Mustafa ödevlerinin olduğunu söyledi fakat arkadaşları sonra yapabileceğini söylediler ve Mustafa bunu kabul ederek oynamaya çıktı. Oynamaktan zamanın geçtiğini fark edemedi. Okul zamanı geldi ve üstünü giyinerek okula gitti. Öğretmeni ödevleri kontrol ediyordu, sıra Mustafa'ya gelmişti. Öğretmen Mustafa'yı yanına çağırdı ve ödevini istedi. Mustafa, ödevini yapamadığını söyledi. Öğretmeni ona kızdı ve bir daha ödevini yapmaz ise onu disipline göndereceğini söyledi. Mustafa özür dileyerek sırasına oturdu. Eve gittiğinde anne ve babasına durumu anlattı. Annesi onun derslerinin düşmesinin nedenini bulmuştu. Mustafa'ya,

- Bence senin arkadaşların yüzünden derslerin düştü. Son günlerde derslerini sonraya bırakmanı ve onlarla oynamanı

istiyorlardı. Onlar sana kötü örnek oluyorlar, dedi.

Mustafa sonunda derslerinin düşüşünün nedenini öğrenmişti. Artık arkadaşlarının her söylediğini yapmayarak onlarla daha mesafeli olmaya özen gösteriyordu. Dersleri artık iyileşmeye başlamıştı. Arkadaşlarını iyi seçmeyi artık öğrenerek derslerine daha çok çalışıyordu...

KİTAP DOSTLUĞU

Kitaptır onun adı,
Her şeye faydalı,
Oku, kazan üniversiteyi,
Sende anlat geleceğini.

Asıl faydası yararı,
Okumanın kazandırdıkları,
Her şeyin başı,
Hayallerinin rüyası.

Kitap oku geliştir fikrini,
Kur sonra yaratıcı cümleyi,
Sen de o insanlara aktar,
Olduğu gibi cümleyi.

Bak etrafındaki seslere,
Sen de anlat sevdiklerine,
Var bir kitap,
Okumak ile başlar hayat.

SEVGİLİ ANNECİĞİM VE BABACIĞIM,

Siz dünyalar kadar iyisiniz. Siz benim annem ve babamsınız ve hayatımı kuran insanlarsınız. Siz benim ışığı hiç mi hiç sönmeyen yıldızlarımsınız. Kokusu hiç mi hiç yok olmayan çiçeklerimsiniz. Sizin ışığınızı görerek ve sizin kokunuza yönelerek doğru yolu buluyorum. Hayatımda doğru olan büyük adımlar atıyorum ve hayatımı kurtarıyorum. Yanlışşeylerden kaçıyorum doğru şeyleri anlıyorum ve sayenizde deneyip görüp öğreniyorum. Siz benim hayatımın anlamlarısınız. Işığınızla aydınlanıp, yıldızınızla yönümü bulabiliyorum. Siz benim doğru zamanı gösteren saatlerimsiniz, gecelerimi aydınlatan ışıklarımsınız, soğuklarda sıcak tutan sobalalarımsınız, ses olmadığında ve korktuğumda ses veren mikrofonlarımsınız, doğru anı yakalayan fotoğraf makinelerimsiniz. Siz doğruluğu ve benim gerçek yüzümü gösteren aynalarımsınız. Kötülüğü benden uzak tutan, iyiliği yaklaştıran, doğruyu gösteren, yanlışı anlatan, yalanı ve gerçeği öğreten, sevgiyi ve nefreti yaşayarak anlatan, hayatı yaşatan anne ve babamsınız. Siz bana her zaman doğru yolu gösterdiniz ve hiçbir zaman benim kötülüğümü istemediniz. Çünkü siz benim anne ve babamsınız. Siz benim kalbimde birer kahramansınız. Biliyorum sizi çok üzdüm ama sizi üzdükten sonra kendimde üzülüyorum. Keşke yapmasaydım diyorum. Keşke geriye gidip bu olanları yok sayabilsem diyorum. Çok üzülüyorum sizi kırdığım için ama hayallerimdeki gibi olmuyor geriye gidemiyorum. Ama bilin ki sizi çok ama çok seviyorum. Siz benim için en iyi ailesiniz. Her çocuğa sorulur ya, hangi halanı seviyorsun,hangi teyzeni seviyorsun,hangi amcanı seviyorsun, hangi dayını seviyorsun işte bu soruya cevap verirken zorlanıyorum.Ama cevap verebiliyorum. Bana anneni mi daha çok seviyorsun, babanı mı denince önce susuyorum, sonra ordan uzaklaşmaya çalışıyorum ve cevap vermiyorum. Versem bile ikisi de diyorum. Siz benim için

ve ablalarım için çalıştınız, okumamızı sağladınız. Ben de okuyup hayatımı kuracağım ve size yardım etme sırası bana gelecek.

TELEFERİKTEKİ HEYECAN

Geçen yaz tatilinde Ankara'ya ailecek gitmiştik. Ankara'ya geldikten bir hafta sonra bir gün dayımlar, ben, abim, kuzenim, yengem ve halam toplam sekiz kişi arabaya binerek Ankara'daki teleferiğe geldik.

Teleferiğe binerken hiç rüzgar yoktu .Teleferik ilk dönüşünü yaptıktan sonra şiddetli olmasa da rüzgar esmeye başlamıştı. Yolumuz uzundu. Yolun daha çeyreğinde teleferik aniden durdu. Teleferiği tutan direklerin üstündeki lamba kırmızı ışık vermeye başlamıştı. Dayımın korkusunu hissedebiliyordum. Biraz zaman geçince ışıklar söndü ve rüzgâr şiddetini azaltarak ilerlemeye başladı. Yolun daha yarısındayken yine rüzgar esti ve kapılar açılmaya başladı. Düşmeyeyim diye yengem beni tutuyordu. Ben de kapının dibindeydim .Bu sefer hepimizin gözleri büyümüştü ve çok korkuyorduk. O sırada babam telefonla nasıl oluğumuzu sordu. Abim ise"Baba biz teleferikte kaldık." dedi. Babam "Ben yardım için hemen teleferik idaresini arayacağım, siz hiç merak etmeyin." dedi ve telefonu kapattı. Hepimiz de hala korku vardı. Bir anda rüzgâr şiddetini azalttı ve direkteki kırmızı ışık sönünce yolumuza devam edebildik. Sapasağlam aşağıya inip hemen dayımların evine gitmiştik.

Yaşadığımız her olayda soğukkanlı kalmayı başarırsak aşamayacağımız güçlük yoktur. Karşıma çıkan her güçlükte hep bu yaşadığımız anı düşünür ve kendime daha çok güvenirim.

CANIM ÖĞRETMENİM

Bu dünyaya yetiştirdin beni
Aynı fidan, tohum, çiçek gibi.
Su verdin köklerime büyüttün beni,
Canım öğretmenim.

Bilgi fidanları diktin bana,
Bilgi dağarcığımı geliştirdin.
Hayata yenileneyim diye
Canım öğretmenim.

Senin sayende oldum bir,
Avukat, Mühendis, Öğretmen...
Senin sayende hayata tutundum,
Canım öğretmenim.

HAYAT IŞIĞIM AİLEM

Hayattaki en değerli
Varlığım ailem.
Sevmeyi, sevilmeyi öğrettiler.
Hayat ışığım ailem.

Büyüğüme, küçüğüme
Saygılı olmayı her zaman,
İyi davranmayı öğrettiler.
Hayat ışığım ailem.

Hayata hazırladılar beni,
Bir bebekken bile,
Candan can oldular bana.
Hayat ışığım ailem.

SOKAKTAKİ KAVGA

Olayın olduğu gün 2013 yılındaydık, yani ben on bir yaşındaydım. Annemin dedemin hastalığı nedeniyle dedemlere gitmesinden sonra babam ile birlikte yemek yedik. Sonra ben kitap okurken "Sefa,Sefaa!" diye bağırış sesleri geldi. Ben camdan baktığımda arkadaşım Eren bana dışarıya çıkıp çıkamayacağımı sordu. Sonrasında babamdan izin alarak dışarıya çıktım. Arkadaşlarım Halil, Eren ve ben oynuyorduk. Diğer arkadaşlarımız daha gelmemişti. Biz oynarken ben dört kişi gördüm. Biri on beş yaşlarında, öbürü on iki, yanındaki kırmızı tişörtlü çocuk da on bir, ortada duran çocuk ise yaşını tahmin edemesem de hepsinden uzun boylu ve iriydi. Ben ise zayıftım. Sonra top oynamak istediler. Arkadaşım onları oynatmak istemedi. Çocuklar sinirlendiler ve ben arkadaşımın kulağına "Bence onları oynat yoksa sonu kötü olabilir." dedim ve çocuklar onlar hakkında kötü bir şey söylediğimi sandılar. Çocuklar arkadaşıma pis pis bakmaya başladılar. Ben ise tehlikeyi önceden sezdim ve "Kaçııııııın!" diye bağırdım. "Hemen kendi sokağımıza koşalım ve apartmanlara girelim." dedim. Sonra çocuklar bana saldırmaya başladı. Ben iri olanına yumruk attım ve öbürü beni tutup yere fırlattı ve iki yumruk attı. Ben ise onun kaval kemiklerine vurdum. Çocuk eğilir gibi olunca onun yanındaki bana saldırdı. Ben de ona karşılık verdim. O bana vurmaya çalışırken ben ona kafa attım. Sonra Eren ile Halil mahalledeki büyükleri küçükleri toplamışlar. Yanıma geldiklerinde ben şaşırdım. Ağzım burnum kanıyordu. Hemen yanımızdaki bayan kuaför bana peçete, kolonya ve su verdi. Bu arada mahalledekiler bana "Eğer birisi bu mahalleden birisine karışmış olursa hepimize karışmış olur." dediler. Bana onların buraya daha evvel geldiklerini ve "Yenimahalle" semtinden olduklarını söylediler ve oraya gittiler. Sonra annem eve gelince arkadaşlarım annemi mahallenin başında karşılayıp benim dörde tek kavga ettiğimi ve ağzımın burnumun

her yerimin kanadığını söylemişler. Annem ile Teleferik'te marketin yanındaki polis merkezine gittiğimizde orasının artık hizmet görmediğini söylediler. Sonra eve döndüğümüzde bizim tayfa da gelmişti. Kimisi zar zor yürüyor, kimisi yüzü gözü mosmor haldeydi. Bu arada kavga ettiğim çocuğun birisi ağlıyordu. Polis geldi ve bana mide bulantımın ya da baş ağırımın olup olmadığını sordu. Ben de ise hiçbir şey yoktu. Polis ambulans çağırmamı isteyip istemediğimi sordu. Bense istememiştim. Şikayetçi olmadık. Çünkü bizimkiler de onları dövmüştüler. Bence kavga etmek çok kötü bir şeydir. Kavga etmeyelim. Küçükleri koruyalım, güçsüzlerin yanında duralım.

ANNEM

Herkes için annesi özeldir. Benim annem de bana özel işte… Dinleyin hadi! Sen olmazsan kim bakardı bana, kim beslerdi beni, kim yedirir içir doyururdu beni, bana o yemekleri kim yapardı anne... Sen olmasaydın ben de olmazdım annem. Biliyorum belki kızıyorsun bana belki sinirleniyorsun; ama gelip sonradan yine sen özür diliyorsun anne. Sen bizim için uyumuyorsun, kocaman olsak da korktuğumuzda gelip bizimle yatıyorsun. Dizine yattığımda hissettiğim o duyguyu hiç kimsede hissetmiyorum annem. O duygu sanki başka bir şey, sanki o anda dünyada değil de başka bir gezegendeyim annem. Ben hastalandığımda başımdan ayrılmıyorsun sabahlara kadar bekliyorsun beni annem. Hep bizi düşünüyorsun ve bizim için sen yaşıyorsun annem. Kısacası canım annem, ben seni çok seviyorum...

DOĞA ÖZLEMİ

Düşünsenize masmavi bir gökyüzü, tertemiz bir deniz, mis gibi bir hava, bir de yemyeşil ağaçlık alanlar. Yani hiç bozulmamış bir doğa... Kim istemez sabah kalktığında böyle bir manzarayla karşılaşmayı.

Dışarıda hışırdayan ağaç yaprakları ve çeşit çeşit uçan kuşların cıvıltısı o sakin, duru su sesiyle birleşti mi ne kadar güzel bir melodi çıkar ortaya. Bu melodi bir şarkı gibi gelir insana. Size sorsam "Kahvaltınızı bu şarkıyla mı, yoksa şehrin araba ve korna sesiyle mi yapmak istersiniz?" desem, cevabınız ne olurdu? Çoğu insan huzurlu melodiyi seçmiştir bence. Çünkü şehirde olduğumuz zamanlarda yeşile hasret kalıyoruz. Belki şehirdeki korna sesi belki gideceğimiz yere yetişme stresi ya da hayatımızda yaygın olarak kullanılan elektronik aletler, yoruyor bizi. Böyle sağlıklı bir hayatta yaşamak günümüzdeki pek çok hastalığı yok edebilir. Hiç olmazsa doğal bir yaşam obeziteyi azaltabilir. Sağlıklı bir ortam insanlara kaybettikleri huzuru ve mutluluğu geri kazandırabilir.

Ben böyle bir ortamda yaşasam en çok sesli ve gürültülü aynı zamanda kirli ve yorucu olan şehir hayatından uzakta olduğuma sevinirdim.

HEDEFİM EN YÜKSEĞE

Sizlere bizim için önemli bir kuruluştan Bursa Valiliği'nden bahsedeceğim. Babam orada çalışmasaydı belki önemini ve görevlerini bu kadar erken yaşta bilemeyecektim. Beş yaşımda ilk defa babamı ziyaret etmek için Bursa Valilik Binası'na gittim. Babama "Burası neresi?" diye sordum. Babam da "Valilik" dedi. Valinin adı ne diye sordum. "Şahabettin HARPUT" dedi. Ben onun yanına gideceğim, dedim. Gülerek "Sen onun yanına gidemezsin. Nedenini büyüyünce anlarsın." dedi. Ben de gitmekten vazgeçtim. Babamın bölümüne gelmiştik. Babam işine koyuldu. Odasında bir bilgisayarı vardı ve onunla sürekli yazılar yazıyordu. Ben de sıkıldım ve kimse anlamadan dışarı çıktım. Gezmeye başladım ve oranın çok büyük olduğunu fark ettim. Saat babamın çıkış saati olan 18.00 olmuştu. Babamın iş saati bitmek üzereydi.

Ben oraya gittiğimde her zaman vali olduğumu hayal eder ve masaya oturup kağıtlara karalama yapardım. Babam çıktığını söylemek için Vali'nin odasına doğru gittiğinde ben de onu kapıdan gördüm ve onun gibi olmak istedim. Babam anlatmaya başladı Vali ili yöneten kişidir ve bunu da ona bağlı müdürlükler ile yapar. Hatta kışın o soğukta, o karda biz zar zor okula giderken okulu tatil eden kişi de Vali'dir. Ben bunu duyunca çok sevinmiş ve Vali'yi çok sevmiştim. Eve döndüğümüzde annem bana "Bugün ne yaptın bakalım?" diye sormuştu. Ben de hiç nefes almadan anlatmaya başladım bir süre sonra ağzımdan anlaşılmayan kelimeler çıkıyordu. O gece hep Vali'yi ve Valilik Binası'nı düşündüm.

Şimdi altıncı sınıf öğrencisiyim. Artık Bursa Valisi "Münir KARALOĞLU". Bense babamın yanına her gidişimde Vali olacağıma ve en yükseğe erişeceğime daha çok inanıyorum.

ORMANLAR

Ormanlar ülkelerin en önemli zenginlik kaynaklarındandır. Ormanın insanlara da faydaları sayılamayacak kadar çoktur. Ormanlar yurdumuzun akciğerleridir. Orman ağaç ve çevreyi koruma konusunu anlayabilmek ve anlatabilmek amacıyla her yıl okullarımızda "Orman Haftası" düzenlenir. Bu hafta içinde çevremizi ve okulumuzu ağaçlandırma çalışmaları yapılır. Ağacın ve doğanın önemi anlatılır. Bir ağaçtan neler yapılmaz ki? En başta okuduğumuz kitaplar, oturduğumuz sandalyeler, çeşitli mobilyalar, evler, gemiler hep ağaçtan yapılmaktadır. Ağacın ve ormanın yararları sayılamayacak kadar çoktur. Kısaca ormanların yararlarını iki başlıkta toplayabiliriz.

1. Ormanlar sel ve toprak kaybını önler.

2. Orman bulunan yerde kuraklık olmaz, yağmur daha çok yağar.

Bizlere her bakımdan birçok yararı bulunan ormanlarımızı korunmak için ormanların içinde ateş yakmamalıyız.

ORMANLAR

Yemyeşil hayat taşır.
Küçükse de yaşımız.
Yurdumun ormanları
Yolunuzda başımız.
Ufuklara ulaşır.
Yarın can yoldaşımız.
Yurdumun ormanları.
Yurdumun ormanları.
Yaş kesmek zülüm size.
Hak değil, ölüm size.
Varmıyor elim size.
Yurdumun ormanları

DEĞERLİ VARLIĞIM

Ağabeyim, benim en değerli varlığım. Onu çok seviyorum. Aslında bu sevgiyi anlatmak çok zor, insan kelime bulamıyor. Kelimeler yetmese de bu sevgiyi anlatmaya, benim kalbimde hep o var. Bazen dershaneden geç kaldı mı çok telaşlanırım. Hemen arar nerede kaldığını sorarım. Bir de ulaşılmıyorsa çok meraklanırım ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi olur. Geldiğinde ise neredeydin diye hep sorarım o bana sarılır: "Bak geldim işte." Der.

Mesela bir gün; ağabeyimle geçirdiğim en güzel günümde, öncelikle sınava gitmiştik, hava çok soğuktu ama ağabeyim yanımda olduğu için ne soğuk işliyordu ne de yağmur. Sırılsıklam olduk, sınava da geç kaldık. Bir dahaki seans için kayıt yaptırdık. O sırada ağabeyim: "Hadi gel biraz dışarı çıkıp gezelim." dedi. Dışarı çıktık. Sınava yaklaşık 1 buçuk saat vardı önce elektronik satan bir mağazaya girdik ve telefonlara baktık, tabletlere baktık bir kere de orada bulunan ve tanıtımı yapılan dev televizyonda PES 2013 oynadık. Dışarı çıktık yağmur durmuştu. Ağabeyim bana sıcak çikolata ısmarladı, içtik ve tekrar içeri girip ayakkabılara baktık, ağabeyim bana 1 adet tuttuğum takım Galatasaray'ın bilekliğini aldı. Sınava girdim ve 14.oldum. Sonra otobüse bindik, ben o sırada uyuyakalmışım, ağabeyimde üzerime montunu örtüp yerine oturtmuş, eve gelene kadar yattım. O gece ise birlikte ders çalışıp oyunlar oynadık. Ağabeyimle geçirdiğim en güzel günüm buydu. Kimine göre normal bir gün gibi gelebilir ama benim için ağabeyimle geçirdiğim 1 saniye bile bana dünyanın en güzel zamanı gibi geliyor.

Bence herkesin onu sevebilecek, onunla vakit geçirebilecek, onu koruyabilecek şefkatli bir ağabeyinin olması gerek. Siz siz olun kardeşinizi sakın üzmeyin, onu hep sevin.

SANDIK

Bir zamanlar üç kardeş vardı. Bu üç kardeşin babaları öldükten sonra birbirlerinden ayrılmışlardı. Baba en büyüğe bir değirmen, ortancaya bir kese dolusu altın, en küçüğe ise en sevdiği ayakkabıları bıraktı. Ama her birine birer mektup yazmıştı. Bu mektuplarda gizli bir hazine vardı.

Haritaların sonunda bulunan yerlere vardıklarında üç kardeş bir araya toplanmıştı. Hemen önlerinde bir sandık vardı. Onu açtıklarında içinden bir bilmece çıktı. Bilmecede şöyle diyordu: "Boynuzu var keçi değil, kanadı var kuş değil." Ne kadar düşünseler de bulamadılar. Sonra hep birlikte değirmenin yolunu tuttular. Değirmende uzun uzun düşünürken müşterileri bile geri çevirdiler. Büyük kardeş kapıyı kapattığı anda sağındaki rafta duran kelebek heykelini gördü. Bilmeceyi tekrar düşündü. Hemen kardeşlerinin yanına giderek "Bilmecenin cevabını buldum!" diye haykırmasıyla kardeşlerin hepsi ayağa kalktı. Elindeki kelebek heykelini gösterdi. Heykeli yerine koyduğunda değirmen taşının altına doğru bir yol oluştu. Kardeşler şaşkın şaşkın birbirlerine bakıştı. Aşağıya indiklerinde üzerinde babasının notu olan bir sandık duruyordu. Notta şöyle diyordu:

Sevgili Oğullarım,

Size bu hazineyi bıraktım. Çünkü sizin hep birlikte olmanızı istiyorum. Bu sandıkta sizin en kıymetli hazineniz var. Kardeşliğiniz. Bu hazineye hep birlikte sahip çıkın. Sevgilerle Babanız…

Kardeşler sandığı heyecan ile açtılar ama pek bekledikleri bir şey çıkmadı. Çıkan şey bir çınar ağacı fidanıydı. Büyük kardeş "Hadi bunu bahçeye ekelim. Dostluğumuzun, kardeşliğimizin bir simgesi olsun." deyince kardeşler çok sevindi. Asıl hazinenin sevgi olduğunu

anladılar. Diktikleri ağaç ise günümüze kadar sapasağlam, dimdik ayakta kalarak kardeş sevgisini ortaya çıkardı.

İnsanlar sadece paraya, mala, mülke önem verirse dünya yaşanılmayacak bir hal alır. Ama insanlık gerçek sevgiyle yaşarsa geleceğimiz çok umutlu olur.

BİR SAATİ NE KADAR?

Ben dünyaya 1-0 yenik geldim. Çünkü doğumumda annemi kaybettim. Babamın çok zengin oteller zinciri var. Ama benimle hiç ilgilenmiyor. Onun için varsa yoksa işidir. Sabah ben uyanmadan gider. Ben uyuduğumda gelir. Ben bu yüzden hem annesiz hem de babasız büyüdüm. Yanımda hep dadılar olurdu. Odam var, her şeye sahibim. Ama ne anne sevgisi ne baba ilgisi gördüm. Sözde babam benim geleceğime yatırım yapıyor. Ama benim paraya, pula, mala veya mirasa ihtiyacım yok. Benim ilgiye ihtiyacım var.

Yedi sekiz yaşındayım. Arkadaşlarım babaları ve anneleri ile parklara gidip fotoğraf çekiliyorlar. Yine bir gün en yakın arkadaşımın mutlu fotoğraflarından birini görünce çok kıskandım ve ağlamaya başladım. Sonra şoförden beni babamın yanına götürmesini istedim. Babamın yanına gelince "Babacığım beni parka götürür müsün?" dedim. Babam "Hayır, olmaz. İşim var kızım, daha sonra." dedi. Sinirden yumruklarımı sıkıp "Peki." dedim. Aradan yedi sene geçti ve ben bu soruyu sormaktan sıkılmadım. Bir gün okul çıkışı büyük bir hevesle babamın yanına gittim. Babama "Babacığım hadi bırak işi gücü de sinemaya gidelim. Çok güzel bir film gelmiş. Adı 'Canım Ailem' Hadi baba!" dedim ve aldığım cevap değişmedi. Yumruğumu sıkarak "Ya ben senin neyinim? Bana neden hiç kızınmışım gibi davranmıyorsun? Niye?" diye bağırdım. "Ya baba sen bu işten günlük ne kadar kazanıyorsun?" diye sordum. Babam "150 TL" dedi kısık sesle. Ben "Peki, al şu parayı ve şimdi ne olur bugününü, en azından bir saatini benimle geçir. Bana kızınmışım gibi davran." diye bağırdım ve ağlamaya başladım. Babam yanıma geldi ve başımı okşayarak sakinleştirmeye çalıştı. "Peki, haklısın kızım. Hadi gidelim." dedi.

Sinemaya gittik. Hayatımın en güzel günüydü. Elli altmış tane

resim çekildim babamla. Oraya buraya her yere attım o resimleri. Sinemadan çıkışta gemiye bindik, martılara simit attık ve harika vakit geçirdik. O gün hayatımın en güzel günüydü. Babam artık bana değer veriyor, zamanın paradan çok daha değerli olduğunu bilerek beni dünyanın en mutlu kızı yapıyordu.

BABAANNEM

Korktuğum şey başıma geldi. Babaannem öldü. Bu çok saçma bir duygu, birazda tanıdık. Aynı duyguyu dedemde de yaşadım ama bu sefer daha yoğun. İki gün öncesine kadar benimle yemek yiyordun, ben sana istediğin her şeyi yapardım. Sense hep bana dua ederdin. Ne kadar eğleniyorduk, birlikte televizyon izliyorduk, sohbet ediyorduk. Senin en sevdiğin reçelden getiriyordum. Birlikte doyasıya yiyorduk. Şimdi kime ben yemek yapıp, reçel koyup birlikte yiyeceğiz, kimin saçını tarayacağım, kime her gün çubuk kraker alacağım, kime her gün telefon açıp nasılsın diyeceğim? Dedem gibi babaannem de göçüp gitti…

Yine her şeyden habersiz ders çalışırken duymak bile istemediğim haber geldi. Bu sefer Ferhan ablam söyledi. Şok oldum. Sürekli saçmalama dedim çünkü inanmak istemiyordum. Babamın ağlamaktan kızaran gözleri, telefon trafiği, zil sesi, valiz toparlama, bağıra bağıra ağlama sesleri, işte tam o sırada anladım. Tahmin edebilir miydin bugün babaannenin veya bir başkasının öleceğini? Ben çok severdim babaannemi, onun isteklerini yaparken hiç sıkılmazdım. Aksine keyif alıyordum. Zaten melek gibi bir insan, kimseyi kırmazdı. Ben hayattan ikinci kez dersimi aldım. Sevdiklerinle daha çok vakit geçir, daha çok muhabbet et, kalbini sakın kırma. Çünkü ne zaman öleceğimiz belli değil. Mesela ben keşke babaannemle daha çok vakit geçirsem, ona keşke daha çok sarılsam diyorum. ,

Ertesi gün okul vardı. Ailem okula gitmek istemezsen gitme ama Amasya 'ya gelemezsin, dediler. Çünkü o ortamı bir kere gördüm dedemde sonra unutamadım. Şimdi de o ortamı görmemden korkuyorlardı. Ama ben sözlerini dinlemedim hemen valizimi hazırladım ve arabaya bindim. Gözüm kararmıştı. Hiçbir şey umurumda değildi. Tek bir hedefim, isteğim vardı. Son kez

babaannemi görmek, son kez ona dokunmak istiyordum. Dediğimi yaptım sözümü geçirdim. Yolda iken inanmıyordum zaten. Ta ki amcamı öylesine çaresiz, babamı ağlamamak için kendini sıktığı zaman. Morgun kapısından girdim, babam: "Sen girmezsin." dedi. Ama kuzenime sıkı sıkı sarıldım ve bakmaya gittim. Korku aklıma bile gelmedi. Baktım da yüzü o kadar güzeldi ki yumuşacıktı. Babaannemi öyle görünce ayaklarım tutmadı bayılacak gibi oldum. Ben böyle olursam babam ne yapacak diye kendimi sıkmaya başladım. Ağlamaktan gözlerim şişmişti. Yüzünü kapatacaklardı. Amcama ne olur kapama biraz daha göreyim demek istedim ama dilim varmadı ki sesim çıkmıyordu. Yine cenaze arabası önümüzde biz arkasında köyümüze gidiyorduk. Her bir sözde bile babaannemi hatırlıyordum. Köyümüze geldiğimizde ben yine balkona çıkıp her şeyi izledim. Herkes perişan olmuştu. Halamın bir anda bana sarılıp bayılması geliyor aklıma. Komşuların ise artık babaannen yok mu diye bana sarılıp ağlamaları geliyor aklıma. Seni defnettik, çok merak ediyordum. Acaba orada üşür müsün beni kurtarın der misin? Merak ediyorum keşke çıkıp gelsen yanıma şimdi. Bursa'ya geldiğimizde her yerde bir anımız vardı her yerde sen…

Ne olursa olsun sevdiklerinizle daha çok vakit geçirin onların kalbini kırmayın...

KİTAPLARIN MUCİZESİ

Yıl 3011. İnsanlık bitmişti. İki yıl önce yaşanan zombi baskınından dolayı kendini korumaya çalışan insanlar da ölüyordu. Zombiler dünyanın en çirkin insanına benziyorlardı. Ağızları kanlı ve yamuktu. Çoğu zombi şu an ölüyordu. İnsanlara kurtulmaları için umut ışığı gerekiyordu. R.L Stine adlı adam özel bir bilgisayar yapıp hikâyeler yazıyordu. Ama hikâyedeki karakterler canlanıyordu. O yüzden özel bilgisayarını okula emanet etmişti. R.L Stine'nin yanındaki eve bir aile taşınmıştı. Komşu oğul R.L Stine'nin kızına âşık olmuştu. Kızı Hanna da komşu oğlu Edward'a âşık olmuştu. Bilgisayarı okula almaya giderken kız dolunayın altında kaldı ve parıldayarak görünmez oldu. Edward Hanna'ya bir şey söylemedi. Sonra R.L Stine'ye sordu.

Edward- Hana gerçek mi yoksa hikâyeden mi?

R.L Stine- Kızım olsun istiyordu o yüzden yazdım, dedi.

Edward- Yazdığın kitabı al ve yak böylece Hana sonsuza kadar yaşasın, dedi.

R.L Stine kitabı buldu ama yanlış kitaptı. Zombi baskını üstüne korkunç kukla Robert'ı çağırdı. O da diğer kitapları bulup babaları R.L Stine'yi öldüreceklerdi. R.L Stine'nin bir planı vardı. Kendini ve çocukları zombi yaptı. Böylece zombi orduları olmuştu. Böylece zombilerle canavarlar arasındaki savaş başlamıştı. Yetiler ve zombiler şehri ele geçiriyordu. R.L Stine bütün canavarları alt edecek bir plan hazırlıyordu. Bunun için bilgisayarı gerekiyordu. Okula koşup bilgisayarı aldılar, uzun serüvenli bir şey yazdılar. O kitabı açtıklarında Hanna da dâhil bütün canavarlar yok oldu.

Edward-Şimdi ne olacak, diyerek iyi bir oh çekti.

R.L Stine-Ben sevgili kızımı yarattım çünkü çok yalnızdım. Bir kızımın olmasını istedim, o yüzden Hanna'yı yarattım dedi. Bunları

derken çok üzgündü.

O günden sonra R.L Stine tarih öğretmeni olmuştu. R.L Stine ve Edward karşı karşıya gelmişlerdi.

Edward-Onu özlüyor musun, dedi.

R.L Stine-Hiç aklımdan çıkmıyor. Sonra R.L Stine parmağını kendi kalbine koyarak:

-O burada, dedi. Sonra parmağını beynine koyarak:

-Burada da, dedi. Daha sonra sağındaki kapıyı göstererek "Orada da" diyerek kapıdan Hanna'yı gösterince Edward çok sevindi. Onu alıp dışarı çıktılar. R.L Stine ise derse girmek için sınıfına girdi. Bu heyecanlı maceraya böylece kısa süreliğine ara verildi.

DOSTLUK

Dost senin için bir sır arkadaşı hüzünlerini sevinçlerini paylaşabileceğiniz bir can dostu. İşte dost budur, sana kardeşlerinden bile yakın olan insandır. Dostlarım için düşündüklerim şöyle: Onlar benim kan kardeşim, sırdaşım, can dostum. Bir dost ararsan, işte karşında buradayım. Ben kendim olarak da iyi bir dost ve iyi bir sırdaşım. Sen de iyi bir dost ol ki güvenilen, aranan bir insan ol. Sır tut, kavgacı olma, sevecen ol, huysuz olma ki sen de sayıl, sevil.

Benim de dost bildiklerim var: Emircan Yener, Sancar Efe, Eslem Ramazanoğlu, Cansın Çelik ve daha sayamadıklarım… Onlarla geçirdiğim zamanın her dakikasından keyif alıyorum.

Dostlarını doğru seçebiliyorsan iyi bir dost olmuşsundur. Bazıları vardır kırıcı, uyumsuz ve şımarık olanlar… Sen de onlardan olma, iyi bir dost ol ki hayatta kendini üzecek şeylere maruz kalma. İyilikle kazanılmayacak dostluk yoktur, iyi birer insan olarak kalmanız dileğiyle…

DOSTLUK

Yüzümden düşen bin parçayı toplayıp da yerine kocaman bir tebessüm yerleştiren insanlar var ya onlar iyi ki var. Hayatın en güzel anı her şeyden vazgeçtiğiniz zaman, sizi hayata bağlayan dostlarınız olduğunu düşündüğünüz andır.

Dünyada iki dost varmış birbirlerini özlediklerinde rüzgâra sevgilerini fısıldarlarmış. Benim sana olan sevgim dünyaları aşar, bu yüzden sana fırtınalarımı yoluyorum "SENİ SEVİYORUM" der. Aşk ve Arkadaşlık bir gün yolda karşılaşırlar, aşk kendinden emin bir şekilde sorar: "Ben senden daha samimi ve daha cana yakınım. Sen niye varsın ki bu dünyada?"Arkadaşlık cevap verir: "Sen gittikten sonra bırakılan gözyaşlarını silmek için." der. Böylece onların arasındaki arkadaşlık herkese örnek olacak kadar duyulur ve tüm ülkelere yayılır…

AİLEDE YENİ BİR BİREY

Çok heyecanlıydım, çünkü bir kardeşim olacak. Onu şimdiden hayal edebiliyorum. Siyah saçları, zeytin gözleri, elma yanakları… Sanki onu tanıyormuşum ve daha önce onunla yaşamışım gibi oluyor. Bu çok güzel bir duygu. Aslında benim bir kardeşim daha var ama doğduğu zaman ben daha dört yaşındaydım. Şu an yaşadığım duyguları o zaman yaşadım mı bilmiyorum.

O mutlu haberi annem aldığım zaman çok heyecanlanmıştım, evde herkes çok mutluydu. Daha cinsiyeti belli değildi ama isim araştırmasına başlamıştım bile.

Aradan dört ay geçti ve bir kız kardeşimin daha olacağını öğrendim. Çok mutluydum. İşte dokuz ayın sonunda kardeşim doğmuştu. Onu ilk defa kucağıma aldığımda çok korkmuştum çünkü çok küçüktü ve ona zarar vermek istemiyordum. Günler birbirini kovaladı ve kardeşim yedi aylık oldu, bir gün bana doğru emeklediğini gördüm, çok heyecanlandım ve bir ay sonra da ilk adımlarını attı. Bunu görmek çok güzeldi. Tamamen yürüdüğü zaman ailece çok mutlu olduk. Çünkü yürümeden önce çok zorluklar çektik. Kucağa alışan bir bebek olduğu için yürüdükten sonra biraz daha rahatladık. Kardeşimin dişleri çıkıyordu. Çok acı çekiyor olmalıydı ki hep ağlıyor ve ağlayınca da susmak bilmiyordu. Ama artık, o minik dişleri sayesinde rahatça yemek yiyebiliyor.

Kardeşim şu an bir yaşında söylediğimiz her şeyi anlıyor. Ailemizdeki herkesin adını biliyor çok zeki bir çocuk hatta komşumuzun ismini bile söyleyebiliyor.

Kardeşi olacak diye korkanlara sesleniyorum. Kardeşler bebekken size çok çektirebilirler ama büyüdükleri zaman hem kardeşiniz hem de iyi birer dost olurlar!

ANNEME VE BABAMA MEKTUBUM

Annem ve Babam,

Her zaman en büyük destekçilerimsiniz. Bu hayatta neyin doğru, neyin yanlış olduğunu bana siz öğrettiniz. Siz benim hayat rehberimsiniz. Her gün yeni bir olay, yeni bir yaşam zorluğu öğretiyorsunuz bana. Henüz yabancısı olduğum bu yollarda sayenizde ilerliyorum. Daha minik minik adımlar atarken elimden siz tutuyordunuz. Çabalarınız karşılığında ilk yaşam zorluğunu, yani yürümeyi öğrendim. Yürürken itip kakanlar oldu. Düşüşlerim son bulmadı, bulmayacak da belki ama biliyorum. Küçükken düştüğümde kaldırdığınız gibi yine kaldırırsınız beni. Kocaman kucak açar ve öpersiniz yaralarımdan. Öptüğünüz zaman her dokunuşunuzda acısını dindirdiğiniz gibi ileride hatalar yapıp çıkaracağım yangınlara su olup yine siz sararsanız etrafını. Yaptığım hataların dumandan ibaret olup uçuşunu gördüğümde bir daha utanacağım kendimden. Sizlere layık olamayacağım belki. Üzerimdeki hakkınızı ödeyemeyeceğim. Ama beni yetiştirdiğiniz gibi her düşüşümde kendim kalkmaya çalışacağım. Ayaklandığımda dimdik duracağım ve kahkahalar atacağım. Yaralarımın acısını hissetmeyeceğim. Çünkü sizleri her gördüğümde, yüzünüzdeki her bir tebessümde yaralarıma merhem oluyorsunuz. Yüzünüzün gülmesi yetiyor bana.

Okuldan eve geldiğimde ilk kapıyı sen açıp bana gülümseyince anne, o günkü bütün stresimi, korkularımı, utançlarımı ve üzüntülerimi dindirecek tüm huzuru, gülüşünde buluyorum. Mutlu giriyorum yuvama. Hazırladığın aşından yiyor, yıkadığın çamaşırlardan giyiyorum. Tertemiz yaptığın sıcacık yuvamızda kirleteceğimi bile bile göz yumuyorsun yaptıklarıma. Kızıyorsun bana, bazen çok da yoruluyorsun. Bazen ben de kızıyorum sana.

Ama pişman oluyorum sonra. Melek gibi yüzünle aklımdan çıkmıyorsun. Koşarak yanına geliyorum ve kanatlarına sığınıyorum. Güven sarıyor içimi ve huzuru buluyorum. İşten geldiğinde baba, koşarak boynuna sarılıyorum, öpüyorum ve kokunu içime çekiyorum. Özlüyorum çünkü. Günün yarısında seni göremiyorum. Sen çalışıp çabalayarak bize ekmek getirip güvende hissettirdiğin gibi, dışarıda yardıma ve huzura muhtaç olan insanları güvene almak için koşturup duruyorsun suçluların peşinden. Bazen insanlıktan nasibini almamış nankör insanlar yüzünden uzun zaman göremiyorum seni. Sarıldığımda içime çektiğim kokun yetmiyor bana. Ne zaman döneceğini bilmediğim halde bekliyorum seni. Empati kurmayan, kendi çıkarlarından başka hiçbir şey düşünmeyen sana ve meslektaşlarına zorluk çıkartan, güvenliğimizi olumsuz etkileyip sizleri peşlerinden koşturacak ve sonunda yakalanacak kadar düşen insanları görünce lanet ediyorum hepsine. Tiksiniyorum o ikiyüzlü sıfatlarından. Onlar yüzünden hep özlemini çekiyorum. Sen polissin. Bana kucak aç ve sarıl. Sana olan sevgimi ve saygımı da güvenceye al böylece. Bir kez daha kanıtla insanlara huzurlu hissettirebileceğini.

Benim sık sık düştüğüm gibi sizin düşüşlerinizi de gördüm. Her şeye rağmen dimdik duruşunuzu ve gülüşlerinizi örnek aldım. Beni sevdiğinizi hissettirdiğiniz gibi ben de düşüncelerimi bu kâğıt parçasına dökerek hissettirmek istiyorum. Sizi seviyorum.

PENCEREMDEKİ MİNİK SERÇE

Sıcak bir yaz akşamıydı. Büyükbabamın evindeydim. Bir odaya kapanmış film izliyordum. Camı da açmış biraz serinliyordum. Ardından camın önüne bir şey düştü. Başta yarasa sanıp çok korktum. Çünkü akşamları sürekli etrafta dolaşıp dururlar. Korkuyla iyice yaklaştım. Kuş olduğunun yaklaşınca farkına varmıştım. Küçük bir serçe yavrusuydu. Tahminlerime göre ilk uçuş denemesinden dolayı camın önüne düşmüştü. Kaçıp gitmemesi için dikkatle ve nazikçe elime aldım.

Önce biraz okşadım, sevdim. Anında aklıma annemler geldi. Büyük bir heyecanla terasa onların yanına çıktım. Kuzenlerim de oradaydı. Hepsi çığlık çığlığa kaçıştı. Ben de onlara kızarak "Ne diye korkuyorsunuz? Alt tarafı bir serçe yavrusu. Asıl serçe sizden korksun." dedim. Biraz sert çıkışmıştım. Aralarından bazılarıyla sorunlarım vardı. Bunları göz önünde bulundurarak konuşmuştum. Ardından alaycı bir tavırla onlar "Biz serçeden değil senden korktuk." dediler ve güldüler. Alınmıştım, üzülmüştüm. Daha kötüsü gücenmiştim. Bu konuşmayı daha fazla sürdürmedim ve anneme doğru gittim. Ona minik serçeyi gösterdim. Annem bir an düşündü. Tam söze girecekti ki büyükbabam söze girdi "Bak kızım mutfaktan bir tas al ve içine bir miktar su koy. Yanına da bir parça yiyebileceği türden ekmek ıslatıp koy. O kuş kendisi beslenir ve uçar, sen endişelenme. Sonra saksının yanına koy." dedi. O bile anlamıştı endişelendiğimi. Fazla mı dışa vuruyordum endişemi diye düşünürken annemin "İlayda" demesiyle irkildim. Hemen büyükbabamın dediklerini her ne kadar yapmak istemesem bile yaptım ve serçeyi dikkatle izledim. Hareket etmiyordu. İyice korku kapladı içimi. Büyükbabam gidince hemen aldım serçeyi. Kuşa baktıkça eskiden sahip olduğum civciv geldi aklıma. O da bu minik serçe yavrusuyla aynı durumdaydı. Civcivin gagasını açtırarak su içirdiğimde canlanmıştı. Bu anımı

anımsadıktan sonra aynı şeyi serçe yavrusuna da uyguladım. Çok sevimliydi. Eğer iyileşirse onu sahiplenmeyi düşünüyordum. Ben bunları düşünürken serçe yavrusu canlandı ve elimden uçup gitti. Bir hata vardı. Civciv elimden kaçıp gitmemişti. O anda ağlamak istedim. Sahiplenecek kadar çok sevmiştim onu. On beş dakikalık bir anımız olmuş olsa da şimdiden özlemini çekiyordum. O da aynı şeyleri hissetmiş miydi acaba? On beş dakika önce tanışmamıza rağmen özlemiş midir beni? Kuşların da duyguları var mı? O anda " Bir şeyi seviyorsan özgür bırak!" sözü geldi aklıma. Bu sözü anımsayınca kendi kendime teselli oldum. Ne kadar güzel ve doğru bir söz değil mi? Peki nerede şu an? Ne yapıyordur uçsuz bucaksız gökyüzünde? Beni özleyecek mi? Ona bir isim bile vermiştim, biliyor musun? Annemin eski kuşunun adı olan "Çapkın" ismini vermiştim.

O gün bugündür ne zaman bir serçe görsem gökyüzünde bu anımı anımsar ve o on beş dakika yaşadığım anların ve serçe yavrusunun özlemini çekerim.

CANIM ANNEM, BABAM VE ABİM,

Öncelikle sizi çok sevdiğimi söylemek istiyorum. Neden mi? Çünkü siz benim her anımda yanımdasınız. Her işimde bana yardımcı oluyorsunuz. Ufak bir yanlışım olduğunda hemen düzeltiyorsunuz. Kısacası benim için her şeyi yapıp, benimle ilgileniyorsunuz. Bazı aileler var ve çocuklarına hiç iyi davranmıyorlar. Ben bunu haberlerde pek çok kez görebiliyorum. Anneleri çocuklarıyla ilgilenmiyor, onları umursamıyor. Ben bu duruma çok üzülüyorum. Geçen akşam yine bir haber de görmüştüm. Annesi ve babası çocuğuna vuruyordu ve onun konuşmasına bile izin vermiyordu. Bu haberi görünce ben bayağı bir kötü oldum. Ben bunu engelleyecek çözümler bulmak isterdim. Ama insanların hayatına dokunmak kolay olmuyor. Yapacak bir şeyim yok. Bazen bizim kendi ailemizde de ufak tartışmalar olabiliyor. Biz böyle şeyleri umursamıyor ve büyütmüyoruz. Her zaman birbirimize sımsıkı sarılan bir aile olduk. Biraz hasta olsam hemen ilaçlarımı alıyorsunuz. Kısa zaman içerisinde beni iyileştiriyorsunuz. Sınavdan biraz düşük not alıp mutsuz olsam bile bana kızmayıp, moral veriyorsunuz. Kısacası siz benim görmeyen gözlerim, düşünemeyen aklım ve yürüyemeyen ayaklarımsınız.

Babacığım senin her türlü huyunu seviyorum. Bana sevgini yeterince belli ediyorsun. Anneciğim biraz kendimi kötü hissetsem hemen beni mutlu ediyorsun. Canım abim sen benim can dostumsun. Ben seni çok özlüyorum. Ne kadar seninle telefonla konuşsam da yine de yetmiyor. Seni çok sevdiğim için sana olan özlemimi gideremiyorum. İnşallah bir an önce üniversiten biter ve çabucak gelirsin. Sizin bana yaptıklarınız için çok teşekkür ediyorum. Sizi anlatamayacağım kadar seviyorum. İyi ki benim annem, babam ve abim sizsiniz.

KORKULARIM

Elimde kitabım okuyorum yapayalnız.
Arada gözümden yaşlar iniyor,
Aklıma geliyor bir an,
Kalırsam tek, yalnız.
Sonra ağlıyorum içli içli.
Bakıyorum gökyüzüne,
Düşünüyorum korkularımı.
Hep yalnız, hep tek.
Sonra aklıma geliyor hayallerim...
Sevdiklerimle birlikte mutlu, huzurlu.
En büyük korkum,
Yalnızlığı unutuyorum.
Güzel şeyleri ,sevdiklerimi düşünüyorum.
Mutlu bir rüyaya dalıyorum.

DOSTLUK

Dostluğun binlerce tanımı vardır. Dostluk arkadaşlık, sevgi, paylaşım ve mutluluğu barındırır. Dost; iyi günde neşemizi, kötü günde üzüntümüzü paylaşır.

İyi günümüzde herkes yanımızda olurken, kötü günümüzde sadece gerçek dostumuz elimizden tutar. Dost olmak sadece birlikte vakit geçirmek, gün içinde saatlerce konuşmaktan ibaret değildir. Dostluk iyi gününde ve kötü gününde birlikte olmaktır.

Gerçek bir dostunuz varsa çok şanslısınız demektir. Bu dostluğu sürdürmeli ve o dostunuzun değerini bilmelisiniz. Yoksa bu dostunuzu kaybedebilirsiniz çünkü dostluk hiçbir zaman tek taraflı olmaz. Dostunuzun sizin yanınızda olduğu gibi siz de onun yanında olmalısınız. Bu böyle olmazsa dostunuzu kaybedebilirsiniz.

CANIM ANNEM, CANIM BABAM,

Öncelikle ikinizi çok sevdiğimi daha cümlenin en başından belirtmek istiyorum. Çünkü bu benim için sonsuz bir mutluluk. Bugünlere gelebildiysem ne mutlu bana. Çünkü hepsi sizin sayenizde.

Annemden başlamak istiyorum. Bir insanın en değerli varlıklarından birisi annesidir. Sen de benim en değerlimsin. Bazen sana sinirlenebiliyorum. Ama insan annesine aynı anda kızıp aynı anda da onu çok sevebiliyor. Şu anda nedense yüzüne söyleyebileceğim tüm sevgi sözcüklerini kâğıda dökemiyorum. Bunun nedeni sana olan sevgimin bu kâğıda sığmayacak kadar fazla olması.

Babacığım, seni çok seviyorum. Hatta o kadar çok seviyorum ki bazen seni kardeşlerimden bile kıskanabiliyorum. Sen de bunun farkındasın zaten. Babalar ve kızları birbirilerine her zaman bir adım daha yakın olurlar. Biz de seninle öyleyiz. Bazen seni kızdırıyorum birlikte kavga ediyoruz ama çok geçmeden hemen gelip küçüklüğümdeki gibi başımı omzuna koyuyorum. Sen de beni öpüp "canım kızım" diyorsun. Her seferinde böyle oluyor.

Babacığım seni ve annemi çok seviyorum. İyi ki sizinle yaşıyor ve öğreniyorum; sevginin tüm güzelliklerini. Sevgilerimle Nazlıcan ….

HİPNOZCULAR

Zeki ve genç bir bilim adamı olan Herbert, Nobel Ödülü'nü aldıktan sonra vazgeçilmezi olan, köpeği Çiko ile laboratuvarında oyun oynuyordu. Herbert dolaba çarpınca, hem kendisinin hem de Çiko'nun üzerine dolap düşüverdi. Herbert bağırdıysa da sesini kimseye duyuramadı. Daha sonra, Çiko küçük bir köpek olduğu için hemen rafların arasından çıkarak dolaptan kurtuldu. Yere dökülen iksir yüzünden laboratuvarda yemyeşil bir patlama oldu. Herbert bu patlamadan özel kıyafeti sayesinde kurtuldu ama köpeği Çiko o kadar şanslı değildi. Herbert Çiko'nun gözlerinin bir yosun kadar yeşil olduğunu, dişlerinin ise bir testere kadar sivrileştiğini gördü. Çiko aklını yitirmişçesine Herbert'a saldırdı ve onu öldürdü. Ertesi sabah şiddetli patlamanın etkisiyle sokağa saçılan laboratuvar camlarını gören insanlar polisi aradı. Polisler laboratuvara girince Herbert'ın cansız bedenini gördüler. Yapılan otopsi sonucunda Herbert'ın bir köpek tarafından ısırılarak öldürüldüğü ortaya çıktı. Bunu duyan polisler şaşırdı. Saldıran köpeğin Çiko olduğundan emindiler ama Çiko'nun saldırgan bir köpek olmadığını biliyorlardı. Bu yüzden şaşkınlıktan donup kaldılar. Çiko ısırdığı herkese bir virüs yayıyordu. Bu Çiko'nun işlediği ikinci cinayet de ortaya çıktı. Bu virüs, insanın aldığı zararı hissetmemesini ve karşısındaki kişiye yaptığı şeylerin farkında olmamasını sağlıyordu. Bu virüse "Hipnozcular" adı verildi. Bir hafta sonra Herbert'ın ortalıkta dolaştığı fark edildi ve Herbert da Hipnozcular'ın etkisi ile insanları öldürmeye başladı. Öldürülen insanlar çoğaldıkça virüs de çoğaldı ve tüm dünya Hipnozcular'ın etkisi altında kaldı. Dünyayı bakalım hangi tehlikeler bekliyor olacak.

VATAN SEVDALISI

Bir vatan sevdalısıydı Mehmet. Osmanlı'nın dört bir köşesinde seferberlik başlamıştı. Babası Balkanlarda şehit olmuştu. Bu yüzden anası onu göndermek istemiyordu. Mehmet bu ısrarları reddetmişti. Ama anasını üzmek istemiyordu.

- Ana, senin için onlarca düşmanın canını alacağım, dedi. Anası:

- Benim için değil, bu vatan için savaş oğul, dedi. Mehmet anasının elini öpüp helalliğini alarak çıktı yola.

Anası oğlunun arkasından su dökerek zar zor evine girdi. Ev soğuktu, çok soğuk, bomboştu. Eşi Mustafa ve oğlunu çok özlemişti. Benim küçük Mehmet'im büyümüş de, düşmanı vatan topraklarından atacakmış, dedi. Ve dua etti: "Allah'ım! Sen bu vatanı koru, oğluma sahip çık, bana evlat acısı yaşatma!"dedi. Mehmet gün ağarınca cepheye vardı. Komutan onu Seddülbahir'e yolladı. Heyecanla yürüyen Mehmet, denize bakarak iç çekti,"Şu masmavi denize yakışıyor mu bu gri, çelik yığınları?"diye. Sonra 57. Bölükteki herkese: "Siper al!" emri verildi. Bütün erler siper aldı.

Düşman kayıkları hızla kıyıya yaklaşıyordu. Düşmanlar kayıklardan inmeye başladı. Kahraman Mehmetçik canını dişine takmış, eski model ve sınırlı cephaneli silahlar kullanarak savaşıyorken, düşman kuvvetleri son model ve bol cephane ile savaşıyordu. Lakin düşman kuvvetleri arasında askerlerin çoğunluğu, niçin savaştıklarını bile bilmiyordu. Ön saflarda kahraman Mehmetçik, ortada kahraman kadınlar, arka safta ana-babaların duaları vardı. Savaşanlar arasında Binbaşı Mahmut Sabri Bey'de vardı. Allah Allah nidalarıyla savaşan askerlere bakarak, "Bu vatan evlatlarının göğsünde imanı dolu oldukça, bu vatanı değil Moskov, değil İngiliz, değil Fransız, dünyanın en büyük ordusu olsa yenemez."dedi. Sonra birden, "Komutanı

başından vurdum!" diye bir ses yükseldi. Mahmut, Sabri ve diğer erler o yöne baktılar. O da ne! O da başından vurularak şehit düştü. Kimdi acaba o kahraman şehit? Kimse onu tanımıyordu. Kimse tanımasa da çatışma bittikten sonra onu ağlayarak toprağa verdiler.2 gün sonra Mehmet'in köyüne haber geldi. Muhtar şehit isimlerini okuyordu. Ramiz oğlu Cabbar, Ali oğlu Nafiz derken en son Mustafa oğlu Mehmet… Mehmet'in anası çığlık atmıştı. Komşuları onu tuttular. Ananın yorgun bedeni çökmüştü.Daha iki gün önce helalleşmişlerdi.Şimdi…Ana yere yüzükoyun düşmüştü. Ses gelmiyordu.Onlarca aileden biri daha yok olmuştu.Bir baca daha tütmeyecekti.Artık aile cennette buluşacaktı.Artık sonsuza kadar birlikteydiler.Zaman geçtikçe düşmanın gücü azaldı.Sonra yavaş yavaş çökmeye başladı.30 Ağustos gününde şehit gözyaşları değil,sevinç gözyaşları dökülecekti.

SEVGİLİ ANNECİĞİM, BABACIĞIM,

Öncelikle sizleri çok çok sevdiğimi belirtmek isterim.Birlikte ne güzel zamanlar geçirdik.Pikniklere gittik,tatillere çıktık,birlikte güldük,şakalaştık...Ne güzel, hep bir aradayız. İnşallah bizleri kimse ayırmaz,ayıramaz. Canım babam,sen benim bugüne kadar en büyük dayanağım oldun. Bana hep güvendin. Beni hayata güçlü bir kız olarak hazırladın. Benim hep dürüstlüğümden bahsettin. Sana minnettarım. Anne, sen beni bugünlere kadar getirdin. Yıllardır bana bakıyorsun. Benim için çabalıyorsun. Seninle de çok eğlendik. Sen bana sabretmeyi, saygılı olmayı, hoşgörülü olmayı öğrettin. Arkadaşlarımla iyi ilişkiler kurmayı öğrettin,doğru kişiler seçtin. Her şeyden önce,benim sırdaşım oldun,en yakın dostum oldun. Canım annem...İkinizin de hakkını asla ödeyemem.Siz beni hiç bırakmadınız.Hep elimden tutunuz. "Bu kız artık büyüdü,kendi başının çaresine bakabilir." demediniz. Asla da demezsiniz. Bundan adım gibi eminim. Ayrıca bana ömür boyu dost olacak bir ağabey verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Size karşı olan borcumu asla ödeyemem. İyi ki varsınız…

KÖTÜ ARKADAŞIN SÜRÜKLEDİĞİ YOL

Mehmet zeki çalışkan ve arkadaş canlısı bir çocuktu. İlkokula başlayınca kısa sürede okuma ve yazmayı öğrenmişti. Mehmet'in veli toplantısında sınıf öğretmeni; Mehmet'in çok çalışkan ve örnek bir öğrenci olduğunu söylediğinde, ailesi onunla gurur duydu. Mehmet ailesinin iki çocuğundan biriydi. Bir de kız kardeşi vardı.

Mehmet ilkokulu başarıyla bitirdikten sonra ortaokula başladı. Mehmet'in ortaokulda yeni bir arkadaş çevresi oldu. On dört yaşına geldiğinde farkında olmadan kötü arkadaşlar edindi. Artık Mehmet eskisi kadar ödevlerine önem vermiyor, derste öğretmenini iyi dinlemiyordu. Okuldan arta kalan zamanını internet kafelerde ve parklarda boş muhabbetlerle geçiriyordu. Eski çalışkan Mehmet'ten eser kalmamıştı. Mehmet artık yalan söylemeye de başlamıştı. Evde ailesi Mehmet'e ödevinin olup olmadığını sorduğunda, Mehmet ödevi olduğu halde olmadığını söylüyordu. Mehmet kötü arkadaşları ile vakit geçirirken onlar sayesinde kötü alışkanlıklar da edindi ve sigara içmeye başladı. Mehmet sigarayı gizli içiyor, ailesi bunu bilmiyordu.

Mehmet otuz yaşına geldiğinde, on beş yıllık sigara bağımlısıydı. Bazı geceler öksürük nöbetleri geçiriyor, öksürükten uyuyamıyordu. Doktora her gittiğinde sigarayı bırakması söyleniyor ama Mehmet doktorların söylediklerini önemsemiyordu. Gün geçtikçe durumu kötüleşiyordu. Boğazının çok ağrıdığı bir gün doktora gittiğinde, akciğerinin birinde hastalık başladığını ve gırtlak kanseri olduğunu öğrendi. Mehmet'i ameliyata aldılar. Ameliyat sonunda gırtlağında bir delik vardı. Boğazına takılan bir cihazla konuşabiliyordu. Akciğerinde olan hastalık yüzünden de nefes almakta güçlük çekiyordu. Mehmet otuz beş yaşında olmasına rağmen daha yaşlı gösteriyordu. Sigara onun hayatını kararttı. Mehmet sigara içmeye

başladığına pişman oldu. Ama artık çok geçti.

Mehmet hayatının son günlerinde bir kitap yazmaya karar verdi. Bu kitapta sigaranın zararlarını ve kendisini ne hale getirdiğini yazdı. Bu kitap sayesinde birçok çocuk Mehmet'in yaşadıklarından ders aldı ve sigaradan uzak durdu. Mehmet bu kitaptan elde ettiği geliri kanser hastalıklarıyla mücadele eden bir kuruluşa bağışladı ve kırk gibi genç bir yaşta, sigara sebebiyle hayata veda etti.

KÜÇÜK ÇAM AĞACI

Bir ormanın kıyı bölgesinde, küçük bir çam ağacı vardı. Küçük çam ağacı; yanındaki ağaçtan düşen kozanın, filizlenmesiyle meydana gelmişti. Beş yaşında ve iki metreye yakın bir boyu vardı.

Küçük çam ağacının çevresinde birçok büyük ve yaşlı, çam, meşe, gürgen ağaçları vardı. Bu ağaçların dallarına kuşlar konar, şarkı söylerlerdi. Bazen insanlar piknik yapmaya gelir, bu ağaçların gölgesinde neşeyle eğlenirlerdi. Gölgelerinde insanların eğlenmeleri, ağaçları mutlu eder, rüzgârında etkisiyle yapraklarını hışırdatarak sevinçlerini belli ederlerdi. Dallarına kuşlar kondukça, gölgelerine piknik yapmak için insanlar geldikçe, ağaçların canı hiç sıkılmıyordu. İnsanlar ve kuşlar olmadığında ise uzakları seyrederek, neşe içinde bir birleriyle konuşurlardı. Küçük çam ağacına ne bir kuş konar, ne de yanına bir insan gelirdi. Fazla bir gölgesi yoktu. Dalları zayıf ve alçaktı. Kuşlar için güvenli değil, piknik yapacak insanlar içinde gölgesi azdı. Boyu uzun olmadığı için, diğer ağaçlar gibi uzakları da göremiyordu. Küçük çamın hiçbir zaman neşesi yoktu. Hayatından hiç memnun değildi. O da ileride coşarak akan dereyi ve köprüsünü görmek istiyordu. Uzakta lambaları ışıl ışıl parlayan köyü görmek onun da hakkıydı. En çokta kuşların anlattığı, köyde yaşayan inekleri, koyunları, köpekleri ve kedileri merak ediyordu. Acaba bu hayvanlar nasıl bir şeydi? Büyük ağaçlar, " Büyüyünce sen de bizim gördüklerimizi görebileceksin." dedikçe küçük çam, "Ah ben ne zaman büyüyeceğim?", "Ah ben ne zaman dereyi görebileceğim?" diye yakınması artıyordu. Onun bu durumunu gören büyük ağaçlar, arada sırada onunla, onu kırmadan eğlenirlerdi. Bir gün ormana, elinde testeresiyle bir adam geldi. Doğru küçük çamın yanına gitti. "Bu çok güzel tam istediğim gibi." diyerek, testeresiyle kesti ve küçük çamı kamyonetinin kasasına koydu. Kesilirken, küçük çamın canı çok yandı. Ne olduğunu anlamadan, kendisini kamyonetin

kasasında buldu. Kamyonetle ileride ışıkları parlayan köye doğru yola çıktılar. Derenin üstünde ki köprüden geçtiler. Küçük çam, diğer ağaçların görebildiği dere ve köprüsünü görebilmiş, birçok da başka yer görmüştü. Kuşlardan duyduğu inek, koyun, kedi ve köpek gibi hayvanları da görebilecekti. Artık canının acısını unutmuştu. Heyecan ve mutluluk içindeydi.

Kamyonet bir evin önünde durdu. Küçük çamı eve taşıdılar. Evde küçük çamın üstüne, parlak ve ışıklı süslemeler asıldı. Akşam olduğunda çevresinde bir sürü insan toplandı. İnsanlar müzik eşliğinde danslar yaptı. Bir birlerine hediyeler verdiler. Yediler, içtiler. Şarkılar söylediler. Herkes sabah saatlerine kadar, büyük bir neşeyle eğlendi. Küçük çam halinden çok memnundu.

Ertesi gün küçük çamı, süslemelerini aldıktan sonra, arka bahçede bir kenara attılar. Küçük çam buna çok şaşırdı. Akşama tekrar içeri alırlar diye umutla bekledi. Böyle birkaç gün geçtikten sonra; küçük çam "Hey insanlar ben buradayım!" "Hey insanlar beni unuttunuz!" diye bağırıyor, ağlıyordu. Ağladıkça dallarından çatır çatır sesler geliyordu. Küçük çam artık kurumaya başlamıştı. Küçük çam nereden bilsin bir yılbaşı ağacı olduğunu? İnsanlarla beraber hep böyle mutluluk içinde yaşayacak zannediyordu. Ne yazık çok sevdiği insanlar tarafından kısa hayatına son verilmişti.

SEVGİLİ BABACIĞIM,

Sen benim canımdan da çok sevdiğim babamsın. Seni çok seviyorum. Bazen şımarıklıklar da yapsam senin beni çok sevdiğini biliyorum çünkü bunu bana verdiğin sevginden anlayabiliyorum. Bana her zaman çalışmamı öğütleyen ve en yüksek yerlere gelmemi isteyen sevgili babama yazıyorum bu mektubu. Ne zaman bir şey istesem ne olursa olsun her dediğimi yapan babama bu sözler. Her zaman yanımızda duran, bize destek olan, dünyanın en cömert, en çalışkan ve bizim için her şeye hazır olan kişisi; babama sesleniyorum. İyi ki varsın babacığım...

SEVGİLİ ANNECİĞİM,

Canım anneciğim. Sevgili Meleğim. Sana bugün mektup yazacağım. Nasıl başlayacağımı bilmiyorum. İlk olarak seni tanıtayım. Sen benim sadece annem değilsin, meleğim, çiçeğim papatyam, dünyamsın, beni bir tek sen anlıyorsun. Beni 9 ay karnında taşıyan cesur annem, beni nasıl taşıdığını bilmiyorum ama çok dikkatli ve tedbirli davranmışsındır eminim. Ben senin küçük çocuğunum. Beni ilk kucağına aldığındaki sevincini tahmin edebiliyorum. Sadece kendini doyururken beni de doyurduğun için çok teşekkür ederim. Seni çok seviyorum. Dünyanın en güzel annesine, çiçeğime sevgilerle…

SAYGILI OLMAK

Başkalarıyla iletişim kurarken onların düşüncelerine ve fikirlerine hoşgörülü olmalı ve onlara saygı duymalıyız. Herkesin düşüncesi kendine özgüdür fakat içinde tutarak, onu saklayarak, içine atarak bir iletişim olmaz. Arkadaşlarımızla saygılı bir biçimde konuşmalıyız. Ne kadar küs olduğumuz arkadaşımız olsa bile onlara saygı göstermeliyiz. Her ne kadar arkadaşlarımıza hoşgörülü yaklaşırsak onların da bize karşı düşünceleri farklı olur. Bu yüzden herkese karşı saygılı olmalıyız.

Birisine nasıl saygı ve sevgi gösterirseniz onların da size karşı tepkileri öyle olur. Dostunuz veya ablanız gibi yakın çevrenizdeki insanlarla küs olsanız bile onlara zaman verin. Sonuçta size açıklayacağı veya açıklamak isteyeceği bir neden vardır. Yakınınızdaki insanlara duyarlı olun. Ne kadar saygı gösterirseniz o kadar merhamet duyarsınız. İyi bir vakit geçirmek, onunla eğlenmek, gülmek, ağlamak hatta zıplamak, koşmak bile iyi bir iletişim biçimidir. Karşınızdaki kişi kendini iyi anlatamayabilir size karşı haksız olabilir. Fakat bu size onun kötü birisi olduğunu açıklamaz.

Sevdiğiniz kişilere karşı saygı duyun, illa ki sevmediğiniz kişiler vardır fakat bu ona karşı yapacağınız saygısızlığı anlatmaz. Siz yine de karşınızdakini dinleyin, o kişinin kalbin kırmak istemiyorsanız muhatap bile olmayın. Sakın unutmayın bazı kişiler için saygı duymak önemli olmayabilir ama benim için saygı duymak bu anlattıklarımın yarısıdır.

SAĞLIK

Sağlık sektörü günümüzde çok gelişmiştir. Hastanelerde çalışan hemşireler, doktorlar ve diğer görevliler insan sağlığı için oradadır. İnsan sağlığı küçümsenemez. Hastalarla daha iyi ilgilenerek ölüm sayısı azaltılabilir. Bu yüzden doktorlar ve hemşireler insanlar için, insanların sağlığı için ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışırlar. Maalesef ki bazı insanlar doktorlara özellikle de hemşirelere karşı hiç saygılı değiller. Çoğu hasta, hemşireleri sağlıkçı olarak bile görmez; ama hemşireler doktorların yardımcısıdır. Doktor söyler, onlar uygular. Hemşireler de doktorlar gibi üniversite okur. Acil bir hasta olduğunda ambulansta ilk müdahale yapılır. Böylece durumu kritik olan birinin yaşama şansı daha yüksek olur. Hastaları rahat ettirmeye çalışırlar. Buna ATT (Acil tıp teknisyeni) görevlileri de dâhildir. Onlar hastaları evlerinden alıp hastaneye kadar taşırlar. Hastaneye giderken yolda ilk müdahaleyi yaparlar. Belki de hastaneye gitmeden ölecek olan hastayı onlar tekrar hayata döndürür. Bazen geç de kalabilirler. Bunun bir sebebi de 112 çağrı merkezlerinin asılsız ihbarlarla aranmasıdır. Belki de sen orada eğlenirken bir can bir hayat gidiyordur. Artık bazı insanlar bunu bir eğlence haline getirdi ne yazık ki... Bu insanlar 112 acil sağlık merkezini, acil eğlence merkezi olarak algılıyorlar. Şunu sakın unutmayın ki sizin iki dakika eğlenceniz yüzünden bir hayat kopabilir bu dünyadan. Bu yüzden çevrenizde 112 çağrı merkezlerine asılsız ihbarda bulunan kişileri uyaralım. Bu dünyada insan sağlığı kadar önemli bir şey yoktur. Hastalık beklemez. Sağlık çalışanlarının kıymetini onlara ihtiyacımız olmadan önce bilmemiz gerekir.

FUTBOL VE KIZLAR

Futbol sadece erkek oyunu değildir. Kızlar da futbol oynayabilir. Günümüzde birçok kız futbol takımı vardır; ama ne yazık ki bazı erkekler buna karşı önyargılıdır. Bence genç kızlar erkeklerin futbol oynamasını izlemek yerine profesyonel futbolcu olmayı hayal etmeliler. Çünkü bu spor dalını seçip hem çok başarılı hem de çok ünlü olan insanlar var. Ama ne yazık ki insanların çoğu futbolu hala cinsiyetle karıştırıp sadece erkek oyunu sanıyor. Kızların futbol oynamasına karşı duruyor. İnsanlar futbolu kızlara yakıştırmıyor diye sakın hayallerinden vazgeçme, hayallerinin peşinden koş ki "kaybetti" demesinler. Bu yolda ilerlerken Marta ve Alex Morgan gibi kadın futbolcuları düşün ve onları örnek al sonuna kadar kendin ol. Kimseyi dinleme ve hayallerinin peşini sakın bırakma!

KARANLIĞIN İÇİNDEKİ IŞIK

O yorgun bedenimle yattım yatağa
Gözüme çarpan o ışık,
Artik kapanmalıydı gözler
Ya da kapanmasa mıydı?
Burası çok karanlık ve sessiz.
Aynı geleceğe bakmak gibi,
Gelecek mi karanlık yoksa
Karanlık mı geleceğimiz?
Hayata başka taraflardan bakmalı,
Karanlığa düşmemek için.

İstiyorsak ışığı yakalamayı,
Sabit bir yerde kalmamalı,
Dünyanın hareketine katılmalı.

Her yer karanlık
Sadece orası aydınlık.
Herkes karanlıkta zaten deme!
Çünkü orası herkes için değil
Geleceğini görebilenler için...

Geleceğini görebilmek için değil
Yaşayabilmek için gör.
Gözlerini kapattığında
Çünkü orası sadece karanlık değil,
Orası senin geleceğin.
Gözlerin açıkken görebileceğinden
Daha fazlası var orada
Sen hala farkında değil misin?

Çıplak gözle güneşe bakabiliyor musun?
Peki karanlığa,
Daha kolay değil mi?
Sence neden hayat bu kadar acımasız?
Işığa bakmak istiyorsan eğer
Uzaklara değil,
İçindeki gelecek ışığına bak.

Işığı uzaklarda arama.
Hayatına renk kat ki
Karanlığın değil geleceğin hayat olsun...

HER MEVSİM

Seni arıyorum,
Daha ayak basılmamış karlar üzerinde.
Seni arıyorum,
Yere dökülen ilk sarı yapraklar eşliğinde.
Seni arıyorum,
İlk açan papatya demeti elimde.
Seni arıyorum,
Ayak yakan kumlar üzerinde.
Her mevsim,
Her başlangıç.
Seni arıyorum...

SENİ SEVİYORUM

Gözümden akan yaş senden hediyedir bana.
Üzüntü ile değil sevgi ile akan,
Gözyaşım yanağımı okşarken,
Seni hayal ettim, ağlayarak, sabaha kadar.

Sensiz bir hayatı düşündüm ağlarken
Pişmanlıklarımın ardındaki sensizliğim,
Tutamadı kendini sana karşı olamasam da.
Kendime karşı bencilim bu hayatta.

Değerini anlayamadım en başta,
Sen yanımda olduğun anda.
Sen gittin daha sonra
Değiştim ben oldukça

Son bir veda, son bir kez daha,
Bencil insandan sana.
Kulak ver bana,
Seni seviyorum anlasana...

SEVGİ

Yemyeşil sakin sessiz bir ormanda hafif ve yumuşak gitar sesinin tıngırtısı... Yine bomboş bir ormanda, toprağa düşen yağmur damlasının hafif ve tok sesi boşlukta yankılanırken gelen o rahatlık ve mutluluk hissi gibi. En sevdiğin aktiviteye bilet kazanmak, yılbaşı gecesi sevdiklerinin kahkahalarıyla abur cubur yiyip, sohbet etmek gibidir. Geçirdiğin her anının sende kalıcı izler bırakmasına ve içinde tutamayacak büyüklüğe geldiğinde; sayfalara, mısralara ve şarkı sözlerine dönüşmesidir.

Birini sevdiğiyle gördüğün zaman kendi sevdiğini hatırlayıp ilkbahar gibi gülümsemek, yanında olmadığını hatırlayınca kışın ortasında çıplak kalmak gibidir. Onun da seni sevdiğini anlarsan sonbahardan, yazın yakıcı güneşinden soğuk sularının içinde serinlemiş ve rahatlamış gibi bir his kaplar içini. Onun gözlerine bakınca bütün bir dünya olur pamuk şeker, karmaşık ama tatlıdır yersin, yapış yapış olur ama yine de iyi hissettirir. Eğer seni sevmediğini söylerse dünyan başına yıkılır pamuk şekerin erir elinin kiri haline dönüşür. Sadece çikolata ve dondurmayla beslenen ve 15 kedi besleyen birine dönüşürsün ya da onu unutmak için kendini başka sevdiklerinin de olduğuna ikna etmeye çalışır ama asla başarılı olamazsın. Sana bir kez baktığında heyecandan kalp atışlarından başka bir şey duyamaz hale gelirsin. O anda koskoca dünyada gülen sadece o kişiymiş gibi olursun.

Sevgi, sevdiği kişiden sıcacık, dolu dolu bir kucaklaşma gibidir. Sevgi, anneye sarılınca rahatlamak, babaya sarılınca mutlu olmak, amcanın elini öptüğünde para vermesi gibidir. Sevgi insanın aklını başından alıp uzaklara götürmesi, sevgi bitince de o aklın seni bulduğu için acı çektirmesidir.

KENDİN OL

Bir an sadece kendinmiş gibi davran,
Başkasını taklit etmene gerek yok.
İstediğin gibi yaşa.
Farklı gözüktüğün için
Utanma sakın.

Özgürce davran,
Olmak istediğin gibi ol.
Beğenilmemekten ya da dışlanmaktan
Ya da ayıplanmaktan korkma sakın.
Sen sadece kendin ol.

Başkasının senin hakkında düşüncelerini,
Umursama, bırak onları...
Çünkü onlar kendileri olmaya
Cesaret bile edemiyorlar.
Senin gibi özgür yaşamıyorlar.

Ama sen onlar gibi değilsin,
Kimseyi taklit etmiyorsun.
Ya da onlar gibi davranmıyorsun,
Çünkü sen kendin olmayı tercih ettin.

EMPATİ

"Ece karın yeri kapladığı bir gün yolda yürürken üstü yırtık ve soğuktan titreyen bir çocuk gördü. Bu çocuk fırıncının sönmesi için dışarıya koyduğu kömürün başında kendini ısıtmaya çalışıyordu. Ece bir an durakladı. Empati kurarak o çocuğun yerinde olduğunu hayal etti. Çok kötü bir durumdu bu. Çok üzülmüştü. Fakat birkaç dakika sonra yoluna devam etti."

Yukarıda bir empati örneği var. Peki bu empati ne işe yaradı? Ece doğru bir davranış sergiledi mi? Tabii ki de hayır. Empati aynı duyguları paylaşma anlamına gelir. Ama bu duygular sonucunda bir yardım yaparsak empatiyi daha da ilerletmiş oluruz.

Ece o çocuğa yardım etseydi bu davranışı gerçek anlamda empati olurdu. Örneğin; ona kendi kalın kıyafetleri ve botlarından verebilirdi. Böylece hem kendi rahat ederdi hem de çocuk üşümekten kurtulurdu.

ÇEVRE

Çevre deyince aklımıza yaşam, doğa, insanlar, hayvanlar, bitkiler ve kirlilik gelir. Peki neden aklımıza kirlilik geliyor? Çevre kirliliği, hava kirliliği, su kirliliği canlıların ölme süresini azaltan bir faktördür.

Örneğin; çevre kirliliği etkin olan bir alanda yetişen domates ne kadar sağlıklı olabilir? Veya fabrika bacalarından ortaya çıkan hava kirliliği ile oluşan yağmurlar insan ve hayvanların üzerinde nasıl bir etki bırakabilir? Suda oluşan kirlilik suda yaşayan canlıları nasıl etkiler? Bu soruların cevapları hep olumsuz kapıları açar ve hepsi birbirine bağlıdır.

Çevre kirliliğini önlemek için doğaya bırakılan çöplere karşı bir tedbir almalıyız. Çevremizi koruyarak ve kirletmeyerek kendimizce üzerimize düşen görevi yaparak bu işe başlayabiliriz. Fabrikaların bacalarına ve araçlara filtre takmalıyız. Suya çöp atmayarak canlıların yaşama sürecini uzatabiliriz. Bizler bunları yaparsak gelecek nesillere daha güzel bir ortam bırakırız.

HAYAT

Hayat mı? Yaşamak, eğlenmek, sevilmek, kırgın olmak, mutlu olmak, öfkelenmek gibi duygular hayatımızı anlatıyor. Hayat, bazen yanlış yaptığımız davranışları zaman içinde düzeltmemizi, her anı yaşamamızı, insanlar ile iletişim kurmamızı, zorluklara göğüs germemizi, varlığı ve yokluğu yaşamamızı öğretir.

Hayat, aldığımız nefes kadar önemlidir. Ailemize her gün bakmak gibidir. Hayata dair her şey bizim için çok kıymetli ve değerlidir.

Hayat aslında bizleri anlatır. Neden mi? Olaylar, insanların davranışları bizim kişiliğimizi anlatır. Bazen kavga edersin, kızarsın veya kaza yaparsın, yaralanırsın... Bunların hep bir cevabı olur. Cevabı da yanlışlarımızı düzeltmemiz. Yani demek istediğim Yaşamayı sağlayan şartların bütünü ve ona verdiğimiz tepkilerdir...

ANNEM BENİM

Sevgili Anneciğim,

Sen gittiğinden beri çok yalnız hissediyorum kendimi. Neden gittiğini anlamıyorum hala. Babamlar öldüğünü filan söylüyorlardı ama ben onlara inanmıyordum. Sen gitmeden önce her şey daha kolaydı. Mesela sen bizim arkamızı toplardın, her şeyimize yardım ederdin. Arada bir yaptığımız yanlışlara kızardın ama biz seni hala çok seviyoruz. Eskiden hep senin yanında yatmak isterdim ama şimdi sadece toprağını sulamakla yetiniyorum.

Hatırlar mısın anne bir keresinde bisikletten düşüp dizimi yaralamıştım ve çok üzülmüştün hemen pansuman yapıp üzülme demiştin ve ben de hemen ağlamayı bırakmıştım. Seni çok seviyorum anne keşke hep yanımızda kalsaydın. Sen gittiğinden beri babam, sen evin abisisin diyor bana. Kardeşimin çoğu şeyiyle ben ilgileniyorum ve biliyor musun anne arada bir yemek bile yapıyorum. Anlatacaklarım bu kadar anne aslında çok şey var ama seni yormak istemiyorum anne güle güle.

Annem benim. Ne yanlış yaparsak yapalım affederdin annem benim. Nasıl affedebildiğini anlayamazdık güzel annem benim. Bizi sen büyüttün bu yaşa kadar. Ellerimizden tutup Ne güzelsin annem benim. Elleri pamuk annem benim. Melek annem benim...

SEVGİLİ AİLEM,

Bu mektubu size sevgimi söylemek için yazıyorum. Ama koca satırlar bu evrende size sonsuz sevgimi bağlılığımı söylemeye bile yetmez. Zaten sevgi söylenmez de yazılmaz da.

Siz kardeşim ile bana kimsenin göstermediği sevgiyi gösterdiniz. Benim mutlu ve mutsuz günlerimde her zaman yanımda oldunuz. Annem ve Babaannem bana hem arkadaş hem sırdaş oldular. Kötü zamanlarımda sıkılmadan dertlerimi dinlediniz karnemde düşük notlar olduğunda bir dahaki dönem düzeltmem için yardımcı oldunuz. Sizi üzdüğüm zamanlar özür dilemeden yatarsam sanki o gece kalbim ağrıyor ama sizin hep yanımda olduğunuzu biliyorum. Canım dedem, şu ana kadar ihtiyacım ne varsa hiç tereddüt etmeden yaptı. Sizi çok seviyorum. Biliyorum bu satırlar sizi anlatmama yetmiyor. Bir tanecik kardeşim sık sık seninle kavga etsek de hep ben haklı olduğum zamanlar bile ben senden özür diliyorum. Çünkü sen benim hayatımsın.

Yavaş yavaş büyüyorum, kucağınıza alıp sevmeseniz de biliyorum ki bizi içten seviyorsunuz. Her çocuk aynı duyguları hisseder mi bilmiyorum ama ben hala sizin minik Elif'inizim.

GİDİYORUM GÖKYÜZÜNE

Gidiyorum gökyüzüne,
Her şeyden uzak.
Ay'dan Güneş'ten bile.
Hayatta karşı çıkamadığım sorunları çözmeye,
Buradan çok uzağa gidiyorum,
Meçhule, bilinmeze gidiyorum.
Ama gökyüzünde kendimi dinleyeceğim.
Hiçbir şeye üzülmeyeceğim.
Astronotlar bile beni bulamayacaklar,
Tarihe döndüğümde adım yazılacak,
Gidiyorum uzaklara gökyüzüne.

KARDEŞÇE YAŞAYALIM

Burası Türkiye adaletin sıfır noktası
Silahlar konuştu çocuklar nasıl korkmasın.
Siyaset yüzünden insanın insandan korkması
Burada insanların meşhurdu toprak kavgası.

Doğusu batısı, bu herkesin acısı
Türkü, Kürdü, Çerkezi , Lazı fark eder mi ?
Hepimizin burası vatanı
Bu topraklar hepimizin yaşam alanı.

Ben isterdim barış olsun, hep beraber yaşayalım.
Bu ülke geriye gitmesin, gel hep beraber taşıyalım.
Bu yük bizim, vatan bizim, umut bizim, bu yol bizim.
Gel hep beraber yürüyelim, bu yolda kanlar akmasın!

SEV

Ya bu evrende
Hiçbirimiz yalnız değilsek,
Ya herkesin sessiz bir arkadaşı varsa,
Ya da yoksa
Ne fark eder?
Bu koca evren herkesi eşit seviyorsa?
Ya herkesin bilmediği bir eşi varsa?
Acı çekme, insanlığı sev.
Kimi sevdiğini bile bile sev.
Sen birini değil,
Hayatını, bu koca dünyayı sev.
Sev ki onlar da seni sevsin.
Hayat budur işte.
Bir var,
Bir de bakmışsın ki yok.
Yani kimsenin bir dakika sonrası
Belli değil.
İşte sen bu yüzden yaşa ve sev...
Akışına bırak ki her şey rayına otursun.
Hayatını doya doya yaşa ve sev.
Sev ki kıymetin bilinsin...

ATA'M

Söyle neden bıraktın bizi
Tek başımıza böyle?
Yapamam sensiz,
Ayrı kalamam.
Ata'm geri gel...

Nefessiz kaldım,
Bu kalbin içinde.
Nefessiz kaldım,
Bu vatanın içinde.

Sen bu vatanı iyi bil.
Gerisi Türk gencinde,
Sen bu milleti iyi bil,
Gerisi Türk askerinde.

Talimatların bizimle,
Ata'm bu millet seninle.
Haydi millet yürekler Atatürk'le,
Bil ki onlar hep seninle...

Seslendin başköşeden,
Sağında İnönü,
Solunda Türk Ordusu...
Sağdan "Buyur paşam"
Soldan "Emret Ata'm"
Sesleri yükseliyor işte orada.
Türk ordusunun yanında.

Haydi, Türk gençleri!
Yürü bu yola,
Atatürk'ün gölgesinde,
Durmadan vatanı korumaya!

TÜRK DESTANI

Her şey başladı Oğuz Kağanla ,
Devam etti yüzyıllarca.
Bizi kovmak istediler yurdumuzdan,
Vazgeçmedik vatanımızdan, canımızı versek bile asla.

Tarihte kurduk birçok devlet ustaca,
Dilimiz oldu; Türkçe, Arapça, Farsça.
Hun, Göktürk, Karahanlı, Uygur'du adları ama
Türkoğlu Türk'tü yazılan alınlara.

1071'de dayandık kapılarına Anadolu'nun,
Anadolu oldu adı Diyar-ı Rum'un.
Kanımızı akıttık ama yurttan vazgeçmedik,
Sahiplendik bu toprağı kimseye vermedik.

1299'du bu şanlı yıl, kutlu sene,
Küllerimizden doğduk yine yine.
Üç kıtaya sahip olan,
Bir devlet kurduk kudretlice.

1923'te tekrar başardık, kurduk, demokratik bir devlet,
Yönetim biçimi değişti artık halkındı hâkimiyet.
Sonsuza dek sürecek,
Bu muazzam Cumhuriyet.
Ne mutlu Türküm diyerek!

ESRARENGİZ BİR OLAY!

Tren istasyonunda tek başına oturan orta yaşlarda bir kadın. Boşluğa bakar uzun süre ve sonra aniden çantasından çıkardığı silahla intihar eder. Acaba bu kadın neden intihar etti?

Olayı araştırmak için Komiser Tankut ve yardımcısı Alp görevlendirildi. Olay yeri inceleme ilk olarak kadının çantasını aradılar çantasından üç paket uyuşturucu madde bir telefon ve bir adres çıktı. Kadının otopsisi alınmak için Adli Tıp Kurumu'na gönderildi. Tankut, Alp ve Mesut komiser kadının cebinden çıkan adrese gittiler. Bu adreste Furkan Maral adında yirmi üç yaşında bir genç ve annesi Zeynep Maral adında kırk dört yaşında bir kadın yaşıyormuş. Mesut komiser intihar eden kadının resmini gösterdi. Furkan biraz gerildi, bu kadını tanıyordu Çünkü Furkan eskiden uyuşturucu kullanıcısıydı. Furkan komiserlere bunu anlattıktan sonra Alp, kadının adını sordu. Furkan, kadının adının İlayda Altun olduğunu söyledi. Herkesin aklına kadının uyuşturucu taciri olma olasılığı geldi. Tankut nereden tanıdığını sordu. Furkan, arkadaşı Emre Altun'un annesi olduğunu söyledi. Tankut, Emre hakkında biraz bilgi istedi. Furkan, Emre'nin iki yıl önce uyuşturucudan öldüğünü ve Emre'yi tanıdığından beri uyuşturucu kullandığını söyledi. Bu konuşmalar geçerken telsizden bir anons geçti. Anonsta tren istasyonun yanındaki bir çöplükte bir cansız vücut olduğu söylendi. Komiserler olay yerine yakın oldukları için hemen intikal ettiler. Bir erkekti, ağzının içinde naftalin bulundu ve ensesinde bir kurşun bulundu. Bu arada İlayda Altun'un otopsi raporu geldi. Raporda uyuşturucu maddenin iki yıllık olduğu ve kanında hiç uyuşturucu bulunmadığı belirlendi. Her şey bir çıkmaza sürüklendi. Bunun üzerine Furkan'ı merkeze aldılar. Erkek cesedinin resmini gösterdiler. Furkan bu adamın eskiden kendisine ve Emre'ye uyuşturucu sattığının söyledi. Adının Serhat Aktaş olduğunu söyledi. Serhat

Aktaş'ın Emniyet'te pek çok suçu bulunuyordu. Bunlar uyuşturucu kullanma ve satma, adam yaralama, cinayete teşebbüs, kapkaç gibi birçok suçu vardı. Furkan'ın sorgusu bitti. Artık son bir şey kaldı Serhat'ın otopsi raporu.Tankut ve diğerlerinin tahmini İlayda Altun Serhat Aktaş'tan intikam almış olmasıydı. Sonunda otopsi raporu geldi. Raporda Serhat'tan çıkan mermi ile İlayda Altun'dan çıkan mermiler aynıydı ve Serhat'ın kanında uyuşturucu bulundu. Bu olay sonucunda İlayda Altun'un oğlunun intikamını almak için uyuşturucu taciri Serhat Aktaş'ı öldürdüğü ortaya çıktı. Komiser Tankut ve yardımcısı Alp bu olayı da başarıyla çözdü.

Uyuşturucu denen o zararlı madde için üç can öldü. Siz de ailenize bu tür acıları yaşatmak istemiyorsanız uyuşturucu denen bu maddeden uzak durun ve sevdiklerinizi koruyun.

ARKADAŞLIK

Arkadaşlık nedir bilir misiniz? Arkadaşlık onu her şeyden çok sevmektir.Onunla her şeyi paylaşmaktır.Ona güvenmektir.Ona sırlarını söyleyebilmektir.Onunla yediğin her şeyi,küçük bir çikolatayı bile paylaşmaktır.Ona kötü bir durumda yardım etmektir.Onu yalnız bırakmamaktır.O üzüldüğünde ona destek olmaktır.O düştüğünde elinden tutup kaldırmaktır.Onunla gülmek,onunla ağlamaktır.

Arkadaşlığı bunlarla sınırlandırmamak gerek.Çünkü arkadaşlık birçok şey demektir.Arkadaşlık kelimesi bazıları için on harften ibaret fakat benim için ise çok daha farklı...Herkes arkadaşını doğru seçmelidir.Kendinizle uyumlu,kafa dengi bir arkadaşa sahipseniz çok şanslısınızdır.Birlikte her deliliği yaptıysanız,en saçma şeylere bile güldüyseniz doğru arkadaş seçmişsiniz demektir.Gerçek arkadaş sizinle birlikte gezip tozan,sınav haftasında sizinle birlikte ders çalışandır.Düştüğünüzde kaldırmasını bilendir.Yardıma ihtiyaç duyduğunuzda yardım edendir.

Benim sekiz senelik arkadaşım da var,bir senelik de ama yılın gerçekten hiç önemi yok.Önemli olan geçen zaman değil uzun süre aranızdaki bağın kopmamasıdır.Eğer sizing de böyle arkadaşlarınız varsa değerlerini bilin.Canınız ne istiyorsa onu yapın.Çünkü hayat çok kısa...

SEVGİLİ BABACIĞIM,

Bu mektubu sana yazıyorum. Sen benim canımdan da çok sevdiğim babamsın. Seni çok seviyorum. Bazen şımarıklıklar da yapsam senin beni çok sevdiğini biliyorum, çünkü bunu bana verdiğin sevginden anlayabiliyorum. Bana her zaman çalışmamı ve en yüksek yerlere gelmemi isteyen sevgili babama yazıyorum bu mektubu. Ne zaman bir şey istesem ne olursa olsun her dediğimi yapan babama bu sözler.Her zaman yanımızda duran, bize destek çıkan, dünyanın en cömert en çalışkan insanı ,bizim için her şeye hazır olan babama sesleniyorum: İyi ki varsın babacığım...

SEVGİLİ ANNECİĞİM,

Canım anneciğim. Sevgili meleğim. Sana bugün mektup yazacağım. Nasıl başlayacağımı bilmiyorum. İlk olarak seni tanıtayım. Sen benim tek annem değilsin, meleğim çiçeğim papatyam, dünyamsın beni bir tek sen anlıyorsun. Beni 9 ay karnında taşıyan cesur annem. 9 ay beni nasıl taşıdığını bilmiyorum ama çok dikkatli ve tedbirli davranmışsındır. Ben senin küçük çocuğunum. Beni ilk kucağına aldığındaki sevincini tahmin edebiliyorum. Sadece kendini doyururken beni de doyurduğun için çok teşekkür ederim. Seni çok seviyorum. Dünyanın en güzel annesine...

Çiçeğime Sevgilerle.

VATAN

Göz yumma! Zamanında ve şu anda dahi bu vatanı, insanlığı korumak için can veren şehitlerimizin hatırına göz yumma, sahip çık bu vatana! Ataların senin için, bu vatan, bu bayrak için canlarını hiçe saydı, düşmanın karşısına çıkan atalarının kemiklerini sızlatma...

Göz yumma, vatanın bir karış toprağını bile yem etme düşmanlara, her ne ve her kim olursa olsun cesaretin ile birlikte, azminle kararlılığınla dimdik dur karşılarında. İzin verme bu topraklara girmelerine, izin verme ki senden önceki ve sonraki nesil huzur içinde yaşasın. Gururla kaldırsın torunların o al bayrağı. Sen bu toprakları koru, gerekirse sen de ataların gibi can ver bu yolda ama asla pes etme. Namusun, şerefin gibi koru bu toprağı, göz yumma yaptıklarına.

Belki zorluklar çıkacak karşına ama sen pes etme, vatan uğruna değmez mi çabaların? Dökülen her kan en ufak damlasına kadar helal olsun bu topraklara. Boyunu eğme karşılarında. Sen boyun eğdikçe onlar güçlenecek, insanlara zulmetmeye devam edecek… İzin verme bu olanlara. Damarındaki asil kanın hatırına gerekirse kanının son damlasına kadar savaş bu vatan uğruna…

SEVGİ

Merhaba benim adım Yeliz ve benim dünyalar kadar şeker bir kardeşim var. Adı Kıvanç ve ben herkesi çok seviyorum. Annemi, babamı, ağabeylerimi, yengelerimi, Kıvanç'ı, öğretmenlerimi, arkadaşlarımı kısaca herkesi çok seviyorum. Çünkü sevmek çok güzel bir şey ve aynı Pepe'deki gibi çünkü sevgisiz bir dünya düşünemiyorum. Bir düşünsenize kimse kimseye hoşgörülü davranmıyor. Hep saygısız davranıyorlar. Ben öyle bir dünyada yaşamak istemem. Zaten hiç kimse öyle bir dünyada yaşamak istemez.

Ben çok zengin olmak da istemem çünkü çok zenginler mutlu değiller. Çünkü hep akılları, fikirleri çalışmakta daha çok paramız olsun diye akşamları bile herkes odasına çekiliyor ve birlikte vakit geçiremiyor. Aslında asıl zenginlikle mutlu olmak akşamları ailede vakit geçirmek ve eğer bunları yaparlarsa ne dediğimi anlarlar ve bu söylediklerim çok zenginler mutlu olamayanlar için geçerli hadi görüşmek üzere hoşça kalın, sevgiler, mutluluklar iyi günler dilerim.

KARDEŞİM

Benim küçük kardeşim,
Elleri minik minik,
Kıvır kıvır saçları,
Gamzeli yanakları.

Bugün senin doğum günün,
İyi ki varsın kardeşim.
Ben hep seni koruyacağım.
Ellerini bırakmayacağım.

Bizi kimse yenemez,
Yeter ki sen dürüst ol.
Doğruları savunup
Yalanlardan uzak ol.

Annem babam sağ olsun,
Destek oldular bize.
Sen öğretmen, ben doktor,
Şimdi sıra bizlerde...

BURSA

Bursa denince aklıma gelenleri sizlere aktarmak isterim. Bu şehir tarihiyle ve güzelliğiyle hem Osmanlı hem de Türkiye için en önemli şehirlerden biri olmuştur. Marmara bölgesinin güneyinde bulunması ve bölgenin çok kullanışlı olması Bursa'yı önemli kılan başlıca şeylerdir. Marmara denizine uzun bir kıyısı mevcuttur. Bursa denince aklıma İskender, mobilya, kestane, şeftali, Uludağ, türbeler ve sanayi gelir...

Birçok insan Bursa'daki iş alanlarında çalışmak için Bursa'ya göç etmiştir. Özelliklerini tek tek ele alırsak: İskender ve kebap dediğimizde Bursa gelir akla geçerken gezmeye gittiğinizde bu eşsiz lezzeti yerinde yerin derim. Ama öyle her gördüğünüz kebapçılarda yemeyin kebabı asıl el emeğiyle yapan yerlerden yemenini tavsiye ederim.

Bursa'nın kestanesinden bahsetmemiz gerekirse Bursa'yagidip de dönüşte ailesine ve arkadaşlarına ikramlık kestane şekeri getirmeyen yoktur (özellikle kendisine). Hediyenin en iyisi kestane şekeri alıp dönmektir. Şeftalisinden bahsetmiyorum bile…Şeftali mevsiminde, mutlaka Bursa şeftalisi yenmelidir.

Uludağ kış turizmi için en önemli kayak merkezimizdir. Kayak yapmayı öğrenmek ve kış tatili yapmak için vazgeçilmez bir yer olmuştur. Camileri ve türbeleri gidip gezmek insana huzur veriyor. Bursa'ya gelip de bu güzel yerlerimizi gezmeden dönmek tam olarak Bursa'yı gezmek sayılmaz.

Doğal yapısının tarıma elverişliliği ve coğrafya bakımından konumunun yerleşime uygunluğu, Bursa ili topraklarını tarih boyunca önemli bir yerleşim merkezi yapmıştır. Çeşitli tarih dönemlerinde yöreye egemen olan halklar oyunları arkalarında önemli kültür kalıntıları bırakmışlardır.

AYŞE AFACAN SÜĞÜMLÜ

ÖLÜMSÜZLÜK YOLUNDA

Günümüz çağı bilgi teknolojilerinin hızla geliştiği, bilgiye ulaşmanın kolaylaştığı, insanlar arası mesafenin ise çok kısaldığı bir çağ. Bu çağda dünyanın en büyük kütüphanesi "google" elimizin altında. Anlamadığımız bir konuyu öğrenmek, parmaklarımızın tuşlama süresi kadar kısa. Bilgiye ulaşmak bu kadar kolayken bilgiye ve bilgi sistemlerinin ileticileri eğitimcilere de neredeyse ihtiyaç kalmayacak şeklinde düşünmek mümkün. Her ne kadar bilgiye ulaşmak kolay olsa da gençlerin yaratıcılıkları istenilen seviyede değil. Bu yüzden biz eğitimcilerin asıl görevi; bilgiyi öğrenciye doğrudan aktarmak yerine, öğrencilerimize yol gösterici olarak onların içinde bulunan yaratıcılığı ortaya çıkarmaktır.

İnsanı farklı kılan şey, yaşadıklarından etkilenerek bunları yaratıcılığıyla pekiştirmesi ve ortaya bir ürün çıkarmasıdır. Bu ürün hayatın her alanında karşımıza çıkabilir. Yaratıcılıkla yapılan her şey bizi diğerlerinden ayırdığı için yaşamımıza anlam katar. Resim yapmak, bir şarkıyı farklı bir yorumla seslendirmek, dans etmek, rol yapmak gibi örnekleri daha da arttırmak mümkün.

İşte bu ürünlerden biri de, yazı yazmaktır. "Derdi olan yazar olur" derler. Öldükten sonra bile kalabilecek eserler ortaya çıkarmaktır, yazı yazmak. İşte biz yazarları asıl heyecanlandıran da aslında bu. İnsanoğlu hep ölümsüzlüğü aramaktadır. Aslında gerçek ölümsüzlük, öldükten sonra bile yaşayacak ürünler bırakarak olur. Hayata daha farklı bakabilmek, farklı karakterlerin yerine kendini koyabilmek, kurgu yapabilmek biraz da ilham ve okuma aşkı...

Edebiyat aşk gibi aşkınlık arayışından beslenir. Aşmak bu "ben"in hudutlarını, kalıplarını, sınırlamalarını… Aşmak ve bir öte "ben"e ulaşmak, öteki ile aradaki mesafeyi eritmek ta ki "o" ve "ben" diye bir ayrım olmadığını anlayıncaya kadar… İşte biz de, çoğumuzun

hayatında ilk olan, "Geleceği Okuyan Kalemler" projesiyle, kendi sınırlarımızı aşarak "ben"in dışında yolculuklara çıkıyor, yazarlık deneyimi heyecanı yaşıyoruz.

Mevlana yaşadığımız hayatı, bir dağın eteğinde durup haykırmaya ve sonra kendi sesimizin yankısını duymaya benzetiyor. Ne söylüyorsak, ağzımızdan hangi sözler çıkıyorsa dağ er ya da geç iade ediyor. Nasıl bir enerji veriyorsak kâinata, bize misliyle dönüyor. Biz hayata emek, umut, hayal ve sevgi haykırıyoruz. Hayata sıradan bakmadığımızı göstererek ölümsüz ürünler ortaya çıkarıyoruz. En azından çabalıyoruz.

İstiyoruz ki kalemimizin mürekkebi aşk, yaratıcılık ve ilham olsun. Yazdıklarımızla önce kendimizle gurur duyalım. Sonra da en yakınımızdan en uzağımıza kadar alkışlanabilelim. Çünkü biliyoruz ki bu memlekette hepimizin asıl takdir edilmeye ihtiyacı var. Çocukluğumuzdan beri sürekli eleştiriliyor, sıradanlaştırılıyoruz. Sıra dışı, yaratıcı, çığır açan ve bir kültürü ilerleten işler yapmak için teşvik edilmek ve takdir görmek o kadar önemli ki...

Bu projeyle yazarlık deneyimi yaşayarak ölümsüzler kervanına bir adım attık. Yaratıcılığın azaldığı televizyon ve bilgisayar çağında öğrenciler yazma deneyimlerini yaşadılar ve kendilerini geliştirme fırsatı buldular. Yaptığımız işin öneminin ve değerinin farkındayız. Bütün öğrencilerimi çabalarından dolayı kutluyorum ve onlarla gurur duyuyorum. Gelecekte yazar olacak öğrencilerin ilk kitaplarına emek vermiş olmanın haklı gururunu yaşamaktayım.

KİTAP OKUMA PROJESİ

Kitap okumayı çok seviyorum. O yüzden bu projeye katıldım. Kitap okurken yeni bilgiler öğrenmek çok hoşuma gidiyor. Bu proje ilerde bana hatıra olarak kalacak. Projenin bana kattıklarını tüm tanıdıklarıma aktarmaya çalışacağım. Böyle bir projede yer aldığım için çok mutluyum.

KUZUNUN RÜYASI

Bir varmış bir yokmuş. Bir zamanlar minik bir kuzu varmış. Bu minik kuzu ailesinin izin vermemesine rağmen sık sık evden uzaklaşarak tanımadığı başka kuzularla gezip onlara güvenirmiş. Bir gün yine izin almadan, yemek aramak için evinden çıkmış. Bütün her yeri gezmiş dolaşmış. Bulduğu yiyeceklerle karnını doyurmuş. Su birikintilerinden su içmiş. Sonra da ailesinin yanına dönmüş. Karnını doyurduğu için çok mutlu ve huzurluymuş. Öğlen uykusuna yatmış. Rüyasında yabancı bir koyunun yanına geldiğini görmüş. Gel seninle gezelim diyerek onu çağırmış. Kuzu biraz düşünerek tamam demiş. Ve birlikte gezip eğlenmişler. Daha sonra koyun gel bizim eve gidelim diye söylemiş. Kuzu düşünmüş ve koyundan bir kötülük gelmez diyerek tamam demiş. Ve gitmişler. Ama koyunun fikri başkaymış. Kuzuya seni nasıl kandırdım demiş. Artık aileni göremezsin burada benimle kalacaksın demiş. Kuzu uykusundan uyanınca her şeyin bir rüya olduğunu anlamış. O günden sonra ya rüyamdaki gibi bir şey ile karşılaşırsam ne yaparım diye düşünmüş. Bir daha ailesinden izin almadan hiçbir yere gitmemiş. Tanımadığı kimselere bir daha hiç güvenmemiş.

CANIM ANNEM VE BABAM

Canım anneciğim ve babacığım sizi çok seviyorum. İyi ki benim annem ve babamsınız. Benim için çok önemlisiniz. Ben sizi bazen üzüyorum ama istemeden yapıyorum. Benim çok güzel bir ailem var. Böyle bir aileye sahip olduğum için çok mutluyum. Bana çok tatlı bir kardeş verdiniz. Kardeşimi çok seviyorum. İyi ki kardeşim var. Babamı da çok seviyorum. O bizim ihtiyaçlarımızı karşılamak için sabahtan akşama kadar çalışıyor. Bize daha iyi bir gelecek verebilmek için çabalıyor. Sizi çok seviyorum. İyi ki benim annem ve babamsınız. İkinize benim için çok önemlisiniz. Umarım büyüyünce bende sizleri üzecek şeyler yapmam. Çünkü benim ailem her şeyin en iyisini hak ediyor. Büyüyünce benimle gurur duymanızı çok istiyorum. Sizi hiç üzmeyeceğim. Mutlu edeceğim. Her zaman sizi çok seviyorum. Benim canım ailem.

GÜZEL BURSA

Bursa, Marmara Bölgesi'nde yer alan ve önemli bir konuma sahip çok güzel bir şehirdir. Bursa'da doğduğum için çok mutluyum. Bursa'da yaşamak her insan için bir ayrıcalıktır. Gölleri, denizleri, akarsuları ile zengin bir doğal güzelliğe sahiptir. Kışın ise Uludağ'a teleferikle çıkıp kayak yapmak, bembeyaz bir örtünün üzerinde kartopu oynamak çok eğlencelidir.

Bursa, doğal güzelliklerinin yanı sıra yer altı zenginlikleri, madenleri, sanayi, tarım ve hayvancılık ile de çok önemli bir geçim kaynağına sahiptir. Bursa'nın hamamları da çok ünlüdür. Kaplıcalarımızla asırlardır şifa dağıtır. Yemekleri ile de dünyaya adını duyurmuş olan Bursa; İskender kebabı, kestanesi, şeftalisi ile meşhurdur. Şehrimizin şampiyonluk elde etmiş bir futbol takımı da vardır.

Tarihçesi ile de çok eskilere dayanan Bursa'da zamanında padişahlar da yaşamıştır ve Osmanlının ilk başkenti Bursa'dır. Bir sürü yatırları, evliyaları, türbeleri vardır. Ulu camii Bursa'nın gözde yerlerinden biridir. Emir Sultan, Yeşil Türbe ve Tophane tarihi

yerleri için sayabileceğimiz en güzel yapılarındandır. Ulu çınarları ve çinileriyle de dünyaya ün salmıştır. Kapalı çarşımız da gezilmesi ve görülmesi gereken değerlerimizdendir. Bir diğer değerlerimiz ise Karagöz ve Hacivat'tır. Ulu camii'mizin yapımında da çalışmışlarıdır. Benim için Bursa vazgeçilmez bir şehirdir. Bursalı olmaktan gurur duyuyorum.

NEDEN BURADAYIM ?

Kitapları çok severim.Severek kitap okuyorum.Kitapların nasıl yazıldığını merak ediyordum.Düşüncelerimi ,hayallerimi ve yapmak istediklerimi yazmada zorlanıyorum.Bu kitap yazma kursuna katılmak istedim çünkü kitap yazmak hedeflerim arasında. Bu kursun yapılacağını duyunca çok heyecanlandım.Severek katıldığımı belirtmek isterim.Bu proje sayesinde hayal gücüm genişledi,düşüncelerim değişti.Okuma yazma hevesim daha çok arttı. Yıllar sonra bu kitap bana hatıra olarak kalacak.İleride evlendiğimde çocuklarıma gösterip bu benim ilk başarım deyip anlatacağım ve mutlu olacağım.Kitabımı çevremdekiler ve sevdiklerim okudukça kendimle gurur duyacağım.Yani güzel ve anlamlı bir anım olacak. Tabi ki annem ve babamda benimle gurur duyacak.Başarıda ilk adımımı attım inşAllah ileride de büyük başarılar başarırım.Kendi kitabımı yazarım.Kendime güveniyorum,Kendim olmayı seviyorum. Kendimi seviyorum☺ Bize bu kitap projesine katılmamı sağlayan Hasan hocama ve bunun eğitimini veren Serkan hocama sonsuz teşekkür ederim…

ASLAN BABAM VE MELEK ANNEM

Anneciğim ve babacığım sizleri çok ama çok ama çoooook seviyorum sizde beni her şeyden çok seviyor ve değer veriyorsunuz biliyorum. İyi ki benim ailemsiniz. Canım annişkom hani bana bazen kızıyorsun ya biliyorum benim iyiliğim için kızıyorsun. Çünkü her zaman sorumlu bir çocuk olmamı,derslerimi yapmamı,sınıfta öğretmenimi dinlememi hep tembihliyorsun.Benimde kızdığım kendini üzmen.Annişkom senden isteğim kendini üzmemen ve sinir olmaman.Birazda kendini düşün kendini sevindir tamam

mı?Sen zaten harika bir Annesin delisin bide yani iyi anlamda deli,tatlı eğlencelisin çok özel farklı bir Annesin başka anneler gibi değilsin.Benin her istediğimi alıyorsun yapıyorsun beni hep mutlu ediyorsun bende seni dinliyorum.Bazen benim canım sıkılıyor sen beni güldürmek,eğlendirmek için elinden geleni yapıyorsun.Beraber mutfağa bir giriyoruz,pastalar,poğaçalar,börekler yapıyoruz hamur falan karıştırıyorum ellerimle çok eğlenceli oluyor.Bazen akşamları bisiklet sürüyoruz,dışarıya çıkıyoruz çarşıya bir yerde oturup yemek yiyiyoruz oyuncaklara falan biniyoruz geziyoruz kafamıza göre takılıyoruz yani.Top oynuyoruz.Annem ben seninle çok mutluyum. Heee Annem hatırlıyor musun? Bir keresinde kültürparka gitmiştik sen semih abimle hız trenine binmiştiniz benim yaşım tutmadığı için binememiştim hem çok kızdım hem üzüldüm ama sonra ikimiz çarpışan arabalara bindik ayrı ayrı çok eğlenceli olmuştu öyle sonra kızgınlığım gitti. Parkta çoğu oyuncağa yaşım tutmadığı için binemiyorum çok kızıyorum☹keşke büyük olsaydım diyorum. Ama çocuk olmak daha güzel.Bide eski evde iken annem sen işe gidiyordun bende camda seni bekliyordum hep köşeden dönenleri hep sen zannediyordum ama sen olmayınca çok üzülüyordum. Bazen de kreşe bırakıyordun seni orda çok özlüyordum oradaki öğretmenler birisinin velisi geldi deyince hemen kapıya bakıyordum ama hiç biri sen olmuyordun.Birde ben ana okuluna ilk başladığımda senden ayrılmak hiç istemiyordum kucağına sımsıkı sarılırdım ana okulu öğretmenim zorla alıyordu beni senin kucağından ama bir süre sonra alışıyordum oyun oynamaya başlıyordum hem sen zaten beni bekliyordun birlikte eve geliyorduk.Tabi artık büyüdüm ve sen hep benim yanımdasın.Annişkom seninle çok güzel anılarımız oluyor ve daha çok olacak seniçokseviyorum canım annem ☺☺☺☺☺☺ ÖPTÜÜM

Babacığım seni çok özlüyorum çünkü sen hep çalışıyorsun. Seninle pek çok zaman geçiremiyoruz.Ben bazen iş yerine geliyorum sana yardım ediyorum acıkınca bana tost falan söylüyorsun yanında çok durunca canım sıkılıyor sonra annem beni gelip alıyor. Babacığım bana söz vermiştin karnen 5 olursa playstation dedin ve aldın beni çok mutlu ettin.Bazen beraber pes oynuyoruz.Pazar

günleri ailecek geziyoruz falan ama yinede çok beraber olamıyoruz. Babacığım senden isteğim işine biraz ara ver benimle vakit geçir çünkü ben senle de eğlenmek istiyorum.Yinede seni çook seviyorum☺ÖPTÜM…

☺BİRİCİK OĞLUNUZ ☺

BURSA'NIN GÜZELLİKLERİ

Yemyeşil Bursam.Şehirlerin en güzeli Cennet gibi doğaların var.Say say bitmez.Öncelikle botanik parkın,hayvanat bahçen,kültür park,Atatürk kent ormanı,Mudanya Trilye, Temenyeri Parkı,Uludağ'ı Milli Parkı,Merinos Parkı,gittiğim yerler bunlar aklımda kalanlar.Daha İznik Gölü,İnkaya Çınar,Ayvaini Mağarası,Gölyazı, Kocaçay Deltası,Saitabat şelalesi,Sarı alan var dağa gezisinde gitmiştik,Uludağ'a teleferikle çıkmıştık.Bursa'nın Kozahan'ı,Cumalkızık,Saltanat Kapısı,Yeşil Türbe,Tophane,Suuçtu Şelalesi,Ulubat Gölü,Irganda Köprüsü,Ulu Cami,Cumhuriyet Caddesi,Zafer Plaza,Kent Meydanı,Setbaşı keyifle alışveriş yaptığımız tarihi Kapalı Çarşı günümüzün modern alışveriş merkezleri Özdilek,Asmerkez,Anatolyum,Korupark Bursa'mızın sanayiside gelişmiştir.Özellikle otomotiv üretim merkezidir.Örneğin Fiat ,Renault,Karsan.Bursa dokuma fabrikaları özellikle havlu üretiminde söz sahibidir.Yaşanabilir şehirler arasında Dünya'da 48. Ülkemizde 1. sıradadır.Osmanlı'nın ilk başkenti olması sebebiyle Osmanlı eserlerinden çokca bulunmaktadır.Kültürel zenginliklerimizden Hacivat –Karagöz Gölge Oyunu en çok bilinendir.Bursa'nın mutfağı da zengindir.Pideli köfte,cantık,ciğer sarma,Bursa kebabı İnegöl köfte,cevizli lokum,kestane şekeri,Kemalpaşa tatlısı meşhurdur. Bursa şeftalisi, siyah inciri,kestanesi,zeytini,inciri,devece armudu da meşhur meyvelerindendir..Halk oyunları da çok meşhurdur kılıç kalkan,çiftetelli.Müzeleri:Kent Müzesi,Araba Müzesi,Tekstil Müzesi,Arkeoloji Müzesi.Bursaspor futbol takımı 2009/2010 yılındaki şampiyonluğu kazanmıştır.Bursa'nın dağları ormanları olduğu gibi denizi de vardır.Mudanya ,Gemlik ,Karacabey deniz kenarındadır.Özellikle yaz ay aylarında denize girilir sahilleri gayet

temizdir.Kış mevsiminde güzelim Uludağ'a çıkıp kayak yapmak bir harikadır.

AĞACIN HİKAYESİ

Mete adında bir çocuk varmış. O çocuk hep ders yaparken çok oyalanırmış. Günlerden bir gün Mete ders yaparken kaleminin ucunu açmış ve kurmuş. Bir kaç defa daha açmış kırmış. Bir yerden ses gelmiş, sonra sesin nerden geldiğini bulmuş. Meğer elindeki kalemden geliyormuş. Kulaklarına inanamamış. Kalem Mete'ye çok kızmış. Diyormuş ki sen bizim değerimizi bilmiyor musun? Hep beni gereksiz yere açıp açıp kırıyorsun demiş. Mete de kalemi dinlemiş, kalem hala konuşuyormuş. Biz kalemler yazmak için varız. Bizi üretirken bir dünya ağaç kesiyorlar biliyor musun? Mete hala susuyormuş. Sonra kalemde ne susuyorsun konuşsana demiş. Ne bakıyorsun bana dik dik diye seslenmiş. O an Mete haksız olduğunu anlamış ve konuşmuş. Özür dilerim bilmiyordum demiş. Sonra kalem özrünü kabul etmiş. Demiş ki bir daha ağaçların, kalemlerin değerini ve kıymetini bil. Benim yaşadıklarımı sana anlatayım mı Mete.Kalem başlamış anlatmaya.Ben kalem olmadan önce bir ağaçtım.Ne güzel gölgem vardı.Yeşil yeşil yapraklarım vardı.İnsanlar hep benim gölgemde piknik yapıp otururlardı bazıları uyurlardı. Kuşlar dallarımda barınır,yuvalar yaparlardı.Bir zaman elinde baltaları ve testereleri olan adamlar geldi.İlk başata arkadaşlarıma ve diğerlerinin gövdelerine kocaman işaretler koydular.Bir hafta sonra işaretli ağaçları kesmeye başladılar.Bir hafta sonra da benim gövdeme de işaret koydular.Bir hafta aradan sonra beni de kesip kamyona koydular.Gövdemi ufak ufak parçalara böldüler.Parçalarımı kasalara koyup beni kalem fabrikasına gönderdiler.Mete kalemin anlattıklarına çok üzülmüştü.Kaleme dedi ki öyle bir anlatıyorsun ki aynı insan gibi.Kalem sadece insanların ve hayvanların canı yanmaz ki.Biz bitkilerinde canı yanar dedi.

Kalem anlatmaya devam etti.Beni küçük parçalara ayırıp makineye soktular yuvarlak hale getirdiler .Bazılarını da köşeli yuvarlak yaptılar.Sonra benden yüzlerce kurşun kalem meydana

geldi..Sonra içimize kömür doldurdular.Ucu açılmamış kurşun kalem olduk.Bir zaman sonra kırtasiyelerde satılmaya başlandık. Sonra bir gün sen geldin para verip kırtasiyeden beni aldın.Ama beni hiç dikkatli kullanmıyorsun.İsraf ediyorsun.Şimdi her şeyi öğrendin,bana söz ver bundan sonra aldığın kalemleri tertipli ve düzenli kullanacaksın.Değerimizi,kıymetimizi bil bizi hor kullanma.

ÖYLE İŞTE

Öncelikle merhaba. Ben M.Ö. Milattan önce ve inek anlamına gelir. Bizden "Serbest Konu" yazmamız istendi. Bende yazacağım. Ama gerçekten serbest olacak. Şimdiden benim bu projeye katıldığım grubun yazacağı düşük yaş seviyesindeki hikâyeleri tahmin edebiliyorum. Mesela çok komikmiş gibi "Mahalle Kekosu" dedikleri, TÜRK gençlerinden bahsedecekler. Türk genci derken uyuşturucu kullanan "Köpek"lerden bahsetmiyorum. Her ne ise, onların yazdıkları hikâyeler onların bu hikâyeyi yazarken ki yaşlarından düşük yaşta olan kişilere hitap etmesi. Olay bu. Eğer (bence) bir kişi edebiyatçı yada yazar olacaksa onun yazdıkları yazılar onun yaş seviyesinde değil de onun yaş seviyesinin biraz üstünde olması gerekir. Yani bence. Edebiyat okumadım. Daha hiç bir şey bilmiyorum ama çocukların bu konuda şımartılmaması gerekir (bence). Biliyorum çok "bence" kullanıyorum ama bu "bence" laflarını koymazsam herkes üstüne alınacak ve önüme birçok bilimsel kanıt koyulmaya çalışacak. İşte bu bence değil. Bu gerçek. Bir daha "bence" diyorum ve siz çocuğunuz varsa bunu üstünüze aldınız bile. "Çocuklara destek olun, onu övün!" demek onun her yaptığını tebrik edin demek değil. Eğer çocuğunuzun yaptığı bir şeyi beğenmediyseniz (resim, yazı vb.) onu küçük yaşta belli edin. Sonra çocuğunuz büyüyor, sizden bazen daha iyi şeyler yapmaya, bazen size hafiften dokunan şeyler yapmaya başlıyor, bu sizin zorunuza gidiyor, siz bunları beğenmiyorsunuz, egonuz tavan yapıyor (siz farkında olmadan), patron nedense çocuk büyüdüğünde siz oluyorsunuz, sonra çocuğun morali bozuluyor, hiçbir şey yapası gelmiyor, siz de onla ilgilenmek istemiyorsunuz, çocuk her şeyi anlayabilmeye başlıyor, sizi eleştirebilecek seviyeye geliyor, siz gene patronluğunuzu ortaya çıkarmaya başlıyorsunuz, karşınızdakinin de insan olduğunu unutuyorsunuz, çocuğunuza

ders çalış diyorsunuz, çocuğunuz baskınız sayesinde ders çalışıyor ama baskı yüzünden somurtuyor, mutlu değil, siz mutlusunuz, egonuz tatmin olmuş, çocuğunuza istediğinizi yaptırmışsınız, herkes mutlu sanıyorsunuz, sonra çocuğunuza niye somurttuğunu soruyorsunuz, her şeyi olduğundan bahsediyorsunuz, derslerinin de iyi olduğundan bahsediyorsunuz, seni mutsuz eden ne diye soruyorsunuz, doğru düzgün bir cevap alamıyorsunuz. Sizin bu egolu tavırlarınız çocuğunuzun iyice canını sıkıyor ve sizin bundan haberiniz yok, çocuğunuz bunu gelecek nesile aktarmak üzere depoluyor ve sizin ona yaptığınızın aynısını çocuğuna yapıyor. SİZ BUNU YAPTIĞINIZI FARK ETMESENİZDE! Eğer çocuğunuzu övmezseniz şöyle oluyor; çocuk elindekinin kötü olduğunu anlıyor size daha iyisini getirmeye çalışıyor, size bunu beğendirtmek istiyor, elinden gelenin daha fazlasını yapmaya çalışıyor, sizin seviyenize yaklaşmaya çalışıyor, kendi seviyesini de geliştiriyor ve sizde bunu çocuğunuzda gözlemliyorsunuz, bu alışkanlık çocuğunuza geçmiş oluyor, sürekli kendini daha fazla geliştirmeye çalışıyor, en iyisi olmaya çalışıyor, sizde bundan kıvanç duyuyorsunuz, çocuğunuzda üstünde hiçbir baskı olmadığı için kendini mutlu hissediyor, kendini yükseklerde görüyor, sizinle iyi geçiniyor ve istediği şeyleri başarıyor, artık kendisinden üstün kişilere hitap edebiliyor. İşte o zaman sizde gerçekten mutlu oluyorsunuz. SİZ BUNU FARK ETMESENİZDE! Bu dediklerimi anlayacak benim yaşımdan küçük birileri olabileceğini sanmıyorum. Ben 8. sınıfa gidiyorum. Umarım bu söylediklerim birilerine yardımcı olur ama iş işten geçmemişse…

SEVGİLİ ANNE VE BABAM

Tamam, hayatımın %90'ında canımı sıkabilirsiniz. Normalde bu can sıkma olayı %50'lerde falandır (bana göre). Bu yüzde ne kadar büyük ise siz o kadar çocuğunuzla ilgileniyorsunuz demektir. Çok fazla bir şey yazmak istemiyorum. Bu yüzdeyi çok yüksek tuttuğunuz için size teşekkür ederim. Sizinde dediğiniz gibi belki biraz geç anlayacağım ama önemli olan anlamak. %90 biraz fazla değimli. Biraz düşürsek…

BURSA

Herkese uzaktan çok boşmuş gibi görünen, sadece tarihi yapıtları ile ün kazanmış gibi düşünülen Bursa'nın, diğer şehirlere kıyasla oldukça dolu ve manevi bir önemi olduğunu görüyor ve yaşıyorum.

Tamam, bekli İstanbul kadar nüfusu ve Ankara kadar genişliği olmasa da, kimse Bursa'da ileri derecede hizmet olduğunu tam kavrayabilmiş değil. İstanbul otobüsleriyle Bursa'nın otobüsünü karşılaştırdınız mı? Bursa'nın kalabalık otobüsü İstanbul'un rahat otobüsüdür. Neyse ki Bursa'nın rahat otobüsünü İstanbul'da bulamazsınız.

Diyeceksiniz her şey otobüs mü? Bursa'nın raylı sistemleriyle (tren, tramvay, İpek Bö. vb.) Bursa'nın neredeyse tamamına ulaşabilirsiniz. Tamam, bu İstanbul'da da böyle ama rahatlık bakımından Bursa yine İstanbul'u solluyor.

Diyeceksiniz her şey ulaşım mı? Bursa'daki alt yapıdan bahsedelim. Bursa'nın çeşme suyu içilebilinecek kadar temizdir (Bursa'nın belirli bölgelerinde "Bursa'da Su Çeşmeden İçilir" sloganını görebilirsiniz). Tabii içip içmemek size kalmış. İnternet hızından bahsedelim; Bursa'da 300 Mbit internet hızı vardır. Bu demek olur ki 1080 p kalitede aynı anda 6 tane video izleye bilirsiniz. Saniyede 30 Mb indirme hızına sahipsiniz. Bu çok yüksek bir hızdır. İstanbul bu konuda daha iyi olabilir ama Bursa'daki internet hızı da oldukça yeterlidir.

Birazda manevi değerlerden bahsedelim. Bursa'nın Heykel'ini hiçbir yerde bulamazsınız. Onlarca dükkân, Ulucami, Tophane. Etraftaki şadırvanlar, birçok süsleme, kurulan pazarlar, alışveriş merkezleri, dar sokaklar, bazı evlerin önünde yemek bekleyen kediler, Bursaspor taraftarı, sokaklardaki çocuk sesleri, özenle saymadığın sürece kaç tane olduğunu kestiremediğin hastaneler, yüzlerce market, adını büfe koyan otobüs kartı bolum noktaları, otobüslerde vatandaşlarla konuşan ressamlar (çok nadir), maalesef ki herkesin alıştığı genelde kışın ortaya çıkan pis hava. Kış demişken, çok sert geçen kış ve yaz. Bir uzman Bursa'nın nemiyle ilgili bir şey

demişti "Bursa'nın nemi yüzünden, Bursa'da üşüdüğünüz kadar Erzurum'da üşüyemezsiniz." diye. İşte Bursa bunlardan ibarettir. Bursa'nın yemekleri; onları da ben anlatmayım, siz bir zahmet gelip görün.

ANNE BABAYA MEKTUP

Canım annem ve babama;

Sizleri çok seviyorum sizler benim canlarımsınız, sizler beni büyüttünüz, bu yaşıma kadar getirdiniz. Siz benim yemeğimi yedirdiniz ve bunun gibi ihtiyaçlarımı her zaman siz karşıladınız bunun için size çok teşekkür ederim.

Canım annem sen bana her zaman baktın, yedirdin, içirdin, uyuttun seni çok çok çok çok çok çok dünyalara laflara sığmayacak kadar çok seviyorum annecim.

Canım babam, sen bizim için her zaman çalıştın, yoruldun, emek harcadın, bizi büyüttün seni çok çok çok çok çok çok dünyalara, kelimelere sığmayacak kadar çok seviyorum babacım.

SİZİ ÇOK SEVEN KIZINIZ BERRA

BURSA'YLA İLGİLİ YAZI

Bursa'nın Özellikleri

Bursa çok güzel bir şehirdir. Bursa'yı çok seviyorum. Bursa'nın en çok kestanesi meşhurdur. Bursa'ya turistler tarihi yerlerimizi, doğal mekanlarımızı görmeye geliyorlar. Bursa da birsürü tarihi yerler vardır. Ulucami, Yeşil Türbe, bunlara örnek olarak gösterilebilir.

Bursa'nın Tarihi Yerleri (Tarihi Mekanları)

1-Atatürk Kongre ve Kültür Merkezi

2-Kırgızlar Türbesi

3-Geruş Sinagogu

4-Bursa Koza Han

5-İznik Ayasofya Müzesi

6-Muradiye Külliyesi

7-Üftade Cami

8-İznik Kalesi

9-Mudanya Zeytinbağı Taş Mektep

10-Bursa Yeşil Cami

BU PROJEDE NEDEN VARIZ

Ben bu projeye kitap okumayı sevdiğim için ve kitap yazmayı çok merak ettiğim için katıldım. Bu projeye katıldığım için kendimi çok şanslı ve mutlu hissediyorum. Bu projede çok eğlenceli şeyler yapacağımızı düşünüyorum. Kitap yazmanın çok eğlenceli olduğunu düşünüyorum, kitap fuarını sabırsızlıkla bekliyorum.

BULUT VE GÜNEŞIN ARKADAŞLARI

Bir sabah güneş uyuya kalmış, insanlar ona bakıyorlarmış. Bulut gelince;

-Hey güneş! Ne yapıyorsun? İnsanlar senin açmanı bekliyorlar haydi kalksana.

Güneş:

-Bir dakika daha uyusam ne olur?

Bulut:

-Bir dakika daha uyursan insanlar işlerine çocuklar okullarına geç kalırlar.

Güneş :

-Banane insanlardan kalkmazlarsa kalmasınlar .

Güneş:

-Benim uykum daha kıymetli.

Bunu duyan bulut çok üzülüyor ve gökyüzünde yeni bir güneş aramaya başlıyor.İlk önce

ay dedeye gidiyor ,ay dedeye olanları anlatıyor ve ay dede ona yeni bir güneş bul ! Diyor.

Bulut:

-Merhaba dünya nasılsın ?

Dünya:

-İyiyim bulut kardeş sen nasılsın?

Bulut:

-Ben çok iyi değilim.

Dünya:

-Neden ? Bulut kardeş .

Bulut:

-Güneş insanlara o güzel parıltısını göstermiyor uyuyor.

Dünya:

- Benim bir tane güneş arkadaşım var . Artık o insanların güneşi olabilir.

Bulut:

-Tamam olur.

Dünya:

-Hadi güneşi çağırmaya gidelim.

Bulut:

-Hadi gidelim .

2. güneşi buldular ve güneşin yanına gittiler.2. güneş bu teklifi

seve seve kabul etti.1. güneş bu teklife izin vermedi ama her zaman uyuduğu için artık hiç kimse onu sevmiyordu buna insanlar da dahildi . Bu yüzden artık 2. güneş insanların güneşi oldu.Ve güneş sadece uyumak değil artık insanlara da karşılı saygılı oldu.

CANIM ANNEM VE BABAM

Sizi çok seviyorum siz benim anne ve babamsınız siz beni büyüttünüz ben sizi çok seviyorum sizinde beni sevdiğinizi biliyorum siz bana hep baktınız yemediniz yedirdiniz ,içmediniz içirdiniz bu yüzden size ne yapsam azdır.Sizin hakkınızı nasıl ödeyeceğimi bilemiyorum. size olan sevgimi satırlara sığdıramıyorum.siz benim hep yanımda olun her anımı sizinle geçirmek istiyorum canım annem ve babam.

CANIM ANNEM

Canım annem seni çok seviyorum . Ben ateşlendim sen yanımdaydın,ben altıma yaptım sen temizledin , ben acıktım sen yedirdin ben sevdim sen daha çok sevdin ama hiç bıkmadın usanmadın annem ben senin hakkını ödeyemem seni çok seven kızın ...

CANIM BABAM

Canım babam seni çok seviyorum annem beni yedirdi ,içirdi sen uyuttun ayağında salladın beni sabahın köründe kalktın ben ve kardeşlerim için işe gittin sırf bizi geçindirmek için çok çalıştın sen olmasan biz ne yapardık seni çok seven kızın...

NEDEN BURADAYIM?

Ben bu projede kitap nasıl yazılır onu öğrenmek için varım. Kitapları okuyoruz ama biraz da kitap yazalım . kitap yazmak umarım güzel birşeydir umarım bu projede bunu anlarım daha bunun çok işi var . Belki büyüğünce yazar bile olabiliriz . GELECEĞİ OKUYAN KALEMLER umarım güzel bir kitap olur .Bu projede olduğum için çok mutluyum.

BURSA'NIN GÜZELLİKLERİ

Bursa olağan üstü bir şehir Türkiye nin en kalabalık şehirlerinden biri . Herşeyiyle çok meşhur özellikle kestanesi ayrıca o gökkuşağının Tophaneden görünüşü harikadır turistler neden bu güzel şehre geliyor sanıyorsunuz.İşte bu güzellikler için bursa yazılarak anlatılamayacak kadar güzel bir şehirdir. Seni çok seviyorum Bursa .

GÖKKUŞAĞI

Göklerde süzülen
Ölümsüz renkler
Karman çorman görünsede
Kat kat bir pasta
Uçan kuşlar çarparsa
Şaşırırlar onlarda
Aşık olunmaz mı bu renklere
Ğ harfi gibi yumuşacıksın
Işık gibi parlak gökkuşağı

KAR YAĞINCA

Bir sabah kar yağıyordu.Tüm çocuklar dışarıda yıldız yapmaya çalışıyorlardı.Bazıları yapmaya çalışıyor,bazıları ise kar topu savaşı yapıyorlardı.Bazı anneler kızıyor,bazıları çocuklarıyla birlikte oynuyorlardı.Aniden fırtına olmaya başladı.Hava çok soğudu. Anneler çocuklarını eve çağırıyor,bazıları soba yakmaya çalışıyordu. Bir çocuk eve üzüle üzüle gidiyordu.Hatta ağlıyordu diyebiliriz. Birkaç saat geçti.Yatsı ezanı okundu.Ağlayan çocuk hava durumu izliyordu.Yarın havanın güneşli olduğunu öğrendi ve yatağa koştu. Camdan yıldızlara baktı ve "Allah'ım inşallah güneş çıkmaz." Dedi.

BURSA

Bursa deyince aklıma;yeşillikler,doğası geliyor.Ekonomi,iş bulma,yaşama gibi alanlarda çok ünlüdür.Önceden Bursa Ülkemizin başkenti diye biliyorum.Bir sürü tarihi güzelliği vardır.Ulucami,Yeşil Türbe,Emir Sultan,Hacivat ve Karagöz gibi bir çok tarihi güzelliği vardır.Bursa'nın şeftalisi ünlüdür.Çok tatlıdır Bursa'nın şeftalileri.Hep Bursa'nın çıkışında şeftali satarlar.Bursa birde Marmara Bölgesi'ndedir. Yalova,Bilecik gibi komşu illeri de vardır.Nüfusu kalabalık olan bir ilimizdir.Osmangazi Bursa'yı fetheden insandır.Bu yüzden Bursa yücelmiştir.Bursa'nın bazı dağları vardır.Uludağ çok ünlü bir dağdır. Kışın orada kayak yapmak çok eğlencelidir.Bursa'nın birde ekmek fabrikası vardır.Adı da "BESAŞ"dır.Açılımı ise "Bursa Ekmek Anonim Şirketi"dir.İnsanların eline değmeden yapılır.Daha da öncelerde Bursa çok kullanılmıştır.Bir çok müzeleri,tarihi mekanları vardır. Bursa Türkiye'nin önemli bir ilidir.İnsanlar Bursa'yı severler.Bursa'nın kendisine özel gezme yerleri vardır.Ulucamii gibi. Ulucamii'de bir sürü turist vardır.Japonlar,Çinliler,Amerikalılar,Araplar,Almanlar

ve bir sürü turist gelir.Bursa'nın iskender kebabı vardır.İskender kebap,etten olur.Ve tüm türkler bunu sever.Kısaca Bursa çok güzel bir ildir.

Sevgili Babam:

Merhaba baba,sana şu an mektup yazıyorum.Sen evimize para getirirsin.Bizim her istediğimizi alırsın. Her ay bize kıyafetler alırsın. Sen bizim canımızsın.

Sevgili Annem:

Merhaba Anne,şu an sana mektup yazıyorum.Sen babamın getirdiği parayla,bize yemek yaparsın.Derslerimize yardım edersin. Babam ve Annem sizi çok seviyorum

Oğlunuz Yiğithan

BURSA

Bursa deyince aklıma, mahallem gelir. Bursa'nın şeftalisi meşhurdur. Bursa'nın iskender kebabı meşhurdur. Yeşilliği meşhurdur. Mesela ben mahallemi çok severim. Kent Meydanı meşhurdur. Bursa'nın kestane şekeri meşhurdur. Önce Bursa ülkemizin başkentidir. Ulucami, Yeşil Türbe vardır. Dağ olarakta Uludağ vardır. Teleferik vardır. Bir sürü turist gelir.

ARKADAŞ SEVGİSİ

İki arkadaş varmış. Birisinin adı Zeynep, diğerinin de Zeliha'ymış. Zeynep arkadaşlarına çok kötü davranırmış. Ama Zeliha tam tersiymiş. Arkadaşlarına çok güzel davranırmış. Bir gün Zeliha Zeynep'in yanına gelmiş demiş ki:

-Zeynep, kimse senle arkadaş olmak istemiyor. Çünkü sen herkese kötü davranıyorsun. Ama sadece ben senle oynuyorum. Bak herkes beni oyununa almak istiyor, ama seni istemiyorlar. Bir sürü arkadaşının olmasını istiyorsan arkadaşlarına güzel davran. demiş.

Zeynep arkadaşlarına güzel davranmaya başlamış ve hep birlikte oynamışlar.

CANIM ANNEM;

Anne seni çok seviyorum. Canım annem. Sen bizi doğurdun, büyüttün besledin. Bizim için her şeyi yaptın. Evde kirli çamaşırlarımızı yıkarsın. Evimizi temizlersin. Bütün gün bizim için çalışırsın. Sen bizim için yemekler yaparsın.

BERAT KÜÇÜK

BU PROJEDE NEDEN VARIM ?

Kitap okumayı sevdiğim ve bu konuda kendimi geliştirmek istediğim için geliyorum.

ANNEME VE BABAMA MEKTUP

Sevgili annem ve babam

Anne seni çok seviyorum. Akşam uyuduğum zaman yanağıma öpücük kondurduğunda bütün günler benim oluyor. Okuldan eve gelince seni gördüğüm gibi içim rahatlıyor ve çok mutlu oluyorum. Her istediğimi almasanız bile ben ikinizi de çok seviyorum. Siz zaten benim birtanemsiniz. Baba senin ile çok gezdik, çok iş yaptık mesela boya yaptık, tamir yaptık, çay içmeye gittik. Seninle ve annemle birlikteyken çok mutlu oluyorum. Ailece gezerken çok yerlere gidip yeni şeyler keşfediyoruz. Siz farkettirmeden mutlu olsanız bile ben fark ediyorum. Siz benimle iyi vakit geçirmek için hep geziyoruz. Biz çok mutlu bir aileyiz.

YEŞİL BURSA

Bursa yeşil bir şehirdir. Bunun nedeni ise şehir içindeki parklar, bahçeler, yol kenarlarındaki ağaçlar ve fazlaca piknik alanının olmasıdır. Bursa dört mevsimide yaşar. Kışın çok fazla kar yağmasada arabaların üstündeki karlarla oynarız. Yazın ise denize, göle gireriz. İlkbaharda piknik yapmaya gideriz. Sonbahar ise yağmurlu ve yapraklı geçe hatta yağmurlu havada saçlarımız uzasın diye sokağa çıkarız. Bursa her özelliği bakımından çok güzeldir. Büyük alışveriş merkezleri vardır. Çok zengin olduğu yerlerde büyük binalar, havuzlu

villalar vardır. Ama burada yaşayan çocuklar bence şanssızdır. Çünkü sokağa çıkıp geç saatlere kadar oynayamazlar, sokakta istedikleri kadar bağıramazlar. İki ve üç katlı evlerin olduğu sokaklarda yaşayan çocuklar ise şanslıdır. Çünkü istedikleri kadar bağırıp oynayabilirler. Bursa'nın çok fazla müzesi vardır. Bunlar; Kent müzesi, Karagöz ve Hacivat müzesi, Atatürk evi gibi. Hatta geçen yıl müzeleri sınıfça ziyaret ettik. Benim en çok ilgimi çeken Karagöz ve Hacivat müzesi olmuştu. Oradaki kuklalar hem çok güzel hemde çok komikti. Atatürk evi müzesine gittiğimizde ise çok duygulandım. Çünkü Atamızın yattığı yatağı, çalışma odasını, misafirleri için hazırlattığı büyük yemek masasını gördük. Bence şehrimiz çok şanslı. Çünkü Atamızın az da olsa yaşadığı bir eve sahip. Birde çok yüksek ve soğuk olan Uludağımız var. Oraya hem araba ile hemde teleferik ile gidiliyor. Bizde geçen yıl dağ yürüyüşü gerçekleştirdik. Çok eğlenceli ve çok yorucuydu. Bursamızın çok eski tarihi olan köyü var. O köyün adı Cumalıkızık. Henüz oraya gidemedim. Ama oranın çok eski , tarihi evleri olduğu söyleniyor. Bursa'nın yemeklerine gelirsek bunlar; İskender, baklava, pideli köfte, kestane şekeri, Kemalpaşa tatlısı içecek olarak milli içeceğimiz ayran ve şalgamdır. Bursa mevsim, tarih, yemek bakımından çok güzel bir şehir. Bu yüzden Bursa'da yaşamayı çok seviyorum ve kendimi şanslı hissediyorum.

KARDAN ADAM VE YILDIZ

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir çocuk varmış. O çocuğun yaşadığı yere kar yağmış. O çocuğun adı Emre imiş. Emre sabah kalkıp camdan baktığında birde ne görsün. Kar yağıyormuş. Hemen yemeğini yiyerek dışarı çıkmış. Kardan adan yapmış. Gece olunca kardan adam bir tane yıldızla tanışmış. Sabah olmuş. Emre sabah kalkınca camdan kardan adamına tam bakacakken birde ne görsün güneş çıkıp kardan adamını eritmiş. Emre çok üzülmüş. Ama ertesi gün tekrar çok az kar yağmış. Çok mutlu olmuş. Tekrar kardan adam yapmış. Ama yine erimiş sonra kuzey kıbrıs'a taşınmışlar. Orada çok mutlu yaşamış.

BU PROJEDE NEDEN VARIM?

Geleceği Okuyan Kalemler Projesine kendi isteğimle katıldım. Bu projede kitap okumanın yararlarını,hikaye yazmayı,hikaye oluşturmayı,kendi resmimizi, kendi şiirlerimizi yazmayı ve daha bir çok şeyi öğrenmek için gidiyorum.

ADA'NIN MACERASI

Bir gün Ada uyanmış.Üstünü değiştirip aşağıya inmiş.Annesi ve babası: Sana bir sürprizimiz var demişler.Ada'nın gözlerini kapatıp dışarıya çıkartmışlar. Ada gözlerini açtığında bisikleti gördü ve çok sevindi.Annesinden izin alıp bisikletiyle parka gitti.Parkta otururken garip sesler duyuyordu.Bir baktıki bir peri bir dev ile kavga ediyordu. Ada'da ne oluyor burda diye sordu.Dev sen karışma dedi ve Ada'ya sopa fırlattı. Ada'ya birşey olmadı.Çünkü peri baloncuk yapıp Ada'yı korudu.Dev bunu görünce periye yöneldi. Ada bir sopa alıp devin kafasına fırlattı.Dev kızıp evine döndü.Ada'da periyi alıp evine götürdü.

Annesi ve babası periyi görünce çok şaşırdı.Peri uyanınca Ada adın ne diye sordu. Peri adım Eylül dedi. Ada Eylül'e yukarı odama çıkalım mı?diye sordu.Eylül evet deyince yukarı çıktılar. Eylül Ada'ya okuduğu okulu gösterdi. Ada bu okula gitmek istedi. Anne ve babasından izin alınca hemen bavulunu hazırladı.Eylül Ada'yı da yanına aldı. Hep beraber okula gittiler.Okulda Damla Hanım ile tanıştılar.Damla Hanım müdür yardımcısıydı ve Yağmur Hanım da müdürdür. Gittiklerinde Damla Hanım isimleri yazıyordu Ada ve Eylül'de isimlerini yazdırdı.

Herkes odasına gitti.Ada odasındakilerle tanıştı. Duru,Yaprak, Bahar ve Nehir oda arkadaşlarıydı. Eylül hello deyince Ada şaşırdı.

Eylül Ada'ya eski zamanları anlattı. Ada derslerde gösterdiği başarı ile peri olmayı haketti. Bunu gören arkadaşları çok mutlu oldular.

SEVGİLİ ANNECİĞİM VE BABACIĞIM;

Anneciğim seni çok seviyorum.Bizim için hergün ordan oraya koşturuyorsun.

Çok yoruluyorsun.Sen bizim geleceğimiz ve iyi bir okula gidebilmemiz için çalışıyorsun.

Bazen birbirimizi üzdüğümüz anlar olabiliyor ama seni her zaman çok seviyorum.

Anne sen bizim için çok değerlisin.

Babacığım seni çok seviyorum.Her gün bizim için çalışıp para kazanmaya gidiyorsun.

Ailemizden de hiç bir şeyi eksik etmiyorsun.Bizim ihtiyaçlarımızı her zaman karşılıyorsun.

Ailecek bizleri her yere götürüyor ve bizleri mutlu ediyorsun. Bazen birbirimizi üzdüğümüz

anlar olabiliyor ama seni her zaman çok seviyorum.Çünkü sen bizim en önemli parçamız ve

liderimizsin.

Sizi ayrıca kardeşimi de çok seviyorum biz mutlu çekirdek bir aileyiz.

BURSA'YI SEVİYORUM

Bursa eşsiz güzelliklerle doludur.Mesela şelaleleri İkiz Şelaleler ve Seidabat Şelalesi

gibi daha bir çok şelalesi vardır.Bu şelalelerin suyu zengindir. Ormanlarıda çok güzeldir.

İçinde kamp yapılır.Babamla bir kere kamp yapmaya gittik. Oradaki temiz hava,çeşitli

mantarlar ve ağaçlar hepsi güzeldir.

Kültürümüzde önemlidir mesela camilerimiz(Ulu Cami,Yeşil Cami gibi) Müzeleri(Atatürk Müzesi,Hacivat ve Karagöz Müzesi gibi)buralarda eski zamandan kalma tarihsel kitaplar,dergiler,gazeteler,fotoğraf ve bir çok eşya sergilenir. Alışveriş merkezleri(Korupark,KentMeydanı,Anatolium gibi)gezmeye yerler vardır. Bursa'nın yemekleri,tatlıları ve içecekleri de meşhurdur.Mesela cantığı,çorbası ve kebapları (İskender kebabı), tatlıları(Kemalpaşa tatlısı ve kestane şekeri), içecekleri(suyu,ayranı,limonatası). Bursa'da kestane şekeri çooooook meşhurdur. Bursa'nın meyvaları incir, şeftali, ahududu, çilek, deveci armut ve kiraz gibi meyvaları da bulunmaktadır.Sebzeleri pırasa, fasulye, soğan, patates, lahana, marul, domates, maydanoz gibi çeşitleri vardır. Çeşitli çiçeklerimiz kasımpatı, sümbül, gül, lale, çiğdem, papatya ve kekik gibidir. Bursa'da Uludağ çok yüksektir. Oraya teleferik adlı bir ulaşım aracıyla gidebiliriz. Orada kış günleri o kadar soğuk olurki neredeyse insan hasta olur. Bursa'nın ulaşım araçları otobüs, metro, taksi, minibüs, ipek böceği ve tranvaydır.

Bu güzel ülkemde ve bu güzel şehrimin özellikleriyle yaşamaktan çok mutluyum.

KİTAP PROJESİNE KATILMAMIN NEDENLERİ

-Sözlü olarak anlatamadığımı yazılı olarak anlatmak için

-Ailemin ve akrabalarımın benim düşüncelerimi anlaması için

-Kendimi daha iyi anlatan ve insanlarında anlayabilmesi için çaba sarf eden bir birey olmak için

-İyi bir okur olduğum için bu projeye katılmak istedim

-Hayal dünyamı zenginleştirmek için bu projede bulundum

-Yazarak daha da kendimi geliştiren bir birey olmak için

-Gelecekte insanlara güzel bir faydamın olması için

-İnsanları daha çok kitap okumaya teşvik etmek için

-Benden sonra bu projeye katılacaklara örnek olmak için

JACK'IN HAYALLERİ

Bir zamanlar Jack adında bir çocuk varmış, çocuk kar yağması için her şey yaparmış. Bir sabah yatağından kalkıp internette gördüğü kar dansını yapmaya başlamış. Sabahtan akşama kadar kar dansını yapmış ama hiçbir şey olmamış. Jack hayal kırıklığına uğrayıp kar dansını yapmayı bırakmış. Annesinin yanına gidip sormuş "anne sabahtan beri kar dansını yapıyorum ama olmadı" demiş. Annesi; 'olmasa bile denemekten asla vazgeçme, denemenin insana bir zararı yoktur' demiş. Jack sonra yatağına gidip yatmış. Rüyasında kar yağdığını görmüş karda çıkıp oynuyormuş tam o sırada annesi onu kaldırıp yemek saati geldi demiş. Jack hemen cama fırlamış, kar yağdığını görmüş sevinç ile annesine '' anne bak dışarıda kar yağıyor dileklerim ve yaptığım kar dansı işe yaradı" demiş. Kahvaltısını yapıp

hemen dışarı koşmuş hemen kardan adam yapmaya başlamış. Bütün gün karda oynamış, annesi " içeri gir" deyince hemen içeri girmiş. Ve yatağına yatmış ve mutluluk içinde uykuya dalmış. Sabah kalktığında güneşin çıkıp kardan adamının eridiğini görünce çok üzülmüş. Gözlerini kapatıp açtığında yıldız yağdığını görmüş gözlerine inanamamış yıldız güneşi kesiyormuş ve kar erimiyormuş. Ardından kardan adamın canlandığını görünce ağzı açık kalmış napacağını bilemeyip hemen yanına gitmiş kardan adam ona " her soğuk ve karanlık günlerin ardından güneşin doğacağını " söylemiş ve bunun üzerine Jack onun bu sözlerinden çok güzel bir ders olarak evine doğru ilermeye başlamış.

SEVGİLİ ANNE VE BABACIĞIM;

Öncelikle sizlere sözlü olarak anlatamadığımı yazıya dökmek istedim. Siz beni bu zamana kadar büyüttünüz ben uyumadım sizde uyumadınız ben hasta oldum iyileşmem için her şey yaptınız ben etrafı kırdım sizi üzdüm ama siz beni üzmediniz, ben hata yaptım siz 'olur böyle şeyler' dediniz. Kısacası ben ne yaparsam yapayım siz affettiniz. Bunlarla da kalmadı bana doğruyu yanlışı öğrettiniz, bana terbiye verdiniz benim için her durumda her zorluğa katlandınız ben sizin bu emekleriniz için çok teşekkür ederim ne yapsam ödeyemem hakkınızı, ama bende çok çalışıp sizin emeklerinizi boşa çıkarmayacağım. Her durumda bende sizin istediğiniz hayırlı bir çocuk olmaya çalışacağım.

Sevgilerinizle Oğlunuz Alper

GÜZEL ŞEHRİM

Bursam, bu şehirde ki yaşayan herkese göre farklıdır. Acaba bursa nedir ? Herkese göre farklı olan bursa acaba neyi ifade eder. Bana göre bursa sadece içinde yaşadığım şehir değil yuvam benim evimdir. Örneğin; ünlü yemeklerimizden biri olan kebap nasıl ünlü oldu nasıl bulundu hiç düşündünüz mü bursa'nın içinde yaşıyoruz ama ne diye hiç araştırdınız mı? Sonuçta bu şehirde yaşıyoruz örneğin ben eskiden bursayı içinde yaşadığımız bir şehir diye görürken şuan yanı büyüdükçe değişti, benim memleketim haline geldi biraz daha büyüdükçe ünlü yemekleri ve ünlü şeylerini araştırmaya başladım bazende içimden düşünüyorum ama doğrumu yanlış mı bulamıyorum acaba büyüklerde benim gibi düşünüyor mu ? Örneğin bir sürü ünlü yeri var hiç gittinizmi ? benim düşüncemle işte bursa'yı kısaca özetliyeyim. Bursa ünlü güzel yerleri olan güzel yemekleri olan yaşanabilir güzel bir şehirdir, yemyeşil doğasıyla içinde bulundugumuz temiz havasıyla gölleriyle denizleriyle bütün doğa guzelliklerini içinde barındıran bir şehirdir. Kestane bursa'nın en ünlü yiyeceklerindendir. Bursada yaşayan çoğunlukla herkesin sevdiği beğenerek yediği bir yiyecekdir. Bunun yanında kış aylarında soba üzerinde kestane yapmaları çok meşhurdur Bursalıların. Ve kestanenin şekeride vardır ben ikisinide çok severim. En ünlü meyvesi olarak şeftali, incirdir. Yemekler olarak bursamız İskender kebabıyla meşhurdur. Ben bursanın kebabını çok severim diğer ünlü yemekleride vardır ama bana göre en ünlü ve en güzel yemeği budur. Bunun haricinde tarihsel ve doğal güzellikleri saymakla bitmez, ama ben size sevdiğim ve ünlü yerlerinden biraz bahsedeceğim. Herkesin kış aylarında eğlenmek kaymak için gittiği Uludağdır. Her türlü faliyetin hiçbir dönemde bitmediği yerdir orası telefirik yaz aylarında sıcaktan bunalıp serinlemek içinde gittiğimiz bir yerdir Uludağ. Köy kahvaltılarının çok meşhur olduğu

cumalıkızık vardır bursa'ya gelen herkesin gidip gezmesi gereken yerlerdir. En önemli tarihi yapılarından biri olan Ulu Camı ve bir çok sayıda olan türbeleridir. Gerçekten çok önemli olup tarihin eski donemlerine dayanan bir çok gezilmesi ve görülmesi gereken yeri vardır Bursa'mın. Kısacası benim tavsiyemle mutlaka gelip gezinilmesi gereken yerdir Bursa.

NEDEN BURDAYIM?

Kitap okumayı seviyorum ve bu yüzden bu projeye katıldım. Kitap okuyarak zaman geçirmek daha güzel geliyor.Yazı yazmayı da seviyorum hem de bu sayede daha sık kitap okuyacağıma inanıyorum. Kitap okumayı sevmeyenler daha çok bu sayede sevecek. Okuduğum kitapların özetini çıkararak kitapların çoğu aklımda kalıyor.Bu sayede tekrar okumaya gerek kalmıyor. Bana kitap okumak bir hobi gibidir.Ben yıllar sonra bu kitap hatıralarımdan biri olacak.

SEVGİLİ ANNEM:

Annelerimiz bizi büyütene kadar büyük bir çaba sarf etti. Hasta olduğumuz da gece boyu yanımız da bekledi. Geceleri üstümüz açıldığın da geldi kapattı. Ailemiz bir tek bunları değil daha bir çok zahmete katlanmıştır. Çünkü bizi iyi bir insan olarak yetiştirebilmek için biz de annemiz babamız kısaca ailemiz için iyi bir evlat olmalıyız. Biz ilk önce iyi bir evlat olmamız için okumamız yani bir meslek sahibi olmamız gerekir . Bunun için derslerimize çalışmamız gerekir. Annem çalışıyor bu yüzden özlüyorum. İşten gelince ben okula gidiyorum akşamları da yemek yaptığı için pek fazla zaman geçiremiyoruz. Koşuya da gittim için yarışlarda pek fazla yanım da olmasa da ben koşu yarışın da ikinci olabiliyorum. Annem için derslerime çok çalışıyorum. Çünkü annem benim tek okumamı istiyor ben de onu çok sevdiğim için sınavlara daha iyi hazırlanıyorum.Bence anne ve aile sevgisi vazgeçilmez bir duygudur. Ben de o duyguyu hep içim de yaşıyorum.Annemize çok borçluyuz kısaca annelerin hakkı ödenmez.

BURSA

Bursa da tarihi eserleri ve doğal güzellikleri ile vazgeçilmez şehirlerindendir.Bursanın vazgeçilmez doğal güzelliklerinden Uludağ herkesin ilgisini çekmiştir, Bursa güzel ve kalabalık bir şehirdir.Bursa:

-ULUDAĞ

-YEŞİL TÜRBE

Bu ikisi çok ilgi çekmektedir. Bursa Marmara Bölgesinin en kalabalık şehri İSTANBUL ondan sonra ise BURSA vardır kısaca nüfus yoğunluğu vardır .

Bursa da kültür park ve merinosta çok ilgi çeker.Bursa da ULUDAĞ da özel günler yılbaşı geceleri çok sevilir. Çünkü orada kar yağdığı için daha fazla ilgi çekiyor.İznik Gölü, ULUABAT GÖLÜ,İnkaya Çınarı da ilgi çekmektedir.Ben Uludağ ,Kültür Park,Merinos gittiğim ve bu kadarını hatırlıyorum.

AĞAÇLARIN FAYDALARI

Ece köy de yaşamaktadır.Bir sabah okula gitmek için hazırlanır. Okul da öğretmeni herkes için bir konu verir.Ece ye ise ağaçların faydaları nelerdir?ile bir hikaye yazın der.Ece eve gidince ödevini yaparken annesinin dışarı da annesinin tarlasın da görür. Annesine derki...

-Anne ağaçların faydaları nelerdir?diye soru sorar.Annesi bunun üzerine şöyle söyler…

-Ağaçlar oksijeni çoğaltır ve bu sayede nefes alırız.Ece bunları not tutar.okul da öğretmeni sorar…

-Ece tahtaya geç oku der.Ece okumaya başlar.Bir köy de adam bütün ağaçları keser.Oksijen gittikçe azalır.Köy halkı birlikte toplanır,bu konu da neler yapacakları için muhtar konuşmaya başlar…

-Belediye başkanı bütün ağaçların kesileceğini söylemiş.Köy

halkının en tembeli şikayette bulunalm der. En akıllısı

-Hayır.der bence bütün ağaçları kestikten sonra belediye başkanıyla konuşalım ağaçların faydası olduğunu söyleyelim der. Muhtar kabul eder herkes kabul ettiği için konuşmaya giderler. Belediye başkanı da olumlu bakar ve yeniden ağaç dikilmesine karar verilir.Ece nin arkadaşları ve öğretmen tebrik eder.Ece eve gittiğinde olanları annesine anlatır yemeklerini yerler ve yatarlar.

Ağaçlar oksijeni çoğaltır.

ÇOÇUKLAR

Bir sabah çocuklar uyanmış ve pencereden güneşe bakmışlar güneş bembeyazmış buna inanamamışlar kendilerine birer tokat atmışlar ve tekrar güneşe bakmışlar güneş güneş değil dev kartopu olmuş hepsi dışarıya çıkıp kar topu oynamışlar gece olmuş gökten yıldız yerine yıldıza benzer karlar kaymış bunlar güneşten düşen kar parçalarıymış ilginç son.

KÜÇÜK KARDEŞLERİN BÜYÜK MACERASI

Rıfkı ve Rüstem adında iki minik karınca yavrusu varmış.Bu karıncalar çevrelerini tanımak için kendi aralarında konuşuyorlarmış.

Rıfkı,Rüstem'e "Arkadaşım,ben çevremizde

Neler var neler yok merak ediyorum ve ve bunları öğrenmeyi çok istiyorum."demiş.

Rüstem bunu duyunca çok heyecanlanmış çünkü o da bu konuda çok meraklıymış.İkisi de çevrelerini tanımak için gizlice yuvadan ayrılmaya karar vermişler.Rıfkı ve Rüstem uzun yolculuktan sonra kendilerini timsah arenada buluyorlar bir anda kafalarını yukarı çeviriyorlar birde ne görsünler iki tane futbolcu ve bir tane top üzerlerine doğru geliyor Rıfkı,Rüstem'e "dikkat et" diye bağırıyor o anda Rüstem bunu duymuyor o kadar gürültü var ki onca taraftar tezavrat yapıyor Rıfkı Rüstem öldü sanıyor ama aslında Rüstem ölmedi topla beraber ceza sahasına düştü Rıfkı orta sahada çaresizce oturuyor içinden bir ses "Rüstem ölmedi" diye bağırıyormuş ayağa kalkmış ve Rüstemi aramaya başlamış sağ kanat sol kanat derken gün bitmiş uyuyup dinlenmiş rahat rahat sahada Rüstemi arayabilir bütün sahayı gezmiş Rüstemi bulamamış ve tribüne çıkmış birde

ne görsün rüstem karşısında oturuyo koşa koşa gitmiş ve Rüsteme ulaşmış Rıfkı ve Rüstem birbirlerini bulmuşlar birbirlerine sarılmışlar ve bir karar almışlar asla yuvadan ayrılmayacaklarına söz vermişler ve yuvalarına doğru yol almışlar.

DENİZLİ ANILARIM

Geçen yıl yaz tatilinde Denizli'ye gittik.Orada teyzem dedem ve anneannem vardı.Teyzem orada ünüversitede okuyordu.Bursa'dan Denizli'ye yol on saat sürdü.Otobüsten indiğimizde bizi dedem karşıladı.Dedemlerin evine giderken Denizli horozunun heykelinini gördük.Birkaç gün sonra Pamukkale'deki travertenlere gittik. Olağanüstü bir yerdi.Her yer bembeyaz kar gibiydi, çok etkilendim. Daha sonraki gün Çamlık denilen piknik alanına gittik.Orada oturan bir amca Denizli Horozunun neden bu kadar meşhur olduğunu anlattı.Meğer Denizli Horozu çok uzun öttüğü için bu kadar meşhurmuş.Birkaç gün daha gezdik.Kaleiçi Çarsını gördük.Artık eve dönüş yolculuğu başlamışdı.

GÜZEL ŞEHRIM BURSA

Ben Yılmaz Taha dokuz yaşındayım. Bursa'da doğdum ve burada yaşıyorum. Size yaşadığım şehirden bahsetmek istiyorum. Bursa Osmanlı Devletine uzun zaman başkentlik yapmıştır. Tarihi eserler bakımından oldukça zengin olması bu yüzdendir. Ulucami, Tophane,Yeşilcami, Türbeler bunun gibi güzel farklı yapıtlar vardır. Hepsi de birbirinden özeldir. Bursa'nın buram buram tarih kokan eserleri kadar doğal güzellikleride çok fazladır. Uludağ, Botanik, Çınaraltı, Suuçtu Şelalesi adeta mavinin yeşile büründüğü özel yerlerden biridir. Geçmişte yaşamış olup hala günümüzde bizi gülerken öğreten en özel kişilikler Bursa'dan çıkmıştır. Bunlar Hacivat ve Karagöz'dür.

Bursa'nın yöresel yemeklerinin en başında İskender Kebabı ve Kestane şekeri gelmektedir

Eğer yolunuz Bursa'dan geçerse bu güzel yerleri görmeden gitmeyin.

ANNE VE BABAMA MEKTUP

Sevgili anneciğim ve babacığım,

Küçücük yüreğime sizin sevginizi sığdırabiliyorum.Siz benim için dünyadaki en çok değer verdiğim iki kişisiniz.İnsanlar kendi anne ve babalarını seçemez ama iyiki benim annem ve babamsınız. Anneciğim sen üzülünce içimde fırtınalar kopuyor,sen sevinince içimde güneş doğuyor.Bazen beni yapmak istemediğim şeyler için zorlasanız da biliyorum ki sizler benim için en doğrusunu yapıyorsunuz.

Anneciğim ve babacığım sizinle birlikte sağlıklı ve uzun bir ömür yaşamak isterim.

SEVGİLİ ANNECİĞİM VE BABACIĞIM

Sizi çok seviyorum.Siz beni sevdiniz,bende sizi seveceğim benim büyümeme, yardımcı oldunuz bana en iyi şekilde baktınız iyi bir insan olmak için, bilgi öğrenmek için okula gönderdiniz. Her zaman korudunuz,kolladınız. Eğer bu yaşıma kadar sağlıklıysam hep sizin sayenizde.

Babacığım:

Senin altın gibi kalbini çok seviyorum. Bu güne kadar ne bağırdını ne vurduğunu gördüm. Sabah öperek sarılarak uyandırıyosun. Bizimle oynuyorsun, ne zaman birşey istesem elinden geldiğince yapıyorsun.

Anneciğim:

Anneciğim sen benim hep yanımdasın. Beni evde, okulda her yerde koruyorsun benim sevdiğim yemekleri yapıyorsun ve her zaman en güzel yemekleri yapıyorsun. Bizim kıyafetlerimizi temizliyorsun. Beni her gün sen okula götürüyorsun.

Biliyorum ki beni koruyorsun.

BURSAYI SEVİYORUM

Ben Bursa'da doğup Bursa'da büyüdüm,yaşadım. Ben Bursa'nın her şeyini seviyorum. Uludağını parklarını, türbelerini, tarihi eserlerini, suyunu ve taşını seviyorum kısaca her şeyini seviyorum. Bir yıllık İzmir'e gidince hep Bursa'yı özledim. Bursa kestane şekeri, şeftalisi, inegöl köftesi, iskender kebabı, kemalpaşa tatlısı ile meşhurdur. Bursa Osmanlı zamanında Orhan Bey tarafından 1326 yılında fethedilmiştir. Bursa Türkiyenin en güzel illerindendir benim

için en güzelidir. Bursa'nın eski adı Prousa'dır ve Osmanlının ilk başkenttidir.

Bursa tüm güzelliğiyle herkesi etkilemektedir.Dünyanın başka yerinden gelen turistleri güzelliğiyle kendisine çeker.Bursa'nın bir sürü doğal güzelliği ve terihi mekanları vardır: Uludağ, İznik gölü, Uluabat gölü, İnkaya çınarı, Saitabat şelalesi, Suuçtu şelalesi, Ayvaini mağarası, Cumalıkızık ve daha fazlası.

Tarihi mekanlar:

Ulucami, Atatürk müzesi, Bursa kalesi, Kozahan,Yeşil türbe, Emir sultan camii, Tophane, Irganlı köprüsü, Tirilye, Karagöz müzesi, Bursa kent müzesi, Bursa saat kulesi, İznik kalesi, Bursa kapalı çarşıve daha fazlası.

Ben Bursa'da bir sürü okulda okudum bunlar: Merinos Anaokulu ve ilkokulu, Başaran ilköğretim okulu, Sönemz ilköğretim okulu ve Şehit Doğan Sevinç Ortaokulu.

Bursa benim için tüm diğer illerden farklı ve daha çok güzel. Bursa'da bir sürü tanıdığım vardır. Arkadaşlarım, arabalarım ve ailem. Bursa benim için vazgeçilmez bir yerdir. Ben Bursa'da iyi biri olmayı öğrendim.Bursa'nın bana kattığı şeyler çok fazla, Bursa'da iyi günlerim oldu, kötü günlerimde. Bursa'da gece akşamları gezmek, dolaşmak insana huzur verir.

BU PROJEYE NEDEN KATILDIM

Okuduğumu anlak için ,düşüncelerimi kağıda aktarmak için ,kitap okumanın önemini anlamak anlamak için ve kitabın bize ne anlatmak istediklerimi anlamak istediğim için bu projeye katıldım.

GÜZEL BURSAM

Altıparmak ve heykeli özlemek ,uludağ'da ,kayak yapıp inkayada meyve salatası, mudanya'da yemekyemeğe gitmek, aralıkta güneş açan ,haziranda kar yağan

Güzel bursam otobüsçilesime ,üstüne sarımsak yiyen birisi öksürünce o koku üzerine

Trafik varsa kokudan bayılırsın çarşıya gidip ,iskendere aşık olup 3 porsiyon yiyen

Gördüm burayı sevmeyen biri birdağa geldi bursaya işin düşerse annlatıklarımı ve

Kapalı çarşı yı gez göre bileceğin en güzel yerlerden birtanesi'dir benim biricik bursam

Denizi ,kestanesişeftalisi ,pirinç hanı ,ulu dağı ,kestane şekeri ,kozahanı bunun gibi bir çok özelliğe sahiptir

-aşam mudanyada çalınan müzikleri karşısında denizi yanında arkadaşların varsa bie ogün hiç bitmez

Ulu dağdatelefiriğe bin mek gibisi yok

Buranın başka bir özelliği Çanakkale savaşında en çok şehit vermiş memleketin olması .Bu ne güzel bir şehir.

SEVGİLİ ANNECİĞİM BABACIĞIM

Sevgili anneciğim babaığım sizin benim üzerimde çok emeğiniz var aladığım gün arkamda güldüğüm günyanım daydınızaiz olmaydınız en napardım hiç beni sevmekten vazgeçmedinizbende sizi sevmekten vaz geçmedim nereye gitsem arkamdan geldiniz beni hiç üzmediniz ben sen sisiz hiçbirşey yapamam iyki hep yanımdasınızbenimle konuşurke bana sevgi dolu gözleinizle bakınca sadece sizi düşünüyorumbeni sevmeniz hiç bişeye bedel değilsiz benim içinen en değerli 2 insasınız hiç yanımdan ayrılmayın iyiki varsınız.

CAN DOSTUM

Bir sonbahar akşamıydı.
Biz ikimiz yine bera berdik.
Herkez tek gezerken .
Yine biz can dostu.
Biz yine bizdik .
Biz iki can dostu .
Herkese bedeldik .
Ne oldu bize ?
Kim bizi brbirimize düşürdü?
Söyle onun adını?
Biz herkeze bedel iken siz bi işi beceremediniz.
Ama biz ikimiz .
Ne işler yaptık.
Şimdi ne oldu beni bırakıp yeni arkadaş edindin.
Niye inandın ona benim le ilgili ne dedi sana ?
Söyle bizi birbirimize kim düşürdü ne olur bu yalana inanma gel yeniden 2 can dostu olalım...

NEDEN BURADAYIM?

Merhaba. Ben buradayım.Çünkü kitap okumayı ve kısa kısa hikayeler yazmayı seviyorum. Evde herkesin elli tane kitabı vardır. Belki benim altmış tane. Bu size biraz kafamdan bir sayı uydurup öyle yazmışım gibi gelebilir. Ama inanın bana gerçekten bu kadar kitabım var. Kitap okumak bana ayrı bir zevk veriyor. Hatta bazen iki kitabı aynı anda okuduğum bile oluyor. Mesela şu anda okuduğum gibi.Ben kitap okurken kitabın içine dalıyorum,sanki kitaptaki olaylar benim başıma gelmiş gibi. Bu benim için çok zevkli oluyor. Size biraz saçma gelebilir. Tabii kitap okumayı sevmiyorsanız. Doğru ya, zaten kitap okumayı sevmeseniz kitap okumazdınız..

BURSA SİZE NELER İFADE EDİYOR?

Bursa bana ne mi ifade ediyor? İşte yanıtı;

-Şeftali

-Huzur

-Kestane Şekeri

-Yeşillik

-Uludağ

-Kaplıcalar

-Karagöz ile Hacivat

-Emir Sultan

-Zerafet

-Güzellik

Aslında yazacak daha çok şey var lakin benim aklıma gelmiyor. Bursa çok güzel bir şehir.Tarihi ve doğal güzellikleri adeta insanı büyülyor.Bursa'da doğdum ve Bursa'da yaşıyorum.Bursa'yı gezmeden önce Bursa'nın bu kadar etkileyici ve büyüleyici olduğunu düşünmüyordum.Fakat ben Bursa'yı gezdiğimde anladım ki Bursa tarihi ve doğal güzellikleri açısından mucizevi bir yer.

ANNE BABAYA MEKTUP

Merhaba anne. Merhaba baba. Nasılsınız? İyi misiniz? İnşallah iyisinizdir.Beni sorarsanız ben iyiyim ve oldukça da mutluyum. Sizin sayenizde.Allah'ıma binlerce kez teşekkür ediyorum ve şükrediyorum.Bana böyle bir ana baba nasip ettiği için.Sizleri çok seviyorum.Sizin de beni çok sevdiğinizi biliyorum.Bunu nasıl kanıtlayabilirim biliyor musunuz?Şöyle;

-Beni seviyorsunuz bu yüzden bana yeni eşyalar alıyorsunuz ,

-Beni seviyorsunuz bu yüzden beni kıramıyorsunuz,

-Beni seviyorsunuz bu yüzden bana hediye alıyorsunuz…

Daha bir çok var.Bunların hepsini buraya yazamam.Çünkü çok uzun sürer.İkinizi de ayrı ayrı seviyorum.Sizi o kadar çok seviyorum ki...Benim kalbimde apayrı yerleriniz var.Eminim ki siz de beni çok seviyorsunuz.Ama ben sizidaha çok seviyorum.Şöyle ki;

-Sizi seviyorum bu yüzden kurallarınıza uyuyorum,

-Sizi seviyorum buyüzden sizi üzmemeye ve incitmemeye çok dikkat ediyorum,

-Sizi seviyorum bu yüzden yardım ediyorum…

Daha bir çok var. Bunların hepsini buraya yazamam.Çünkü çok uzun sürer.Size bu mektubumu yazarken gözlerim doldu.Sizleri canımdan daha çok seviyorum.Ne pahasına olursa olsun sizden vazgeçmem.Sizi çok seviyorum.Eğer size bir şey olursa (ki Allah korusun) ben sizsiz asla ama asla yaşayamam.SİZİ ÇOK SEVİYORUM.

BU ÇALIŞMAYA NEDEN KATILDIĞIM

Hayal gücümün, yazı yazma alışkanlığımın daha çok artması için ve 5N1K´yı daha iyi anlamam için katıldım.

BURSA BENİM İÇİN NEYİ İFADE EDİYOR

Bursa benim için hayat demek hayatımın çoğu burada Bursa´da geçti. Bursa´da birçok tarihi yerler var ve her yer yem yeşil misal tarihi çınar tam 600 yaşında. Ulu cami tam 616 yaşında Bursa´nın tarihi eserleri saymakla bitmez. Bursa çok güzel eğer Bursa´ya gelmediyseniz gelmenizi tavsiye ederim.

ANNEME MEKTUP

Canım Annem;

Bizim için bunca yıl hiç usanmadan çalıştın. Hem bizimle ilgilendin, hem evle ilgilendin hem babamla ilgilendin hem de kendi işlerinle, derslerinle ilgilendin. Kısacası evin tüm yükünü sen üstlendin. Derslerimizle ilgilendin, sırdaşımız oldun, sorunlarımızda hep yardımcı oldun bizim için hem anne, hem de arkadaş oldun. Ama en önemlisi bizim için çok iyi bir ANNE oldun. Bunun için çok şanslıyız. Hep yanımızdaydın ve bize hiçbir zaman kızmadın. Sana ANNE diyebildiğimiz için çok şanslıyız. Eğer başka birinin annesi olsaydın çok kıskanırdık. Ama iyi ki bizim ANNEMİZSİN. Sen can verdin bize. Sen olmasaydın, bizi karnında 9 ay usanmadan taşımasaydın biz de olmazdık. Bunun için sana çok şey borçluyuz. Bence senin içine MELEK kaçmış CANIM ANNEM. O kadar iyi kalplisin ki... Hep böyle kal CANIM ANNEM. Aslında biz sana

bu sürprize sen uyurken yapmayı planlamıştık ama beceremedik, sadece başlığı oluşturabilmişiz. Sonra sen fark ettin ve şimdi devamını yazıyoruz. CANIM ANNEM seni hiçbir şeye değişmeyiz. Seni dünyalar kadar, gezegenler kadar, galaksiler kadar çok seviyorum.

BÜTÜN DÜNYA KARDEŞ OLSA

Ben siyasetin yanlış bir şey olduğunu düşünüyorum. Herkes kendi tuttuğu partiyi savunuyor. Belki de ülkemiz gruplara bölünüyor. Herkes her konuda ön yargılı oluyor. Ben takım tutmanın da yanlış bir şey olduğunu düşünüyorum. Hepsi ülkemizin takımı değil mi? Fenerbahçe gitse, Galatasaray gitse ülkemizi temsil etse ne olacak... Yeri gelince Galatasaraylı, yeri gelince Beşiktaşlı olsa herkes... Ben küfrün de kavganın da yanlış bir şey olduğunu düşünüyorum. Anlamsız şeylerle tartışmak yerine önce sen "dur" de... Önce sen "özür" dile... Ne olacak? İmajın mı sarsılacak? Yıkılsın imajın çevrende sana değer veren kimse olmazsa ne anlamı var paranın da imajın da?... Ben, Dünya'nın ülkelere ayrılmış olmasının da yanlış bir şey olduğunu düşünüyorum. İsrailli, Arap, Cezayirli, Alman, Ermeni, Amerikan, Türk, Japon birçok iyi kalpli ve masum çocuk var.

BURSA NE İFADE EDİYOR

Bursa'nın simgelerinden olan Yeşil Türbe, 5. Yıldırım Bayezid'in oğlu olan Sultan Mehmet Çelebi tarafından inşa edilmiştir. Yeşil Türbe tam 595 yaşındadır. Ağlayan çınar Bursa'nın doğal unsurlarındandır. Ağlayan çınar 725 yaşındadır.

ANNEME MEKTUP

Anneciğim ;

Dünyanın en güzel kadını, bugün sana bir mektup yazmak istedim. Bilmen gereken bazı şeyler var bugün. Öncelikle sen dünyanın en güzel kadısın annem. Sen dünyanın en güzel kokususun ve sen dünyanın en güzel kahkahasısın. Nasıl bu kadar mükemmelsin bilmiyorum ama sen kusursuzsun annem. Bilirsin bebekliğimden beri huysuzumdur, bazen aksiyimdir. Her şeye rağmen bana her zaman sabır gösterdiğin için sen dünyanın en sabırlı kadınısın annem. Bilirsin bazen sözünü dinlemem, bazen bile bile hataya yürürüm ama bunlara rağmen beni her seferinde hatalarımla kabullendiğin için sen dünyanın en affedici kadınısın annem. Ve nasıl bir şeysin ki her zaman haklı çıkarsın annem. Neden bilmiyorum her "ama" yla başlayan cümlem "haklısın" la bitmiştir. Cümlelerin noktasını en iyi sen koyarsın. En güzel yemekler hep senin elinden olanlardır. Ve en güzel yatak seninle paylaştığım.. En çabuk biten işlerim senin dualarınla başlayanlar ve en mutlu günlerim hep yanımda olduklarındır. Biliyorum ki seni kızdırırım bazen ve biliyorum ki üzerim. Ama sen de bil ki seni kızdırdığımda kendime daha çok kızarım, seni üzdüğümde senden hep daha çok ben üzülürüm.

İKİ ÇAY BİR SİMİT

Baharın ilk günleriydi. Yağmurlar, rahmet şarkıları söylerken; martılar, bahar türküleri çığırıyordu. Öğretmenliğe adım atacağımız okullar yeni belli olmuş, fakülteden iki arkadaşımla birlikte kısmetimize Namık Kemal Lisesi çıkmıştı. Stajımızı merkezdeki bir okulda yapacağımız için çok sevinçliydik. Pazartesi günü arkadaşlarımla Namık Kemal Lisesi'ne gittik. Okulu, idarecileri, örnek alacağımız insanları, tanımaya çalıştık. Rehberimiz olarak edebiyat öğretmeni Mahmut Bey görevlendirilmişti. Mahmut Bey, lise ikinci sınıfların dersine giriyordu. Emekliliği yaklaşmış, halim-selim bir insandı. Bize oldukça babacan davranıyordu; ama sınıfa girince çok değişiyor, dersin yarısı bağırıp çağırmakla geçiyordu. Girdiği sınıfta herkesin şikâyetçi olduğu Uğur adında bir talebe vardı. Daha önce iki liseden sürgün edilen Uğur'a bütün cezalar denenmiş; ama bunlardan bir netice alınamamıştı. O artık çekinilen, tehlikeli bir öğrenciydi. Sınıfta Uğur'un katkılarıyla, tam bir Hababam Sınıfı sahneleniyordu.

BURSA SİZE NE İFADE EDİYOR?

Bursa:bursa bana karagöz ve hacivat`ı andırıyor.

Ben 3.sınıfta karagöz ve hacivat müzesin gitmiştik. Orada deli ayten `in resmini gördük ardından karagöz ve hacivat oyunu izledik.karagöz biraz aksi bir adamdı. Hacivat tam tersi yumuşacık bir adamdı.hatta bir keresinde okulumuzda da gösteri olmuştu. 2 adam hacivat ve karagöz kılığına girip bize gösteri yaptılar.benim gülmekten ağrı girdi,ama çok iyi geçmişti.bursa bana karagöz ve hacivatı andırır.hani ben müzeye gittik dedim ya yolda karagöz ve hacivat heykeli gördüm.müzenin üzerinde hep karagöz ve hacivat resmi vardı.bizim sınıf sabırsızlıkla içeri girmeyi bekledik, ama çooooooooooooooooooooooook heyecanlıydık.alında bursa diyince bana tek şey karagöz ve hacivat`ıandırmıyor.mahellemde yaşadığım bir sürü anıyıda anlatıyor.ben o mahallede düşe kalka büyüdüm.beni o mahhallede köpek bile kovaladı anlatayım:bir gün arkadaşımla sıkutır sürüyorduk.o sırada anneannem ve komşularımız kapınınönünde oturuyorlardı.bir köpekle abla gelmişti ,bizde arkadaşımla karşıdan geliyorduk abla elinden tasmayı kaçırdı,ben hem bağrıyorum,hem de kaçıyorum.köpek beni baya kovaladı.öteki sabah abla köpek ile gelmişti,benden özür diledi.ben bir daha o köpekle arkadaş oldum.bu benim bir mahhalle anım yani [bursa anım]...

ANNE VE BABAYA MEKTUP

Sevgili annem:canım annecim seni çooooooooooooooooooooooook seviyorum,bunu her zaman bil olurmu? sen benim için çoooook önemlisim sen benim en değerli eşyamsın.canımın ,yüreğimin bir yarısısın.sen benim kalbimsin.ben

sensiz yaşayamam.bubu her zaman billlllll...

Sevgili babama:babacım ben seni çoooooook seviyorum sende benim kalbimin diyer yarısısın.seni çok seviyorum. Umarım bu mektubu okumuşsundur...

BIR YER DÜŞÜNÜYORUM

Dağ,tepe arasında
Doğal suyuyla
Bir yer düşünüyorum
Mis kokulu bahçeli
Cıvıl cıvıl kuş sesi
Bir yer düşünüyorum
Gül bahçeli
Bağrışmalı çocuk sesli
Bir yer düşümüyorum...

NİKOLA TESLA

Nikola Tesla 10 Temmuz 1856'da doğmuştur .Annesi kendi çevresinde mucit olarak kabul edilirmiş babası ise bir papazmış. Babası Tesla'nın papaz olmasını istiyormuş Tesla ise bir mühendis olmak istiyormuş.Ve öylede olmuş çünkü bu adama borçluyuz nedenmi mikrodalga fırın,fırın vb ve en önemlisi elektriği bulmuştur. Nikola Tesla alternatif enerji akımı üzerine çalışmıştır ve başarmıştır bunun üzerine bir kule yapmıştır bu kuleden alternatif akımı kullanarak yapay şimşekler çarptırabileceğini söylemiştir ve böylece deneylerini orda sürdürmüştür .Nikola 'Tesla Bobini'ni bularak kendi elindeki lambayı kablosuz aydınlatmıştır ve 2km uzaklıktaki bir elektronik eşyayı kablosuz aydınlatacağını söylemiştir.Ve bununla kalmayıp Niyagra çağlayanına ilk hidro elektrik santralini kurmuştur ve birçok yatırımcı ona büyük paralar ödemiştir.Peki neden mi hala kablolar var dediğinizi duyuyorum nedeni şu Nikola Tesla bu işi herkezin kullanabileceği bir şey olarak yapacaktı yani ücretsiz bunu duyunca yatırımcılar para kazanamayacaklarını öğrenip gözü dönmüş bir şekilde desteklerini geri çektiler ve ayrıca bu süper dahi alternatif akımı atmosferden dağıtıcağını söyledi.

BURSA BENİM İÇİN NE İFADE EDİYOR

Bursa'nın güzellikleri ve tarihi yerleri saymakla bitmiyor ayrıca pek yeşil Bursamız örneğin Hacivatı Karagözü var Pdişah Osman Gazi ve Padişah Orhan Gazi Türbeleri var Tophanesi var Saat Kulesi var ve dediğim gibi Bursa birçok tarihi yeri olan biyer .Ayrıca Bursa'nın benim için ayrı bir özelliği ise doğup büyüdüğüm şehir olmasıdır.

ANNE BABAYA MEKTUP

Anne:

Öncelikle seni çok seviyorum her gün kendini bizim için harap ediyorsun bence biraz dinlenerek yapmalısın bu işi olur mu anne ? Ayrıca kendini bu kadar yorma biz sana yardım ederiz . Olur mu anne? Seni çok seviyorum .

Baba:

Öncelikle senide çok seviyorum bunu unutma bizim için çalışıp ailemizi geçindiriyorsun seni nasıl sevmem ki ? Sen olmasan biz evde nasıl yemek yiyeceğiz . Keşki bu hayatta herşey parayla olmasaydı. Tekrardan Seni çok seviyorum.

Oğlun Efe

SEVGİLİ ANNECİĞİM, BABACIĞIM;

Bütün duygu ve düşüncelerimi dile getirebilseydim, size şunları söylemek isterdim:

Sürekli bir büyüme ve değişme içindeyim. Sizin çocuğunuz olsam da sizden ayrı bir kişilik geliştiriyorum. Beni tanımaya ve anlamaya çalışın.

Deneme ile öğrenirim. Bana ayak uydurmakta güçlük çekebilirsiniz. Bana oyunda, arkadaşlıkta, ve uğraşlarımda özgürlük tanıyın. Beni her yerde, her işimde koruyup kollamaya çalışmayın.

Davranışlarımın sonuçlarını kendim görürsem daha iyi öğrenirim. Bana yanılma payı bırakın. Kendi işimi kendim görmeye alıştırın. Büyüdüğümü başka nasıl anlarım? Büyümeyi çok istiyorsam da ara sıra yaşımdan küçük davranmaktan kendimi alamıyorum. Bunu önemsemeyin. Ama siz beni şımartmayın. Hep çocuk kalmak isterim sonra. Her istediğimi elde edemeyeceğimi biliyorum. Ancak siz verdikçe almadan edemiyorum. Bana yerli yersiz söz de vermeyin. Sözünüzü tutmayınca sizlere güvenim azalıyor. Bana kesin ve kararlı davranmaktan çekinmeyin. Yoldan saptığımı görünce beni sınırlayın. Koyduğunuz kurallar ve yasakların hepsini beğendiğimi söyleyemem. Ancak, hiç kısıtlanmayınca ne yapacağımı şaşırıyorum. Tutarsız davrandığınızı görünce hem bocalıyor, hem de bundan yararlanmadan edemiyorum.

Beni dinleyin. Öğrenmeye en yatkın olduğum anlar, soru sorduğum anlardır. Açıklamalarınız kısa ve açık olsun. Öğütlerinizden çok davranışlarınızdan etkilendiğimi unutmayın. Beni eğitirken ara sıra yanlışlar yapabilirsiniz. Bunları çabuk unuturum. Ancak birbirinize saygı ve sevginizin azaldığını görmek beni yaralar ve sürekli tedirgin eder.Çok konuşup çok bağırmayın. Yüksek sesle

söylenenleri pek duymam. Yumuşak ve kesin sözler bende daha iyi iz bırakır. "Ben senin yaşında iken..." diye başlayan söylevleri hep kulak ardına atarım. Küçük yanılgılarımı büyük suçmuş gibi başıma kakmayın. Beni, korkutup sindirerek, suçluluk duygusu aşılayarak uslandırmaya çalışmayın. Yaramazlıklarım için beni kötü çocukmuşum gibi yargılamayın. Yanlış davranışım üzerinde durup düzeltin. Ceza vermeden önce beni dileyin. Suçumu aşmadığı sürece cezama katlanabilirim. Beni yeteneklerimin üstünde işlere zorlamayın. Ama başarabileceğim işleri yapmamı bekleyin. Başarmam için beni destekleyin. Hiç değilse çabamı övün. Bana güvendiğinizi belli edin. Beni başkalarıyla karşılaştırmayın; umutsuzluğa kapılırım. Benden yaşımın üstünde olgunluk beklemeyin. Bütün kuralları birden öğretmeye kalkmayın. Bana süre tanıyın. Yüzde yüz dürüst davranmadığımı görünce ürkmeyin. Beni köşeye sıkıştırmayın, yalana sığınmak zorunda kalırım. Sizi çok bunalttığım sırada bile soğukkanlılığınızı yitirmeyin. Kızgınlığınızı haklı görebilirim, ama beni aşağılamayın. Hele başkalarının yanında onurumu kırmayın. Unutmayın ki ben de sizi yabancıların yanında güç duruma düşürebilirim. Bana haksızlık ettiğinizi açıklamaktan çekinmeyin. Özür dileyişiniz size olan sevgimi azaltmaz; tersine, beni size daha çok yaklaştırır.

Aslında ben sizleri olduğunuzdan daha iyi görüyorum. Bana kendinizi yanılmaz ve erişilmez göstermeye çabalamayın. Yanıldığınızı görünce üzüntüm büyük olur. Biliyorum, ara sıra sizi üzüyor, belki de düş kırıklığına uğratıyorum. Bana verdikleriniz yanında benden istediklerinizin çok olmadığını da biliyorum. Yukarda sıraladığım istekler çok geldiyse bir çoğundan vazgeçebilirim; yeter ki beni ben olarak seveceğinize olan inancım sarsılmasın.

Benden, "örnek çocuk" olmamı beklemezseniz, ben de sizden kusursuz ana baba olmanızı beklemem. Sevecen ve anlayışlı olmanız bana yeter. Sizin çocuğunuz olarak doğmak elimde değildi. Ama seçme hakkım olsaydı, sizden başka kimsenin çocuğu olmak istemezdim.

Sevgiler…

ANNE VE BABAMA MEKTUP

Sevgili anne ve baba;

Öncelikle sizi çok seviyorum. İhtiyacım olan bütün her şeyi alıyorsunuz ve yapıyorsunuz. Bu yüzden sizi çok seviyorum. Bana bazen kızdıklarınız oluyor ama ben sizi çok seviyorum. Bana tablet aldınız, bilgisayar aldınız. Çok sevindim. Babam bana yeni bir çanta aldı, ablam ise bana kitap aldı. Beni herkesten önce düşünüyorsunuz. Ablam bana derslerimde yardım ediyor. Ev işlerini bölüşerek yapıyoruz. Bana kolay görevler veriyorsunuz. Bu arada 2 tane istediğim var bana yeni bir çanta almanızı istiyorum ve yeni bir oyuncak istiyorum.

KÖYE GİDEN ÇOCUK

Bir varmış bir yokmuş. Ali adında bir çocuk yaşarmış. Ali köyünü çok seven bir çocukmuş. Ali okulun son günü eve geldiğinde, annesine sormuş. "Anne ne zaman köye gideceğiz?" Ali'nin annesi akşam baban geldiğinde gideceğiz demiş. Ali şimdi gitmedikleri için üzülmüş. Ali'nin annesi ev işlerini yapıyormuş. Ali'nin annesi ev işlerini bitirince bavulları hazırlamaya gitmiş.

Artık akşam olmuş. Ali'nin babası daha eve yeni gelmişti. Yemeklerini yiyip bavullarını arabaya koymuşlar ve yola çıkmışlar. Biraz sonra amcalarının benzin istasyonuna yerine gelmişler. Orada biraz mola vermişler ve yine yola çıkmışlar ve artık köye gelmişler. Ali dedesini ve babaannesi gördüğü için çok sevinmiş. Sonra herkes uyumuş. Artık sabah olmuş ve el öpmeye gitmişler. Geldiklerinde akşam olmuştu. Aliler yarın akşam gideceklerdi ve herkes uyudu. Ali sabah dedesiyle bahçeye çıkmıştı ve biraz dışarıda traktöre gezdiler artık akşam oldu Ali'ler gideceklerdi. Ali annesine sordu. Anne ben

bu yaz dedemlerde kalabilir miyim? Annesi düşündü ve evet dedi. Ali çok sevindi çünkü bu yaz dedelerinde kalıyordu.

BURSA

Bursa, Marmara bölgesinin 2. Büyük ilidir. İstanbul, Ankara ve İzmir'den sonraki 4. Büyük ilidir. Kuzeyin de Marmara Denizi ve Yalova, kuzeydoğuda, Kocaeli ve Sakarya doğuda Bilecik güneyde Kütahya ve batıda Balıkesir. İlleri ile çevrilidir. Türkiye'nin önemli sanayi kentlerinden biri olmanın yanında medya, iletişim, ulaşım ve sağlık hizmetlerinin de en yoğun olduğu, kentlerden biridir. Bursa'nın yöresel yemekleri: Bursa güveç: Kuzu eti, domates, biber, mantar, özel baharatlar ve soslarla hazırlanan yemek güvece konularak fırında pişirtilir. Sultan tabağı: Piliç eti, domates, biber, mantar, tuz, karabiber ve kekik harmanlanarak fırınlanır. Pişen yemek soğumaması için bakır kabında servis edilir. Bursa'nın güzel yerleri: ULU DAĞ, ulu Cami, Cumalı Kızık, Hacivat ile Karagöz, Tarihi çınar, Mudanya'dır.

BU PROJEDE NEDEN VARIM?

Kitap okumayı ve yazmayı sevdiğim için bu projeye katıldım. Bu projeye merak ettiğim için zekâm gelişsin ve daha hızlı yazayım diye geldim. Yazmayı ve okumayı çok seviyorum.

Şu ana kadar güzel şeyler öğrendim. Bu projeyi çok seviyorum ve yepyeni şeyler öğreniyorum. Öğretmenimiz çok güzel anlatıyor ve yepyeni arkadaşlar ediniyorum. Kitabımızın çıkmasından mutlu olacağım.

BURSA

Osmanlı imparatorluğunun ilk başkenti olmasıyla tarihi olarak önemi büyük olan Bursa, Türkiye'nin büyük metropol kentlerinden ve en çok nüfusa sahip 4. şehridir.

Bursa alışveriş merkezleri, parkları, müzeleri ve çarşısıyla bölgede öne çıkar. Ayrıca Bursa Marmara bölgesinin İstanbul'dan sonra gelen ikinci büyük şehridir. Türkiye'nin en önemli sanayi kentlerindendir. Şehir İstanbul'dan sonra en büyük ikinci ihracatı gerçekleştirmektedir.

Ekonomik açıdan Türkiye'nin gelişmiş kentlerinden biri olan Bursa doğal ve tarihsel zenginlikleriyle de önem taşır.

İskender Kebabı

Türkiye'nin dört bir yanında tanınan kebaplardan biridir. XIX. yüzyılın sonlarına doğru Bursalı İskender Usta tarafından yapılmaya başlanmıştır. Döner Kebap, diğer ızgara etlerle, küçük küçük kesilen ince pidelerin üzerine yayılarak yoğurt, tereyağlı salça ile servis edilmesinden oluşan çok lezzetli bir yemektir. Bursa'ya, sonra tüm Türkiye'ye yayılmıştır.

İnegöl Köftesi

XIX. yüzyılda Balkanlardan gelen göçmenlerin getirdikleri küçük ızgara köfte, 1930'larda Bursa'da Mustafa Besler tarafından açılan dükkanda "İnegöl Köftesi" adıyla satılmaya başlanmıştır. Bu lezzetli köfte Bursa ve İnegöl ile özdeşleşmiştir.

Kemalpaşa Tatlısı

Önceleri peynir tatlısı olarak bilenen bu tatlı 1930'lu yıllarda Mustafakemalpaşa ilçesinde üretilmeye başlanmış ve bütün yurda yayılmıştır. Bu tatlı koyun peynirinden yapılmaktadır. Peynir, un,

irmik ve yumurta yoğurularak 3-4 cm. çapında kurabiyeler haline getirilip fırında pişirilir. Daha sonra torbalar halinde satışa sunulur. Kaynayan şekerli şerbete atılarak tatlı haline dönüştürülür.

SEVGİLİ ANNECİĞİM VE BABACIĞIM

Size bütün düşüncelerimi söylemek isteseydim şöyle derdim;

Anne ve baba yemediniz, içmediniz her zaman bana yedirdiniz. Yaramazlıklarımı her zaman affettiniz.Öğrenmeye sizin yardımınızla gittim.Büyümeyi çok isyiyorum ama hep çocuk kalmayıda seviyrum .Baba ,bizim için ussanmadan çalıştın .Hep bizimle ilgilendin. Anne evin tüm yükünü sen üslendin.Annem beni karnında 9 ay taşımasaydın ben şimdi burda olamazdın.Annem ben hastalanınca başımın önünde nöbet tuttun.Ben ağladım sende ağladın ben sevindim sende sevindin Sizi Ömrüm Boyunca Sevicem....!!!

Saygı ve Sevgilerimle Oğlunuz Veli

BURSA BANA NE İFADE EDİYOR

Yaşadığım ilin adı Bursa dır.Yeşil Bursa da denirmiş eskiden dedem öyle söyledi.Yemyeşilmiş eskiden çok güzel suları varmış .her sokak başında çeşme varmış.

Bursa yı ALLAH çok ama çok güzel yaratmış.

ALLAH göstermesin Bursa da savaş yok. Ama Suriyeli çocukların ülkesinde savaş olduğu için bakın eşyalarını bırakıp buraya gelmişler. fakir duruma düşmüşler ,açlık ve susuzluktan ölenler bile olmuş. onlara hep iyi davranmalıyız yoksa Allah bizi de fakir yapabilir.

ANNE VE BABA

Siz beni bu yaşıma kadar büyütüp , besleyip eksiklerimi tamamladınız çok fedakarlık yaptınız.sıra bana geldi. sizi asla üzmeyeceğim. Sizi çok seviyorum.

BU PROJEDE NEDEN VARIM?

Ben bu projeye öncelikle merağımdan ,kitaplara olan sevgimden ve bir kitabın içinde adımın geçmesini istediğim içi bu projedeyim.

ANNE BABAYA MEKTUP

SEVGİLERİMLE ANNECİĞİME,

Anneciğim ben seni canımdan çok seviyorum.Neden diye sorarsan çünkü sen benim öncellikle annem olduğum için,bana çok iyi baktığın için, 9 ay karnında taşıdığın için seni çoook seviyorum sevgilerimle annecim.

SEVGİLERİMLE BABACIĞIMA,

Babacım ben seni annem kadar çok seviyorum eğer bana annenimi ,babanımı seviyorsun dediklerinde ben ikisinide çooook seviyorum derdim.Sevgilerimle babacığım.

SERBEST ŞİİR

En sevdiğim şeydi çelikle çomak,
Hep tozlu yollarda topaç saklatmak.
Kuzulara türkü yakıp otlatmak.
Hasret kalıp özlem gidermek.

NEDEN BU ÇALIŞMAYA KATILDIM?

Burada olmamın sebebi çünkü okumayı,yazmayı çok seviyorum.Ve minik bir yazar olmak istiyorum.Küçüklüğümden beri kitaplara ilgim var bazen okuduğumda oradaki şeylerden esinlenerek hikaye yazıyorum hatta wattpad' de bir sürü yazdığım öyküler,hikayeler,şiirler ve romanlar var.

BURSA SİZE NEYİ İFADE EDİYOR?

Bursa benim doğduğum ve büyüdüğüm şehir benim için çok şeyi ifade ediyor saymakla bitmez.Bursa'da olmak çok güzel bir şey Ulucami,Uludağ,Uluabat Gölü,Hamamları vb. şeyler olmak üzere bir çok tarihi ve kültürel miraslarımız vardır.Bursa benim için Uludağdaki temiz hava gibi ulucamideki kılınan namaz gibi göldeki tatlı sular gibidir.

SEVGİLİ ANNECİĞİM VE BABACIĞIM;

Sizleri çok seviyorum,benim için çok değerlisiniz beni bu yaşa kadar getirdiniz benim üzerimde çok emeğiniz var.Siz benim için yağmur ve deniz misali öylesiniz bazen sizi kızdırsam bile aldırmayın bana belki moralim bozuktur belki de ilgilenmenizi istiyorumdur.Bu durum kardeşim doğduğunda çok olacak şimdi den bilginiz olsun. En küçük kızınız olmak çok güzel bir duygu sizin minik prensesinizim annem'in ilk göz ağrı babam ise üçüncü göz ağrı olsun bu benim için önemli değil siz sadece benim yanımda bana destek olup sahip çıkın ve ilgilenin yeter zaten çok ilgileniyorsunuz ama biraz daha ilgilenin

☺☺☺. Babacığım hani kızlar ' ın ilk aşkı babaları olur demişlerdir ya aynen öyle sadece erkek olarak ona derdini anlatırsın ☺☺☺. Anneciğim sen bir meleksin beni doğururken çektiğin sıkıntıların haddi hesabı yok benim güzel ve tatlı meleğim annem inşallah o yüzünden o güzel gülüşün hiç düşmez inşallah hayatın boyunca bir daha böyle bir sıkıntı çekmezsin ama kardeşim doğarken bir kere daha çekeceksin olsun o zaman da ben senin yanında olacağım size destek olacağım hani bana hep soruyordunuz ya sen büyüyünce bize bakacak mısın diye halbuki cevabını bildiğiniz halde tekrar sorarsınız çünkü evet dediğimizde içinizde kelebekler uçuşur eliniz ayağınız birbirinize dolaşır.Bunun okurken biliyorum ki katıla katıla ağlayacaksınız.Ama benim için sizin değeriniz çok büyük ☺☺☺.

ATLETİZM

Atletizm,bir pist veya alanda yapılan dünyanın en eski sporlarından biridir.Bu oyunlarda atletler koşu,yürüyüş,atlama ve atma yetenekleri gösterirler.Bu tür etkinlikler,çağlar boyunca tüm dünyada yaygın ilgi görmüştür.Bilinen ilk koşu yarışı milattan önce 3800 ' lü yıllarda MISIR ' da düzenlenmiştir.Ama tarihin en ünlü atletizm yarışmaları,ilk kez eski YUNANİSTAN ' da düzenlenen OLİMPİYAT OYUNLARI'nda gerçekleşmiştir.Eski olimpiyat oyunları, yalnızca spor yarışmalarının düzenlediği bir etkinlik değil, aynı zamanda sporun sanat ve kültürle birleştiği büyük şenliklerdi. Atletler yarışmalardan 10 ay önce hazırlanmaya başlar , son ayı da OLİMPİYAT OYUNLARININ düzenlediği yer olan OLYMPİA ' da geçirirlerdi.Yarış öncesi hazırlanma değişik biçimlerde günümüzde de sürmektedir.

SEVGİLİ ANNEM VE BABAM ;

Anne nasılsınız sizi çok özledim tabiki özliyeceğim siz beni küçüklükten büyüyene kadar bana baktınız istediğim herşeyi aldınız bazen yaramazlık yaptım ama siz bana kızmadınız bende size bazen sinirleniyordum ama sizi yine seviyorum.

BURAYA GELME SEBEBİM

Ben kitap okumayı seviyorum iyi doğaçlama yapıyorum .Kitap yazmakta başarılı olacağımı düşünüyorum ve kitap yazmanın nasıl bir duygu olduğunu anlamak için geldim Kendimi geliştirmek ve iyi bir kitap yazarı olmak için çalışıyorum.

BURSA BANA NE İFADE EDİYOR?

Bursa uludağın eteklerine kurulmuş osmanlı imparatorluğuna baş kentlik yapmış tarihi ulu bir şehirdir.Emir sultan türbesi , yeşil türbe ,orhangazi,osmangazi türbesi muradiye külliyesi ve ulu camisi ile ünlüdür.kapalıı çarşı ,hanları,hamammları ile ünlüdür.İznik vve ulu abat gölleri bulunmaktadır .Uludğda teleferik ve kayaak mmerkezleri ile ünlüdür. Bursanın memba suları kestane, kestane şekeri, bıçakçılık, şeftali,havlu, kültür parkı botanik parkı hacivat ve karagöz bursa sanayi şehridir. Bursa gelişmiş bir şehirdir. Bursanın kendi kanalı ve kendi takımı vardır.

OKUDUĞUM KOMİK KİTABIM

Aralarından okuduğum en komik kitabımın adı Beyaz Kanatlı Vampir yani o kadar komik olmasada aralarından en komiği herhalde buydu. Çünkü diğerleri genellikle tarih , geçmiş savaşlarımız ve Atatürk'le ilgili şeylerdi e tabi değişik kitaplar okudum. Ama genellikle bu tür kitaplardı.

KİTAP YAZMAYA NEDEN KATILDIM?

Çünkü yeni kitaplar keşvedip okumak için ve bilmediğim kelimeleri öğrenmek için geldim.

SEVGİLİ ANNEME MEKTUP

Sevgili annem ben seni ne kadar kırdıysam da sen beni her zaman sevdin.

Ben küçükken seni hiç uyutmamışım. Ama sen yine ve yine yılmamışsın. Bu yüzden sana minnettarım. Annem ben seni çok seviyorum. Arada bende sana kırılıyorum. Ama olsun ben hep seni çok seviyorum.

BURSA'NIN EN GÜZEL YERİ

Bursa'nın bana göre en güzel yeri Uludağ dır. Çünkü Uludağ turizm açısından ülkemizin bu şekil yerlerini görme şansı görmüş oluruz. Birde Uludağ'ın o temiz havası,ağaçlık,kar,manzara vb. gibi bir çok sayabileceğimiz şeyler var. Ama bana göre en güzelleri bunlar. Aslında sadece bunlar yüzünden değil değişik yerler keşfediyosun

değişik insan tanıyosun en iyiside o kalabalıktan uzak duruyosun ve birazda olsa kafa dinlemiş olursun. Biraz kendinle başbaşa kalmış olursun. İşte Uludağ böyle şeyleri kapsıyor.

ARABA İLE KURDUĞUM HAYALLER

Bu hayalim biraz değişik çünkü bana göre biraz sıradışı bişey bana yani.Ama bunu bir reklamda gördüm ve ben hem otomatik olarak kullanışını çok beğendim ve bunun ilerisine getirebileceğimi düşündüm ki bence oldu bence çünkü bu araba havada giden bir araba yani şöyle araba hem havada hem karada hemde denizde gidebiliyor. Ama tabi şimdi dediklerimin hepsi üretildi. Ama yinede bu araç karada havada isterse denizde olsun her yerde havvada tekerleklerin üstünde gitmiyor. Tekelekleri yanda gidiyor. Benim hayalim böyleydi.

CANIM ANNECİĞİM;

Bazen bir ağrı saplanır içime. Senden uzakta olma korkusuyla. Öyle sarıyor ki bedenimi hayat anlamsızlaşıveriyor.Gözlerim dolarken kararlar alıyorum seni bir daha üzmeyeceğime, senin mutlu olacağın şeylere dair. Bazen bu kararım aklımdan çıksada senin gülrn gözlerim hep aklımda olacak. Hayatım boyunca örnek olabileceğim en güzel kişisin. Bana sırdaş oldun kimse duymasın demeye gerek kalmadan. Güzüm kapalı anlatabileceğim en güvenilir hayat kaynağımsın. Sana bir sır vereceğim. Çocuklarıma senin bana yaklaştığın gibi yaklaşacağım. Hem anne hem arkadaş. Her zor anımda gözüm seni aradı. Her güzel anımda yanımda olmanı istedim. Yıllar sonra karşılıklı konuşurken anlıyoruz;Ne olursun üzme diye içimizden geçiriyormuşuz.

Senin sınırsız anlayışın, sınırsız sağduyuluğun bana özgüven kazandırdı. Hani bir gün akrabalarla otururken kızıma güveniyorum o ne yapacağını bilir demiştin ya bu süzönden sonra istesem de seni hayal kırıklığına uğratacak bir şey yapamam.

Annem, canımın parçası, her şeyim, Hayatımın anlamı, dünyalar güzeli senin gülüşüne, sabrına, merhametine hayranım.

Beni dünyaya getirirken çektiğin acıların hakkını vermezken sen hayatın boyunca karşılığını veremesem de ömrünü bana adadığın için teşekkür ederim.

BURSAM

Osmanlı seninle var oldu
Türklüğün hamuru burada yoğruldu
Nice saltanatlar sende kuruldu

Tarihin sembolü sevgili bursam

Emir sultanımız var yücedir bizim
Hanlarımız var hepsi dizim dizim
Seni anlatmaya yetmiyor sözüm
Seviyorum seni sevgili bursam

Nice canlar yaşadı bu güzel ilde
Türkü oldun yaşadın her gönülde
Bir yeşil bir beyaz oldun dilimde
Seviyorum seni sevgili bursam

ANNEM VE BABAM

Hocamın ve Ailemin isteğiyle geldim iyikide gelmişim kitabım olacak.

Bana bursa doğayı yemekleri ve turizm açısından güzel biryer olduğunu ve çok güzel yerleri olduğunu ifade ediyor.

Anne ve baba sizi çok seviyorum ama bana kızmasanızda bensizi yinede çok seviyorum.

YILBAŞI GECESİ

Bir varmış bir yokmuş,evvel zaman içinde Sevgi adın da bir kız varmış.Sevgi bir tane dizideki Güzel Köy Çiftliğini çok merak ediyormuş.Babasına:

-Baba ben bir filmde ki Güzel Köy Çiftliğini çok merak ettim beni oraya götürürmüsün demiş.

Babası:

-Kızım orası İstanbul'da biz ise Bursa'dayız seni oraya nasıl götüreyim. Sevgi boynunu eğerek peki babacım sen nasıl istersen demiş ve odasına gitmiş.Sevgi'nin babası düşünmüş ve kızına kıyamamış.Sevgi'nin annesi işten geldikten sonra Sevgi'nin annesi ve babası konuşmuşlar annesi kabul etmiş.

Babası:

-Madem öyle Sevgi'ye süpriz yapalım demiş.Sonra gece olmuş uyumuşlar sabah olunca Sevgi kahvaltısını yapıp Yüsra ile okula gidiceklermiş.Yüsra gelmiş ve okula gitmişler.Saat geçmiş zil çalmış çocuklar heyacanla eve gitmişler çünkü bugün 15 tatile giriyomuşlar Sevgi ile Yüsra'da heyecanla okul kapısından çıkmışlar.Sevgi eve gelince onu bir süpriz bekliyomuş eve gelmişler bi bakmış Sevgi annesi bavul hazırlıyor:

-Anne hayrola bir yere mi gidiyoruz demiş.

Annesi;

-Sevgi'cim hani çok istediğin bir yer varya işte oraya gidiyoruz. Sevgi çok mutlu olmuş ve hemen annesine ve babasına sarılmış.

Babası;

-Hadi çabuk hazırlan da otobüs kaçmasın demiş.Sevgi hızlıca

yukarıya giyinmeye gitmiş.Giyinmiş aşağı inmiş ve babası ve annesi eşyalara yüklenmiş hadi çabuk otobüs hareket ediyor hızlı8 olalım demişler ve koştura,koştura otobüse yetişmişler.Sonra yerlerine oturup etrafı seyretmeye başlamışlar.En sonunda artık varmışlar hotellerine girmişler biraz dinlenmişler sonra Sevgi'nin o istediği yere yani Güzel Köy Çiftliğine gitmişler orada herkez onları çok iyi karşılsmışlar ve Sevgi'nin geçirdiği en güzel yıl başı bu olmuş.

ANNE VE BABAYA MEKTUP

Sevgili Ailem; Öncelikle nasılsınız,iyimisiniz.Ben sizi çok özledim siz de beni özlediniz mi?Özlemişsinizdir çünkü hangi anne baba çocuğunğ özlemez ki.Herneyse ben biraz eski anıları söylemek istiyorum:

-Daha küçücükken beni ellerinizle besler,yıkardınız,gece ağladığımda sizi uyutmazdım siz de ben uyuyana kadar beni sallar dururdunuz 8 aylıkken daha emekliyodum sonra 1 yaşın da yürümeye başlamıştım hep düştüm siz de beni hep kaldırdınız sonunda sizin sayeniz de yürümeyi başardım şimdi artık kocaman bir kız oldum kendi aya klarımın üstün de durmayı sizden öğrendim size ne kadar teşekkür etsem azdır iyi ki sizin çocuğunğz olmuşum anne iyi ki beni doğurmuşsun sizi çok ama çok seven kızınız Sevgi.

SATRANÇ

Merhaba öğretmenim.Benim anlatmak istediğim şey santrançla ilgili şeyler.

Geçen yıl okullar arasında bir santranç turnuvası olmuştu.

Ve benden büyük 4ve5.sınıfa giden öğrencileri yenerek finale kaldım.

Okulun bahçesinde tüm öğrencilerin önünde oynadığımız santranç finalinde malesef 2.lik madalyasını aldım.

Ama bu senedeki santranç turnuvasını kazanacağım hedefim bu.

Buradanda bana öğreten santranç hocam yani Ufuk Bulut'a çok teşekkür ederim.

Bu projede bulunmamın sebebi: Yazımı geliştirmek ve farklı şeyler öğrenerek

kendimi geliştirerek bu kitap projesine katıldım.

BU PROJEYE NEDEN GELDİM?

Kitap kursunu ilk duyduğumda çok heyecanlandım. Kendime ait yazıların olacağı bir kitap beni heyecanlardırdı. İlk defa kendime ait bir kitabım olacaktı. Bu nedenle bu projeye katıldım.

BURSA NE ANLAM İFADE EDİYOR?

Bursa denilince yeşilliği, eğlenceli luna parkı, şekeri ile meşhur kestane şekeri, şeftalisi, bembeyaz cenneti Uladağ, Yeşil Bursamın Ulu camisi, Yeşil Türbesi, Emir Sultan Türbesi, Karagöz ve Hacivat müzesi heyecanlandırır ve gururlandırır beni. Ben bu cennet şehirde ailemle yaşamaktan çok mutluyum.

SEVGİLİ ANNECİĞİM VE BABACIĞIM;

Benim annem ve babam olduğunuz için çok şanslıyım. Dünyada güven duygusunu yaşadığım yer sizin yanınızdır. Benim gözlerimin içne sevgi ile baktığınızda içim titriyor. Benim için katlanamayacağınız hiçbir zorluk yok. Benim ile konuşurken gözleriminiçine segi ile gülümsemeniz, öpmeniz, sıcacık sarılmanız beni çok mutlu ediyor. Bana zaman ayırıp en iyi arkadaşım olduğunuz için teşekkür ederim. Küçücük yüreğimde o kadar kocaman yeriniz varki bunu kelimelerle ifade edemem.

Benim kıymetli anneciğim; iyi ve kötü günümde hep yanımda oldun, beni sevdin, besledin, üzüntümü ve sevincimi paylaştın iyiki varsın benim melek anneciğim.

Canım babacığım senin evladın olmak gurur verici. Evimizin yakışıklısı, canım bir tenem hergün daha çok seviyorum seni.

Varlığınla gurur duyuyorum sen benim herşeyimsin kıymetlimsin.

Allah'ım sizi başımdan eksik etmesin.

Mektubuma son verirken ikinizinde ellerinden öperim. Sevgilerimle.

BÜYÜK MACERA

Bir Pazar sabahıydı. O geceyi hala unutamamıştım. Bu adaya düşeli tam tamına 7 gün olmuştu ve ben günlerdir açtım. Düşündüm ki artık adayı araştırma zamanı geldi.

"Macera başlıyor"

Adayı araştırmaya başlıyordum ama adayı araştırmadan önce bu karanlık mağaradan çıkamam lazımdı. Buraya nasıl gelmiştim. İşte o gün gemimiz dalgaların içinde her an alabora olabilirdi. Dalgalar o kadar şiddetli vuruyordu ki sanki bir tusunaminin başlangıcıydı. Ve o dalgadan sonra korktuğumuz başımıza geldi. Gemimiz alabora oldu ve bütün tayfa farklı adalara sürükledi. Bana ise o kütü günden kalan tek hatıra boynumdaki madalyondu. Bu madalyon "Ne işe yarıyordu? Nasıl eve dönecektim? Bu mağaradan nasıl çıkacaktım?" Kafamda binlerce soru. Mağarada ilerlemeye başladım. İleride ışık, işte bu diyerek yumruğumu havaya kaldırdım. Çıkışı diyerek koşmaya başladım ve sonunda adanın gerçek yüzünü gördüm. Adada yerliler yaşıyorlarmış. Bana anladığım bir dilden seni eve götürelim sana bir gemi yapalım dediler. Ve ben aynı şekilde kurtuldum diye o kadar güçlü bağırdım ki ada inledi. Yerlilerin gözü açıldı. Yerlilerin şefi büyük bir kahkahayla bunun bir karşılığı var. Evine gitmen için boynundaki madalyonu istiyorum dedi. Ve ben kısık bir ses ile alabilirsin yeter ki beni evime gönder dedim. Bana kocaman bir gemi yaptılar ve beni gemiye bindirmeden önce boynumdaki madalyonu yerlilerinin şefine madalyonu teslim ettim ve ülkeme vardım. Şuan evimden size yazıyorum umarım beğenmişsinizdir peki madalyonun sırrı neydi?...

BURSA

Bursa denilince yeşillik akla
Ulu camisiyle neşe katar hayata
Rengarenk kuşlar sevgiyle uşarlar
Sonsuz rüya gibi adeta
Alamazlar elimden Bursa'yı benden asla

KALEM Mİ? SİLGİ Mİ?

Kalem ve silgi kendi aralarında tartışıyorlarmış. Kalem silgiye "ben olmasaydım sen hiç bir işe yaramazdın" Silgi bu söze çok sinir olsada bozuntuya vermemiş. "Senin hatalarını temizlemek benim işim, ben olmasaydım senin hatalarını kim temizler, kim örterdi" diye kaleme karşı çıkmış.İşin içine kalemtraş karışmış. "Ben olmasam kalemin ucu bittiğinde onu kim açardı. Kalem uçsuz kalınca silgi de işsiz kalırdı" demiş.Tükenmez kalem pis pis sırıtarak onları dinliyormuş. "Ben istediğim zaman yazarım, yazmak içinde ne silgiye ihtiyacım var ne de kalemtraşa" diyerek büyüklük gösterisinde bulunmuş."İstediği zaman yazarmış, güleyim bari" diyerek girmiş lafın içine mürekkep."Benim varlığımdır sana yazdıran. Dışındaki plastiğe aldanma demiş."Bu şekilde kendi aralarında atışırken kağıt devreye girmiş ve "ben olmasaydım hiçbirinizin ismi bile olmazdı" diyerek onları susturmuş.Hiçbiri kağıda karşılık verememiş. Gerçekten de kağıt olmasaydı kalemin yazacağı bir yer olmazdı. Yazı olmasaydı silgiye de gerek kalmazdı.Kimsenin ses etmemesinden dolayı böbürlenmeye başlayan kağıda bir köşede hiç bir işe yaramıyormuş gibi duran odun seslenmiş:"Kağıt kağıt asıl ben olmasaydım sen olmazdın, unutma ki senin ana malzemen odundur demiş."Hiç kimsenin önemsemediği odun bir anda odanın en gözdesi oluvermiş.Halbuki onu gereksiz, ateşe atılacak bir tahta parçası sanırlarmış. Oysa o insanların kullandığı bir çok eşyanın ve en önemlisi kağıdın ana maddesiymiş.O günden sonra odada artık kimse kimseye böbürlenmiyormuş.Çünkü işe yaramaz görülen eşyaların bile ne büyük işlere öncelik ettiğini öğrenmişler. Ayrıca birbirleri için ne kadar önemi olduklarını da anlamışlar.

TÜRKÇE DERSİ

Türkçe çok güzel ders.
Bence sevmeli herkes
Kadir Hoca'mız bizim canımız.
Çalışır çabalar başarırız.
Elimizden tuttu bizim hocamız.

Derste çok yaramazız.
Etme bulma dünyası diyor hocamız.
Söylemesi ayıp çok bilgilidir hocamız
Sizi çok seviyoruz Kadir Hoca'mız.

TREN YOLCULUĞU

Bir ilkbahar sabahında çocuğun biri top oynuyormuş. Oturdukları yer tren istasyonuna çok yakınmış. Çocuk makinist olmak istiyormuş ki sınavlarına hep çalışıyormuş. Gel zaman git zaman meslek sahibi olma yaşına gelmiş. İlk tren yolculuğuna çıkmış. Yolculuğu çok uzunmuş. Yolculukta bazen korkmuş bazen heyecanlanmış yolculuğu bitmiş. Bir gün yolculukta rayda oturan bir çocuk görmüş. Treni zor durdurmuş. Çocuğun yanına gidip; neden oturduğu sormuş. Çocuk ise; korktuğunu, birisinin buradan beni kurtarmasını söylemiş. Makinist annesini ve babasını nerede olduğunu sorunca: benim annem ve babam yok cevabını almış. Bunu duyan makinist onu evlatlık almış. Onu büyüttü, yolculuklarında yanında gezdirdi. Onu kendi evladıymış gibi sevdi.

Bir gün makinist vefat etti. Makinistin manevi çocuğu üzüldü. Bu nedenle o da acemice makinistliğe başladı. O trene her binişinde babasını hatırladı ve andı.

HEYECANLI KIZ MELİKE

Melike'nin bir hayali vardı.Yurt dışına çıkmak ülkeleri seyahat etmek istiyordu ama parası yetmediği için gidemiyordu. Melike çok üzülüyordu ama ben büyüyünce gidecem diyodu.Babası onun bu isteği için ona pasaport çıkardı Melike pasaportu görünce çok heyecanlandı babasına sarılıp öpmeye başladı ve canım babacım dedi. O gün Melike heyecandan uyuyamadı sonra uykusu gelince birden rüya gördü rüyasında ülkeleri geziyordu birden sabah oldu annesi onu uyandırdı Melike onu öptü ve tuvalete gidip elini yüzünü yıkayıp kahvaltı etmeye başladı sonra akşam oldu.Babası benim işim ne kızım diye sordu Melike ülker'de çalışıyorsun dedi babası evet kızım ülker'de çalışıyorum ve bizi tatile yolladılar yani yurt dışına Melike çıldırmaya başladı babasını yine öptü ve sonra yattılar Melike herşeyini hazırladı ve o sabah erkenden kalkıp yola çıktılar ve İspanya'ya gittiler Melike heryeri gördü ve sonunda tatil bitti.Aile'ce eve döndüler ve Melike hemen günlüğüne bunu yazmış ve Melike hiç yılmamış.

CANIM ANNEM, CANIM BABAM

Size yazdığım yazılar , biraz şiir gibi gelebilir.Ama ben duygularımı mektupta şiir olarak ifade etmeyi seviyorum.Neyse, bu şekilde size bir giriş yapmış oldum.Annem ve Babam benim bu dünyadaki en değerli varlıklarım.Ne zaman bir olayım olduğumda derdimi anlattığım insandır annem.Babam bizimle çok ilgilenmez,tabiki bu ödev konusunda felan,yoksa maddi anlamda çok ama çok destekçidir. En iyi şekilde beslenmemizi sağlar,giyimimizi,evimizi,barkımızı... Kısacası herşeydir benim babam.Ara sıra bize kızsada haklıdır ama bazen sinirleneceği sırada sinirlenmez,en olmadık yerlerde sinirlenir.İşte kızma şeklide budur.En fazla yumuşak bir şekilde vurur. Annem isevkızadabilir,sinirlenedebilir,dövedebilir çünkü haklı tüm günümüz onunla geçiyor.Babamdansa daha çok hatta tamamen bizimle ilgileniyor.(ödev konusu vb.) Bazen sinirlenir kızar. Ama ana yüreği işte eninde sonunda ya gelir özür dilersin ya da o özür diler. Ben çok fazla bir şey demek istemiyorum çünkü onlar anne ve baba ne diyebilirsin ki ? Ama onları o kadar çok seviyorum ki dünyalar bile yetmez... Çünkü hepimiz anne ve babamıza borçluyuz.Hepimizi annemiz doğurdu, bizim için ne acılar çektiler. Yazamadık yazdırdılar. Yürüyemedik yürüttüler.Yemeğimizi yiyemiyoruk yedirdiler.Ve bunun gibi birçok şey. Onlara kızınca biraz ağzımız açılır ama sonra sözümü geri alıyorum felan deriz.Bunu ben biraz yapıyorum sizi bilmem,ama inşallah yapmıyorsunuzdur. Çünkü ağızdan çıkan laf geri alınamaz.Bu yüzden anne babalarınıza kızsanızda,sövsenizde bu sizin için kötü olur.Anne babalarınızın değerini bilin şuan ki halinize şükür edin.Birdaha anne veya babanızın yanınızda olmayacağını düşünerek...

SEN BURSA'SIN BİLİNMELİSİN

Sen yılların en güzel şehrisin, bilinmelisin
Senin olduğu yer bir cennet bahçesi, bilinmelisin
Kuşa ev insana ev sen bizi eşitleyensin, bilinmelisin
Sen tek ama ululuğuyla ulu BURSA'SIN, bilmelisin

Sen o yüce ALLAH'IN küçük ama sevilen bir şehrisin, bilinmelisin
Sen tek ve en güzel şehrisin, bilinmelisin
Saadetin bulunduğu yer sen o koca şehirsin, bilinmelisin
Sen yılların en güzel şehrisin sen BURSA'SIN, bilmelisin

BU VATAN İÇİN

Atalarımız savaştı, bizim ilmimiz için
Çok kan döküldü bu vatan için
Ne savaşlar yapıldı bu millet için
Her şey Türkiye Cumhuriyeti için

Birçok asker şehit edildi
Anaların bile uykusundan edildi
Ama bu vatan yerinden edilmedi
Sonsuza kadar Türkiye Cumhuriyeti

ANNEM

Şefkatin ile besledin beni
Eğittin büyüttün beni
Hastalandım hiçbir şey düşünmeden
Sen bana baktın canım annem

ANNELER UNUTULAMIYOR

Rüyamda gördüm seni,
Yine ışık saçıyordun.
Tam da hayallerimdeki gibi,
Çiçeklerle bezenmişti ellerin.

Bir sabah baktım dışarı,
Oturuyordun bahçede.
Ne yapsam bilemedim,
O halini kazıdım zihnime

Bazen dalıp gidiyorsun,
Çok merak ediyorum ne düşünüyorsun.
Dakikalarca aynı yere bakıp,
Kim bilir nereyi özlüyorsun.

Son halin gözümün önünde,
Yine duygulanıyorum.
Sen de biliyorsun eskiler unutulamıyor,
Ne kadar unutmaya çalışsam da aklıma geliyor,
ANNELER UNUTULAMIYOR

BABA CANDIR

Baba candır
Derdini açarsın ona
Her çocuk sever onu
Baba deyince gülersin

Ben babamı severim
Tüm çocuklar sever
Düştün mü elinden tutar
Yanlışın varsa uyarır

Baba can olmasın ne olsun
O çocukları sever
Çocuklar onu sever
Her derdi dinler ondan
Sıkıntı kalmaz çocukta

Babasız hayat olunca
İnsanın yolu kararır
Baban yanında olunca
Yoluna ışıkla aydınlanır
Benim babam candır

BİZ TÜRK ORDUSUYUZ

Sarp dağların eteğinde
Bozkırların içinde
Zaferlerin peşinde
Biz Türk ordusuyuz.

Savaşıp direnmeye
Vatan uğrunda ölmeye
Biz hazırız daima
Biz Türk ordusuyuz.

Bıkmadan usanmadan
Savaşırız her zaman
Hiç korkmayız ölümden
Biz Türk ordusuyuz.

Getirdik büyük barışı
Kazandık zaferleri
Sevindirdik milleti
Biz Türk ordusuyuz.

EN SEVGİLİ

Kitabımdaydı her şey,
Mısra mısra seni yazdım,
Mürekkep ve kağıdım.
Hepsi birer günışığım
Günışığı kararlardan
En samimi arkadaşım ;
Mürekkep ve kağıdım
Her mısrada seni yazdım
Deniz dalgalandı
Hayat durdu
Her şey bir mürekkep gibi aktı
Her şey bir gözyaşı kadardı
Fırtına koptu bu sefer
Yine aklıma sen gelmiştin
Büyük küçük damlalar
Hepsi birer sendin
Her aklıma gelişinde ürperiyordu tenim
Her kalp atışında
Seni bağırıyordu kalbim
Çünkü "o" sendin...
Ne zaman secdeye başımı koysam
Sendin benim dua Allah' ım "onu" bana bağışla ,
Derdim her zaman.
Umuttu işte, bir parçaydi.
Her şey senin yüreğin kadardı "En Sevgili" ...

GÜZEL BURSA

Cumalıkızık' tır tarihin adı,
Yerlerde dizili yassı taşları,
Tahtadan evleri çümbüş cevheri,
Görmek yetmez gezilesi her yeri.

Tophane'dir manzaranın adı,
Çok büyüktür, kocamandır alanı,
Ilık eser rüzgar gibi kendisi,
Kuşbakışı seyreder bu ulu şehri.

Uludağ'dır dağların efendisi
Beyaz örtülüdür dibi, tepesi
Pamuk toplar gökten karları,
Yemyeşildir çamları ağaçları.

HAYALLERDEN SIFIR ALMAK

Babasının işi nedeniyle çocuğun ortaöğretimi kesintilere uğramıştı. 7. sınıftayken, büyüdüğü zaman ne olmak ve yapmak istediği konusunda bir kompozisyon yazmasını istedi hocası. Çocuk bütün gece oturup günün birinde at çiftliğine sahip olmayı hedeflediğini anlatan 7 sayfalık bir kompozisyon yazdı. Hayalini en ince ayrıntılarıyla anlattı. Hatta hayalindeki 200 dönümlük çiftliğin krokisini de çizdi. Binaların, ahırların ve koşu yollarının yerlerini gösterdi. Krokiye, 200 dönümlük arazinin üzerine oturacak 1000 metrekarelik evin ayrıntılı planını da ekledi. Ertesi Gün hocasına sunduğu 7 sayfalık ödev, tam kalbinin sesiydi.

İki gün sonra ödevi geri aldı. Kağıdın üzerinde kırmızı Kalemle yazılmış kocaman bir «0» ve «Dersten sonra beni gör» uyarısı vardı. «Neden «0» aldım?» diye merakla sordu hocasına, çocuk. «Bu senin yaşında bir çocuk için gerçekçi olmayan bir hayal» dedi, hocası. «Paran yok. Gezginci bir aileden geliyorsun. Kaynağınız yok. At çiftliği kurmak büyük para gerektirir. Önce araziyi satın alman lazım. Damızlık hayvanlar da alman gerekiyor. Bunu başarman imkansız» ve ekledi: «Eğer ödevini gerçekçi hedefler belirledikten sonra yeniden yazarsan, o zaman notunu yeniden gözden geçiririm.» Çocuk evine döndü ve uzun uzun düşündü. Babasına danıştı. «Oğlum» dedi babası «Bu konuda kararını kendin vermelisin. Bu senin hayatın için oldukça önemli bir seçim!» Çocuk bir hafta kadar düşündükten sonra ödevini hiçbir değişiklik yapmadan geri götürdü hocasına. «Siz verdiğiniz notu değiştirmeyin.» dedi. «Ben de hayallerimi.»

O, 7. Sınıf öğrencisi, bugün 200 dönümlük arazi üzerindeki 1000 metrekarelik evinde oturuyor. Yıllar önce yazdığı ödev şöminenin üzerinde çerçevelenmiş olarak asılı. Öykünün en can alıcı yanı şu:

Aynı öğretmen, geçen yaz 30 öğrencisini bu çiftliğe kamp kurmaya getirdi. Çiftlikten ayrılırken eski öğrencisine "Bak" dedi, "Sana şimdi söyleyebilirim. Ben senin öğretmeninken, hayal hırsızıydım. O yıllarda öğrencilerimden pek çok hayal çaldım. Allah'tan ki, sen, hayalinden vazgeçmeyecek kadar inatçıydın." O 7. sınıf öğrencisi, bugün 200 dönümlük arazi üzerindeki 1000 metrekarelik evinde oturuyor.

HAYATIN ZİRVESİNDE

Hayatı anlamaya çalışıyorum zaten anlamakla kalıyorum . Her şey garip geliyor bana . İçimde kocaman bir boşluk var ve orada saklıyorum acılarımı , dertlerimi , sıkıntılarımı , mutsuz yanım orası . Gülücüklerimle kapatmaya çalışıyorum ama başarabiliyor muyum ? Bilmiyorum.

Hayat bir engelin üstüne kurulmuş . Ummadığın anda çakılıp düşebiliyorsun , bu olmasa da engellere takılıyorsun . Sabretmek ...Hep sabretmek istiyorsun , dayanmak , engellerin üstesinden gelmek . Ben de öyle yapıyorum . Yapabildiğimin en iyisini yapmaya çalışıyorum.

Hayat hep yokuşlarla dolu aslında . Bazen olur ki artık düzlüğe ulaştığını sanırsın ama o an göremesen bile az ileride yine bir yokuş vardır . Biraz yol aldıktan sonra yine tırmanmaya başlarsın . Bazen o kadar dik olur ki yokuşlar , düşeceğinizden korkarsınız . Bu sefer artık yokuşlar siz olacaksınız .

Hayat mürekkepli bir kalem gibidir. Kalemi kullanırsınız mürekkebi bitene kadar , hayatı ise yaşarsınız dayanabildiğiniz kadar . Hayatın üstesinden gelebilirsin aslında ama bunun için engellerin altından güçlü kalkmalısınız

Güçlü olan hayata karşı , asla yıkılmayın ki zamanı gelince yapamadıklarınız için pişman olmayın . Şu andan itibaren başlayın hayata karşı gelmeye. Takılıp düşseniz de güçlü kalkın hayatın üstesinden.

KİTAP

İnsanlar sever okur,
Dinler uyur vazgeçemez.
O hep yanında olur,
İkiz gibi gezerler.

Hiç ayrılamazlar,
Birbirlerinden.
Parkta, sokakta,
Çarşıda hep okur.

İki günde yüzlerce sayfa bitirir,
Okumasını geliştirirse.
Sınavda belli olur.
Başarılı not çıkarır.

KÜTÜPHANENİN ÖNEMİ

Hayatımızda birçok şeyi okuyarak öğreniriz. Kütüphane her konuda kitabın bulunduğu zengin bir yerdir. Kitabın kütüphanede belli bir düzene göre dizilmiştir.

Bilgiye en kolay ulaşma imkanın bize kitap verir. Kitaplar sayesinde insanın bilgisi artarken aynı zamanda kişinin hayal dünyası da gelişmiş olur. Kütüphanelerde bu altın değerindeki kitapların bir arada bulunduğu hazinedir. "Ağaç yaş iken eğilir." atasözü bize kütüphane sevgisini ve kitap okuma alışkanlığını çocuklara küçük yaşta kazandırmamız lazım. İşte bu nedenle her hafta en az iki gün ailece kütüphaneye gitmemiz gerekir. Okulda ise en önemli yer kütüphane olmalı.

Günümüzde gelişmiş ülke olan Japonya en fazla kütüphanesi olan ülkelerden biridir. Gelişmiş kütüphane sayısı doğru olan kütüphanelerden biridir. Gelişmişlikle kütüphane sayısı doğru orantıdadır. İşte bu nedenle ülkemizde kütüphane sayısını artırmalıyız.

TRABZON'UN GÜZELLİKLERİ

Trabzon hem iç hem de dış güzellikleri bir hayli fazla olan şirin bir Karadeniz şehridir. Karadeniz insanı çok sevecen ve içtendir. Ve dışardan gelen insanları hemen benimser, onlara güzel iç dünyasını açarlar.

Trabzon'da bolca yeşilliklerinden yaylalarından tutun da Vakfıkebir ekmeğine dek her bir özelliğinde faklı bir hikaye, farklı bir bakış açısı vardır. Gittiğinizde doğaya, temiz havaya doyacağınızdan emin olun. Yeşillikleri, ağaçları, çiçekleri ve daha bir çok şey...Trabzon halkının çok sevecen bir yapısı vardır.

Trabzon'un güzelliklerinden bir diğeri de oyunları ve tatlarıdır. Kara lahana sarmasını bir kere tadarsanız mutlaka ikinci tabağı da alacaksınız. Düğünlerde horon oynayan gençleri görünce kendinizi oyunun ortasında bulacaksınız. Bunun başlıcası horondur. İnsanlar oyunu oynarken içlerinden geçerler. Ve bu birlik ve beraberliklerinin ne kadar kuvvetli olduğunun göstergesidir. Bir yanda da insanlar çok eğlencelidir. İnsanları güldürür eğlendirir. Tıpkı Temel ile Dursun fıkralarındaki gibi. İnsanların iç dünyası hayatı öyle geniş ki ancak onlardan dinlerseniz farkına varırsınız. Kalpleri temiz ve çok saftır. Bunların yanı sıra sizi hep doğal besinlerle yiyip içirirler. Doğal tereyağı, süt, peynir, ekmek bunların sadece birkaçı. Çok çalışkan oldukları için her işi yapıyorlar.Ve aynı zamanda bunlarla geçimini sağlıyorlar.

İşte bu güzel illerimizden olan Trabzon bu şekildeydi.Her ilin kendine has tavrı ve yaşama şekli vardır.Bu sadece bir tanesi.

Bu güzel ilimize herkesi bekliyorum anlattığım güzellikleri görmenizi ve bu lezzetleri tatmanızı tavsiye ederim.

MELEĞİM

Öldük mü biz şimdi
Lanetlendi mi hikayemiz?
Üzülüyorum bizden sonrakilere,
Nasıl böyle bir sevgiyi göremediler?
Canlarım benim, çok şey kaçırdılar
Elbet sevgiyle canlanır hatıralar

Sevgi olur da bizimkisi gibi olur mu?
Elbet severler de bizim gibi örnek alacakları ,
Ve onlara yol gösterecek bir sevgi hiç olmayacak
Evet meleğim, sen gittin ya ben artık boşluktayım...
Madem biz bütündük, birimiz yoksa öbürü de mi yok olmalı?
Elimde iki seçenek var ya ayakta kalıp
İkimizin yerine de yaşatacağım bu aşkı
Zaten senden sonra başarabilir miyim böyle
Zor bir görevi bilmiyorum
Sen yine de merak etme
Emin ol çabalayacağım ,
Çünkü bizim sevgimiz bunu hak ediyor
Mutlu ol canım, mutlu olalım...

Sensiz yaşamaya alışmaya bıraktın beni
Elimden geldiği kadar çabalayacağım
Nasıl olacak bilmiyorum ama
İnan alışacağım, bir yanım hep eksik kalsa da...

VATAN SAĞOLSUN!...

Vatan, bağımsız olarak yaşayabildiğimiz, bizim için çok kıymetli toprağımızdır. Herhangi bir toprak parçası bizim vatanımız olamaz. Çünkü bizim vatanımız çok zor şartlarda kazanılmıştır.

Biz Türk milleti olarak , ülkemiz ve vatanımızın bağımsızlığı için elimizden geleni yapmalıyız. Vatanımıza sahip çıkmalıyız. Bu sevgimizi, bağlılığımızı hiçbir zaman yitirmemeliyiz.

Biz gençler olarak vatanımız için çok çalışmalı, çok okumalıyız ve diğer ülkelerin önüne bilgimizle ve başarımızla da geçmeliyiz. Diğer ülkeler, ilk icatları ilk bizden öğrenmeliler. Artık tüm dünyada yabancı isimler değil de hep Türk isimlerinin başarılarından konuşulmalı. Bunun için azimle kendimizi yetiştirmeliyiz. Biz hiçbir ülkeye muhtaç olmamalıyız. Aksine onları bize muhtaç bırakmalıyız. Böylece daha saygın ve daha zengin bir ülke oluruz.

Askeri alanda güçlü olan devletlerle birlikte günümüzde eğitime en fazla önem veren devletler de dünyanın en güçlü devletleri sayılmaktadır. Bu nedenle biz öğrencilere gelecek için büyük görevler düşmektedir. Çalışıp, başarmalıyız. Vatanımız için büyük işler yapmalıyız.

Bu vatan için canını veren şehitlerimize borcumuzu ödeyemeyiz. Fakat onlara layık olabilmek için "her şeyden önce vatanımız " diyebilmeliyiz. Bu eşsiz vatanı parçalamak isteyenlere fırsat vermemek için birlik ve beraberlik içinde olmalıyız. Biz birliğimizi ve beraberliğimizi bozmayıp dayanışma içinde olursak hiçbir güç bizim karşımıza çıkamaz.

Zamanı gelince de her Türk vatandaşı gibi vatanımızı parçalamak isteyenlere karşı vatanımız için korkusuzca savaşırız.

Yeter ki, VATAN SAĞOLSUN !...

YAZIK DEĞİL Mİ?

Yıllar öncesinden bahsediyorlardı. Dedem ve komşusu o zamanlarda bahar geldiğinde ağaçlardaki kuşların cıvıltıları, arıların vızıltıları, sararmış sabah saatlerini ikisi de yakınıyordu şimdiki bahardan. Önceleri anlamadım ne demek istediklerini ta ki araştırıp bu kadar apartmanların, binaların, parkların, sitelerin yapılması için o kadar ağacın kesildiğini öğrenene kadar. Meğerse bir bina yapmak için onlarca ağacın kesilmesi gerekiyormuş. Bir ağacın yetişmesi için geçen o uzun yıllar düşününce ben de üzülmeye başladım dedemler gibi.

Yaşadığımız yerlerin daha ne kadar taşlaşacağını, betonlaşacağını her yerin tekdüze binalarla dolacağını, görünen bir kaç ağacında yok olacağını düşünmek beni daha da endişelendirir. Böyle bir sorunumuz olduğunu arkadaşlarımla da paylaşmak bu endişemi hafifletir diye düşündüm ve onlarla neler konuşacağımı kafamdan geçirirken, dedemlerin konuşmalarına tekrar kulak verdim. Diyorlardı ki: "Yaş kesen baş keser." Bu fidanlara yazdık değil mi ?

Onların sözleri beni de harekete geçirdi. En azından taze fidanların değil de daha yaşlı ağaçların olduğu bölgelere yapılmalı idi inşaatlar. Öyle bir proje olmalıydı ki daha az zararla, daha güzel, daha bilinçli insanların doğa özlemi çekmeden yaşayabilecekleri ortamları hazırlanmalıydı. Bu projeyi gündeme getirmek için arkadaşlarımla iletişime geçtim. Yaşadığım bu güzel ülkemizi yıllar sonrada çocuklarımıza gururla bırakabilmeliyiz. Bu dünya hepimiz geleceğimiz için el ele vermeliyiz.

ANNEMSİN BENİM

Annemsin benim.
Beni dünyaya getiren,
9 ay sabırla bekleyen,
Benim bütün çilemi çeken,
Annemsin benim.
Beni büyüten,
Yürümeyi öğrenirken elimden tutan,
Her zaman yanımda olan,
Yanlış bir davranışım olsa da,
İlk başta kızar sonra doğrusunu anlatırsın.
Biri bana kötü davranırsa,
Hemen arkamdasın.
Bu yaşıma kadar,
Bıkmadan bakan.
Bana kıyamayansın,
Annemsin benim.
Sen beni bunca yıl sevdin.
Sevmeye devam edersin.
Benim hep arkamı kollarsın
Bir yerimi vursam ben çok sen üzülürsün.
Çünkü sen benim annemsin.
Bir tanemsin.
Canımın içi, en çok sevdiğim kişisin sen,
Annemsin benim, canım annem...

BÜYÜLÜ KENT BURSA

Bursa'dır yeşilliği ile ünlenen,
Mutluluğun sesi ile inlenen,
Dağından inen su ile şenlenen,
Büyülüdür kent anlatılmaz yaşanır.

Bursa'dır camileri ile ünlenen,
Ezanın sesi ile inlenen,
Yoldan inen ipekböceği ile şenlenen,
Büyülüdür Bursa anlatılmaz yaşanır.

Bursa'dır Cumalıkızık ile ünlenen,
Suyun şırıltısı ile inlenen,
Uludağ'dan inan insan ile şenlenen,
Bursa'dır Bursa anlatılmaz yaşanır.

Bursa'dır Karagöz ve Hacivat'la ünlenen,
Kahkahanın sesi ile inlenen,
Dağından gelen kar ile şenlenen,
Bursa'dır Bursa anlatılmaz yaşanır.

CENNET BURSA

Her tarafta yeşil siyah zeytinler
Tarlalarda uzanır boylu boylu mısırlar
Başını eğmiş buğday dolu başaklar
Zengin bir iklim çeşitliliğidir Bursa

Her bir caminin ayrı bir huzuru
Her bir köşesi farklı bir duygusu
Her tarafı türbe dolu
Evliyalar şehri Bursa

Emir Sultan,Somuncu Baba
Ulu Cami,Yeşil Türbe
Sokaklarını gezdim üç günde
Tarihi şehir Bursa

Seyretmeye doyum olmaz
Güzelliğine sözüm olmaz
Cennet gibi bir şehir
Cennet Bursa

DEDEME

Sen kaleydin gözlerimde,
Hala yaşıyorsun kalbimde,
Şu kapıdan girişini özledim,
Yanıma gel be dede.

Şiirleri çok severdin,
Benim okumamı daha çok,
Senin şiir okumanı özledim,
Yanıma gel be dede.

Gözün arkada kalmasın,
Biz senin torunlarınız,
Senin gibi güçlü olup,
Her zaman dik duracağız.

Şimşekler bile senin yanında,
Öksüz kalır dedem,
Kötülük bile senin yanında,
Duramaz kaçar gider dedem.

İyilik yapmayı,
Herkese sen öğrettin,
Şimdi ise yanımızda ve,
Kötülük bize meydan okuyor dedem.

Unutma ki biz seni bırakmadık, bırakmayacağız,
Sen cennette mutlusun,
İçini rahat tut,
Senin şanınla bizde mutlu olacağız dede.

Her zaman, her yerde,
Kalbimdesin dedem,
Gururla, şefkatinle,
Öbür dünyada çok yaşa,
Seni çok seviyorum dede.

GÖZYAŞLARIMDA BOĞULUYORUM

Gözyaşlarımda boğuluyorum annem,
Gece, gündüz seni bekliyorum,
Belki gelirsin diye, gelmiyorsun.
Uyuyorum, gözlerim kapalı.

Gözyaşlarımda boğuluyorum annem,
Şarkılar, seni bana hatırlatıyor,
Kendi ayaklarım üzerinde durabiliyorum artık.
Uyuyorum gözlerim kapalı.

Gözyaşlarımda boğuluyorum annem,
En zor anda geceleri,
O zamanlar sensiz olmuyor.
Uyuyorum, gözlerim kapalı.

Gözyaşlarımda boğuluyorum annem,
Ama bu sefer uyumuyorum,
Elimde bir matkap,
Karanlığı deliyorum.

SENSİZİM BEKLİYORUM

Günler ne çabuk geçiyor anne,
Şimdi 11 yaşımı dolduruyorum,
Ama sen yoksun yine annem,
Sensizim, nefes alamıyorum.

Bugün doğum günüm,
Hediye almana gerek yok,
Sen gelsen yeter,
Sensizim, nefes alamıyorum.

Alıştım yokluğuna,
Ama düşünmüyor değilim,
Neden sen anneciğim,
Sensizim, nefes alamıyorum.

Her gece ağlıyorum,
Yoksun diye hıçkıra hıçkıra ağlıyorum,
Annem diye bir kitap okuyorum,
Seni anlatıyor adeta,
Sensizim, nefes alamıyorum.

ASLA BENZERİ OLMAYAN BİRİCİK AİLEME,

Haklıydınız hayatın ne kadar zor olduğunu anlatmaya çalışarak haklıydınız. Bu hayatta iki seçeneğim olduğuna, ölmek ve hayatta kalmak olarak seçenek yapmam gerektiğinde haklıydınız.

Ben yaşamayı seçtim canlarım ben bu hayattan ders çıkarmak için, çabuk vazgeçmemek için yaşamayı seçtim. Hep benim çok inatçı olduğumu söylersiniz haklıydınız. Yine aynı inatçılığımla hayatla savaştım en azından ayakta durabilmek becerdim ya da ben öyle zannediyorum. Tabi ki vazgeçmek istedim ama yapamadım şu an her şeyden çok sizin benim yanımda olmanızı isterdim fakat ben daha kendimi size kanıtlayamadan siz bu hayattan vazgeçtiniz.

Sürekli büyüme ve gelişme içindeydim bana ayak uydurmayı başaramadığınızı sanıyordunuz fakat bu konuda da siz yanıldınız aslında ben size ayak uydurmaya çalışıyordum ama siz farkına varamadınız. Şimdi aynı sizin bana ayak uydurmaya çalıştığınız gibi bende hayata ayak uydurmaya çalışıyorum. Umarım gelecekte hayatımda sizin gibi anılar bırakırım.

Sizi çok seven kızınız..

AKILLI YALANCININ ŞAŞKIN SONU

OYUNCULAR:

MURTAZA, ALİ, OĞUZ, SELCEN, GİZEM, ADAM 1, ADAM 2

OYUNUN ADI: AKILLI YALANCININ ŞAŞKIN SONU

Bir gurup çocuk bir araya gelerek bir icatta bulunmak isterler. Ama aralarında yalancı ve paragöz bir tip vardır. İcadı kendi başına ele geçirip satmayı düşünmektedir ve bu oyunda onun hikayesi anlatılmaktadır.

ALİ: Murtaza hemen söyle Selcen'e bir azda Plütonyum koysun.

MURTAZA: Tamam. (Murtaza dışarı çıkar ve geri gelir)

MURTAZA: Birazda asit koyun.

(Selcen asit koyar)

SELCEN: Tama koydum. Ama patlama ihtimali var.

OĞUZ: Çabuk kaçın patlarsa ölebiliriz.

(Oğuz ve Selcen kaçar. Ali'de arkalarından kaçar. Murtaza'da maddeyi çöpe atar.)

MURTAZA: Hepsini kandırdım. He He He He... Paranın büyük payı benim olacak.

GİZEM: Paranın küçük payı da benim olacak demi..

MURTAZA: Olur, olurda şu cihazı bir bitirelim.

GİZEM: Bitirelim.

(Gizem ve Murtaza elleri ile bir şeyler yaparlar.)

MURTAZA: Sonunda bitti.

(Gizem ve Murtaza sahne dışına çıkar. Ali, Kemal ve Selcen sahneye gelir.)

ALİ: Murtaza bizi kandırmış.

OĞUZ: Hem de Gizem'i kullanıyor.

SELCEN: O bize oyun oynadıysa bizde ona oyun oynayalım.

(Halka olur ve konuşmaya başlarlar)

ALİ: Benim bir fikrim var. Murtaza'yı korkutmak.

OĞUZ: Gizem'e de haber verelim.

ALİ: Tamam arıyorum. (der ve Gizem'i arar)

ALİ: Alo! Gizem Murtaza'ya şaka yapıyoruz. Sende bize katılmaz mısın?

GİZEM: Büyük bir zevkle. (Gizem sahneye gelir)

ALİ: Tamam orada saklan ve bir maske tak. (Ali Gizem'e maske verir ve saklanacağı yeri gösterir.)

SELCEN: Hadi bizde maskelerimizi takıp saklanalım.

OĞUZ: Tamam.

(Gizem, Oğuz, Selcen ve Ali maskelerini takıp saklanırlar)

MURTAZA: Gizem kaçtı. Bu benim işime yarar tabi ki.

(Selcen, Ali ve Gizem ayağa kalkarlar. Oğuz saklandığı yerde kalarak görünmeden yüksek sesle konuşur)

OĞUZ: Murtaza seni cezalandırmaya geldik. (Sesini kalınlaştırarak konuşur)

(Murtaza korku ile ellerini kaldırır ve)

MURTAZA: Tamam, tamam. Selcen, Ali ve Oğuza yalan söyledim. Yalan. Gizem'e de para vermeyecektim. Beni cezalandırmayın. Çok utanıyorum. ama....1,2,3,4,5

(Birinci ve ikinci adam Murtaza'nın arkasından çıkarlar. ve aynı anda Böööööö derler. Murtaza dışında herkes korku ile yere düşer.)

ALİ: Sizde kimsiniz?

1. ADAM: Ben Mert

2.ADAM: Bende Kemal

(Murtaza gülerek zıplar ve elindeki cihazı yere düşürür.)

MURTAZA: Hayııııııır. diyerek. Yere çöker ve ağlamaya başlar.

NOT: Ali, Selcen ve Oğuz ayrı yerlerde olduğu için Oğuz ve Selcen sırada otururken Ali sıranın altında duracak. 1. ve 2. adamlar çocukları korkuttuktan sonra maskelerini çıkartacaklar.

Tüm oyuncular el ele tutuşur ve hep birlikte selam vererek: Arkadaşlar biz size yalancılığın kötü bir şey olduğunu anlatmaya çalıştık. Karşınızdakini ve kendinizi üzebilirsiniz. O yüzden asla yalan söylemeyin.

VATANINI SEV

Bu Vatan zor şartlarda alındı.
Bumu bil! Unutma bastığın toprakta,
Binlerce şehit kanı var.
Onları unutma onlar sizin için şehit oldu.

Bayrağa her baktığında onları an,
Bu güzel Vatanda olduğun sürece,
Unutma bu Vatanı sev sevki onlar,
Yattıkları yerde yeniden canlansınlar.

YÜCEL BİZİ BIRAKMA

Yücel tam dersin ortasında geldi.Yerine otururken çok mutsuzdu!

Sıra arkadaşı olan Ali "Yücel ne oldu?"diye sordu?

Yücel " Yok bir şey" diyerek geçiştirdi. O sırada zilin müthiş sesi

duyuldu. Herkes o anda rahatladı . Ama Yücel hayla mutsuzdu. Ayça" Yücel teneffüsü hepimizden çok severdi" dedi. Ali Yücel'in yanından ayrıldı ve Bilge'nin yanına gitti. Ali "Yücel'in bir şeyi mi var" diye sordu? Bilge "Bilmiyorum" dediği sırada Selin koşarak geldi. Soluk soluğa kalmıştı "Yücel okuldan ayrılıyor" diye bağırdı. Ali ve Bilge'nin ağızları açıldı ve aynı anda "Nasıl....?" dediler. Selin yarı ağlar bir vaziyette babasının tayininin çıktığını söyledi. Ali bu yüzden "Zaten Mehmet Ankara'ya gitti. Yücel'de başka bir yere gidecekse ona iyi bir sürpriz hazırlamalıyız" dedi. Bilge bu olayı öğretmenine anlattı. Öğretmen velilere haber verdi. Yanlarında pasta, börek, kek gibi yiyecekler getirmelerini söyledi.

Öğretmenler, veliler ve öğrenciler Yücel›e güzel bir sürpriz yapacaklarını sandılar. Ama Yücel üzüntüsü yüzünden veda etmeden gitmişti.

ZEKA

Öncelikle zekanın ne demek olduğuyla başlamak istiyorum. Zeka kavramlar ve algılar yardımıyla soyut yada somut nesneler arasındaki ilişkiyi kavrayabilme, soyut düşünme muhakeme etme ve bu zihinsel işlevleri uyumu bir şekilde bir amaca yönelik olarak kullanabilme yetenekleridir. Zekalı insanların özellikleriyle devam etmek istiyorum. Zekalı kişiler daha hırslı öğrenebilme daha uzun süre akılda tutabilme, daha geniş kavrayabilme olay ve olgular arasındaki ilişkileri daha önce anlayabilme ve sezgi gibi bir çok zihinsel yetenek açısından üstün zihin kapasitesine sahip varlıklardır. Geometri mekanik teknoloji resim müzik spor gibi özel ilgi alanlarına sahip olup bilime de oldukça meraklıdırlar.Belki etrafında bu özelliklere sahip fakat tanımlanmamış yada kendisinde bu özellikleri barındıran bireyler bulunmaktadır. Ama bence bunların özellikleri yaş kafa yapısı yaşanmışlıkları da etkiler zekayı.

Zekanın bilinen yedi çeşidi vardır.

1)Müziksel Zeka

2)Duygusal Zeka

3)Mantık-Matematik Zekası

4)Dilsel Zeka

5)Uzaysal Zeka

6)Kişiler ara iletişim

7)İçe Yönelik Zeka

Hayalimde bilim adamı olarak zekanın bilinmeyen yönlerini işleyişini bulup insanlığa hizmet etmek istiyorum.Böylece her insan zekasını en son noktasına kadar kullanabilecek ve teknoloji akıl almaz boyutlara ulaşacak.

BAHAR

Bir baktım bahar geldi
İkinci sınavlar başlayıverdi
Dışarıdaki çocuklara neşe geldi
Alerjisi olanlar kaçıverdi

Annem temizliğe başladı
Çamaşır suyu kalmadı
Yolladı bizi Furpaya
Param yetmedi kasaya

Babam koştu yardıma
Aldı bize çikolata
Döndük eve ondan sonra
Arı soktu bir anda

Her yerim şişti o anda
Gittim hemen doktora
İlaçlar verdi bana
Hemen içtim suyla

Sınavlar başladı pazartesi
Doksan dokuz aldım cumartesi
Sınıfta kalmadım en iyisi
Dönem bitti bahar ertesi

VATAN

Vatan candır,
Canından bir parçadır.
Kolundur, kanadındır;
O senin VATANINDIR.

Vatan sevilmez mi?
Vatan korunmaz mı?
Vatan için ölünmez mi?
O senin VATANINDIR.

Sen benim memleketimsin,
Canımsın, ciğerimsin.
Senin için yaşanır;
Canım VATANIM..

VAZGEÇME

Hayatta ne olursa olsun hiçbir şeyden vazgeçme, hayata tutun, ayakta durmaya çalış yıkılma güçlü dur. Çok zor biliyorum ama yapmak zorundayız. Kendimiz için kendini düşünmeyen kişiler; onlarda sevdikleri için eğer o da yoksa (sevdikleri de yoksa) umutları, gelecekleri, hayalleri için oda yoksa düşmanlarınıza inat olsun diye oda yoksa diyemem çünkü mutlaka saydıklarımdan biri vardır.en zor şey vazgeçmek değil öyle gelse de, en zor şey aslında bazıları için çok kolay: hayata tutunmak, ayakta kalmak. Konuyu biraz saptıracağım ama hani demişler ya; "arkadaş gidici dost kalıcıdır" bence yanlış hepsi gidicidir. Hepsi bizi bırakır, hepsi bizden vazgeçer, hepsi, hepimiz yalan söyleriz seni asla bırakmayacağım deriz , seni çok seviyorum, iyi ki varsın vb. şeyler söylenir bizde inanır sırlarımızı

söyleriz. Sonra ne olur biliyor musunuz? Sonra en kötü şey olur ; o bizi sırlarımızla terk eder. Her gün düşünürüz bizi acaba satacak mı? Zaten satmıştı ama sırlarımızı da söylerse iyi biter, uçamayız çünkü o iplerimizi bırakmış. Her gün o korkuyla yaşarız acaba yeni kankasına sırlarımızı söyleyecek mi? Sana gelir küser, kavga edersiniz sonra der ki:

-"Seni çok seviyorum, sen çok iyi bir arkadaşsın, biz senle hiç kavga etmedik ki." der. Birde hatıra defterine yalan şeyler yazmıyorlar mı?, çok gıcık oluyorum. İşte hayat. Hayat, herkes bizden vazgeçti..

HAYAT VE RUHUMUZ

Hayat neden bu kadar kötü olmak zorunda? Mutlu olmayı, sevmeyi, sevilmeyi hak etmiyor muyuz? Hayat neden bu kadar adaletsiz, bencil, iğrenç? Paylaşarak, iyi olarak, hakları savunarak,haklarımızı yedirtmeden mutlu olamaz mıyız? Neden mutlu olamayalım ki, niye her gece her gece ağlayalım, depresyonlara girelim, her şeyi kafaya takalım, sinirlenelim ki? Öyle dünyada hiç kimse böyle olmaz.Birine kötülük yapmak, canını yakmak ruhumuzda var, hepimizin ruhu bozuk. Barış sağlamayı, sevmeyi anca diyebiliyoruz, yapamıyoruz uygulayamıyoruz. Hep kırıp döküyoruz, parçalıyoruz, acıtıyoruz, yakıyoruz. Hangi konuda mükemmeliz? Ben söyleyeyim; hiçbir konuda, hiçbir şeyi beceremiyoruz, tam takır yapamıyoruz. Mecbur muyuz ya neden biz, biz ne yaptık. Biz kaybolduk dağılan parçaları nasıl, kiminle toplayacağız? Biz böyle nasıl olacağız, nereye kadar devam edeceğiz. Hep hayal kuruyoruz ve en sonun da çiçeğimiz olduğu halde soluyoruz. Hep yalan dolanlarla, hayallerle büyüdük nereye kadar böyle, gün gelir biri fark eder yada o içimizde ki ses bizi mahveder, kimse fark etmese de onun fark etmesi yeter. Her şeyi o yapar. Utandığın neyse o hep karşına çıkar, vazgeçmeye çalıştığın her şey, istemediğin, nefret ettiğin, imrendiğin her şey karşına çıkar. Utandığın her neyse söylemekten, yapmaktan utandığın her şeyden bilki korkuyorsun. İşte boşuna demiyorum sen korkağın tekisin...

HAYAT

İnsan annesini sevmez mi? Anne candır, hayattır. 2-3 saat olsa bile üzülür. İnsan sevdiğinden az bir zaman olsa bile istemeden ayrı kalıyorsa bu çok kötü bir şey. İnsanın canı yanıyor, içi kan ağlıyor. Aile dediğin;bir bütündür, mutluluk tablosudur, zor zamanların da, zor günlerin de bir birine destek çıkmak, kanat germektir. Hani dedim ya:

-"İnsan annesini sevmez mi?"

sevmeye bilir, nefret etse bile gine de içi kan ağlar. Tecrübesiz hayat aksiyondur, yapamayacağımız işlerin yükünü almamak gerekir, aldıysan da yapacaksın sırtını dönüp, terk edip gitmeyeceksin. İnsanları parçalayıp, kırıp kırıp fırlatıp, üzmeyeceksin sonra hayat şartları deyip insanları kandırıp hayatlarına tekrar giriyor, ya devam ediyor ya da tekrar parçalıyor sonra o parçaları kimse birleştiremiyor, toplayamıyor. O parçalar suçsuz olanların da canını yakıyor, canı yananlar diğer insanların da öyle olacağını sanıp, çok canlar yakıyor. Daha yazacak çok şey var ama bunları insanın gözündeki ışıltı ve gözyaşı tamamlar.Göz ışıltısı var ya insanın içinde ki çocuğu, acıyı belirler. İnsanın içindeki çocuk, kaybolmuş parçalar; oradadır. Her insanı gözü farklı parlar, işte o gözler var ya, o gözler kaybolmuş çocuğun, parçaları toplamayan çocuğun gözleridir. O gözler insanın içini yakar, parçalar, ama sakın ha onlara acımayın, yardım edin ama acıyan gözlerle bakmayın acı çekiyor diye yardım etmeyin. Aslında en iyi dost, arkadaş onlardır(tabi acıdan masum olanlar). Normalde arkadaş gidici, dost kalıcıdır ama böyle arkadaş gidici değildir. Neyse konuyu toparlayalım, göz yaşları; onlar masumluğun, masumiyetin simgesidir, ama her gözyaşı değil, bazı gözyaşları masum gözyaşlarıdır işte onlar; gözlerinin içi parlayan gözyaşları. Hani dedim ya:

-"Yazılacak çok şey var"

İşte şimdi o yazılacakları bir kenara bırakalım, sıra gözyaşlarında . Şimdi kalem değil, sözcükler değil; metni, yazıyı gözyaşlarım tamamlasın. Kendinize iyi bakın. Hayatta kalın, onların inadına sağlam durun, yıkılmayın biliyorum istediğim zor bir şey ama onlar sizi böyle gördümü pişmanlık duyarlar, zaten işte o zaman onlar parçalanır.

Ama diğer türlü onlar parçalanmaz ben olsam da, olmasam da onlar zaten parçalanacakmış der geçer. Görüşmek üzere, onları asla sevindirmeyin hep siz mi üzüleceksiniz, parçalanacaksınız? Hayır. Biraz da onlar parçalansın. Hayata karşı boynunuzu bükmeyin....

HOŞÇAKALIN

CANIM

Hayatımın anlamı,
Yaşama sebebim.
Canım benim;
ANNECİM.

Kelimelerin anlamı,
Şiirlerin konusu.
Canım meleğim;
ANNECİM.

Aşkın anlamısın,
Hayatın tadısın.
Annelerin bir tanesi;
Canım ANNECİM.

Dünyaya geldim,
Başkasını sevemedim.
İyilerin iyisi,
Annelerin bir tanesi;
Canım ANNECİM...

GORDION

Polatlı çevresinde Gordion adlı bir kentin kalıntıları vardır. Bu mitolojik kentle ilgili bir çok efsaneler anlatılır:

Efsane bu ya, sakın olur mu olmaz mı demeyin. Lidya Kralı Midas zamanında geçen efsanede kentin yönetici seçimi vardır. O zamanın Gordion kentinin ünlü alimi bir kehanette bulunur. Kentin ve ülkenin gelecekte kralı olacak kimse bu gece yarısına doğru saman yüklü bir arabayla kente girecektir.

Kâhinin bu kehaneti üzerine bütün kent halkı gece uyumaz, sabaha kadar kente gelecek yeni kralı beklemeye başlarlar. Gordion adındaki çiftçi, hazırladığı samanını kentte satmak için sabah erkenden yola çıkar. Gecenin karanlığında yolculuğunu sürdürerek kente gelir. Bu çiftçi ünlü Kral Midas'ın babasıdır.

Çiftçi Gordion, kente sabahın alacakaranlığında girer. Her yer bomboştur. Bu sırada geceden beri meydanı gözleyen halk birden meydanı doldurur. İçlerinden en saygın olanlarından yaşlı bir adam:

"İşte kehanet gerçekleşti. Kentimizin ve aynı zamanda ülkemizin yeni yöneticisi bu adamdır." Diyerek köylünün krallığını ilan eder. Köylü Gordion, ne olduğunu anlamadan kendini kral tahtında bulur. Tahta oturunca, bir süre şaşkınlıkla etrafı inceler. Heyecanı geçince de kral olmaktan memnun kalır. Ancak kentin meydanında duran bir türlü bir kenara atmaya gönlü elvermez. Arabasını alıp kentin en büyük tapınağına götürür. Onu tapınağa armağan eder. Çiftçilik yaptığı günlerde arabanın önünde kördüğüm olan bir ipi çözemediği aklına gelir. Çevresindekilere:

"Bu ipi kim çözerse ona büyük armağanlar vereceğim" der. Ancak ipi kimse çözemez. Zaman geçer araba ve çözülmeyen kördüğüm bir kehanete kaynaklık eder. Kehanete göre, bu ipi kim çözerse Asya

kıtasının kralı olacaktır. Bir çok kimse şansını denerse de bu gizemli ipi çözemez……

Yıllar sonra, dünyanın hakimi olmak isteyen Büyük İskender Gordion Kentine gelir. O da efsaneyi duymuştur.

Kördüğümünü çözmek için çok uğraşır. Ama uzun uğraşlarına rağmen bir türlü çözemez. Bakar ki çözmesi imkansız. Kılıcı ile düğümü iki parçaya ayırır. İpler kendiliğinden çözülüverir.

Kördüğümü çözen Büyük İskender, Asya kıtasının önemli bir bölümünü kısa zamanda ele geçirerek, dünya hakimiyetinin yegane hükümdarı olduğunu ispatlar…

ÇATLAK KOVA

Hindistan'da bir sucu, boynuna astığı uzun bir sopanın uçlarına taktığı iki büyük kovayla su taşırmış. Sağlam olan kova her seferinde ırmaktan efendisinin evine ulaşan uzun yolu dolu olarak tamamlarken, çatlak kova içine konan suyun sadece yarısını eve ulaştırabilirmiş. Bu durum iki yıl boyunca her gün böyle devam etmiş. Sucu her seferinde efendisinin evine 1,5 kova su götürebilmiş.

Sağlam kova başarısından gurur duyarken, zavallı çatlak kova görevinin sadece yarısını yerine getiriyor olmaktan dolayı utanç duyuyormuş. İki yılın sonunda bir gün çatlak kova ırmağın kıyısında sucuya seslenmiş:

"İki yıldır çatlağımdan su sızdırdığımdan dolayı görevimin yarısını yerine getirebildiğim için kendimden utanıyor ve senden özür diliyorum." demiş.

Sucu şöyle demiş:

"Patronun evine dönerken yolun kenarındaki çiçekleri fark etmeni istiyorum."

Gerçekten de tepeyi tırmanırken patikanın bir kenarındaki yabani çiçekleri ısıtan güneşi görmüş. Fakat yolun sonunda yine suyunun yarısını kaybettiği için kendini kötü hissetmiş ve yine sucudan özür dilemiş. Sucu kovaya sormuş:

"Yolun sadece senin tarafında çiçekler olduğunu ve diğer kovanın tarafında hiç çiçek olmadığını fark ettin mi? Bunun sebebi benim senin kusurunu bilmem ve ondan yararlanmamdır. Yolun senin tarafına çiçek tohumları ektim ve her gün biz ırmaktan dönerken sen onları suladın. İki yıldır ben bu güzel çiçekleri toplayıp onlarla patronun sofrasını süsledim. Sen böyle olmasaydın, o evinde bu güzellikleri yaşamayacaktı."

Farkında mısınız? Hepimiz aslında çatlak kovalarız. Allah'ın büyük planında hiçbir şey ziyan edilmez. Kusurlarınızdan korkmayın. Onları sahiplenin. Kusurlarınızla birlikte gerçek gücünüzün oluştuğunu bilirseniz eğer, siz de güzelliklerin yaşamasına sebep olabilirsiniz.